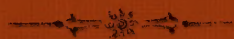

കുണ്ഡിയം

“ദൈവാഞ്ജനാലുഭ”

എന്ന ഭാഷാഗ്രന്ഥപ്രകാശനത്തുകയ്ക്കു്.

പ്രാബുദ്ധം.

പി. എസ്. പുരുഷോത്തമൻനമ്പൂതിരി,

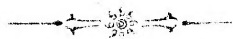
പുറത്തൂർ — മലപ്പുറം.

കൃഷ്ണീയം

“ഭൈരാജനാലുഭ”

എന്ന ഭാഷാഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതു്.

പ്രൊഫ. ഡോ. എസ്. എസ്. എസ്.

പി. എസ്. പുരുഷോത്തമൻനമ്പൂതിരി,

പുറത്തൂർ, — കോട്ടയം.

പ്രകാശകന്മാർ.

എസ്. ടി. ഡെവ്യാർ ആൻഡ് സൺസ്

‘പിളാഭിമലിനി’ — മലപ്പുറം.

കെ. ഡി. ഡി.

ഒന്നാം പതിപ്പ് കാഴ്ച—1000.

(കാഴ്ചക്കാരന് പ്രകാശകന്മാരിൽ.)

അപതാരിക.

വേദാംഗശാസ്ത്രങ്ങളിൽവെച്ച് പ്രഥമവും പ്രധാനവും ആയ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഹോരാസ്കന്ധത്തിലുൾപ്പെട്ടതാണ് പ്രശ്ന ശാസ്ത്രം. പ്രശ്നത്തിലേക്കുപയോഗമുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളോ അസംഖ്യങ്ങളുമാണ്. അവയിൽവെച്ചു കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യം അത്യാദരാമാണെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരവുമില്ല. പ്രശ്നാധിഷ്ഠിതത്തിൽ മാത്രമല്ല ജാതകവിഷയത്തിലും കൃഷ്ണീയത്തിന് ഒരു നല്ല സ്ഥാനം കല്പിക്കുവാനുവകാരമുണ്ട്. സൂക്ഷ്മവും ദൃഷ്ടാന്തബഹുലവും പുരുഷനാക്കു ശ്രവണമാത്രത്തിൽത്തന്നെ പ്രത്യയത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതും പ്രധാനങ്ങളായ പല പ്രകരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു പ്രകടിച്ചുമാകുന്ന പ്രകൃതഗ്രന്ഥം.

എന്നാൽ ഈ ഗ്രന്ഥം ആധുനികന്മാരായ ജ്യോതിർവിജ്ഞാകർക്കു പ്രായേണ അപരിചിതവും അസാധാരണവും അത്യാഗാതികളായ അസമ്യതങ്ങളുടെ ആധിക്യത്താൽ അല്പ്യനന്തരിനു അസുഖകരവും അചാതുര്യസഹായംകൂടാതെ അർത്ഥത്തെ ഗ്രഹിക്കാൻ അപര്യാപ്തവും അസംബലിതമായ അച്ചടിപ്പുസ്തകത്തിന്റെ അഭാവത്താൽ പ്രായേണ അപ്രസിദ്ധമാണെന്നു് ഏറെക്കുറെ സ്ഥമതിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതിന്റെ ഉപയോഗമോ ദൈവജ്ഞന്മാർക്കു് അപരിത്യാജ്യവുമാണ്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് പ്രശ്നമാർഗ്ഗകർത്താവു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്താണെന്നു നോക്കുക.

“ഹോരാംവരാഹമിഹിരസ്യധിനിഗ്നതാംയേ
മാലാമിവാദധാരിദൈവവിദസ്സപകണ്ഠേ
കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രമപിഭേത്തുമരീവസുതം
തേഷാംസഭാസുമഹതിഭവതീരരോഭാ.”

വരാഹമിഹിരചാതുക്രതമായ ഹോരാശാസ്ത്രത്തെ ദൈവജ്ഞമാർ മാത്രമേ എന്നപോലെയാകട്ടെ കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രത്തെ ഭേത്തുമരിയായ പരിവൃത, മംഗല്യസുതത്തെ എന്നപോലെയും കണ്ഠത്തിൽ ധരിക്കുന്നതുമാണു് പ്രകൃതശ്ലോകാർത്ഥം. മാലയ്ക്കു കണ്ഠാലങ്കാരയോഗ്യത മാത്രമേയുള്ളു. കണ്ഠാലങ്കാരമില്ലെങ്കിലും കായ്ത്തന്തിനു ദൃഷ്ടമൊന്നും വരുവാനില്ല. ഭേത്തുമരിക്കു മംഗല്യസുതം അങ്ങിനെയല്ല. അതെല്ലാംകൂടെന്ന കണ്ഠാവലംബിയായിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് വരാഹഹോരയെക്കാൾ പ്രാധാന്യവും അവശ്യസവികരണീയതയും കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രത്തിനുള്ള സംഗതി സ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

നഷ്ടപ്രശ്നം, മുഷ്ടിപ്രശ്നം മുതലായ പ്രശ്നങ്ങൾ പറഞ്ഞ് അനുഭവത്തിൽ വരുത്തണമെങ്കിൽ കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രത്തിന്റെ സഹായംകൂടാതെ അർക്കം ഒരുടിപോലും മുന്നോട്ടു വയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല എന്ന പ്രശ്നമാർഗ്ഗകർത്താവുതന്നെ “തൈരാജൈകൃഷ്ണീയേശ്വരേന്ദ്രേസമൃക്ഷപരിശ്രമഃ കാര്യഃ” എന്ന ഭാഗംകൊണ്ട് അനുശാസിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പൂരിമുഖത്തുപോയി, മോലപ്പള്ളി മുത്തരൂ, പരിത്തിക്കോണത്തു നന്യാരിരി, നേത്രപ്പള്ളിൽ ആരോൻ മുതലായ ദൈവജ്ഞവർണ്ണാർ പ്രശ്നവിഷയത്തിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി പലരും അറിഞ്ഞിരിക്കാനിടയുണ്ട്. അവയെല്ലാം പ്രധാനാവലംബം കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രമാകുന്നു എന്നു അടുത്തകാലത്തു പരേതനും എന്റെ ജ്യോതിഷഗുരുവുമായ നേത്രപ്പള്ളിൽ ആരോൻ തന്നെ പറഞ്ഞറിയുവാനിടയായിട്ടുണ്ട്. കൃഷ്ണീയത്തിന്റെ പല രാമസൂത്രപങ്ങളെക്കുറിച്ച് എനിക്കുപദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങൾ ഇന്നും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോയിട്ടില്ല, എന്നുള്ള സംഗതിയും കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം ഇവിടെ വക്താവുമാണ്.

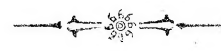
കൃഷ്ണീയമെന്ന പ്രകൃതഗുണം കൃഷ്ണാചാര്യകൃതമാണ്. ഗുണനിർമ്മാതാവായ കൃഷ്ണാചാര്യരുടെ കാലമോ ദേശമോ നിണ്ണയിക്കുന്നതിനു പശ്ചാപുഷ്പായ യാതൊരു പേരും ഇതോടെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടില്ല എന്നുള്ള സംഗതിയും സകുണ്ഠിതം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഈ പ്രമുഖപ്രമാരും പ്രധാനവുമായ കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രത്തിനു ശരിയായ ഒരു വ്യാഖ്യാനമോ അച്ചടിയോ ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ആധുനികന്മാരായ അനേക ദൈവജ്ഞവർണ്ണാർ കൃഷ്ണീയപരിശീലനത്തിൽ അലസന്മാരായിട്ടാണു കാണപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ ചതുർസുന്ദരി എന്ന സംസ്കൃതവ്യാഖ്യാനം അപൂർവ്വം ചില പുരാതനകുടുംബങ്ങളിൽ ഇന്നും കാണാനുണ്ട്. പ്രസിദ്ധനായ നാലേകാട്ടിൽപിള്ളയുടെ ഭവനത്തിലും പൂലിമുഖം, താളിപ്പള്ളി എന്നീ ഇല്ലങ്ങളിലും ഈ ഗുണം ഉണ്ട്. പക്ഷേ ഈ വ്യാഖ്യാനനിർമ്മാണവിഷയത്തിൽ അവരുടെ സഹായം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കു സിദ്ധിച്ചില്ല. എന്നാൽ എന്റെ ജ്യോതിഷഗുരുവിന്റെ ഗുരുനാഥന്റെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട അംഗവും അദ്വൈതബുദ്ധമായ തുറവല്ലൂർ പുരുഷോത്തമഭട്ടേരിയിൽ അവാർകൾ സസന്തോഷം കൃഷ്ണീയവ്യാഖ്യാനഗുണമെന്തെന്ന് എന്നു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ഈ രീതിയിലെങ്കിലും കൃഷ്ണീയത്തിന്റെ ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇവിടെ ലഭി

ഈ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥം അപൂർണ്ണവും അബദ്ധമുണ്ടായിരുന്നതും അക്ഷരവികലവും ആണെന്നുള്ള സംഗതിയും വക്തവ്യമാണ്. തന്നിരിക്കുന്ന രണ്ടുമൂന്നു ശ്ലോകങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം ഇപ്പോഴും അപൂർണ്ണമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഈ വ്യാഖ്യാനം എഴുതിത്തീർന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ നാലുമാസത്തിലധികം കാലമായി. ഇതിനിടയിൽ ഒ.ക. ആർ. നീലകണ്ഠനവർകളുടെ ഷാപഞ്ചാശികാവ്യാഖ്യാനം ഒരു പുസ്തകം കാണുകയും അതിന്റെ ഉപക്രമത്തിൽ കൃഷ്ണീകൃതിയെന്ന ഒരു വ്യാഖ്യാനം എഴുതുന്ന എഴുത്തു പ്രസ്താവന പ്രത്യക്ഷമാകുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ പരമാർത്ഥതയെക്കുറിച്ചറിയാൻ ടി. നീലകണ്ഠനവർകളുടെ ചേക്കു കത്തയച്ചു ചോദിച്ചതിൽ ജോലിത്തിരക്കുകൊണ്ട് ഇതേവരെ വ്യഖ്യാനനിർമ്മാണം സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും സംസ്കൃതവ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥം കൈവരും ഉണ്ടെന്നും താമസിയാതെ ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം പൂർത്തിയാക്കാൻ ഭാവമുണ്ടെന്നും മറുപടി കിട്ടി. ഇവിടെ എഴുതിയ ഈ വ്യാഖ്യാനം സംസ്കൃതവ്യാഖ്യാനത്തോടു് ഒത്തുനോക്കിപ്പരിശോധിക്കുകയോ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥം സ്വല്പഭിംബസന്തേജം അയച്ചുതരികയോ ചെയ്യണമെന്നു രണ്ടാമത്ത് എഴുതയച്ചതിന് ഇതേവരെ മറുപടികിട്ടിയില്ല എന്നുള്ള പരമാർത്ഥവും ഇവിടെ മറച്ചുവെക്കുന്നില്ല.

എന്തായാലും ചിരപരിശ്രമംകൊണ്ട് എഴുതിത്തുറന്നു ജ്യോതിർവിത്തമർക്കും ജ്യോതിഷാലേഖ്യരക്കർക്കും അവശ്യം അവശ്യമായ ഈ വ്യാഖ്യാനം അച്ചടിപ്പിച്ചു പരോപകാരമാക്കിത്തീർക്കുക എന്ന കൃത്യത്തിന് ഇനിയും കാലവിളംബം അനുവദിക്കത്തക്കതല്ല. ഇതിൽ ഉള്ള ന്യൂനതകൾ അടുത്തപതിപ്പിൽ പരിഹരിക്കണമെന്നുള്ള സംഗതിയും മഹാജനങ്ങളെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള അർത്ഥാന്തരങ്ങൾ അധികവും സംസ്കൃതവ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയാണ്. ഇതിൽ വല്ല സ്തംഭാഭിപ്രായങ്ങളോ വൈപരീത്യങ്ങളോ വൈചല്യങ്ങളോ മറ്റു തരത്തിൽസ ഭാവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിർമ്മലശാസ്ത്രാലയസംഗ്രഹക്കാർ അവയെ സഭയ്ക്കു മുന്നിൽക്കുറിച്ചു ചേർക്കുമാർഗ്ഗങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചു അനുഗ്രഹിക്കണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഈപുസ്തകത്തെ മഹാജനസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ചെങ്ങന്നൂർ,	} എസ്. സാമുവൽവരംവടൻ,
105 - 9 - 3.	
	ചുലിയൂർ പി. എസ്. പി. നമ്പൂതിരി,

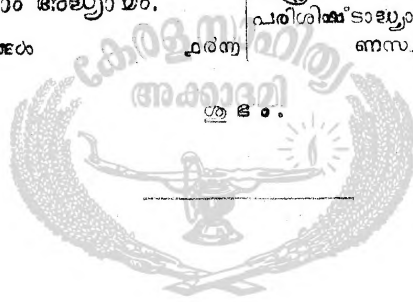
മിഷൻ റെക്രൂമെന്റിക്.

വിഷയം	പേജ്.	വിഷയം	പേജ്.
ഇഷ്ടദേവനാനന്തസ്തംഭം വ്യാഖ്യാനം ഗുഹ	൧	പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ	൨൬
ഉപകരണം	"	ഗുഹവസ്ത്രം	൨൭
കന്നാം അദ്ധ്യായം.		നാലാം അദ്ധ്യായം.	
രാശിസംജ്ഞകൾ	൨	ശുദ്ധദിനശിക്ഷകൾ	൨൮
രാശ്യധിപന്മാർ	൩	ജലരാശികൾ	"
പുരുഷാദിരാശികൾ	"	ജലലക്ഷണങ്ങൾ	൨൯
ദേഹാണുധി പത്മം	"	പിതൃദിനദൈവം	"
ദിവ്യധിപതികൾ	൪	സുനദിനദൈവം	൩൦
ലഗ്നാദിദൈവം	൫	ഹലം	"
കലപുരുഷാദിവിഭാഗം	"	മരണകാലം	൩൧
ചരചക്രംഗവിഭാഗം	൬	ഗുഹേന്ദ്രിയങ്ങൾ	൩൨
ഗുഹാജ്ഞാദി അംഗവിഭാഗം	൭	അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.	
ചാഗ്രഹംഗവിഭാഗം	"	നിയന്ത്രികാലദി	൩൩
പക്ഷാത്തരം	"	ദേശം	൩൪
ഉപലാഭിമാദിരാശികൾ	൮	ദേശസ്ഥിതി	"
ഗുഹാദിരാശിദി	"	ദിനം പ്രവൃത്തിയും	൩൫
ഗുഹസ്വരൂപം (ആകൃതി)	൯	ഫലകാലം	"
ജാതി	൧൦		
പപഗുഹാജ്ഞാ	൧൧	ആറാം അദ്ധ്യായം.	
സതപാദിഗുഹാജ്ഞാ	"	നക്ഷത്രരൂപം	൩൬
ഗുഹാജ്ഞാദിരാശികൾ	"	ലഗ്നചക്രകമ്മനം	"
ഗുഹാജ്ഞാ	"	നക്ഷത്രകമ്മനം	൩൭
ദിവ്യദിനശിക്ഷകൾ	൧൨	തിമിക്കമ്മനം	൩൮
ഗുഹാദിഗുഹാജ്ഞാ	൧൩	യഥാകമ്മനം	"
പുരുഷാദിഗുഹാജ്ഞാ	൧൪	പക്ഷകമ്മനം	൩൯
രണ്ടാം അദ്ധ്യായം.		മരണകമ്മനം	൪൦
ശത്രുവിരുദ്ധാദി	"	ലഗ്നാജ്ഞാ	"
ജാലം	൧൫	ജന്മലക്ഷണങ്ങൾ	"
ഉപലാഭിമാദി	൧൬	അയനകമ്മനം	൪൧
ഉപലാഭം	"	ദിനരാത്രിവിഭാഗം	൪൨
മൂന്നാം അദ്ധ്യായം.		ഏഴാം അദ്ധ്യായം.	
ദക്ഷി	൨൩	ആയുരപിണ്ഡം	൪൩
രശ്മി	൨൪	ത്രിശാശകം	"
ഫലവിഭാഗം	൨൫	ഭോജനപ്രശ്നവിശേഷം	൪൪
ഗുഹവായസ്സ്	"	പുരുഷകമ്മനം	൪൫
ഗുഹാദിരാശികൾ	൨൬	ജന്മസ്ഥാദിദൈവങ്ങൾ	"
ഉപലാഭിമാദി	൨൭	അലപുരുഷാജ്ഞാ	൪൬

വിഷയം	പേജ്.	വിഷയം	പേജ്.
ശുഭാശുഭഫലം	൪൬	പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായം.	
ചന്ദ്രാശ്വമലം	"	ജീവദ്രവ്യചിന്ത	൬൬
ഇഷ്ടസംഖ്യ	"	നാലുചിന്ത ജീവചിന്ത	"
അംഗദൈവകല്പം	൪൭	മനുഷ്യചിന്ത	൬൭
കൃഷ്ണജീവിതം	"	പുരുഷചിന്ത	൬൮
വിരോധി-പുരുഷസ്ത്രീവിഭാഗം	"	സ്ത്രീചിന്ത	൬൯
ദീർഘായുസ്സ്	൪൮	പുണ്യമിശ്രതാ	"
എട്ടാം അദ്ധ്യായം.		സ്ത്രീലക്ഷണം	"
കുഷ്ഠനിമിത്തം	൪൮	കന്യാലക്ഷണം	൭൦
നിരൂപണവിശേഷം	൪൯	കന്യാഭാഷം	"
കാരകഭേദം	"	പത്നീചിന്ത	"
ഫലവിശേഷം	൫൦	ജാതിയാ കർമ്മം	൭൦ എ
കുടുംബതാം അദ്ധ്യായം.		ഫലവിശേഷം	൭൦ ബി
ധാരാദിചിന്ത	൫൦	ചതുഷ്ടമിന്ത	൭൧
ധാരാചിന്താലക്ഷണം	൫൧	വിവിധജീവചിന്താചർമ്മ	"
മൂലചിന്താലക്ഷണം	"	മനുഷ്യമലം	൭൨
ജീവചിന്താലക്ഷണം	൫൨	ചതുഷ്ടമലം	൭൪
ത്രിവിധദ്രവ്യഭേദം	"	പത്തൊന്നാം അദ്ധ്യായം.	
ദ്രവ്യനിരൂപണം	"	ദൃഷ്ടാന്തഫലം (സ്ത്രീവിഷയം)	൭൫
അംഗകംകൊണ്ടുള്ള ദ്രവ്യഭേദം	൫൩	വനജന്തുക്കൾ	൭൭
ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദ്രവ്യഭേദം	"	ജന്യമലം	"
ധാരാധാരാധാരാവിശേഷം	൫൪	അംഗകവശേർച്ചകൾ	"
സംസ്കൃതചിന്ത	൫൫	പതിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം.	
രജത(വെള്ളി)ചിന്ത	"	മൃത്യുലക്ഷണം	൭൯
സംസ്കൃതചിന്ത	൫൬	അംഗാരംഭാവസംഗതകൾ	"
ജലജലാശ്രയ	"	സംഖ്യസംഖ്യകൾ	൮൦
രജതചിന്ത	൫൭	ത്രിഭാഷാലക്ഷണം	"
ചെമ്പ്-ഇരുമ്പ്	൫൮	മരണമോശ	൮൧
ചെമ്പ്	"	ഗത്യന്തകാദി	൮൨
ഓട്ട്	"	വന്ധനലക്ഷണം	"
ഇരുമ്പ്	൫൯	വന്ധനമോചനം	൮൩
അജനവിശേഷം	"	അഗ്നിയം	"
അജനേന ചിന്ത	൬൦	ശുഭാശുഭഫലം	"
പുഷ്പചിന്ത	൬൧	പതിനാലാം അദ്ധ്യായം.	
പത്താം അദ്ധ്യായം.		യാത്രാപ്രശ്നം	൮൪
മൂലദ്രവ്യചിന്ത	൬൨	ലോകിതസ്ഥിതി	"
വസ്തുചിന്ത	"	നിവൃത്തിലക്ഷണം	൮൫
മൂലദ്രവ്യലക്ഷണം	൬൩	നിവൃത്തിഭാഷം	"
വൃക്ഷഭേദം	൬൪	അഗ്നമനലക്ഷണം	൮൬
ധാന്യങ്ങൾ	൬൫	ലോകിതമരണലക്ഷണം	൮൭
		വാഹനദിസമിതതാ	

വിഷയം	പേജ്.	വിഷയം	പേജ്.
പതിനഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.		ഇരുപതാം അദ്ധ്യായം.	
എലപ്പാലം	൮൮	രാശിസ്ഥാനങ്ങൾ	൧൦൮
രാശിഗ്രഹങ്ങൾ	൮൯	ഇരുപത്തൊന്നാം അദ്ധ്യായം.	
ധനം-ചംതിൽ	൯൦	പ്രമോദലാലി ശാസ്താ	൧൧൦
സ്വഗൃഹം-പരമേശ്വരൻ	൯൧	കേരളവർമ്മിതികൾ	"
ഗ്രഹസ്ഥാനങ്ങൾ	൯൨	ഗർഭലക്ഷണം	൧൧൧
മൈത്രിചിന്ത	൯൩	സൂര്യോദയം-കേരളം	൧൧൨
ഭാരതചിന്താവിശേഷം	൯൪	ഇരുപത്തിരണ്ടാം അദ്ധ്യായം.	
പതിനാറാം അദ്ധ്യായം.		രഘുവർമ്മ	൧൧൩
മധുരഭാരതങ്ങൾ	൯൫	ഇരുപത്തിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം.	
അനന്തരഭാരതം	൯൬	ലഗ്നതത്വചർച്ച	൧൧൪
മംഗലം	൯൭	ഇരുപത്തിനാലാം അദ്ധ്യായം.	
മംഗലസംസ്കൃതഭാരതം	൯൮	അംഗസ്തംഭനാമം	൧൧൫
സേവനവൃദ്ധം	൯൯	ഇരുപത്തിയഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.	
വൃദ്ധനും (കുറി)	൧൦൦	ഇരുപത്തിയെട്ടാം അദ്ധ്യായം.	
മംഗലവിശേഷം	൧൦൧	നക്ഷത്രം	൧൧൬
സ്ഥലഭാരതം	൧൦൨	സ്വർണാഭിപ്രായങ്ങൾ	"
പതിനേഴാം അദ്ധ്യായം.		നക്ഷത്രാഭിപ്രായങ്ങൾ	൧൧൭
ഭൂസ്വരൂപം	൧൦൩	ഗ്രഹങ്ങളുടെ പാത്രങ്ങൾ	"
ലഗ്നം	൧൦൪	ഭൂലാലിശേഷം	൧൧൮
ഭാരതം	൧൦൫	ഗന്ധഭൂതങ്ങൾ	"
സ്വർണാഭിപ്രായം	൧൦൬	ഇരുപത്തിയെട്ടാം അദ്ധ്യായം.	
ചന്ദ്രൻ	൧൦൭	മദ്യവിശേഷം	൧൧൯
പതിനെട്ടാം അദ്ധ്യായം.		മദ്യവിശേഷം	൧൨൦
മദ്യവിശേഷം	൧൦൮	നക്ഷത്രാഭിപ്രായം	"
സ്ത്രീഭാരതം	൧൦൯	ഭൂസ്വരൂപം	൧൨൧
പരസ്ത്രീവിശേഷം	൧൧൦	ചോരഗ്രന്ഥം	൧൨൨
സുരതാപത്തി	൧൧൧	ഭാരതചിന്ത	"
സ്വർണാഭിപ്രായം	൧൧൨	ഇരുപത്തിയെട്ടാം അദ്ധ്യായം.	
ഭാരതം	൧൧൩	നക്ഷത്രാഭിപ്രായം	൧൨൩
കലാഭാരതം	൧൧൪	ഉത്തമിതലിഭാരതം	൧൨൪
വസ്ത്രഭാരതം	൧൧൫	ചോരസ്വരൂപം	"
പതിനെട്ടാം അദ്ധ്യായം.		സ്വർണാഭിപ്രായം	൧൨൫
വസ്ത്രവിശേഷം	൧൧൬	ശത്രുമർദ്ദനം	"
വസ്ത്രവിശേഷം	൧൧൭	ചോരഭാരതം	"
ഭാരതം	൧൧൮	നാഗരികചോരസ്വരൂപം	൧൨൬
ഭാരതചിന്ത	൧൧൯	ഉത്തമിതലി	"

വിഷയം	പേജ്.	വിഷയം	പേജ്.
ഭവ്യസ്വഭാവം	൧൩൪	മിഥുനചന്ദ്രവൃദ്ധം	൧൪൭
ഭവ്യസംഖ്യ	൧൩൫	കുടുംബഗണദൃഢം	൧൪൮
ഇരുപത്തിയൊന്നാം അദ്ധ്യായം.		സിംഹചന്ദ്രവൃദ്ധം	൧൪൯
രാശിരശ്മികൾ	൧൩൬	ധനുചന്ദ്രവൃദ്ധം	൧൫൦
ഗുഹരശ്മികൾ	"	മകരചന്ദ്രവൃദ്ധം	൧൫൧
രശ്മികളുടെ ഉന്നതം	"	ശേഷചന്ദ്രവൃദ്ധം	൧൫൩
രശ്മികളുടെ താഴെ	൧൩൭	മുപ്പത്തൊന്നാം അദ്ധ്യായം.	
ഇരുപത്തൊമ്പതാം അദ്ധ്യായം.		രാശിഗുഹാക്ഷരങ്ങൾ	൧൫൫
നക്ഷത്രവിശേഷം	൧൩൮	ചോരനാമകങ്ങൾ	൧൫൬
മേടചന്ദ്രവൃദ്ധം	"	ചോരനാമകങ്ങൾ	൧൫൭
ചോരചക്ഷുസ്സം	൧൪൩	മുപ്പത്തിരണ്ടാം അദ്ധ്യായം.	
നക്ഷത്രവൃദ്ധം	൧൪൪	ശാസ്ത്രാധികാരികൾ	൧൫൯
മുപ്പതാം അദ്ധ്യായം.		പരിശിഷ്ടാദ്ധ്യായം - ഭൂതം	
വൃഷ്ടചന്ദ്രവൃദ്ധം	൧൪൬	സംസ്കൃതം	൧൬൦

കൃഷ്ണീയം.

“ദൈവജ്ഞാപ്രഭാവം”

എന്ന ഭാഷാവ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയതു്.

പദവി: ശ്രീ ഗണപതയേ നമഃ
ഭരതീയമസ്തു.

ഇഷ്ടദൈവതാ നമസ്കാരം.

മേനന്തെകാല്പജ്ഞാനമുടിമെജ്ഞാനനിമിത്തത്തിലൂടെ
തത്ത്വജ്ഞാനംദിപ്തമുതം വക്ഷ്യതെസ്സ നമസ്കൃത്യം.

വ്യാഖ്യാനമംഗളം.

വിവിധഗ്രന്ഥങ്ങളോളം ബ്രഹ്മാണിയാധാരത്തിന്റെ
ജ്യോതിഷമീശിവാസ്തവമു സദാ ഭദ്രാ ഭദ്രാ
സുഖബോധാത്മസാധുനാം ബാലനാം വിദ്യാധാമ്യദേ
കല്പേ കൃഷ്ണീയ ശാസ്ത്രസ്യ വ്യാഖ്യാനം ദൈവജ്ഞാപ്രഭാവം.

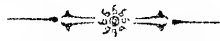
അർത്ഥം — ത്രികാലവേദിയായ യാവന്നാത്മജ്ഞാൻ ഭൂതഭൂവി
ഷ്വദന്തമാനഫലാത്മകമായ ജ്യോതിഷജ്ഞാനം വഴിപോലെ ഉക്ത
മായി; ആ മഹാത്മാവിനായിക്കൊണ്ടു നമസ്കാരത്തെ ചെയ്തിട്ട്, അ
ജ്ഞാനാധികാരത്തിങ്കലായിരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കായിക്കൊണ്ടു ദിവ്യ
മായിരിക്കുന്ന ആ ജ്ഞാനത്തെ—ഭൂതഭൂവിഷ്വദന്തമാനഫലാത്മകമാ
യ ആ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തെ—പറയുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഇങ്ങി
നെ ഇഷ്ടദൈവതാനമസ്കാരപ്രകാരം.

ഉപക്രമം.

ജ്യോതിഷഫലമാദേശഃ ഫലാത്മമാംഭേദംഭവതിലോകേ
തസ്മാദ്യതാകാശ്ചോ വ്യാദേശേ ജ്യോതിഷജ്ഞാനം.

അർത്ഥം — ജ്യോതിഷഫലത്തെ ആദേശം (ഉച്ചാരണം) എന്നും
ഫലാത്മകമാകുമ്പോൾ ഉണ്ടായ ചതുർവൃത്തങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന

ഉപദേശത്തെ ഫലം എന്തും പറയുന്നു. എല്ലാവിധത്തിലും ഉള്ള കർമ്മങ്ങളുടേയും അതരംഗം ഫലത്തിന്നായിക്കൊണ്ടാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ജ്യോതിഷജ്ഞാനായ പുരുഷൻ നിയമേന ലോകത്തിൽ ശുഭാശുഭഫലാദേശത്തെ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം.

നവഭിന്ന ചഭിരി ചാംശൈർനിഷ്ണ നാശശബ്ദാ ദശഭ്യച ച
അശ്വപിന്നാഭ്യംശാഭ്യഃ പൗഷ്ണാന്താന്ത്യാശങ്കൈഃ ക്രമശഃ ന

അർത്ഥം—മേഘമുതൽ മീനംവരെ പന്ത്രണ്ടു രാശികളും അശ്വപരിമുതൽ രേവതിവരെ ഉരുചത്തേഴ് നക്ഷത്രങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു രാശിചക്രം. ഇതാപത്തേഴ് നക്ഷത്രങ്ങളെ പന്ത്രണ്ടു രാശികൾക്കായി വിഭജിച്ചാൽ ഒരു രാശിക്കു രണ്ടേക്കാൾ നക്ഷത്രംവീതം ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഒരു നക്ഷത്രത്തിന് നാലു പാദം ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നക്ഷത്രങ്ങളെക്കൂടി ഏകദിനമുട്ടു പാദങ്ങളാണുള്ളത്. അശ്വപതിയും ഭാണിയും കാത്തിക്കൊല്ലാ മേടക്കുറ്റം. കാത്തിക മുക്കാലും ഗോവിണിയും മകയിത്തറയും ഇവയെക്കുറ്റം. ഇങ്ങിനെ ശേഷം രാശികളേയും രണ്ടേക്കാൾ നക്ഷത്രംവീതം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. അശ്വപരിമുതൽ അഭ്യുപാദം മേടം; ദ്വിതീയപാദം ഇടവം; തൃതീയപാദം മിഥുനം; ചതുർത്ഥപാദം കർക്കടകം; ഭാണിയുടെ അഭ്യുപാദം ചിങ്ങം; ഈ ക്രമത്തിന് ശേഷവും കണക്കാക്കുമ്പോൾ കാത്തികയുടെ ചതുർത്ഥപാദം മീനമായി വരുന്നതാണ്. പിന്നെയും ഇതുപോലെ ഗോവിണിയുടെ അഭ്യുപാദം തുടങ്ങിയും മേഘാദി നവാംശങ്ങളെ കണ്ടുകൊള്ളണം. ഒൻപതു പരിവർത്തനംകൊണ്ടു് അപ്പോൾ പുല്ലാ നവാംശങ്ങളും കഴിയുകയും ചെയ്യും.

രാശിസംജ്ഞകൾ.

മേഘവൃശ്ചിമുനകർക്കടകംസിംഹം കന്നുതുലാമകരദിഭിഃ
ധനുവിശ്വകുടഭോമീനാചിതിരാശിസംജ്ഞിതാമുനിഭിഃ. ര.

അഭ്യുരാശി മേടം: ര. ഇടവം; ന. മിഥുനം, തൃമിഥുനം ര. കർക്കടകം; ഭി. സിംഹം; ണ. കന്നു; ഐ. തുലാം തുലാമംസ്തനായ പുരുഷൻ; ഖ. വൃശ്ചികം, കീടം; ന്. ധനു, ചാപധാരിയായ പുരുഷൻ; ഹ. മകരം, മൃഗമകരം; ഹ. കുടം ഫലമംസ്തനായ പുരുഷൻ. ച.

മീനം, ഐശ്വര്യം; ഇങ്ങിനെ രാശിനാമസ്വഭാവങ്ങളെ മറപ്പിമാർ നിണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു.

രാശ്രധിപന്മാർ.

കുളഭൂമുധശശിവാദോ ബുധഭൂമേമാംഗിരോക്ചുത്രാശു സൗമിർഗുരുതിനാഥാ രാശിനാമജമുഖാൽ ക്രമശഃ. ൫

മേടംമുതൽ മീനംവരെ ഉള്ള പത്തുണ്ടു രാശികൾക്കും ക്രമമനുസരിച്ചായിട്ടു, ശുക്രൻ, ബുധൻ, ചന്ദ്രൻ അഭിഷേകം, ബുധൻ, ശുക്രൻ, ചൊവ്വ, വ്യാഴം, ശനി, ശനി. വ്യാഴം ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ നാമമാശ്രയിക്കുന്നു.

പുരുഷാദിരാശികൾ.

പുരുഷോംഗനാചരസ്ഥിരമൃത്തിദപൗ സംജാതിതഃ പുനസ്സുജ്ഞേനാസ്ത്രീദ്രേക്കാണൈ സ്തേഷാംപതഃ പ്രപന്നേശഃ. ൩

മേടം പുരുഷൻ (രാജം); ഇടാം സ്ത്രീ (യുഗ്മം); മിഥുനം പുരുഷൻ, (രാജം) കർക്കടകം സ്ത്രീ (യുഗ്മം) ഈ ക്രമത്തിൽ രേഖാം രാശികളുടെയും പുരുഷസ്ത്രീവിഭാഗത്തെയും ഓരോരുത്തരുടെയും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. മേടം ചരം, ഇടം സ്ഥിരം, മിഥുനം ഉഭയം, കർക്കടകം ചരം, ചിങ്ങം സ്ഥിരം, കന്നി ഉഭയം, ഇങ്ങിനെ തുലാദി രാശികളുടെയും ചരസ്ഥിരയേദേങ്ങളെ കണക്കാക്കിക്കൊള്ളുക. പിന്നെ ഏല്ലാ രാശികൾക്കും മുമ്പു നാ ദ്രേക്കാണങ്ങളോടും ഉണ്ടു്. ദ്രേക്ഷാണം എന്നാൽ രാശിവിഭാഗം ആയ പത്തു രീതികൾ കുന്നു. ഈ ദ്രേക്ഷാണങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ ലഗ്ന പഞ്ചമനവമാശ്രധിപന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങളും ആകുന്നു.

ദ്രേക്ഷാണാധിപത്യാ.

കുതിരിസുതംചിഹ്നതസൗരാ
ഭൂമുധഭാഗ്വപരണൈശ്ചാസ്ത ബുധഃ
സോമംഗാംകജീവാ
ദ്രേക്ഷാണനേരശഃ പ്രോക്താഃ. 6

മേടത്തിന്റെ ആദ്യദ്രേക്ഷാണാധിപൻ ചൊവ്വ; രണ്ടാംദ്രേക്ഷാണാധിപൻ അഭിഷേകം; മൂന്നാംദ്രേക്ഷാണാധിപൻ വ്യാഴം, ഇ-വത്തിന് ആദ്യദ്രേക്ഷാണാധിപൻ ശനി; ഓടാംദ്രേക്ഷാണാധിപൻ ശുക്രൻ; മൂന്നാംദ്രേക്ഷാണാധിപൻ ബുധൻ; മിഥുനത്തിന് ഒന്നാംദ്രേക്ഷാണാധിപൻ ശുക്രൻ; രണ്ടാംദ്രേക്ഷാണാധിപൻ ശനി, മൂന്നാംദ്രേക്ഷാണാധിപൻ ബുധൻ, കർക്കടകത്തിന് ആദ്യദ്രേക്ഷാണാധിപൻ ചന്ദ്രൻ;

ദിവിത ദ്രേക്കാണായിപൻ ചൊല്ലാ; തുരീയദ്രേക്കാണായിപൻ വ്യാ
 ശം; ഈ ക്രമത്തിനതന്നെ ചിങ്ങം മുതലായ നന്നാലു രാശികളുടേയും
 ദ്രേക്കാണായിപന്മാരെ കണക്കാക്കിക്കൊള്ളണം. “ദ്രേക്കാണാസ്ത്ര
 സ്തപവേനസുതത്രിത്രികോണായിപാനാം” എന്നുള്ള സാമാന്യവിധി
 ഈ ആചാര്യൻ സമ്മതമല്ല. മേഘസിംഹധാര, വൃഷഭകന്നിരകരം,
 മിഥുനതുലാകുംഭം, കർക്കടകവൃശ്ചികമീനം എന്നീ ത്രികോണരാശിക
 లിൽ വച്ചു ചരശരി ഏതാനോ ആ രാശിയുടെ അധിപൻ അദ്വ
 ദ്രേക്കാണനാമനായിരിക്കുമെന്നു താൽപര്യം. ലഗ്നപുത്രശുഭോപായരേ
 ഗ്രഹേ പുത്രധർമ്മതരപാസ്തമോ ഭയേ ധർമ്മഗ്നസുതപാസ്തദിരേ ഗ്ര
 ഹേ ജാതകേ ചെല്ലുഗാണ ഉച്യതേ. എന്നു പ്രമാണാന്തരാമുണ്ട്.

ദിവിധരാശിചക്രം.

ഭൂമിയും സ്ഥിരചക്രം ചരതി തമാകാര ഏകചരചക്രം
 ചക്രദിതയേ ന ഫലം പ്രശ്നാദു പുച്ഛതേബു താൽ. വ

അർത്ഥം—സ്ഥിരചക്രം ചരചക്രം ഇങ്ങിനെ രണ്ടുപ്രകാരമാണു
 രാശിചക്രം. ഭൂതാതുലയോ സ്വസ്താതുലയോ ആയ രാശിസ്ഥിരച
 ക്രവും പ്രശ്നസമയത്തെ ഉദയരാശിചരചക്രവുമാകുന്നു. പ്രശ്നം
 മുതലായ വിഷയങ്ങളിൽ ഈ രണ്ടു രാശികളെക്കൊണ്ടും ദൈവജ്ഞൻ
 ശുഭാശുഭഫലത്തെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. വളരെ ജനങ്ങളുള്ള പ്രദ
 േശത്തുവെച്ചു ചെയ്യുന്ന പ്രശ്നത്തിന്റെ ഫലം സ്ഥിരചക്രംകൊണ്ടുത
 ന്നെ പറയണം. മുഷ്ടിപ്രശ്ന (കണ്ണിലെന്തെങ്കിലും മടക്കിപ്പിടിച്ചും
 കൊണ്ടു ഇതെന്തെന്നു ചോദിക്കുന്ന പ്രശ്ന)ത്തിന്റെ ഫലമാദേശ
 ത്തിനും സ്ഥിരചക്രംതന്നെവേണം. സ്ഥാപരകാര്യത്തേക്കുറിച്ചും സ്ഥാ
 വരഗ്രഹത്തേക്കുറിച്ചും ചെയ്യുന്ന പ്രശ്നം, ജിജ്ഞാസുവായ പുരു
 ഷൻ കിടന്നുകൊണ്ടു ചോദിക്കുന്ന കാര്യം, ദിനാവസാനം, കർമ്മാവ
 സാനം, രാത്രി ഈ സമയങ്ങളിൽചെയ്യുന്ന പ്രശ്നം ഇതുകളുടേയും
 ഫലം സ്ഥിരചക്രം (അതുപോലെ)കൊണ്ടുതന്നെ പറയേണ്ടതാകുന്നു. പ
 ുരുഷൻ നടന്നുകൊണ്ടു ചോദിക്കുക, സൂര്യോദയസമയം, ലഗ്നത്തിൽ
 ബഹുഗ്രഹയോഗം, പ്രശ്നം ചരകാര്യമായിരിക്കുക, പുരുഷൻ വി
 ദ്വാനായിരിക്കുക ഈ അവസ്ഥകളിലെല്ലാം ഉദയരാശി—ചരചക്രം
 —കൊണ്ടു ശുഭാശുഭഫലത്തെ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും വേണം. യാദൃ
 ച്ഛികമായി ദൈവജ്ഞനെ എവിടെവെച്ചെങ്കിലും കാണുമ്പോൾ ചോ
 ദിക്കുന്നവനോട് യാതൊരു ശുഭാശുഭഫലവും ദൈവജ്ഞൻ പറഞ്ഞു
 പോകരുത്. രിക്തപാണിനായവനും (ദൈവജ്ഞൻ സംഭാവനചെ
 യ്ക്കുവാൻ യാതൊന്നും കൊണ്ടുവരാത്തവനും) നിന്ദയോടുകൂടിയും പരി

ലഗ്നാദിഭാവം.

കാലപുരുഷാ-ഗവിഭാഗം.

20

മേടം തല, ഇടവം മുഖം; മിഥുനം കഴുത്തു; കർക്കടകം സ്തനം ഉറസ്സ്; ചിങ്ങം ഹൃദയം; കന്നി വയറ്; തുലാം വസ്ത്രം; വൃശ്ചികം ഗുരും; ധനു തുടകൾ; മകരം കാൽമുട്ടകൾ, കുംഭം കണക്കാലുകൾ; മീനം കാലുകൾ; ഇങ്ങിനെ കാലപുരുഷന്റെ അംഗവിഭാഗപ്രകാരം.

ചരമാക്രാംഗവിഭാഗം.

ജന്മാശോത്തമാംഗസംസ്ഥാ ദക്ഷിണവാമാവനാഗതാതീതൈ
കണ്ണാക്ഷിനാസിചാപുട കപോവരനഖോഽഥവക്ത്രാന്താഃ. ൧൧

ഉദയലഗ്നം ആദിദ്രേക്ഷാണമായിരുന്നാൽ ഇപ്രകാരം അംഗവിഭാഗം ചെയ്യണം. ലഗ്നത്തിന്റെ ഗന്തവ്യഭാഗം തലയുടെ വലത്തുഭാഗം; ഗന്തഭാഗം തലയുടെ ചുറ്റത്തുഭാഗം. ലഗ്നാശി സാമാന്യേന ശിഷ്യാകൗ ചാദശാദിഭാവങ്ങൾ വിവേചയേന വാമാംഗങ്ങളായും ദിഗ്വിതാദിഭാവങ്ങൾ ക്രമമായി ദക്ഷിണാംഗങ്ങളായും ഭവിക്കും. ഈ ക്രമത്തിനു ദിഗ്വിതാ ചാദശാദിഭാവങ്ങൾ ശ്ലോത്രങ്ങളും തൃതീയൈകാദശങ്ങൾ നേത്രങ്ങളും ചതുർത്ഥദശങ്ങൾ നാസാപുഷ്പങ്ങളും പഞ്ചമനവമങ്ങൾ കപോല(കവിൾത്തട)ങ്ങളും ഷാഷ്ഠാഷ്ടമങ്ങൾ ഹനുഷ്ടം (കവിളിനു താഴെയുള്ള താടിയിലെ പ്ലൂകളും) ധ്വജാമൗ മുഖവും ആകുന്നു.

ശ്രീവാംസഭജ്ജലപാർശ്വേ പൃഷ്ഠേഹൃദയോദയേ കടിശ്ചാന്ത്യാ
നാഭിച്വസ്തിഗുദാബ്ധാ മുഷ്ണപൂർവ്വാജയോഭൈശ്ചൈവ. ൧൨

ലഗ്നാശി മധ്യദ്രേക്ഷാണമായിരുന്നാൽ ലഗ്നാശിഭയക്കഴുത്തായിവിചാരിക്കണം. ഇവിടെയും ഉദിതാനുദിതഭാഗങ്ങളെക്കൊണ്ട് വാമദക്ഷിണഭാഗസ്ഥങ്ങളായ അംഗങ്ങളെത്തന്നെ ഗണിക്കുകയും വേണം. ദിഗ്വിതാചാദശങ്ങൾ അംസഭജ്ജങ്ങളും (ചുവപ്പു കൈകളും) തൃതീയൈകാദശങ്ങൾ പാർശ്വഭാഗങ്ങളും ചതുർത്ഥദശങ്ങൾ പൃഷ്ഠങ്ങളും പഞ്ചമനവമങ്ങൾ ഹൃദയങ്ങളും ഷാഷ്ഠാഷ്ടമങ്ങൾ ഉദരങ്ങളും സപ്തമം കപിപ്രദേശവും (അരക്കെട്ടും) ആകുന്നു. പിന്നെ ലഗ്നം അന്ത്യദ്രേക്ഷാണമായിരുന്നാൽ ഉദയലാശി നാഭിരാശിയും ദിഗ്വിതാചാദശങ്ങൾ വസ്തിശിരസ്സഗുദങ്ങളും തൃതീയൈകാദശങ്ങൾ വൃഷണങ്ങളും ചതുർത്ഥദശങ്ങൾ തുടകളും പഞ്ചമനവമങ്ങൾ കാൽമുട്ടകളും ഷാഷ്ഠാഷ്ടമങ്ങൾ കണക്കാലുകളും സപ്തമം പാദവും ആകുന്നു. ഇവിടെയും ഉദിതാനുദിതഭാഗങ്ങളെക്കൊണ്ട് വാമദക്ഷിണാവയവങ്ങളെ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടുകയും വേണം. ലഗ്നം ഉദയപ്രമുഖമായിരുന്നാൽ ഉദയംഗങ്ങളേയും അധോമുഖമായാൽ അധോഭാഗാംഗങ്ങളേയും തിരിയ്ക്കുമുഖ

അയാൽ പശ്ചാത്താപങ്ങളെക്കൊണ്ട് ശരിക്കോടെതന്നെ പക്ഷപാതരഹിതമാകട്ടെ. ഇവിടെ രാജിക്കു ബലം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ പാഞ്ഞെഴിയിലും ഭ്രഷ്ടാക്കളിൽനിന്നു ബലമായിട്ടും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത്രയും പാഞ്ഞെഴിയിലും അത് അംഗവിഭാഗം ചെയ്യേണ്ടതെന്നു ഉപദേശം. ശുഭഗ്രഹത്തിൽ കുന്ന രാശിവാതത്തിന്നു ശുഭവും പാപഗ്രഹം നില്ക്കുന്ന അംഗത്തിന്നു ദോഷവും ഫലപാകം.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ അംഗവിഭാഗം.

ശിഖാപരണഗ്രിഹാ വക്രോഽഭയോതജാപയോഭാഗാഃ
മേഘാദ്യധിപാംഗാനി വൃണകിണലക്ഷ്മാണിഭൂഷണാന്യത്ര ച.

ചൊവ്വയ്ക്കു തല; ശുക്രൻ മുഖം; ബുധൻ കഴുത്ത്; ചന്ദ്രൻ വക്ഷസ്സ്; സൂര്യൻ ഹൃദയം; വ്യാഴത്തിന്നു ഉരസ്; (തുട) ശനിക്കു കാൽമുട്ട്; രാഹുവിന് പാദം. ഖഗോലഗായ ഗ്രഹങ്ങൾക്കൊണ് ശിഖാപരണഗ്രഹങ്ങളെ നിരൂപിക്കണം. ഈ സ്ഥാനങ്ങളിലെ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു കുന്നങ്ങളെക്കൊണ് ചന്ദ്രൻ അംഗങ്ങളിൽ വൃണം, രശ്മി, മറുക്ക്, ആഭരണം മുതലായവയേയും പാഞ്ഞെഴിക്കാളെന്നും.

ചന്ദ്രഗ്രഹാംഗവിഭാഗം.

മൂലപരണഗ്രഹണേ നാസാവദനം മനഃപുനശ്ച ദന്തഃ
സംസാരേനേനകമുഗ്മു ബുധശ്ചിരശിനാം ത്രിധാമതമഃ. ച.

മൂലപാഞ്ഞെഴുചോല ഭ്രഷ്ടാക്കളെക്കൊണ് മൂന്നായി വിഭജിച്ചിട്ടാണ് ഇവിടെയും ഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിക്കേണ്ടത്. ചുവ്വഭാഗത്തിൽ ഗ്രഹം നിന്നാൽ ചുവ്വത്തുഭാഗവും അംഗഭാഗത്തിൽ നിന്നാൽ വലത്തുഭാഗവും അന്നെന്നുള്ളതിനെ ഗ്രഹിച്ചുകൊൾകയുംവേണം. ഈ അംഗമല്ലാതെ കൈയുൾക്കൈയെ അനുസരിച്ചാണെന്നും ചിലർ പറയുമുണ്ട്. ചുവ്വിന്നു അത്രയും പാഞ്ഞെഴിയിലാണ് ഇപ്പോൾ ബഹുജനസമ്മതമായിട്ടുള്ളത്. ശനിയ്ക്കു തല; ചൊവ്വയ്ക്കു കണ്ണുകൾ; വ്യാഴത്തിന്നു കാൽകൾ, ശുക്രൻ നാസികകൾ; ബുധൻ മുഖം; ആദിത്യൻ ചന്ദ്രൻ ദന്തം. ഇങ്ങിനെ ക്രമം.

വക്ഷപാത്തരം.

മേഘഗ്രശിരസ്സസാ രമസ്യാകണ്ഠം ഗുഹാദ്വിനിർദ്ദിഷ്ടം
അസ്യയോ ബാഹവക്ഷി ഗുഹാ ശുക്രസ്യാ നാസികാഗ്രചുട. ച.

മനുജാനാരോരൂപ ശ്വരോകാരമസ്യചുഷോ
വക്ഷഃ കപോലജംഘാ ത്രേകേതും വദന്ത്യന്ത്രേ. ച.

ഈ അംഗകല്പനയിലുള്ള വേറൊരു പക്ഷത്തെയാണ് ഈ രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ട് ഇവിടെ പറയുന്നത്. ഗ്രാമം നിൽക്കുന്ന ദേശത്തെ ഒരു അനുസരിച്ച് ഉല്പാദനത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങി ഈ പറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഗ്രാമങ്ങളെക്കല്പിക്കണം. ശനിയിൽ ശിശ്നം ശിശ്നസ്തന്ധം ഇതുകൂടാ, വ്യാഴത്തിനു രണ്ടുകാതുകളും, ചൊവ്വയ്ക്കു കയ്യും കണ്ണ് ഇടം ഇവയും, ശുക്രനു മൂക്കിന്റെ അഗ്രങ്ങളും, അഭിമുഖം മനസ്സ് കാൽമുട്ടുകൾ നാഭി ഇവയും, ബുധനു പൂർവ്വവും തുടങ്ങി, ചന്ദ്രനു മാറിടം കവിൾ കണക്കാൽ ഇവയും അംഗങ്ങൾ ആകുന്നു എന്നു ചിലപക്ഷം. അംഗകല്പനയിൽ ഇതു കൂടാതെ മറ്റും പക്ഷാന്തരങ്ങളുണ്ട്. ഈ രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങളൊഴിച്ച് മുൻപറഞ്ഞപില്ലാ പ്രകാരവും ഉള്ള അംഗകല്പനകൾ ജാതകപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പ്രായേണ ഉപയോഗിക്കുകയും അതനുസരിച്ചു ഫലങ്ങളെ അഭേദിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു.

ഊർധ്വമുഖാഭിരാശികൾ.

ഉദ്വന്തുജപൃഷ്ഠമകരഃ കളീരചാപരച പൂർവ്വതസ്സദ്യുതിർവൃഷ്ണമന്യുരേതേയശ്ശേഷാശ്ശിരസോദനം യാനി. ൧൭

മേടം, ഇടവം, മകരം കർക്കടകം, ധനു, ഇവ പൂർവ്വാഭയരാശികളാകുന്നു. മീനരാശി പൂർവ്വംകൊണ്ടും ശിശ്നുകൊണ്ടും ഉദിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഉഭയോദയമാകുന്നു. ശേഷം ഉള്ള ചിങ്ങം, കന്നി, തുലാം, വൃശ്ചികം, കുംഭം, മിഥുനം ഈ രാശികൾ ശീഷ്വാഭയങ്ങളാണ്.

പൂർവ്വാഭയേന്ദുസിദ്ധ്യത്വം ശുഭം മൂലാഭയേന്ദു ശുഭേകത്തം ഉഭയോദയേവിമിശ്രം ഗ്രാഹരാതിതേഭ്യഃ ഫലം വാചുനം. ൧൮

പൂർവ്വാഭയരാശികൾ ലഗ്നമായാൽ വചനം, രോഗം, ബന്ധനം, ദുഃഖം മുതലായ അശുഭവും ശീഷ്വാഭയരാശി ലഗ്നമായാൽ കാര്യഗുണം ധനലഭം മുതലായ ശുഭവും ലഭിക്കും. ഉഭയോദയരാശി ഗുണദോഷസമഫലപ്രദവുമാകുന്നു. ഈ ശീഷ്വാഭയപൂർവ്വാഭയോദയരാശികളിൽ ഗ്രാഹങ്ങൾ നിൽക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരം തന്നെയാണ് ഫലം. ഗ്രാഹയുക്തമായാൽ ആ ഗ്രാഹത്തിന്റെ സ്ഥിതിയനുസരിച്ചും ഉള്ള ശുഭാശുഭഫലത്തെ ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

ഈശ്വരീർഘഭേദം.

യുക്തപ്രമാണകായഃ കളീരമൃഗമിഥുന ചാപാഫാഃ
ഈശ്വരഃ കുംഭേന്ദുഷാജാ വൃഷ്ണശേഷാഃ പുനർദ്വിഗ്ദ്ധാഃ. ൧൯
കർക്കടകം, മകരം, മിഥുനം, ധനു ഈ രാശികൾ സമങ്ങളാകുന്നു.

നം. അതിദീർഘങ്ങളോ അതിശൃംഗങ്ങളോ അല്ലെന്ന് സാരം. കുംഭം, മീനം, മേടം, ഇടവം ഈ രാശികൾ ശൃംഗങ്ങളാകുന്നു. ശേഷം ഉള്ള ചിങ്ങം, കന്നി, തുലാം, വൃശ്ചികം ഈ രാശികൾ ദീർഘങ്ങളാകുന്നു.

ഗ്രഹസ്ഥിരത്വം (ആകൃതി)

ചതുരശ്രരൂപിണോ വായുതത്വത്തോ ഹൃദ്യസ്തപത്രഃ
അന്യത ചതുരശ്രാംഗ ഭൂമേഘശനൈശ്വരേണൈവ. ൨൨

ഇന്ദ്രമണ്ഡലമാത്രോ ദൈത്യമാത്രോഽപ് വൃത്തചിത്രാംഗഃ
ദിഗ്വാഭരണോപസ്തര ഭോജനനഷ്ടാഭരോഗ്രാഹ്യഃ. ൨൩

അഭിത്യന്തം ചൊല്ലാലും ചതുരശ്രരൂപിണാകുന്നു. വ്യാഴം ദീർഘവൃത്താകൃതിയും ബുധൻ ത്രികോണാകൃതിയുമാകുന്നു. ഓരോവം രാശിയും ദീർഘചതുരശ്രസ്ഥപമുള്ളവരും ചന്ദ്രൻ വൃത്താകൃതിയുമാകുന്നു. ശുക്രൻ്റെ സ്ഥിരത്വം പക്ഷി വൃത്തവും ശേഷം ദിഗ്വൃത്തം (നാനാ)രൂപവുമാണ്. ഇതുകൊണ്ട് നഷ്ടവും മുഷ്ടിവും മറുപകരണങ്ങൾ ഭോജനപാത്രങ്ങൾ, അഭരണങ്ങൾ, മുരളിവാദ്യം തുടങ്ങിയവർ ഉപയോഗിക്കുന്നു. കേന്ദ്രത്തിൽ ഗ്രാഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് അപരങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇല്ലെങ്കിൽ പഞ്ചമനവരങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രാഹങ്ങളെക്കുറിച്ചും വേണം രൂപത്തെ പഠിക്കാൻ. മുഷ്ടിപ്രശ്നത്തിൽ ഏകദേശം ലഗ്നത്തിലോ നിൽക്കുന്ന ഗ്രാഹത്തിനെക്കുറിച്ച് ദൃഢസ്ഥിരത്വത്തെ പറയണം. അഭരണത്തിലും ഇപ്രകാരംതന്നെ.

ശരീരമക്ഷഭഭൂമേഽഗ്രാശൃംഗാശ്ചിഹ്നാശ്ച മച്യതാമ
ഗുരുചന്ദ്രസൗമ്യദീർഘ ഗ്രാഹവൈഷ്ണവോ വദന്ത്യന്യേ. ൨൪

ചന്ദ്രൻ, ശനി, ചൊവ്വ, രാഹു ഇവർ ശൃംഗാശ്ചിഹ്നങ്ങളും അഭിത്യന്തം, രാഹു ഇവർ ചതുരശ്ചിഹ്നങ്ങളും വ്യാഴം ബുധൻ ഇവർ ദീർഘരൂപികളും ആകുന്നു. ചില ആചാര്യന്മാർ രാശികൾപോലേതന്നെയാണ്. രാശിധിപന്മാരായ ഗ്രാഹങ്ങളെ - സ്ഥിരത്വം എന്നും പറയുന്നുണ്ട്.

ഗ്രഹസ്ഥിരമധുനേതോ രക്തശ്യാമഃ കൃശോൽചകേശശ്ച
പിത്താത്മ കോസമിസാഃ ശുഭരാമുഖഭാവോഽപിതേജഃ. ൨൫

അഭിത്യന്തം ശൃംഗാശ്ചിഹ്നമുള്ളവരും, ദിശാലമായും കപിലവർണ്ണമായും ഇരിക്കുന്ന കണ്ണുകളോടുകൂടിയവരും, ചുവപ്പും കറുപ്പുംകൂടിയ നിറം, കൃശരൂപം, അല്ലാത്ത തലമുടി ഇതുകളോടുകൂടിയവരും പിത്ത പ്രകൃതിയും, അസ്ഥിയ്ക്കു ഉറപ്പും ശുഭതയും ഉള്ളവരും, അധികം സംസാരിക്കുന്നവരും ആകുന്നു.

ചന്ദ്രശാപലോഭിർവാഃ പ്രിയവാഗ്മ്യേണാ മുദുഗ്ദ്ധ്വണീസ്വക്ഷഃ
സ്തിഭാലാവാതകഥാത്താ ശരഃ പ്രാജ്ഞാതധിസന്ദഃ. ൨൭

ചന്ദ്രൻ ശരീരത്തിനു നീളവും ചവലതയും ഉള്ളവനും, പ്രിയ
ഭാഷിയും, മുദുഗ്ദ്ധമുള്ളവനും, മോശീലനും, ശോഭനമായ കണ്ണുകളോ
ടു കൂടിയവനും, സ്തിഭാലനും, വെള്ളുതലം ഉള്ളവനും ബുദ്ധിമാനും,
ശരവണ്ണവും രക്താധിക്യവും വാതകഫപ്രകൃതിയും ഉള്ളവനാകുന്നു.
ഇവിടെ പൂണ്ണചന്ദ്രനു കഥാധിക്യവും ക്ഷീണചന്ദ്രനു വാതാധിക്യ
വും പ്രധാനമായിരിക്കുമെന്നുണ്ട്.

ചപലോബാലാകാശഃ പിത്തപ്രകൃതിസ്സമജസാരശ്ച
വധകസ്യ ശ്രോട്ടവനിശ്ചോഡധോരേതശരശ്ച. ൨൮

ചൊല്ലാ ചവലതയും, ബാലസ്വരൂപം (ബാലതം) പിത്ത
സ്വഭാവം മഞ്ജ എന്ന ധാതുവിന് പ്രാധാന്യം, ഹിംസാശീലം, ത്രി
ഭോണാകൃതി, മന്യുത്വത്തിന്റെ വരുമാല ഇരിക്കുന്ന വരുത്, രക്ത
ശരമായ നിറം ഇതുകളോടു കൂടിയവനാകുന്നു.

മൃഗാകാണ്ഡശ്ചോ മദ്ധ്യകാശസ്തിരാതതോഽഘൃഷ്ടഃ
മിശ്രപ്രകൃതിസ്സമൃസ്തപുഷ്കാഃശ്ലീഘവചനശ്ച. ൨൯

മൃഗാൻ കുറുകുന്നവനോടൊ ശ്യാമവണ്ണമുള്ളവനും മദ്ധ്യശരീരം
ഉള്ളവനും ശരീരത്തിൽ മുഴച്ചിരിക്കുന്ന ചെറുത്തരവുകളോടു കൂടിയ
വനും സന്തുഷ്ടശരീരവും മിശ്രസ്വഭാവം ഉള്ളവനും തപശ്ശിയപ്രധാ
നിയും നാനാത്വങ്ങളായ വാക്കുകളെ പറയുന്നവനാകുന്നു.

ശരോമേസ്സോരോ വിശാഃകുക്ഷിർബ്ബഹസ്തരിർഭ്രീഹഃ
ഈഷൽപിംഗലകേശോ മധ്യക്ഷഃശ്ലൈശ്ചീകോവാഗ്മീ. ൩൦

വ്യാഴം ശരവണ്ണവും അധികമായ മേടസ്സും കുടവരവും (തടി
ച്ച നീണ്ടശരീരവും) പിംഗലവണ്ണമുള്ള തലമുടിയും കണ്ണുകളും ഉള്ള
വനായും കഥാധിക്യമുള്ളവനായും നല്ലവണ്ണം സംസാരിക്കുന്നവനാ
യുമിരിക്കും.

വാതശ്ലൈശ്ചപ്രകൃതിധസ്താനിച്ഛാജ്ജിതാക്ഷികാന്തശ്ച
ശുക്രോവിശിഷ്ടപദ്മാമധുരചക്ഷുരൂക്തസാരശ്ച. ൩൧

ശുക്രൻ വാതകഫപ്രകൃതിയും സൂക്ഷ്മവും അഞ്ജനലിപ്തങ്ങളും
മനോഹരങ്ങളായ കണ്ണുകളും ഉള്ളവനായും ഭംഗിയുള്ള അംഗ
സന്ധി (മുട്ട)കളോടു കൂടിയവനായും മധുരമായി സംസാരിക്കുന്നവനാ
യും ശുക്രധാതുപ്രധാനിയായുമിരിക്കും.

വാതപ്രകൃതിസ്സംഘം പിംഗലകണ്ഠമുദരേണനഖശോമാ
കൃഷ്ണാഭിർമുഖിശ്ചനോ നിർമ്മാസസ്സോയുസാരശ്ച. ൨൯

ശനി വാതപ്രകൃതിയും പിംഗലവർണ്ണങ്ങളായ കണ്ണുകളും ഉള്ളവനായും തടിച്ചുനീണ്ടിരിക്കുന്ന പല്ലുകളും നെഞ്ചും രോമങ്ങളും ഉള്ളവനായും കുറുത്തുചെട്ടു നീണ്ട ശരീരം പിശുനതപം സ്സായുധാതുപ്രാധാന്യം ഇവകളോടുകൂടി വന്നായുമിരിക്കും.

ഏതേഗ്രാഹണമസമാ-
ശ്ചിന്താകാലേനാനം സ്വമൃത്തിസമാൻ
കർഷ്ടേദോരാൻ നിരതഃ
ബാഹവസ്തുസമാഗതാമിഹ്രഹ. ൩൦

പ്രശ്നത്തിങ്കൽ ഈ ഗ്രാഹങ്ങൾ ബാഹവസ്തുവായി കേന്ദ്രത്തിങ്കലോണാലി ഇഷ്ടഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നാൽ അപരാജി പറ്റത്തിട്ടുള്ള ശരീരവർണ്ണാകൃതിലക്ഷണങ്ങളെ തികച്ചും പറയാവുന്നതാണ്. പല ഗ്രാഹങ്ങൾക്കും ബാഹവസ്തുവുണ്ടായാൽ അറക്കു പറ്റത്തിരിക്കുന്ന ലക്ഷണത്തെ മുഴുവനും പറയണം. അവിടെ ശുശ്രൂഷിപ്പൻ വിശേഷിച്ചും ചിന്തനീയനായിരിക്കും. ജാതകങ്ങളിൽ ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടും ലഗ്നാധിപനെക്കൊണ്ടും ലഗ്നനവാംശകാധിപനെക്കൊണ്ടും ശരീരപ്രകൃതിയെ പറയുകയും ചെയ്യാം.

ജാതി.

വിപ്രഭട്ടഗുരോഹുരക്ഷത്രിയഭാവപിവാകരോസ്തിഷ്ഠ
വൈശ്യാബുധചന്ദ്രമാസശ്ശരണോത്മാശ്ചൂദസങ്കരകൃത്. ൩൧

ഗുരുശുക്രന്മാർ ബ്രാഹ്മണജാതികളും, സൂര്യകുജന്മാർ ക്ഷത്രിയനും, ബുധചന്ദ്രന്മാർ വൈശ്യനും, ശനി ശുഭനും സങ്കരജാതിയുമാകുന്നു. ശനി ശുഭനും രാഹസങ്കരജാതിയും അക്ഷൗ ഏണം പ്രമാണാന്തരം മേഘസിംഹധനുരാശികൾ ക്ഷത്രിയജാതിയും വൃശഭ കന്നി മകരരാശികൾ വൈശ്യാജാതിയും മിഥുനതുലാകർക്കരാശികൾ ശുഭജാതിയും കർക്കരവൃശ്ചികമീനരാശികൾ ബ്രാഹ്മണജാതിയുമാകുന്നു. ആദിത്യൻ നല്ല ക്ഷത്രിയൻ, കുജൻ മാണുലികൻ അനുപവീരിനാണെന്ന് പ്രമാണാന്തരം. വ്യാഴം ഉത്തമബ്രാഹ്മണൻ; ശുക്രൻ മധ്യമബ്രാഹ്മണൻ; ക്ഷത്രിയബ്രാഹ്മണനെന്താ പക്ഷാന്തരം. ചന്ദ്രൻ ജാതിവൈശ്യൻ; ബുധൻ ശുഭവൈശ്യൻ; ബുധനെക്കൊണ്ടു് ജന്മലവ്യാസികളായവരിയർ പിഷാഠോടി മുതലായവരെയും ഉത്തമശുഭരെയും വിചാരിക്കാം. ശനി ജാതിശുഭൻ; രാഹചണ്ഡാളൻ, ശനി വിപ്രരാശി

യിലോ വിപ്രരാത്രംശകത്തിലോ നിന്നാൽ വിപ്രചരിചാരകനായ ശുഭൻ, ഇത്യാദി ഭേദങ്ങളേയും ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലാബലങ്ങൾക്കു തക്ക വണ്ണം ചിന്തിച്ചു ജാതിയെ സ്പഷ്ടമാക്കി പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ജാതി പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ കാവത്തു ജാതിനിർണ്ണയം ഏറെക്കുറെ ദുർഘടമാകയാൽ ഈ കാർത്തികിൽ കുറെ മനസ്സിരുത്തിത്തന്നെ പറയേണ്ടതായി വന്നേയ്ക്കാം.

പാചഗ്രഹങ്ങൾ.

ശുഭരാവിക്കുഴസുതാ സ്തബ്ധാഗ്രഹവ്യവൃദ്ധ്യശരീതനയാഃ
ക്ഷീണശ്ശരീചപാപോ ബുധോനുവത്തിതിഭാഷണേ. ൩൨

അഭിത്യൻ, ചൊവ്വ, ശനി, ക്ഷീണചന്ദ്രൻ ഇവർ പാപന്മാരും; ബുധൻ, വ്യാഴം, ശുക്രൻ, പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ ശുഭന്മാരും ആകുന്നു. ശുക്ലപഞ്ചമി കഴിഞ്ഞാൽ കൃഷ്ണപഞ്ചമിയോളവും ചന്ദ്രൻ പ്രായേണ ശുഭനായിരിക്കും. പാചഗ്രഹത്തോടുകൂടി നിൽക്കുന്ന ബുധനും പാപനാകുന്നു.

സത്യാദിഗുണങ്ങൾ.

ഭൂശശിജുരാജ സിക്വ ഗുരുശശിചിരസ്തസാതികാശേന്ദ്രനയാഃ
താമസികുന്തമഭോമ ഭാവായൈതേനാനാം ചിന്ത്യാഃ ൩൩

ശുക്രനും ബുധനും രജാഗുണപ്രധാനികളും, വ്യാഴവും ചന്ദ്രനും അഭിത്യനും സത്യാഗുണപ്രധാനികളും; ചൊവ്വയും ശനിയും നരോഗുണപ്രധാനികളും ആകുന്നു ഈ ഗ്രഹങ്ങളുടെ രാശികൾക്കും രാശ്യധിപനായഗ്രഹത്തിന്റെ സത്യാദിഗുണങ്ങളെ നിരൂപിച്ചുകൊള്ളണം.

ത്രികോണാദിരാശികൾ.

രാശേഃപഞ്ചമനവച ത്രികോണസംസ്താപരസ്താംശേന്ദ്രനയാഃ
പ്രാചുരാജത്രികോണം ചാന്യ ഗ്രാശ്വാദിസദ്വ്യന. ൩൪

രാശികളുടെ അഞ്ചു ഭവയും ഭാവങ്ങൾ അന്യോന്യം ത്രികോണം എന്നു പേരുള്ളതിനുകകളാകുന്നു. മേടം ചിങ്ങം ധനു ഈ രാശികളുടെ ദിക്ക് കിഴക്കും; ഇ-വാ കന്നി മകരം ഈ രാശികളുടെ ദിക്ക് തെക്കും; മിഥുനം തുലാം കുംഭം ഈ രാശികളുടെ ദിക്ക് പടിഞ്ഞാറും; കർക്കരം വൃശ്ചികം മീനം ഈ രാശികളുടെ ദിക്ക് വടക്കും ആകുന്നു.

ഗ്രഹദിക്ക്

രാഹിശുക്രമേളജഗാ ബാഹിനസ്തരേണു സമുപാകൃതയഃ
പ്രാദക്ഷിണ്യേന്ദ്രതയഃ പ്രാചുദീനാം ദിശാംഭേദനയാഃ. ൩൫

ആദിത്യൻ കിഴക്കേദിക്കും; ശുക്രൻ അഗ്നികോണം; ചൊവ്വാ
യ്ക്കു തെക്കേദിക്കും; രാഹുവിനു നിരൂതികോണം, ശനിക്ക് പടിഞ്ഞാറേ
ദിക്കും; ചന്ദ്രൻ വായുക്കോണം; ബുധൻ വടക്കേദിക്കും; വ്യാഴത്തിന്
ഈശ്വരകോണം ദിക്കുകളാകുന്നു.

രവികുന്ദപുത്രതത്ത്വോധന-

ഭൂസുതസുതേന്ദ്രസൈന്ദവീകേന്ദ്രാനാം

പ്രാദക്ഷിണ്യേനദിശഃ

പ്രാച്യാദ്യാഃ കണ്ഠിതാശ്ചാഞ്ചൈഃ

ന.ശ

ആദിത്യൻ കിഴക്കേദിക്കും; ചൊവ്വായ്ക്കു അഗ്നികോണം; വ്യാഴ
ത്തിന് തെക്കേദിക്കും; ബുധൻ നിരൂതികോണം; ശുക്രൻ പടിഞ്ഞാ
റേദിക്കും ശനിക്ക് വായുക്കോണം; ചന്ദ്രൻ വടക്കേദിക്കും; രാഹുവിന്
ഈശ്വരകോണം ആഞ്ഞൊരുകൊമ്പത്തരം ഉണ്ടു്. മുമ്പുപറഞ്ഞ ഗ്രഹ
ദിക്ക് ജാതകംകൊണ്ടും ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരം ഉള്ള ഗ്രഹദിക്ക് പ്രശ്
നംകൊണ്ടും നിരൂപിക്കേണ്ടതാണെന്നും ചിലർക്കഭിപ്രായം ഉണ്ടു്.

ദിക്ഷുപ്രാച്യാദ്യാസു ദേവദേവേഷാമുപസ്ഥിരേഭവന്തേ

അഗ്നേയാദിഷു നമുഖാ വിദിക്ഷു മിഥുനഭയസ്സദ്യാഃ.

ന.ശ

മേടവും ഇടവും കിഴക്കു്; മിഥുനം അഗ്നികോണു്; കർക്ക
ടവും ചിങ്ങവും തെക്കു്; കന്നി നിരൂതികോണു്; തുലാവും വൃശ്ചികവും
പടിഞ്ഞാറു്; ധനു വായുക്കോണു്; മകരവും കുംഭവും വടക്കേദിക്ക്;
മീനം ഈശ്വരകോണു്; ഇങ്ങിനെ മേടം മുതലായ രാശികളുടെ ദിക്കുക
ളെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇതു് സ്ഥിരമാത്രപ്രകാരം ഉള്ള രാശിദി
ക്കാകുന്നു.

ദിവിപദാദിരാശികൾ.

മേഷോവൃഷോഥസിംഹ സ്മരണാന്ത്രാലം മൃഗസ്യാപൂർവാലം

യോനിശ്ചതുഷ്പദാനാം മദ്ധ്യോധനേഷോഭേവന്തത്രഃ.

ന.ശ

കന്യാഫലിമുനതുലാ റഹ്യാലംമാറ്റമ്നഷ്ടയോനിരിതി

കർക്കടവഷടംഭയരാ മൃഗാപരാലംചതുലയോനിഃ.

ന.പ

വൃശ്ചികകുളീരമീനാ സ്തീന്ദ്രപാണാംവദന്തിയോനിരിതി

കന്യാതുലോമതുലാ രാശിഷു പരമവിനിർദ്ദിഷ്ടാഃ.

ന.ശ

മേഷവൃഷമിമുനകുംഭാ ഗ്രാഹാ ഇതിസൂരിഭിസ്സമാഖ്യാതാഃ

മൃഗപരിമകരാട്ടുലാ വാഞ്ച സർപ്പഭാവേഷു.

രംഭ

മേടം, ഇടവം, ചിങ്ങം, ധനുവിന്റെ അന്ത്രാലം, മകരത്തി
ന്റെ പൂർവാലം ഈ രാശികൾ ചതുഷ്പാത്തുകളാകുന്നു. കന്നി, കുംഭം,

മിഥുനം; തുലാം, ധനുവിന്റെ ആദ്യം, ഈ രാശിയിലായിരിക്കും. കർക്കടകം, മീനം, കുംഭം, മകരത്തിന്റെ അന്ത്യം ഈ ജലരാശികളാകുന്നു. കർക്കടകം, വൃശ്ചികം, മീനം ഈ രാശികൾക്ക് സർവ്വപതപവും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കന്നി തുലാം ധനു ഈ രാശികൾ പൗരങ്ങളും, മേടം ഇടവം മിഥുനം കുംഭം ഈ രാശികൾ ഗ്രാമപൗരങ്ങളും, ചിങ്ങം മകരത്തിന്റെ അന്ത്യം ഈ രാശികൾ പൗരങ്ങളും ആകുന്നു.

ഗ്രാമപ്രാദേശികം.

ഗുരുസൗമ്യഗ്രാമപൗര പക്ഷിജന്തുസംഗമം സന്തിവനേ ജലനിവൃത്തിശരിശുക്തം ഭോജനനഷ്ടാഭിഷ്ഠഗ്രാമപ്രാദേശികം. ര.പ.

ബുധനം വ്യാഴവും ഗ്രാമപൗരമാകുന്നു. അഭിത്യന്തർ, ചൊവ്വ, ശനി, രാഹു ഈ ഗ്രാഹങ്ങളുടെ സ്ഥാനം വാണിജ്യമാകുന്നു. ചന്ദ്രനും ശുക്രനും ജലപൗരമാകുന്നു. ഗ്രാമപ്രദേശത്തിൽ ഗ്രാമഗ്രാഹം നിന്നാൽ ഗ്രാമജാതനും ഗ്രാമവാസിയും അന്നെന്തും പൗരപ്രദേശം ആരംഭിക്കുന്നതിൽ നിന്നാൽ പൗരജാതനും പൗരവാസിയും അന്നെന്തും പൗരപ്രദേശം ഗ്രാഹം ഗ്രാമപ്രദേശത്തിൽ നിന്നാൽ പൗരജാതനും ഗ്രാമവാസിയും അന്നെന്തും പൗരപ്രദേശം. ഇങ്ങനെ ശേഷം ഉള്ള രാശിഗ്രാഹസംഗമം കൊണ്ടും ഫലപ്രദം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. നഷ്ടപ്രദേശം, ഭോജനപ്രദേശം മുതലായ രാശിയിലുള്ള ഈ പൗരജാത ലക്ഷണങ്ങളനുസരിച്ച് ചോരാടിസമീപമുള്ള നിർദ്ദേശിച്ചുകൊടുക്കും വേണം.

സൂര്യോത്തമജന്തുപക്ഷിസമാനുസർവ്വപതപശ്ചേദം ഭൂമിദേവഗുരുഭിപദം ചതുഷ്പദം ഭൂമി ചതുഷ്പദം. ര.പ.

ശനിയും ബുധനം പക്ഷിഗ്രാഹങ്ങളും, ചന്ദ്രൻ സർവ്വപതപവും; ഗുരുശുക്രന്മാർ ദ്വാരപാൽഗ്രാഹങ്ങളും; സൂര്യജന്തു ചതുഷ്പാൽ ഗ്രാഹങ്ങളാകുന്നു. ഇവയിൽ ബുധൻ ഗ്രാമപക്ഷിയും ശനി പൗരപക്ഷിയുമാണ്. ഇവർ ജലരാശിയിലുള്ളിൽ നിന്നാൽ ജലപൗരപക്ഷികളെന്നും പറയാം. ചന്ദ്രൻ ജലരാശിയിൽ നിന്നാൽ ജലസർവ്വപതപവും പൗരപ്രദേശത്തിൽ നിന്നാൽ പൗരവാസിയുമാകുന്നു. ശുക്രൻ ജലപൗരനും വ്യാഴം ഗ്രാമപൗരനാണ്. ക്ഷേത്രം സംസ്കൃതനായ ചതുഷ്പാൽ ആഭിത്യന്തർ തുണക്കേടുകനായ ചതുഷ്പാൽമാകുന്നു.

വിഹാരശുഭാകരസംഗമം ഹോരാശിസംഗമം പക്ഷിഗ്രാഹിനിർദ്ദേശം ആരംഭിക്കുന്നതിൽ മേടം വടന്തിഹോരാധിഭാഷ്യം. ര.പ.

രാശിയിൽ പക്ഷി മകരം മീനം ഈ രാശികൾ പക്ഷിഗ്രാഹം

ഉന്നൈനും മേടം ആഴ്ചയാശിയാന്നൈനും ചില നോമ്പുമാർഗ്ഗങ്ങൾ പക്ഷമുണ്ട്.

പുരുഷാഭിഗ്രഹം.

പുരുഷാഭിഗ്രഹത്തോടു നപുംസകാശ്വേദം ബുദ്ധാർക്കപുരുഷം ച നാൽക്കുട്ടമകൃതസംഗ്രഹസംഗ്രഹാഭിഗ്രഹാഭിഗ്രഹം.

അഭിഗ്രഹം ചൊല്ലാതും വ്യാപ്തം പുരുഷാഭിഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. ബുദ്ധൻ ശനിയും നപുംസകഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. ചന്ദ്രൻ ശുക്രൻ സൂര്യൻ ഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ മൂന്നുപ്രകാരമാണ് ഗ്രഹസംഗ്രഹം. ഇവിടെ ശനി പൂനപുംസകൻ ബുദ്ധൻ സൂര്യനപുംസകൻമാണെന്നു മാത്രം വ്യത്യാസമുണ്ട്. രാഹുക്കേതുക്കളിൽ രാഹു സൂര്യഗ്രഹവും കേതു നപുംസകഗ്രഹവും ആണെന്നു പ്രമാണാന്തമുണ്ട്.

ഇതി ക്ഷണീയശാസ്ത്രം

ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഗ്രഹം വ്യാഖ്യാനം

പ്രഥമോദ്ധ്യായം.

അഥ ദ്വിതീയോദ്ധ്യായം.

ശത്രുമിത്രതപാദി.

ഗുരുരക്തം സൂര്യനക്തം ബുദ്ധസ്വശുക്രസ്വ സൂര്യശശിചർമ്മാഃ ക്ഷുരാനിതഃ ദേവഗുരോഃ ശേഷാരിപദോഗ്രഹാശോഭയാഃ.

സൂര്യോ ഗുരുബുദ്ധശുക്രാ മമസ്വസോമസ്വ ദോഗുരുസംഗ്രഹം ഭൂമസ്വ ശശിമുക്തജം ശേഷാരിപദോ വിനിർദ്ദിഷ്ടാഃ.

ജീവോഽപേന്ധമിതം ശശിനോഷ്ടീനാസ്തഥൈവസോമസ്വഃ ഭൂമസ്വ ശുക്രസംഗ്രഹം സോമസ്വ രവിം വിനാസൂര്യഃ.

ഇന്ദ്രഗുരോഃ ക്ഷുരവർമ്മാഃ ശത്രുക്തചിതവർമ്മിതാശ്ചശുക്രസ്വ ക്ഷുരാനിശശോരവർമ്മാഃ ശേഷാ മമസ്വ മിത്രാണി.

രവിശശിരഹിതാഃ ശേഷാഃ സൂര്യഃ കേരോസ്തഥഗ്ര ശുക്രമ മേനോകതാഃസ്തരിപദോ മോഹ ചാർത്ഥം വക്ത്രാസ്വ.

അഭിത്യാസ് വ്യാഴം ബന്ധു. ചന്ദ്രൻ വ്യാഴപും ബുധനും ബന്ധുക്കൾ. ചൊവ്വയ്ക്കു ബുധശുക്രന്മാർ ബന്ധുക്കൾ. ബുധൻ സൂര്യനെ കഴിച്ചുള്ളവരെല്ലാം ബന്ധുക്കൾ. വ്യാഴത്തിനു ക്ഷണെ കഴിച്ചുള്ളവരെല്ലാം ബന്ധുക്കൾ. ശുക്രൻ സൂര്യ ചന്ദ്രന്മാർല്ലാത്തവരെല്ലാം ബന്ധുക്കൾ. ശനിക്ക് രവി ചന്ദ്രക്ഷണന്മാർല്ലാത്തവരെല്ലാം ബന്ധുക്കൾ. രാഹുവിനു സൂര്യ ചന്ദ്രന്മാരെ കഴിച്ച ശേഷം ഉള്ള ഗ്രഹങ്ങളും കേതുവിനു ചന്ദ്രശുക്രന്മാരും ബന്ധുക്കളാകുന്നു. ഈ ബന്ധുഗ്രഹങ്ങളല്ലാത്ത ശേഷം ഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം ഇവയ്ക്കു ശത്രുക്കളാകുന്നതും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇങ്ങിനെ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബന്ധുശത്രുത്വത്തെ ചില ഹോരചാതുന്മാർ പറയുന്നു. ഗ്രന്ഥശാലാപ്രത്യയത്തിനായിട്ടാണ് ഇവിടെ ബന്ധുശത്രുത്വത്തെ പുനരാവൃത്തിയായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

അക്ഷസ്വഹർബ്ബന്ധു സ്തപ്തജ്ഞത ശത്രുതാം തഥാപ്രാപ്ത	
ഇന്ദ്രോരിന്ദ്രാചാതു സ്വപസുതോബന്ധുർമ്മഹീസുതശ്ശതഃ.	ന
ഭൂമന്യ ഭാഗ്വവജ്ഞത സാമുദയ ശത്രുശ്ശതക്രതോർമ്മഹീ	
പ്രത്യർമ്മിതപ്രാപ്തസ്തവിതാസോമാത്മജസ്വനിതമേന	൭
മിതോഗ്രോസ്തമിതം ശത്രുപിശചംഭോപുതഃ	
ശുക്രസ്വസോമസ്തൃത ശത്രു ചാപ്യോപുതാസീനഃ.	൮
ബുധശുക്രശുക്രസ്തപുതോ മന്ദസ്യാന്വേതുരിപവഃസ്തഃ	
രാഹോരാഹാഭിത്യാ ശത്രുശ്ശോചാസ്തമൈവമിതാണി.	൯
ഉശനശ്ശീതമയുദ്ധ ഭേതോസ്തപുതപരേസ്തതാരിപവഃ	
ഔദാസിന്ത്യാ ഭേതയം ശേഷാണാം തത്രതത്വാപി.	൧൦

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബന്ധുശത്രുത്വഭാവത്തെ ഇവിടെ പട്ടികയായി കാണിക്കുന്നു. മുൻപു കാണിച്ചതും ഇതും തമ്മിൽ അല്പം വ്യത്യാസവുമുണ്ട്.

ഗ്രഹങ്ങൾ.	ബന്ധ.	ശത്രു.	ഉദാസീനൻ.
സൂര്യൻ	വ്യാഴം	രാഹു ബുധൻ	ചന്ദ്രൻ ചൊവ്വ ശുക്രൻ രാഹി കേതു.
ചന്ദ്രൻ	വ്യാഴം ബുധൻ	ചൊവ്വ	അഭിത്യൻ ശുക്രൻ രാഹി രാഹു കേതു.
ശുക്രൻ	ബുധൻ ശുക്രൻ	വ്യാഴം	അഭിത്യൻ ചന്ദ്രൻ രാഹി രാഹു കേതു.
ബുധൻ	ചന്ദ്രൻ ചൊവ്വ വ്യാഴം ശുക്രൻ രാഹി രാഹു കേതു.	അഭിത്യൻ	
വ്യാഴത്തിൻ	അഭിത്യൻ.	ചൊവ്വ	ചന്ദ്രൻ ബുധൻ ശുക്രൻ രാഹി രാഹു കേതു.
ശുക്രൻ		സൂര്യൻ ചന്ദ്രൻ ചൊവ്വ ബുധൻ വ്യാഴം രാഹി രാഹു കേതു.	
രാഹിക്ക്	ബുധൻ വ്യാഴം ശുക്രൻ		അഭിത്യൻ ചന്ദ്രൻ ചൊവ്വ രാഹു കേതു.
രാഹുവിൻ	ചൊവ്വ ബുധൻ വ്യാഴം ശുക്രൻ രാഹി കേതു.	അഭിത്യൻ ചന്ദ്രൻ	
കേതുവിൻ	ചന്ദ്രൻ ശുക്രൻ	അഭിത്യൻ ചൊവ്വ ബുധൻ വ്യാഴം രാഹി രാഹു കേതു.	

മൂലത്രികോണസംബന്ധാധാരാജ്യമിദമുപദേശിതം ചൈവ്യതലഃ
ഗുരുഭാരസംഹിതേഭാവോദിനമേവ ശരിപുത്രശുക്രാണാം.

ക

അഭിത്യൻ ചിങ്ങവും ചന്ദ്രൻ ഇടവും ചൊവ്വയും മേടവും ബുധൻ കന്നിയും വ്യാഴത്തിൻ ധനുവും ശുക്രൻ തുലയും രാഹിയും കുംഭവും മൂലത്രികോണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ അഭിത്യൻ ചിങ്ങം സ്വഭാവമുള്ളതായാൽ ചിങ്ങത്തിൽ പ്രത്യേക രീതിയിലുള്ള മൂലകോണമെന്നും (മൂലത്രികോണമെന്നും) ശേഷം ചതുർത്ഥിയിൽ സ്വഭാവമുള്ളതായാൽ ഇവിടെ അത് മൂലകോണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ശേഷം മൂലകോണമെന്നും ബുധൻ കന്നിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. 22

തീർന്നി മുഖത്രികോണമെന്നും ഗ്രന്ഥാതങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ ബന്ധുശത്രുപനിരൂപണത്തിൽ ആ ഭാഗം അവശ്യമില്ലാത്തതിനാൽ മുഖത്തിൽ കാണിച്ചില്ല.

മുഖത്രികോണവേനാൽ ചതുർത്ഥപഞ്ചമധനപ്രയാപ്തമഗ്നഃ
സേവാപ്തേ ധർമ്മചരതാ ഗ്രഹാസ്തു താൽക്കാലിമാസ്സമുദഭഃ.

അപരാതദേ മുഖത്രികോണരാശികളിൽനിന്നു വാലു, അഞ്ചു, രണ്ടു, പന്ത്രണ്ടു, എട്ടു, ഒമ്പതു് ഈ രാശികളിലും തന്റെ ഉച്ചത്തിലും നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ തൽക്കാലബന്ധുക്കളാകുന്നു. മുൻപു പറഞ്ഞ ബന്ധു ഇല്ലാതെ പറഞ്ഞ ചതുർത്ഥപഞ്ചമാലി രാശികളിൽ നിന്നാൽ തൽക്കാലബന്ധുത്വം കൂടിയതല്ലെങ്കൊണ് അതിബന്ധുവാകുന്നു. നിസർഗ്ഗബന്ധു തൽക്കാലബന്ധുവായാൽ അതിബന്ധുവാകുമെന്നു സാരം.

ഷഷ്ഠത്രികോണസ്ഥാസ്സപഞ്ചമാനാനിധനസപ്തമോപരതഃ
മുഖത്രികോണരാശി ത്വിപവസ്താൽക്കാലിഭഃ കഥിതഃ.

തന്റെ മുഖത്രികോണത്തിൽ നിന്നു് അറു് അഞ്ചു് ഒമ്പതു് ഏഴു് രണ്ടു് ഈ രാശികളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളും കരുമിച്ചതിൽക്കണവരും തനിക്കു തൽക്കാലശത്രുക്കളാകുന്നു. നിസർഗ്ഗശത്രു തൽക്കാലശത്രുവായാൽ അതിശത്രു; നിസർഗ്ഗബന്ധു തൽക്കാലശത്രുവായാലും നിസർഗ്ഗശത്രു തൽക്കാലബന്ധുവായാലും ഉദാസിനൻ; ഉദാസിനഗ്രഹം തൽക്കാലബന്ധുവായാൽ ബന്ധുവും തൽക്കാലശത്രുവായാൽ ശത്രുവാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ദേവദൈവം ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം.

ദശമായുഗ്രധനശാശ്വതത്വമുദ്രയിൽക്കസംസ്ഥിതാസ്സമുദഭഃ
അരതഃ പശ്ചേരാശിഷപിതീരകേചിത് പ്രഭാഷന്ത.

എല്ലാഗ്രഹങ്ങളും പരസ്പരം രണ്ടു്, പന്ത്രണ്ടു്, മൂന്നു്, പതിനൊന്നു്, നാലു്, പത്തു്; ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ആ ഗ്രഹങ്ങൾ പരസ്പരം തൽക്കാലബന്ധുക്കളായിരിക്കും. ഈ പറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിലല്ലാതെ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ പരസ്പരം തൽക്കാലശത്രുക്കളാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയും ചില പക്ഷമുണ്ട്.

ബലം.

ഉദയേ ബുധഗുരുമനോ ബലിനാ മദ്യേ ചതുഷ്ടദാക്ഷകാഃ
ഹിന്ദുഃ കഞ്ചു രാമിശരീനാ ഭൂശ്ച ശേഷാ സ്തഥാസ്തമയേ.

ബുധനം വ്യാഴത്തിനും മനുഷ്യ (ദിവിപാദശി) രാശികൾക്കും

ലഗ്നത്തിൽ ബലമുണ്ട്. ചതുഷ്ഠാശരികൾക്കും അഭ്യസനം ചെയ്യാത്ത പത്താമത്തെ ബലമുണ്ട്. രാത്രം ശുക്രം ജലരാശികൾക്കും നാലാമത്തെ ബലമുണ്ട്. കീടരാശിക്കും ശനിക്ക് ഏഴാമത്തെ ബലമുണ്ട്.

ബലിനോ രവിഗുരുശുക്രം ദിവസേ ചന്ദ്രാത്മജോനിശിദിവാച രാത്രൗ രേഖാസ്തമ്യം ശുക്രേ കൃഷ്ണിദാമഃ പ്രോക്തഃ. പുന

അഭിത്യനം വ്യാഴത്തിനും ശുക്രം ചകർ പൂർണ്ണബലമും. രാത്രം ചൊല്ലാത്ത ശനിക്ക് രാത്രിയിൽ പൂർണ്ണബലവും ഉണ്ട്. ബുധൻ ചകലും രാത്രിയിലും ഒരുപോലെ പൂർണ്ണബലമുള്ളവനാകുന്നു ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ശുക്രചക്ഷത്തിലും ചാചഗ്രഹങ്ങൾ കൃഷ്ണചക്ഷത്തിലും ബലവാനാകുന്നു.

ശുക്ര ചന്ദ്രോ ബലവാനഭഗവതേ ദിനകരോ ബലോദ്ധരഃ വക്ത്രാൻവക്ത്രാഭേഷപന്ത്രേസ്തിശ്ച പ്രദർശിനഃ. പുന

ശുക്രചക്ഷത്തിൽ ചന്ദ്രനും ഉത്തരായനത്തിൽ സൂര്യനും ബലവാനാകുന്നു. ശേഷം ഉള്ള ക്ഷോഭി ചഞ്ചഗ്രഹങ്ങൾക്കു വക്ത്രാൻവക്ത്രാഭേഷമെന്നും ബലമുള്ളത്. ഏതൊരു രാശി ഭാഗത്തിൽ നിന്നു വക്ത്രം (വിമതി) തുടങ്ങുന്നു അതുമുതൽ വക്ത്രം കഴിയുന്നതുവരെയുള്ള കാലം ബലമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു സാരം. ശുക്രാധിജം ഉള്ള ഗ്രഹത്തിനും ഗ്രഹയുഗത്തിൽ ജയിക്കുന്നു ഉത്തരായനമെന്ന ഗ്രഹത്തിനും ബലമധികമുണ്ട്.

രേഖാണാമിമം രാത്രം ബലവതഃപൂർവ്വം ചകര തദോ വിമലഃ രോഹ ബുധഗുഹാപതിഭിഃ ദൃഷ്ടാഭയോ വോയുക്തവാന. പുന

ചത്താമഹമുതൽ മൂന്നാമതാംവരെയുള്ള ആരാരാശികൾ ബലയുതങ്ങളും നാലാമതും മുതൽ ഒമ്പതാമതാംവരെയുള്ള ആരാരാശികൾ ബലഹീനങ്ങളും ആകുന്നു. ലഗ്നാധിപനോ വ്യാഴനോ ബുധനോ ലഗ്നത്തിൽ നോക്കുകയോ നീൽക്കുകയോ ചെയ്താൽ ലഗ്നഭാഗത്തിനും ബലമുണ്ട്.

സിംഹാശ്വാഭിദാസബലഃ കുംഭമാശ്വ നിരാസബലവതഃ ഉത്തമരേഖാവിബലഃ കേന്ദ്രാശ്വഃ പ്രാപ്തോ വർദ്ധതഃ. പുന

ചിങ്ങമുതൽ ആരാരാശികൾക്കു ചകലും കുംഭം മുതൽ ആരാരാശികൾക്കു രാത്രിയിലുമാണു ബലമുള്ളത്. ലഗ്നം, നാലു, ഏഴു, ചത്താമഹം രാശികൾക്കു ഉത്തമബലവും; രണ്ടു, അഞ്ചു, ഏഴു, പതിനൊന്നു ഈ രാശികൾക്കു മദ്ധ്യമബലവും; മൂന്നു, ആറു, ഒമ്പതു, ച

ത്രാളു് ഈ രാശിക്കൾക്കു ധീനബലവും ഉള്ളവകുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ മതാന്തരങ്ങളും ഉണ്ടു്.

ഹോരാശരീരകത്വാവാ ദ്വിപദാ ദിവാസേ ചതുഷ്പദാ രാത്രൗ ബഹിനോ ഭിന്നാവസാനാ ശേഷാ വാസ്ത്രയ ബലവന്തഃ. ൨൦

പുണ്ണകൃതർ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ലഗ്നശിരം ബലമുണ്ടു്. ക്ഷിപ്രചന്ദ്രനായാൽ ബലമില്ല. ദ്വിപദാശരീരക്കു വകയും ചതുഷ്പദാശരീരക്കു രാത്രിയിലും കീഴ്ശരീരക്കു സന്ധ്യയിലും ബലമുണ്ടു്. ഈ പദത്തെപ്പകാരം അല്ലാതെയിരുന്നാൽ രാശിക്കൾക്കും ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ബലമില്ലാൻ അറിഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

താൽക്കാരികനൈസർഗ്ഗിക സാമ്പാതിക രിതശതോദ്ധ്യസവാഃ ബലമിതി ചതുർത്ഥ്യകാരം സ്ഥാനശ്രവകാലമേഘാഭിഃ ൨൧

താൽക്കാരികം, നൈസർഗ്ഗികം, സാമ്പാതികം, ശതമിത്രോദാസീനരത്നം എന്നീപ്രകാരത്തിലു സ്ഥാനബലം, ആശ്രയബലം, കാലബലം, മേഘബലം എന്നീ നാലുപ്രകാരത്തിലും ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലത്തെ നിരൂപിക്കണം. സേപാലും, സ്വദ്രേക്ഷാണം, സ്ഥാനാലംഭം, സ്വക്ഷേത്രം, മൂലതുകോണം എന്നീ സ്ഥാനങ്ങളെക്കൊണ്ടു സ്ഥാനബലത്തെയും മുദയേ ബുധഗുരുമനുജാ എന്നു പരിനമയ്ക്കും ഗ്ലോകം കൊണ്ടു് അശ്രമബലത്തെയും “ബഹിനോ ഗുരുരവിസൗരഃ” എന്ന പരിനാദം ഗ്ലോകംകൊണ്ടു് കാലബലത്തെയും “ശുക്ലേ കന്ദ്രേ ബലവാൻ” എന്ന പരിനേടാം ഗ്ലോകംകൊണ്ടു് മേഘബലത്തെയും “ഹോരാശരീരകത്വാവാ” എന്ന ഇതരതാംഗ്ലോകംകൊണ്ടു് താൽക്കാരികബലത്തെയും “മദാസൗമ്യവാഹ്വരി” എന്നീ വിചരയ്ക്കുവാൻപോകുന്ന ഇതപത്തിലാലും ഗ്ലോകംകൊണ്ടു് നൈസർഗ്ഗികബലത്തെയും “ഉത്തമമദ്ധ്യമഹിമ്മാവാ” എന്ന പത്തൊമ്പതാം ഗ്ലോകാലംകൊണ്ടു് സാമ്പാതികബലത്തെയും “ജീവോവേസ്മിതം” എന്ന രു-ങ്ങിയുള്ള ഗ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ശതമിത്രോദാസീനബലത്തെയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചുട്ടുറപ്പിധം എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ബലത്തെ നിരൂപിച്ചുകൊള്ളണം. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലാബലങ്ങളെ നിരൂപിക്കാതെയൊത്തമലവും പറയുവാൻ പാടില്ല.

മദാസൗമ്യവാഹ്വരിസിതമന്ത്രാക്കാ രഥോത്തരം ബലിനഃ നൈസർഗ്ഗികബലമേൽബലസാമ്യേദസ്മാൽ ബലാധിപ്യം. ൨൨

ശനിമേക്കാൾ ക്ഷൗരം, ക്ഷൗരേക്കാൾ ബുധനും, ബുധനേക്കാൾ വ്യാഴത്തിനും വ്യാഴത്തിനേക്കാൾ ശുക്രനും, ശുക്രനേക്കാൾ ചന്ദ്രനും, ചന്ദ്രനേക്കാൾ ആദിത്യനും നിമമേന ബലാധിപ്യമുണ്ടു്.

ഇതു നിസർഗ്ഗവസ്തുവായതുകൊണ്ട് വഴിനോടോ കരയോ നിത്യവിശേഷങ്ങളില്ല. സ്ഥാനാന്തരവിചാരമൊന്നും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് സമസ്തജാതികൾക്കും ഇതു നിസർഗ്ഗവസ്തുവായതുകൊണ്ട് വേദം വേദാനന്തരമായ ഗ്രന്ഥത്തെ അറിയാൻ.

ഉച്ചരാതികൾ.

ഉച്ചാസ്തമയകന്യാശ്രമണശാസ്ത്രകളിൽനിന്നുപോലും സമാധാനമുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ സപ്തമാനീചരം എന്ന

അഭിപ്രായം മേടം ഉച്ചവും തൃക്കാണീചരവും; ചന്ദ്രൻ ഇവയും ഉച്ചവും വൃശ്ചികം നീചവും; ചൊവ്വയ്ക്കു മകരം ഉച്ചവും കർക്കിടം നീചവും; ജ്യേഷ്ഠം കന്നി ഉച്ചവും മീനം നീചവും; വ്യാഴത്തിന് കർക്കിടം ഉച്ചവും മകരം നീചവും; ശുക്രൻ മീനം ഉച്ചവും കന്നി നീചവും; ശനിക്ക് തൃക്കാണീചരവും മേടം നീചവുമാകുന്നു.

വിശദീകരണമനുസരിച്ചുള്ളതും സപ്തമാനീചരത്തിന്റെയും അപ്തമാനീചരത്തിന്റെയും ഉച്ചാസ്തമയകളെക്കുറിച്ചുള്ളതും. ൨൭

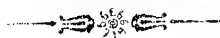
അഭിപ്രായം പത്താം, ചന്ദ്രൻ മൂന്നാം, ചൊവ്വയ്ക്കു ഇരുപത്താം, ജ്യേഷ്ഠം പതിനഞ്ചാം, വ്യാഴത്തിന് അഞ്ചാം, ശുക്രൻ ഇരുപത്താം, ശനിയ്ക്കു ഇരുപത്താം തീയതികൾ അവസാനമുള്ള ഉച്ചരാതികളിൽ പരമോച്ച (അത്യുച്ച)ഭാവങ്ങളാകുന്നു. അതുപോലെതന്നെ നീചരാതികളിൽ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു ഈ പാഞ്ഞ തീയതികളോളം ഭാവങ്ങൾ പരമാനീച (അതിനീച)ങ്ങളാകുന്നു.

ഉച്ചാഹ്നികം.

സൂരിനാപ്രകൃഷ്ടകാലാഭിപ്രായപ്രകാരമുള്ളതും ഏകദിനികളിൽനിന്നുപോലും പാടിട്ടുള്ളതും. ൨൮

ഒരു ഗ്രഹം പരമോച്ചത്തിൽനിന്നാൽ സുപ്രകൃഷ്ടവന്നതും ഏക ഗ്രഹം അത്യുച്ചത്തിൽ നിന്നാൽ ഉൽകൃഷ്ടവന്നതുമെന്തെന്നാലും മൂന്നുഗ്രഹം ഉച്ചത്തിൽനിന്നാൽ മദ്ധ്യവന്നതും നാലുഗ്രഹം ഉച്ചത്തിൽനിന്നാൽ രാജവന്നതും വേർതിരിച്ചു. അഞ്ചു അറു ഗ്രഹങ്ങൾ പരമോച്ചത്തിൽനിന്നാൽ കൊത്തുവന്നതും തീരും. ഇതുപോലെതന്നെ ഗ്രഹങ്ങൾ നീചരാതികളിൽനിന്നാൽ അപ്തമയസ്സുദാദിദ്വം, നീചത്വം, ഭൂമി, ചന്ദ്രൻ, മണ്ഡലത്വം മുതലായ ഭാവങ്ങളേയും പറയാവുന്നതാണ്.

ഇതി കൃഷ്ണീനശാസ്ത്രം വൈവർണ്ണാലോചനാശാസ്ത്രം വ്യാഖ്യാനം ചിതീയോദ്ധ്യായം

അഥ തൃതീയോദ്ധ്യായഃ.

ദ്രാപ്പി.

ചഷ്ടാഭഗ്നിരഭോനം ദ്വാദശമേകാദശനപശ്വനി
സ്വസ്ഥനാദീക്ഷതേഗ്രാഹസ്ഥമാന്ത്യാനിഭോനാനി.

ഗ്രഹം നിൽക്കുന്നശരിയുടെ രണ്ടു, അറു, പതിനൊന്നു, പത്തു
ണ്ടു ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ ഒരു പ്രകാരത്തിലും ദ്രാപ്പി സംഭവിക്കുകയില്ല.
പലത്തിൽ “നാജായുക്കാഭസ്ഥിതേ” എന്ന പദത്തിടുള്ള തിന്റെ
പേരു ഇതാണ്. ശേഷം പല്ലാഭാവങ്ങളിലും ഗ്രഹദ്രാപ്പി സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.

വീക്ഷതോതിഭോദ്ധ്യായം ശുക്രേന്ദുജ്ഞകാശകേന.
ഇന്ദ്രേന്ദുസമദർപ്പിനാ ഇന്ദ്രസംപ്രധോദ്ധ്യായം.

വീക്ഷതോതിഭോദ്ധ്യായം ശുക്രേന്ദുജ്ഞകാശകേന. ബുധനം ശുക്രനും
കുഞ്ഞിന്റെ മുന്നുകൊണ്ടു നോക്കുന്നവയാകുന്നു. ചന്ദ്രനും ചുഴലും
നേരെ നോക്കുന്നവരും താഴെപ്പോൾ ശനിയും കിഴക്കോട്ടു നോക്കുന്നവരുമേ
കൂടാ. ഉദ്ധ്യായം എന്നുള്ള ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു ഗ്രഹത്തിന്റെ കാലം
കാലത്തെ മറ്റോ വാലിലിട്ടു ചോദൻ അകത്തു കടന്നു പുറത്തു അധോ
ദർപ്പിതുള്ള ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു ഭൂമികഴിച്ചു അകത്തു പ്രവേശിച്ചു എ
ന്നും കാര്യങ്ങൾക്കു ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭിത്തിയോ മതിയോ
ഭേദിച്ചിട്ടു ചോദൻ അകത്തുകടന്നു പുറത്തു സമദർപ്പിതുള്ള ഗ്രഹത്തെ
ക്കൊണ്ടു വാലിൽകൂടിത്തന്ന ചോദൻ അകത്തുകടന്നു പുറത്തു പരയ
ണം. ഇതുകൊണ്ടു നാഷ്ടദ്രാഗൃത്തിന്റെ ഉദ്ധ്യായം സിദ്ധിയുണ്ടെന്നും
നിരൂപിക്കാം. ഉദ്ധ്യായം മകുടാക്ഷങ്ങളിലും ഏകാക്ഷങ്ങളിലും നിൽക്കുന്ന
ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു ഏകാക്ഷങ്ങളിലും ഏകാക്ഷം ദ്വാദശാക്ഷം പരയ
ക്കൊണ്ടു പരയുന്നതെന്നുണ്ടാകുന്നു. ഈ സംഗതികളെ നാഷ്ട
പ്രശ്നാധിയിൽ പ്രത്യേകം വിസ്തരിക്കയും ചെയ്യും.

ദ്വാദശമേകാദശപിദ്വേന്ദ്രിഭോനസ്ഥമഥത്ത്വമേകാദശം
അഥമേകം സ്വസ്ഥസ്ഥിതോദ്ധ്യായം പാദമന്ത്രം.

ത്രികോണത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹം അർദ്ധമലത്തെയും ഏകാ
ക്ഷമുള്ള നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹം പൂർണ്ണമലത്തെയും നാലാമെട്ടത്തുനിൽക്ക
ുന്ന ഗ്രഹം മൂക്കാൽഭാഗം മലത്തെയും പത്താമെട്ടത്തുനിൽക്കുന്ന ഗ്ര
ഹം കാൽഭാഗം മലത്തെയും കൊടുക്കുന്നു. ഉദ്ധ്യായം ഇതാണു.

ലാഭങ്ങളോ ഏതൊരു ഫലത്തെയും പറയുന്നത് ഗ്രാമം ആ ഫലത്തെ ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരമാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നുസാരം.

റൾമി.

ചതുരോകവിശേഷോദ്ധാര നവസംഖ്യാപഞ്ചസപ്തദശകിരണാഃ
മന്ദഗതിചക്രഭാർഗ്ഗവ ശശിസുതവിഭവമജീവാനാം. ൨

ശനിയുടെ ശ്ലോകം നാലാകുന്നു. ചന്ദ്രൻ ഇരുപത്തൊന്ന് ശുക്രൻ പതിനാറ്, ബുധന വെട്ട്, ആദിത്യൻ ഷണ്മു, ചൊവ്വയ്ക്കു ഏഴ്, വ്യാഴത്തിനു പത്തു ഇങ്ങിളനതാണ് ശ്ലോസംഖ്യകൾ. "മുനിഃ പുത്രസ്ത്വനിർഭരംസ്വപസ്താപോധപനിക്രമാൽ സുബ്രാഹ്മണ്യഃ പ്രോക്താ വത്സരാത്മക്രമാതകേ." എന്നുള്ള ക്രമംതന്നെയാണ് ഈ ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും.

സർവ്വപര്യവർതിതം ക്ഷേത്രം തൃതിയായുഷോത്ഥാദിഗണം സാർവ്വതും ത്രിശോഭനേ സാർവ്വചതുഷ്ഠം ചതുർത്ഥസഭഃ. ൩

ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ക്ഷേത്രം സകല ശ്ലോകളേയും പൂർണ്ണമായി നോക്കട്ടെ. മൂന്നാമെടുത്തും അടുത്തതിലും നില്ക്കുന്ന ക്ഷേത്രം ശ്ലോകളുടെ നാലിൽ ഒരുഭാഗത്തേയും അഞ്ചാമെടുത്തും വെട്ടാമെടുത്തും നില്ക്കുന്ന ക്ഷേത്രം മൂന്നാമെടുത്തേയും നാലാമെടുത്തു നില്ക്കുന്ന ക്ഷേത്രം നാലാമെടുത്തേയും നോക്കട്ടെ.

ശ്ലോകജാതിരൂപരോ ദശമേദപാചലമിക്ഷന്തേനവമേ
രജമദ്യേഷാണാമചിപ്തീവിജ്ഞേമിതികേ ഹിദിമന്തേ. ൪

ഏഴാമെടുത്തു നില്ക്കുന്ന ചൊവ്വ സകല ശ്ലോകളേയും പൂർണ്ണ ഭൃഷ്ടി ചെയ്യണം. പത്താമെടുത്തു നില്ക്കുന്ന ക്ഷേത്രം രണ്ടു ശ്ലോകളേയും, വെട്ടാമെടുത്തു നില്ക്കുന്ന ക്ഷേത്രം പകുതി ശ്ലോകളേയും നോക്കണം. ശേഷം ഗ്രാമങ്ങളിലും ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരം ശ്ലോകളെ വിഭാഗിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇങ്ങിനെ ചില ആചാര്യന്മാർ പറയുന്നു. ഈ രണ്ടുപക്ഷം പറഞ്ഞതിൽ ആദ്യപറഞ്ഞ (൫-ാം ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറഞ്ഞ) പക്ഷമാണ് അധികവും സ്വീകരിച്ചുവരുന്നത്. കേന്ദ്രങ്ങളിലും ത്രിശോഭനങ്ങളിലും മൂന്നാമെടുത്തും പതിനൊന്നാമെടുത്തും നില്ക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങളുടെ ശ്ലോകളെ ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരം വിഭജിച്ചാൽ എത്രസംഖ്യകിട്ടുമോ അത്രസംഖ്യ ഭാഗത്തെ ചോരന്മാർ അപഹരിച്ചു എന്ന് പറയണം. എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളിലും ഭാഗ്യസംഖ്യാനിർണ്ണയത്തിന് ഈമാർഗ്ഗം ഉപയോഗത്തോടുകൂടിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഫലവിഭാഗം.

മിത്രസപക്ഷേത്രാച്ച ത്രികോണസഫിതഗ്രാഹഃഫലമദ്യേ.
പാദപാദേനാനു സമ്പൂർണ്ണം ചാത്രഫലമേവ. ൭

ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രാഹം നാവിഖോഭഭാഗത്തെയും സപക്ഷേത്രത്തിൽനില്ക്കുന്ന ഗ്രാഹം മുക്കാൽഭാഗത്തേയും ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രാഹം പൂർണ്ണഫലത്തേയും മുഖ്യത്രികോണത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രാഹം പകുതിഫലത്തെയും ചെയ്യും. ചുവരഞ്ഞപ്പകാരം ഗ്രാഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതികൂടി നോക്കിവേണം ശ്ലോകങ്ങളുടെ ഫലവിഭാഗത്തെ പറയുവാനെന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

നീചാർഗതാവിഫലാ
രിപുവേനഗതാഭവന്തി പാല്പഫലഃ
നിഹതഗ്രഹോന്നഹീനം -
ശബോപസദ്യേനസംയുക്തഃ. ൮

നീചരാശിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രാഹങ്ങളുടെയും മദ്ധ്യമുഖ്യ ഗ്രാഹങ്ങളുടെയും ശ്ലോകം നിഷ്പാങ്ങമാകുന്നു, ശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രാഹങ്ങൾ അല്പഫലത്തെ മാത്രം ചെയ്യും. യുദ്ധത്തിൽ പരാജിതന്മാരായ ഗ്രാഹങ്ങൾക്ക് ശ്ലാഘിച്ചു, ഏന്മാൽ ഭക്ഷണഭാഗസ്ഥനായ ഗ്രാഹത്തിന് അല്പശേഷികൾ, മാത്രം ഉണ്ട്. നഷ്ടപ്രശ്നത്തിൽ, വിഫലങ്ങളായ ശാമികളുടെ സംഖ്യയോളവും ധനമോ ഫലമോ സമ്പ്രദായം ചോന്മാർ ഉപയോഗിച്ചോ ഭക്ഷിച്ചോ നശിപ്പിച്ചോ ഹാനിചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറയണം. ശുഭദൃഷ്ടിയായ ശാമിസംഖ്യയോളം ദ്രവ്യം പ്രാപ്താവിന് രിതികെ പഭിക്കുമെന്നു പറയാം.

ഗ്രാഹവയസ്സ്.

സ്തനപാനവനാഭമഷ്ടേഷാസരപക്ഷോട്ടസ്തർജ്ജ്വധന്യാഷ്ടയ
ത്രിംശൽഗുരോഥേനേ സ്തപ്തരിക്ഷസ്ത്രപഞ്ചാശത്. ൯
രാഹപാക്യോരണ്യശതം റിംശരിരിതിചാപശൈർത്രിനിർഭിഷ്ടം
സംസ്ഥാനിനോപയോയൽ തദേവേഷാംഗ്രാഹണാമ. ൧൦

ചൊച്ചയുടെ വയസ്സ് അതിന്മാറുമാകുന്നു. ഷുദ്ധൻ ഏകദശയും, ശുക്രൻ പതിനാറുപരയും, വ്യാഴത്തിന് മുപ്പതുവരയും, അഭിത്യൻ അമ്പതുവരയും, ചന്ദ്രൻ ഏഴുപതുവരയും, ശനി രാഹുക്കൾക്കു തുറുവരയും വയസ്സ് കൽ പ്രാൗമാകുന്നു. ഇവിടെ ശതാബ്ദം പരമായസ്സായിരുന്ന കാലത്തായിരുന്നു ഈ നിരമ്മുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഇ

പ്ലോറം ശതാബ്ദപൂർത്തി അസാധാരണമാകുന്നതിനാൽ ഏറ്റവും വാല്
 ക്യാവസ്ഥയെ മാത്രം പറഞ്ഞാൽ മതിയാവും. വിംശതിശതാബ്ദംകൊണ്ട്
 ശനിരാഹുക്കൾക്കു തുറുത്തുപതുവയസ്സും പൊന്നാമെന്നു മറ്റുചില അ
 ചായ്വുനാലും പറയുന്നുണ്ട്. രണ്ടുപക്ഷത്തിലായാലും അരിവാല്പൂയും
 എന്നതിനെ ഗ്രഹിച്ചാൽ മതി. മേഷാദിരാശിയിലൂടെ വയസ്സ് രാ
 ശ്ത്രധിപനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ വയസ്സുമോറെതെന്ന വിചാരിച്ചു
 കൊൾകയും വേണം. ഗ്രഹത്തിന്റെ ഭൂതാംശകസംഖ്യയോളം
 വർഷംകൂടെ കൂട്ടിവേണം ഗ്രഹവയസ്സിനെ നിർണ്ണയിക്കുവാൻ എന്ന്
 ചില പക്ഷമുണ്ട്. സ്വഭൂതം സ്വഭൂതാംശം സ്വസ്വർഗ്ഗം മുത
 ലായതു ഗ്രഹത്തിനുവന്നാൽ ഗ്രഹത്തിന്റെ വയസ്സിനെ വിഭജിച്ചിട്ടു
 വേണം പറയുവാൻ. ഭേദിന്റെ രാശിക്കെ രാശ്യംഭേദത്തിനോ പറ
 ഞ്ഞിട്ടുള്ള വയസ്സിന്റെ പക്ഷമോ അതിൽ പക്ഷമോ കൂടെ
 ഗ്രഹവയസ്സിനോടു കൂട്ടേണമെന്നു സാരം.

ബാലകുമാരപുരോ മദ്ധ്യോദ്യാധിഷ്ഠിതപരിവൃദ്ധൗ
 ക്ഷയധൃതഗുരുശശഭൂതപനാക്ഷസൗ പരമോഽഥിതഃ. ൧൧൦

കുജൻ, ബാലനും, ബുധൻ കുമാരനും, ശുക്രൻ യുവനയുക്തനും
 വ്യാഴം മധ്യവയസ്സനും, ചന്ദ്രൻ മധ്യവയസ്സുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നവനും,
 അഭിച്ച്യൻ വാല്പൂർകൊണ്ട് നരച്ചതുടങ്ങിയവനും, ശനി അതിവൃദ്ധ
 നും അന്യേനും ചില മോശാചായ്വുവാൻ പറയുന്നു.

ഭാഗിംശഭേകസപ്തരിപഞ്ചാശഭിംശരിത്രിവിശശതം
 ഭൂഗുഹശരവിഹൃതസോമജഭൂതാക്ഷീണാംവദന്ത്യന്യേ. ൧൧൧

ശുക്രൻ മുപ്പത്തിരണ്ട്; ചന്ദ്രൻ എഴുപത്തൊന്ന്; അഭിച്ച്യൻ അ
 ന്നൂറ്; വ്യാഴത്തിന് ഇരുപതു; ബുധൻ മുപ്പതു; ചൊല്ലായ്ക്കു ഇരുപ
 ത്തു; ശനിയ്ക്കു രേറ്റ് ഇങ്ങിനെയും ഗ്രഹവയസ്സുകൾ ചില അചായ്വു
 വാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നഷ്ടഭൂതത്തിൽ ചോരന്റെ വയസ്സി
 നെ ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരമാണ് വിചാരിക്കേണ്ടതു് എന്നു ചിലർക്കു അ
 ഭിപ്രായമുണ്ട്.

കേന്ദ്രാദിരാശികൾ.

കേന്ദ്രചതുഷ്ഠകങ്ങളെ സംജ്ഞാമധ്യാസ്താനിബുധലഗ്നാനാം
 പ്രാഗേവാഗതരാശിം മോദാദത്യാപക്ഷതേ യവനാഃ ൧൧൨

ലഗ്നം, ചതുർത്ഥം, സപ്തമം, ദശമം ഈ നാലുഭാവങ്ങൾക്കും കേ
 ങ്കി കണ്ടകം, കേന്ദ്രം, ചതുർത്ഥം എന്നീ പദ്യായനാമങ്ങളുണ്ട്. ഇ

വനിൽ ഉദയാശിഖ്യ ഭാരാ ധ്യാനംകൂടി പോയെന്നോ യവനാചാര്യന്മാരും പറയുന്നു.

രാശിഭഗവസ്ഥാനാഭ്യം തൃതീയസപ്തമചതുർത്ഥശോമാനി
ദൃഷ്ടിർക്കഞ്ചാഭിത്രം ഹിമ്വരംഭേഷ്വരണംചാപി. പര

ലഗ്നത്തിൽ നിന്നും ചന്ദ്രകൽനിന്നും ഭാവങ്ങളെ നിരൂപിക്കേണമെന്നുള്ള മതപ്രകാരം ലഗ്നചന്ദ്രന്മാരുടെ മൂന്നാം ഭാവത്തിനു ഭൂഷിർക്കമെന്നും; ഏഴാമെത്തിനു ജാമിത്രമെന്നും, നാലാമെത്തിനു ഹിമ്വരമെന്നും; പത്താമെത്തിനു ഭേഷ്വരണമെന്നും പേരുകളുണ്ട്.

ഉജ്ജ്വലമുഖാദി.

ഉജ്ജ്വലമുഖോഹിമുക്തോ രാശിര്യു കേസ്തപധോമുഖോത്തേന്ദഃ
അഭിഖാഷിതംതിരുഷസ്വാൽ ഭരണ്യംകേന്ദ്രാശ്ചതത്സംശ്നാഃ. പര

അഭിത്യൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ പന്ത്രണ്ടാംരാശിയും അതിന്റെ കേന്ദ്രങ്ങളും ഉജ്ജ്വലമുഖാദികളാകുന്നു. അഭിത്യൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയും അതിന്റെ കേന്ദ്രങ്ങളും അധോമുഖങ്ങളാകുന്നു. അഭിത്യൻ മേലിൽ സംക്രമിക്കാൻ പോകുന്ന രാശിയും അതിന്റെ കേന്ദ്രങ്ങളും തിരുഷ്മുഖങ്ങളാകുന്നു.

ഉജ്ജ്വലമുഖേ യദിരാശിർ യോരാശ്വരേ നാസ്ത്യ സിദ്ധികരീ
കരന്ത്രേ വിഫലാ വേദേ ശുഭേയുതദൃഷ്ടേ ശുഭാഖ്യേ ച. പര

അത്രവശാശി ഉജ്ജ്വലമുഖാചിതനാൽ പ്രകാശിന് ഇഷ്ടസിദ്ധി മുതലായ ഗുണങ്ങളുണ്ടാവും; അധോമുഖവും തിരുഷ്മുഖവും ഇഷ്ടഫലാപ്രദല്ല. ഇവയിൽ അധോമുഖാശിക്ക ഭോഷാധികൃവും തിരുഷ്മുഖാശിക്ക് അല്പഭോഷതവും മാത്രമാണുള്ളതെന്നു പ്രമാണാന്തമുണ്ട്. ഈ അധോമുഖമോ തിരുഷ്മുഖമോ ആയ അത്രവത്തിനു ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടിക്ഷുബ്ധാരിത നാൽ ശുഭമാശിരിക്കമെന്നുമുണ്ട്. നഷ്ടപ്രശ്നത്തിങ്കൽ അത്രവം ഉജ്ജ്വലമുഖാശിയായാൽ ദ്രാഗ്ദ്ധമളിൽ വച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും അധോമുഖമായാൽ കഴിയിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും തിരുഷ്മുഖമായാൽ നിലത്തുവച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും പറയണം. നഷ്ടദ്രവ്യം മുതലായതിന്റെ ഉത്താനാദി സ്ഥിതികളേയും ഇതുകൊണ്ടു നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്.

പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ.

ക്ഷിതുംബുപചനപാവകവിനന്തിഭൂതാനി പഞ്ചകഥിതാനി
ബുധഭൂതയമഭോനാനം ഭീവന്യേഷാം ഗ്രഹാണാംച. പര

ബുധനും, മീനനും കന്നി രാശിക്കും ഭൂമിഭൂതം; ശുക്രനും, ഇട
നും തുലാം രാശിക്കും ജലഭൂതം; ചൊവ്വയും, മേടം വൃശ്ചികം രാശി
കളും അഗ്നിഭൂതം; ശനിയും, മകരം കുംഭം രാശികളും വായുഭൂതം; വ്യാ
ഴവും, ധനു മീനം രാശികളും ആകാശഭൂതം; ജ്വലത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടി
ല്ലെങ്കിലും കർക്കടകരാശിയും മന്ദ്രനും ജലഭൂതമെന്നും, മിത്തും രാശിയും
അഭിത്യനും അഗ്നിഭൂതമെന്നും ഗ്രന്ഥാന്തങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ചന്ദ്രോയം യശാശിം ക്ലേശേതത്ത്വപാമി ഭൂതമനുഷ്ടതേ
ഗ്രഹതരസ്സുപദിഷ്ഠന്മാഃ ക്വന്താത്മാവീതഭൂതാവി. ൧൭

ചന്ദ്രൻ ഏതൊരുരാശിയെ ആശ്രയിച്ചുനിൽക്കുന്നുവോ ആ രാ
ശിയെ അധിപന്റെ ഭൂതത്തെയാണിവിടെ നിരൂപിക്കേണ്ടത്. കേന്ദ്ര
ത്രികോണങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏതൊരു ചോത്തിലാണോ ബലവാനായ
ഗ്രഹം നിൽക്കുന്നത്, ആ ഗ്രഹത്തെക്കുറവും ഭൂതത്തെ നിരൂപിക്കാം.
ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഗ്രഹങ്ങളില്ലെങ്കിൽ ബലമുള്ള രാശിയെക്കൊ
ണ്ടും ഭൂതസ്ഥിതിയെ പറയാവുന്നതാണ്.

യദിഹാത്രോ ബലയുക്തം കലോതിസ്യുതസ്ഥിവാമീയം
ഘൃതമീവശരോദിനമൃതം ചാന്യേസ്ഥാന്യേവഭൂതാവി. ൧൮

ചന്ദ്രൻ ചുണ്ണമോ ബലവാനോ ആയിരുന്നാൽ ഘൃല്ലാഭാവത്തി
ലും ജന്മഭൂതത്തെത്തന്നെ ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ അഭിത്യൻ ബലവാ
നായാൽ ഭൂമിഭൂതത്തെയും നിരൂപിക്കാം. ദേശം ഏല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും
അവലോകിച്ചു ഭൂതത്തെ മാത്രം ചെയ്യുകമുളു.

ഗ്രഹചങ്ങി.

ചന്ദ്രമകരണ്ഡശരശയിശ്ശുദ്ധശോണസമിതുവീലനിഭാഃ
ഹൃദസ്തൃതേ ബുധശാശി ഭൂതസാരണാമീലചാഞ്ചി. ൧൯

വ്യാഴത്തിനു മനഃപുഷ്പത്തിന്റേയും, അഭിത്യനു കണ്ഡപുഷ്പ
ത്തിന്റേയും, ചൊവ്വയ്ക്കു മുരളിന്റെ മേലയുടേയും, ബുധനു പച്ച
കീളിയുടേയും, മന്ദ്രനു അയ്യപ്പത്തിന്റേയും, ശുക്രനു നാനാവണ്ണ
ത്തിന്റേയും ശാരിയ്ക്ക് നീലചണ്ണത്തിന്റേയും വിവരമാകുന്നു.

അത്മാകൃതിചാഞ്ചീൻ ഗ്രഹസ്തുപാഹരോവി ചന്ദ്രേഹസ്ഥോവി
രത്ത്വപാമിവാഞ്ചി വ്രജരീത്യപരോധവസ്വസി. ൨൦

സൂര്യനു ഗ്രഹങ്ങൾ അപ്രഗ്രഹജ ഉടൻ രാശികളിൽ നിന്നാലും
അവരവക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രൂപവും നിറവും സ്വഭാവവും വിടുന്നതല്ല.
അന്യരാശിയിൽനിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനു ബലമില്ലാതെയും ആ രാശി

ബലത്തോടുകൂടിയും ഇതന്നാൽ ആ രാശ്യചിപന്റെ അകൃതിവണ്ണം
കളനാൻ പറയേണ്ടതെന്ന ചില അദ്ധ്യന്തർ പറയുന്നു.

മേഘവൃഷ മിഥുനക്കകാന്നംവണ്ണോധിപസ്യാവിർദ്ദിഷ്ടഃ
തേഷാംത്രികോണയോധേ സ ഏവവണ്ണസ്സമാപ്താതഃ. ൨൨

മേടത്തിന് രക്തവണ്ണം, ഇംവത്തിന് നാമ്പവണ്ണം, മിഥുനത്തി
ന് കിളിനിറം, കർക്കത്തിന് തൂകുവണ്ണം മേഘാദിത്രികോണരാശി
കൾക്കും ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരത്തെ വണ്ണങ്ങളെ നിരൂപിച്ചുകൊ
ള്ളണം.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ദൈവജ്ഞ

വല്ലഭാപ്രാണനം പ്യാപ്തായാം
തൃതീയോദ്ധ്യായഃ.

അഥ മന്ത്രതേജാപ്യായഃ.

തൃക്കാദിരാഗികൾ.

തൃക്കാദികജന്മസംഗ്രഹം മന്ത്രമന്ത്രജ്ഞാലോകം കരുണാ
അശ്രയശാസ്ത്രസംഗ്രഹം ബലിനാഥിജ്ഞാലോകം.

അഭിത്യനം കുജനം ശനിയും ശുക്ലഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. ശുക്രനും
ചന്ദ്രനും ചന്ദ്രഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. ഗുരും ബുധനും അശ്രയരാശിയെ
അനുസരിച്ചു വിജ്ഞാനായോ നജ്ഞാനായോ ഭവിക്കുകയും ചെയ
യും. ഇതുകൊണ്ട് ഭവ്യങ്ങളുടെ അർത്ഥം തൃക്കാദി മൂതലായ
വ്യത്യാസങ്ങളെ വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം.

ജലരാഗികൾ.

വൃശ്ചിഃ വൃഷകർക്കം സ്പഷ്ടമമൃതകാമസ്വകംഭയോഃ
സജ്ജ്വലശിഷേപതേ ശേഷാവിജ്ഞാസ്സമാപ്താതഃ. ൨൩

ഇടറം കർക്കം വൃശ്ചിം തുറാം മകരം കുംഭം മീനം ഈ രാ
ശികൾ അറും ജലരാശികളും ശേഷം ഉള്ള ജ്ഞാശികൾ—മേടം
മിഥുനം ചിങ്ങം കന്നി ധനു—വെലരാശികളും ആകുന്നു. ഇതുകൊ
ണ്ടുള്ള പ്രയോജനത്തെ അടുത്ത ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നു.

ജലലക്ഷണം.

ജലവത്ത്വജലേനതത്ത്വേയസ്ത ഇജ്ജലമുപരിഭവതിചിപദീഭത.
സമുപഭവസന്ധാതേ പ്രഭൃതമുദേകംചനിർഭദശ്ശാ. ൩

ജലാശിയിൽ അജലഗ്രാഹം നിന്നാൽ ഭൂമിയുടെ അധോഭാഗത്തിൽ ജലം—കൂപാദികൾ—ഉണ്ടെന്നു പറയണം. സമാധാശിയിൽ ജലഗ്രാഹം നിന്നാൽ ഭൂമിയുടെ ഉപരിഭാഗത്തിലെ ജലസ്ഥിതിയെ പറയാം. ജലാശിയിൽ ജലഗ്രാഹം നിന്നാൽ വളരെ വെള്ളം ഉണ്ടെന്നു പറയണം. വർഷപ്രശ്നത്തിൽ “അർദ്ധദ്രവ്യം സ്ഫുരതിയദിവാ” ഇത്യാദിയായ മറ്റു ലക്ഷണങ്ങളും നിരൂപണീയങ്ങളാകുന്നു. ബുധന്റെ ഉദയം ഭ്രമാണം മുതലായതിനെക്കൊണ്ട് വർഷാവർത്തേയും കൊടുങ്കാറ്റിനേയും ഹതുപോലെ കരുതുന്നതൊണ്ടു മിന്നൽ ഇടി മുഴക്കം മുതലായതിനെയും ഹതുശ്രുതന്മാരെക്കൊണ്ട് അറിവർഷത്തെയും മറ്റും ബലബലത്തിനനുസരിച്ച് ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും വേണം.

പിത്രാദികാരകത്വം.

പിത്രമാത്രസഹജഭൂതാഭമഭിത്രതനന്താരമോവ്യവസ്ഥയാഃ
അക്ഷരാശിസത്വഭാർഗ്ഗവചീനധാരാജാക്കൈജ്ഞസ്തതം. ൪

അഭിത്യൻ പിതാവും ചന്ദ്രൻ മാതാവും, ചൊല്ലാ പുത്രനും, ബുധൻ സഹോദരനും, വ്യാഴം സ്വാമൃത്തം, ശുക്രൻ ഭാര്യയും, ശനി രാറ്റുക്കൾ ശത്രുക്കളും ആകുന്നു. ഇങ്ങിനെ പിത്രാദികാരകന്മാരായ സൂർയ്യഭിഗ്രാഹങ്ങൾ ഇഷ്ടഭാവസ്ഥന്മാരാൽ പിത്രാദികൾക്ക് ഇഷ്ടസ്ഥിതിയെയും, ബലഹീനന്മാരും അനിഷ്ടഭാവസ്ഥന്മാരുമായാൽ അവർക്ക് ദുരിരോഗരോകാദികളെയും നിരൂപിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

പിത്രപക്ഷഃ ഭൗമമന്ത മാത്സ്യഃ പക്ഷാബുധോരേന്നാന്തിരസഃ
പുംഗ്രഹരാശ്വോദ്വിഷമാസ്രീഗ്രഹരാശ്വോസ്സമാവ്യാതാഃ. ൫

ചൊല്ലായും ശനിയും പിത്രപക്ഷന്മാരാകുന്നു. കർക്കിടം ഇന്ദ്രാണിയും ശനി പിത്രവ്യാസം (ചിതാവിന്റെ സോഭനം) എന്നു സാരം. ബുധനും ശുക്രനും വ്യാഴവും മാതൃപക്ഷന്മാരാകുന്നു. ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ കാരുണ്യശക്തികളിൽ നിന്നാൽ ഇവയിൽ പുരുഷനേയും, യുഗലശൃംഗങ്ങളിൽ നിന്നാൽ സ്ത്രീയേയും പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും വേണം.

ഗുപരീരവിചന്ദ്രസൗ ഭൂസ്മരന്തമകോക്ഷഃ പ്രേഷ്യഃ
സമുപശ്ചമംഗിസൗബുധഃ കമാരോചനിർദ്ദിഷ്ടഃ. ൬

അഭിത്യൻ ചന്ദ്രൻ ഇവർ രാജാക്കന്മാരാകുന്നു. അഭിത്യൻ ചന്ദ്ര

വത്തിയും ചന്ദ്രൻ താഴെപ്പറഞ്ഞ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ചൊല്ലാ പടന്നാമകനാകുന്നു. ശനി പ്രേഷ്യനാണ്. ഗുരുശുക്രന്മാർ മന്ത്രികളാകുന്നു. ഇവിടെ ശുക്രൻ സാമചാരനായ മന്ത്രിയാണെന്നും വ്യാസം ചാരിതാനായ മന്ത്രിയാണെന്നും ഭേദം ഉണ്ട്. ബുധൻ ഗാർഭകമാർ — രൂപരാജാവി — ആകുന്നു.

സുനഭാഭിജയാഗ്രഹങ്ങൾ.

ചന്ദ്രസ്യാഗ്രഹശ്ച സുനഭാസ്തഗ്രഹാപതീതരാശിഭാസം
ഉദയരശ്മിനയുക്തേ ധൃതധൂമസംഭോഭാവേഭ്യോനം. ൭

ചന്ദ്രന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഗ്രഹംനിന്നാൽ സുനഭ എന്ന യോഗവും ചന്ദ്രന്റെ പന്ത്രണ്ടിൽ ഗ്രഹംനിന്നാൽ അനഭ എന്ന യോഗവും ചന്ദ്രന്റെ പന്ത്രണ്ടിലും രാശിവും ഗ്രഹംനിന്നാൽ ധൃതധൂമ എന്ന യോഗവും സംഭവിക്കും. ഇവിടെ ശുഭഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഉണ്ടാകുന്ന യോഗം ശുഭഫലവും പാപഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന യോഗം അശുഭഫലവുമായിരിക്കുമെന്നും ചെയ്യും.

പരിഭാ.

വയാശ്ച ധൃതധൂമതാഃ കൃതശ്ചാസ്താനിമണ്ഡലിഭിന്നേ
സൗരൈർദ്വൈതോരോ നാത്രപ്രഭവേൽമാലോചേതൈ. ൮

ചന്ദ്രന്റെ രണ്ട്, നാലു, എട്ടു, പന്ത്രണ്ട് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിലായി അഭിമുഖം ചെയ്താ ശനി രാശി രാശി ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ പ്രശ്നാദിന ഉപൽഭവത മണ്ഡലം സംഭവിക്കും. ഈ പാപഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലമുള്ള ശുഭദൃഷ്ടികൂടിയുണ്ടാവാൻ മണ്ഡലം ഇല്ലെങ്കിൽ രോഗമുണ്ടാകുന്നുപറയണം, ഇത സംഗതി അത്യുപശാന്തതികൽ പ്രത്യേകം ചിന്തനീയവുമാകുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ ചന്ദ്രന്റെ രണ്ട്, നാലു, എട്ടു, പന്ത്രണ്ട് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ അത്യസ്തിനേയും അശാന്തനേയും പറയുകയും ചെയ്യണം. അശുഭസുനഭാചോരം ഉണ്ടായാൽ ദ്രാഗ്ധാനാദി പാപവും കാര്യനാശം മുതലായവയും അശുഭസുനഭാചോരം ഉണ്ടായാൽ രോഗം ദുഷ്ടവും അംഗഭംഗം പതിതപാ മുതലായവയും സംഭവിക്കും. ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ യോഗകർത്താക്കന്മാരുമാൽ അത്യസ്തി അശാന്തവും ധനവും നിർമ്മലവും മറ്റും ഗുണങ്ങളുണ്ടാവും ചെയ്യും. ശുഭഗ്രഹങ്ങളും അശുഭഗ്രഹങ്ങളും കൂടിച്ചേർന്ന പാപ യോഗമായാൽ ഗുണഭാവസമ്മിശ്രഫലത്തെ യഥോചിതം കല്പിക്കുകയും ചെയ്യാവാനുള്ളതും.]

മരണകാലം.

സൗമ്യഭാഷാസ്തോത്രം യം യം രാശിരീതിനസ്തിമാംഭേ
ക്ഷാപന്തിചായുസ്സസ്ത്ര ക്രമഗ്രഹീകനീതശ്ശീലം. ൯

ശനി നീചത്തിലോ ശത്രുക്ഷത്രത്തിലോ ശുഭഗ്രഹങ്ങളിനില്ലാ
തെയും പാപഗ്രഹങ്ങളിനോടു കൂടിയും ഗുരുഗുഹാരോമകത്വമായി വ
രുന്ന സമയം പ്രാപ്താവിന് ഉടനെ മൃതി സംഭവിക്കുമെന്നാചരണം.

ഗ്രഹേന്ദ്രിയങ്ങൾ.

സൗമ്യഭാഷാമോർഗ്ഗവഗ്രഹങ്ങളെ കേന്ദ്രിയാദനോ ജീവാഃ
ഗ്രഹവണ്ണാരാശീനാം തത്രസ്ഥനാചി സംപ്രജ്ഞി. ൧൦

ശനി മുതലായ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ഏകോ
ത്തരധികമായ അധഃപത്യം ഉണ്ടു്. ഏകിന്നെയെന്നാൽ ശനിയു്
തപതിന്ദ്രിയം; ബുധനു് തപക്കം ജിഹ്വയും; ചൊവ്വയ്ക്കു് തപക്കം ജി
ഹ്വയും നാസികയും; ശുക്രനു് തപക്കം ജിഹ്വയും നാസികയും നേ
ത്രയും; വ്യാഴത്തിനു് തപക്കം ജിഹ്വയും നാസികയും നേത്രയും ശ്രവ
ണവും ഉണ്ടിന്നയാകുന്നു ഇന്ദ്രിയവിഭാഗം. ഇതുപോലെതന്നെ തപ
ക്കു്, ജിഹ്വ, നാസിക, നേത്രം, കണ്ണും ഉൾ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു് ക്രമേ
ണ സ്തർശാസതന്യരൂപരഞ്ജനം ഉണ്ടാകുന്നതും ഗ്രഹിച്ചുകൊ
ള്ളണം. ഗ്രഹങ്ങൾക്കു് ഇവിടെ പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ രാശിക
ളുടേയും ഇന്ദ്രിയഭാഗം വണ്ണം മുതലായവിനെ ചിന്ത കേൾക്കുകയും
ബലത്തിനുതക്കവണ്ണം രാശിഗ്രഹങ്ങളുടെ ഫലത്തെ നോക്കിപ്പിടു
പറമെന്നമെന്ന് ഉപദേശം.

ജ്ഞി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്ര ദൈവജ്ഞ പല്ലഭാപ്രായം

വ്യാഖ്യാനം

ചതുരതേജാലോകഃ.

അഥ പഞ്ചമോദ്ധ്യായഃ.

നിവൃത്തികാലാദി.

മതിമേത്രമോവിദ്ധനാ ഭാശസ്യായത്തേന രാശയോദ്യസ്യഃ
അഭേദഭ്യഃ ഫലപാഠഃ പ്രവാസവിനിവൃത്തിഷ്ടസകാലഃ. ൧

ലഗ്നനവാംശകം മുതൽ ലഗ്നാധിപൻ നിൽക്കുന്ന നവാംശകം വരെ എണ്ണിയ സംഖ്യയെ ലഗ്നത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞ നവാംശകസംഖ്യ കൊണ്ടു ഗുണിച്ചു നൂറ്റിപ്പത്തുകൊണ്ട് റെരിച്ച ശിഷ്ടമുള്ള സംഖ്യയോളവും ക്ഷണദിവസദികാപഞ്ചരം കഴിയുമ്പോൾ ഫലപാഠവും ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. പ്രോഷിതാഗമനപ്രശ്നത്തിലെ പ്രവാസവിനിവൃത്തി (തീരികളെ മടങ്ങിയിരിക്കുക) കാലം ഇതായിരിക്കുന്നതാണ്. ഇവിടെ വേറെ വിധത്തിലും വ്യാഖ്യാനവും ആമാത്യാഭിപ്രായഭേദവും കാണുന്നുണ്ട്. ആ പക്ഷത്തെയും ഇവിടെ പറയാം. നിവൃത്തികത്തായായ ഗ്രഹം ലഗ്നത്തിൽനിന്നു എത്രമാത്രെ രാശിയിൽ നിൽക്കുന്നുവോ അത്ര സംഖ്യകൊണ്ട് പന്ത്രണ്ടിനെ ഗുണിച്ചാൽ വരുന്ന സംഖ്യയോളവും ദിനസമോ മാസമോ സംവത്സരമോ കഴിയുമ്പോൾ മടങ്ങി എത്തുന്നതാണ്. ഇവിടെ ലഗ്നരാശി സ്ഥിരമായാൽ വത്സരത്തെയും മേയ്മായാൽ മാസത്തെയും ചരമായാൽ ദിവസത്തെയും പറയണമെന്നുപദേശം. ഇവിടെ യേതരാംശഗ്രഹം ഇഷ്ടഭാവത്തിന്റെ കീഴിൽ നിൽക്കുന്നവൻ, ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുന്നവൻ, ഏഴാമത്തു നിൽക്കുന്നവൻ, തോറമന്താധി, കാരകഗ്രഹം എന്നിവരാകുന്നു. ഏകിലും ഇവരിൽവെച്ചു ബലവാനായ ഗ്രഹത്തെ ഗ്രാമിച്ചുകൊൾകയും വേണം. നിവൃത്തിപ്രശ്നത്തിൽ ഇഷ്ടഭാവം ഏഴാമെടവും, പ്രവാസപ്രശ്നത്തിൽ ഇഷ്ടഭാവം പത്താമെടവും, ഗുഹപ്രവേശനപ്രശ്നത്തിൽ നാവാമെടവും, സഞ്ചാരപ്രശ്നത്തിൽ ഇഷ്ടഭാവം അഞ്ചാമെടവും അകന്നു ഭവാധിപനായ ഗ്രഹം അതാള ഭാവത്തിന്റെ കീഴിലോ അതാളഭാവങ്ങളുടെ മേൽക്കൂട്ടിലോ ബലവാനായി നിന്നാൽ ആ ഗ്രഹത്തെ ന കാരകനായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവിടെ ഭാവത്തിന്റെ കീഴിലും ഭാവമേൽക്കൂട്ടിലും നിൽക്കാത്തവൻ ബലവാനായാലും കാരകനായിരിക്കുകയുമില്ല.

ദീർഘവീചാധ്യമത്വേ രാശീനാം സൂർയ്യഭൂമിചക്രാംശൈഃ
ഗ്രഹചാരസൂക്ഷ്മാക വിധിഭിടെശ്ച ചാഭിശേൽകാലം. ൨

ലഗ്നം ചരാശിമായാൽ മേടംമുതൽ ആദിത്യൻ നിൽക്കുന്ന ന

വാംശകുടുംബം ഏറ്റവും സമ്പന്നമായ ലഗ്നസ്ഥിതിയിൽ കഴിഞ്ഞ നവാംശസംഖ്യകൊണ്ട് ഗുണിച്ചു തുടങ്ങുകയോണ്ടു ഹരിച്ചശിഷ്ടവും; ലഗ്നം സ്ഥിരമായാൽ അഭിത്യൻ നിൽക്കുന്നരാശിയിലെ നവാംശസംഖ്യയെ ലഗ്നനവാംശസംഖ്യകൊണ്ട് ഗുണിച്ചു തുടങ്ങുകയോണ്ടു ഹരിച്ചശിഷ്ടവും; ലഗ്നം ഉഭയരാശിയായാൽ അഭിത്യൻ നിൽക്കുന്ന നവാംശകുടുംബത്തിൽ മീനാചസാനംവരെ ഉള്ള രാശിനവാംശകുടുംബങ്ങളെ മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരമെന്നെ ഗുണിച്ചു തുടങ്ങുകയോണ്ടു ഹരിച്ച ശിഷ്ടവും എത്രയാണോ അത്ര അന്തരക്ഷണാദികാലംചെല്ലുമ്പോൾ ഫലസിദ്ധിയുണ്ടാകുമെന്ന് പറയണം. ഇവിടെ ഫലകർത്താവായഗ്രഹം(കാരകൻ)ചന്ദ്രനായാൽ ക്ഷണകാലവും—(മുറ്റത്തും—രണ്ടുനാഴിക എന്നുസാരം) ചൊല്ലായായാൽ ദിവസവും ബുധനായാൽ രണ്ടുമാസവും വ്യാഴമായാൽ ഒരു മാസവും ശുക്രനായാൽ പതിനഞ്ചുദിവസവും അഭിത്യനായാൽ അരുമുമാസവും ശനിയായാൽ സംവത്സരവും കാലമാകുന്നു. ഹരിച്ച ശേഷം എത്രയോ അത്ര ക്ഷണദിവസാദികാലംകൊണ്ടു മടങ്ങിച്ചുതുടങ്ങുന്നത് സാരം. ജാതകംകൊണ്ടും ഇപ്രകാരം ഫലവാദമുപയോഗിച്ചുവെക്കുന്നതിനായിട്ടുള്ളതാണ്. യോഗകർത്താവായ ഗ്രഹത്തിന്റെ ഫലവാദപ്രവേശകാലവും നിരൂപിക്കാവുന്നതാണ്. ദൃഷ്ടജാതകം നഷ്ടജാതകം ഇതുക്കുപറ്റും ഈ ഫലങ്ങൾ വാചസ്പത്യംകൊണ്ടു.

ദേശം.

അടവികേതുഗ്രഹാഞ്ചിരിഗ്രഹാചണ്ഡാവചാരമാഃ
നദ്വാമുഖാസഭാസ്തവമി വൃട്ടേദശാസ്തപജ ഭീനാം.

൩

മേടംമുതലായ പന്ത്രണ്ടുരാശികളെയും ദേശങ്ങൾ ക്രമേണ വന്നും, വയൽ, ഗ്രാമം, ജലാശയം പട്ടണം, ഗ്രാമം, തെരുവും, കഴി, പൂങ്കാപ്പ, നദിമുഖം, സമുദ്രം സമുദ്രം ഈ സ്ഥാനങ്ങളാകുന്നു. ലഗ്നചന്ദ്രനേതരാശികളിൽപെട്ട ബാഹ്യജാതകത്തിലൊക്കെ ഈ പാത്ത ദേശങ്ങളിലെ സ്ഥിതിയെ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

ദേശസമിതി.

ഭൂപ്രകാരസ്ഥാനം രാശിനാമുപരിസന്നിധാനേന
നിചൊല്ലാതതിസുഹൃദ്ഭൂതസന്നതപാദേശ്യം.

൪

ഭൂമിപ്പുറമായ രാശി അത്രയും അകലസ്ഥമായ രാശി അത്രയും അകല അത്രയും അകലയുടെ നീളരാശിയായാൽ അദേശം നീളപരിഗ്രഹിതവും ഉച്ചരാശിയായാൽ ഉത്തമപരിഗ്രഹിതവും ഭൂരാശിയായാൽ ശതപരിഗ്രഹിതവും ഖണ്ഡരാശിയായാൽ

ബന്ധുപരിഗ്രാഹിതവും സമീപരാശിനായാൽ സന്നിഹിതവും ആണെന്നു പറയണം. “മാതാപിതൃവൃന്ദോഽപിതൃവൃന്ദോ രാശീനതോന്യാസ്ഥിതാ” ഇത്യാദിയായ പ്രശ്നമാർഗ്ഗശ്ലോകംകൊണ്ടു മരണരാശിയേയും ഗ്രാഹിച്ചുകൊൾക.

ദിക്കും പ്രവൃത്തിയും.

ചംക്രമണാസനശയ്യാസമിതിശിശുദന്താസ്ഥാദിബുദ്ധ്യേവ സപരിഗ്രഹേണ കർമ്മഗ്രാഹപേരണഃ പ്രാണിനാംവാച്യം. ൫

ഉദയരാശി സഞ്ചരിക്കുകയും ഏകാംശാശി ഇരിക്കുകയും നാലാം രാശി കിടക്കുകയും ചത്താരാശി നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ ബലമുള്ള ഗ്രാഹത്തെക്കൊണ്ടോ രാശിയെക്കൊണ്ടോ പ്രോക്ഷിതമോരാദികളുടെ ദിക്കും പ്രവൃത്തിയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. യോഗകർത്താവായ ഗ്രാഹത്തിന്റെ ദിക്കിനനുസരിച്ചുള്ള സ്ഥിതിയും ഇതുകൊണ്ടു മിരിക്കാവുന്നതാണ്.

ഫലകാലം.

അർദ്ധസ്വാഭാവിതഃ 3 ക്ഷിപ്രംഫലഭാഗ്രാഹസ്തലാവാദഃ
ഭൂസ്ഥാശ്ചികോഽൽ ടീർഥാദി ഗുഹപ്രമുഖലോകാൽ. ൯

അഭിത്യൻ വിൽക്കുന്നതരിയുടെ രണ്ടു മുഖം നോച്ച് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗുഹത്തലം സമീപസ്ഥലാലോകയാൽ അറൽ ഭാഗേണ ഫലപ്രദമായും ശേഷം രാശികളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗുഹത്തലം വളരെ കാലംകൊണ്ടു ഫലത്തെ കൊടുക്കുന്നവരാകുന്നു. ചത്താശി ലഗ്നകായാൽ ഭീർവകാലംകൊണ്ടും സ്ഥിരാശി ലഗ്നകായാൽ ഭരണകാലംകൊണ്ടും ഉദയരാശി ലഗ്നകായാൽ മധ്യരാത്രികൊണ്ടും ഫലത്തെ വരുത്തുവതും.

‘പശ്യാക് വരൂട്ടമൈക് ഭാവാഭാഗാശ്ചൈക്യേ രാസംഗ്രഹം
വാചസം ദിഗ്ദശം ഗ്രാഹത്യാദി പദഭേദേണ. ൧൦

ഉദയലഗ്നചിന്ധത്തെയും സൂര്യഭരണഭാഗചിന്ധത്തെയും ചന്ദ്രഭരണഭാഗചിന്ധത്തെയും വെച്ചോ വെച്ച് ഉദയലഗ്നചിന്ധത്തേ അഭിത്യക്തഭാഗചിന്ധം കൊണ്ടും അഭിത്യഭാഗചിന്ധത്തെ ചന്ദ്രഭരണഭാഗചിന്ധംകൊണ്ടും ചന്ദ്രഭരണഭാഗചിന്ധത്തെ ലഗ്നഭരണഭാഗചിന്ധംകൊണ്ടും ഗുണിച്ചു ഏകദിനവയലുകൊണ്ടു റഹിച്ചുകിട്ടുന്ന ഫലം ക്രമേണ സാധാരണമാസലിപിസങ്ങളായി ഭവിക്കും. ഉപപറഞ്ഞ പ്രകാരംകൊണ്ടു ഭേദമായ ഗ്രാഹത്തികൊണ്ടു ഫലകാലത്തെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഫലമായിരുന്ന ഗ്രാഹം ഗ്രാഹത്തിന്നു തന്റെ ഉച്ചത്തിന്നു സമാക്ഷതത്തിലോ വരുന്നകാലം ഫലപ്രാപ്തിയുണ്ടാവും. ഇ

വിടെ സ്ഥിരമായി ഭഗവാൻ മുൻപു ഹരിച്ചുകിട്ടിയ ഫലത്തെ നാലിൽ ഗുണിക്കണമെന്നും ഉഭയതാരിയായാൽ മൂന്നിൽ ഗുണിക്കണമെന്നും ചന്ദ്രതാരിയായാൽ ഈ ഗുണനം ചെയ്യേണ്ട എന്നും പറയുന്നു. സ്വതാനുപ്രശ്നത്തിൽ അഞ്ചാംഭാവധിപനും മാതൃകാഭവനം പിതൃകാഭവനമായ ഗ്രാഹങ്ങൾ പർവ്വതാഭവനമായോ സ്തംഭാഭവനമായോ വരുന്നകാരം ചുരുവാഭവനം പറയാം. ഇങ്ങിനെ മറ്റുഭാവങ്ങളുടേയും ഫലോദയം നോക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു.

ഭഗവാൻ താഴെപ്പറഞ്ഞ പ്രാപ്താഭവോവിധിഗണഭാഗപ്രാപ്തം
മദ്ധ്യസ്ഥാനിദ്ധവേദനം- നാലിൽ വെട്ടിയെടുത്തു സമ്പ്രദായം

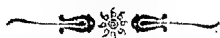
ഭഗവാന്റെ അതീതതാരിയായ പരവശാഭവനം കൊണ്ടു ഭൂതകാലഫലത്തെയും ചുറ്റുമുഖത്തെയും നിരൂപിക്കണം. രണ്ടാമതുകൊണ്ടു ഭാവഫലവും ഭവിഷ്യത്തെയും നിരൂപിക്കിയെടുക്കണം. ഭഗവനം കൊണ്ടു വർത്തമാനഫലം മുഴുവനും ചിന്തിക്കയും വേണം. പത്തു്, പൂഴി, നാലു, ഭഗവനം ഈ നേരങ്ങളിൽ ഉടനീളം നില്ക്കുന്ന ഗ്രാഹങ്ങളെ കൊണ്ടു ക്രമേണ ഭൂതഭാവിഷ്യഭവനമാനഫലങ്ങളെ പറയാവുന്നതാണ്. നവമഭാവം മുതൽ ഭഗവാവരെയുള്ള നാലുഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രാഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭൂതകാലഫലത്തെയും അഞ്ചാംഭാവം മുതൽ അഷ്ടമവരെയുള്ള നാലുഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടു വർത്തമാനഫലത്തെയും ഭഗവാന്റെ ഉദിതം മുതൽ ഉച്ചശേഷം നാലുഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടു വർത്തമാന ഫലത്തെയും നിരൂപിക്കണമെന്നുണ്ടു്. “ഭഗവാഭാവമെന്തെന്നവമെന്തെന്നവേലമെന്തെന്നവതാൽ അലഗ്നതാപഭവങ്ങളാലും ശുഭാശുഭമോച്യം“ എന്നു അനുസ്മരണമുണ്ടു്.

ക്ഷണദിവസ പക്ഷമാസർവ്വനാഷ്ടാനാം നവാരംഭകൈർപ്പാദം ശരിഭാഗം ശുഭ സുഹൃദ് സ്വധാരിസന്ദൈ ക്രമാൽഭവകൈ.

പരമ ക്ഷണം; ക്ഷണ ദിവസം; ശുഭര പക്ഷം; വൃശഭത്തിനു മാസം; സൂര്യനുള്ള സമയം ജതു; രാശിപ്പ സംവത്സരം ഇങ്ങിനെ കാലങ്ങളെ ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം. പ്രശ്നനാമകർത്താവായ ഗുഹത്തിനു ഏതു നവാരംഭകളോ അതു ക്ഷണദിവസാദികാലം കൊണ്ടു ഫലപ്രാപ്തിയെക്കുറിക്കാം. ക്ഷിപ്രസാധ്യകൃഷ്ണം പ്രശ്നത്തിനുണ്ടെങ്കിൽ കേവലം ക്ഷണദിവസാദികാലങ്ങളെ മാത്രം പറയുകയും വെല്ലാം. ഈ പക്ഷകാലങ്ങളല്ലാതെ മിതംവേല വീചാരിട്ടു സൂക്ഷ്മമായി പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും വേണം.

ഇതികൃഷ്ണരശ്മി ഭവേണ വല്ലഭാപ്തോരം വ്യാപ്തോരം പഞ്ചമോട്ടദ്ധ്യായം.

അഥ ഷഷ്ഠോദ്ധ്യായഃ.

നാഷ്ടജാതകം ലഗ്നചന്ദ്രകഥനം.

പ്രഷ്ഠാത്രയം രാശിയേ വീക്ഷണഗ്രഹാ ബലോപേതാഃ
 രേഖാം ക്ഷേത്രം പ്രപ്തർജ്ജനർക്ഷാ നിർഭിശന്നതിമാൻ.

ജനിച്ച ആണ്ടു്, മാസം, നക്ഷത്രം, ലഗ്നം ഇവ നിശ്ചയിച്ചുണ്ടാ യിട്ടോ ഇല്ലാത്തതോ ദൈവജനനോടുതന്നെ ജനനക്ഷത്രം മുതലായ തു. ഏതാണെന്നു ചോദിച്ചാൽ ഉടൻ ദൈവജനൻ ചെന്നുണ്ടകൂതും നാഷ്ടജാതകം എന്നിതമാകുന്നു. അതിന്റെ പ്രകാരത്തെയാണു് ഇനി ഇവിടെ പറയുന്നതു്. പ്രപ്തപിനാൽ ആത്രയമായ രാശിയെ നോക്കുന്നഗ്രഹങ്ങളിൽവെച്ചു ബലമുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെരാശി(ചൊല്ലായ്ക്കു മേടം വൃശ്ചികം; ശുക്രൻ ഇടവം തുറന്നു ഇത്യാദി) ജനിച്ച കൂറോ ലഗ്നമോ ആയിരിക്കാമെന്നു ബുദ്ധിമാനായ ജ്യോതിഷികൻ പറയണം.

ഗ്രഹവീക്ഷണ നിമുക്തം കേന്ദ്രം ബലവത്തം ദേവജനം.
 വിഷമേ പുരുഷ ഗുഹേവാ സ്ഥിതപാടരേണക്ഷിതേമേവഃ

പൂർവ്വോക്തപ്രകാരം പ്രഷ്ഠാത്രയമായരാശിയ്ക്കു ഗ്രഹദൃഷ്ടിയൊന്നു മില്ലാത്തതിനാൽ ആത്രയകേന്ദ്രങ്ങളിൽ വെച്ചു ബലമുള്ള രാശി ജനലഗ്നമായിരിക്കുമെന്നു പറയണം. കജാദിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ഇങ്ങനടുരാശികളുടെ അധിപത്വം ഉള്ളതിനാൽ അവയിൽ ഏതാണു് ജനലഗ്നം എന്നിനിർണ്ണയം. ആത്രയത്തലേയ്ക്കു നോക്കുന്ന ഗ്രഹം കജനായിരിക്കുകയും അ കജൻ നിൽക്കുന്ന രാശി മേടം മിഥുനം ചിങ്ങം മുതലായ ഓജ്വരാശിയായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ജനലഗ്നം മേടമായിരിക്കുമെന്നു ഇടവം കർക്കടകം മുതലായ യുഗരാശിയിൽനിന്നു കജൻ ആത്രയത്തെ ദൃഷ്ടിച്ചെല്ലാൽ വൃശ്ചികരാശി ജനലഗ്നമായിരിക്കുമെന്നു നിർണ്ണയിച്ചുകൊള്ളണം. ശേഷം ഉള്ളഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടികൊണ്ടും ഇപ്രകാരം ഓജ്വയദേവമനുസരിച്ചു ലഗ്നത്തെ നിർണ്ണയിച്ചു കൊடுക്കുകയും വേണം.

യുഗേ സ്ത്രീരാശാവാസ്ഥിതപായദിലഗ്നവീക്ഷതേ ഭാരഃ
 ജന്മാഷ്ടമരാശേസ്സഗ്രാൽ ശേഖൈരപിചൈവമുവൃന്തേ.

ഇവിടെ പ്രഷ്ഠാത്രയരാശികൊണ്ടു് ജനിച്ചകുറിഞ്ഞയും ഇപ്രകാരം പുരുഷാകാലത്തിലെ ഉദയലഗ്നംകൊണ്ടു് ജനിച്ചലഗ്നത്തെയും വിചാരിക്കണമെന്നാണു് ആചാര്യപ്രായം. അഭിത്യമാത്രമാക്കു്

കാരോരോരശികളുടെ ആധിപത്യമാത്രം ഉള്ളതിനാൽ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൊണ്ട് ലഗ്ന സംരക്ഷണീയ അവകാശമില്ല.

പുരുഷഗുഹം വാ രൂപം പുരുഷഗുഹാഗ്രാഹാണീരീക്ഷണേ തത്ജന്മപുരുഷാദൈവേ വിപരീതേ സ്ത്രീഗുഹേ വാ ചൂഢം. ര

പുരുഷഗുഹങ്ങളിൽ പറഞ്ഞ ലക്ഷണമില്ലാതെയിരുന്നാൽ ഇനി പറയുന്ന പ്രകാരവും ജന്മലഗ്നത്തെ നിർണ്ണയിക്കാവുന്നതാണ്. കാജ രാശിയായ ആരൂപത്തെ കാജരാശിയിൽ നിൽക്കുന്ന പല ഗ്രാഹങ്ങൾ നോക്കുന്നതുകൊണ്ട് ജനനം കാജരാശിക്കുറ്റിൽ തന്നെ എന്നും യുഗ രാശിയായ ആരൂപത്തെ യുഗരാശിസ്ഥിതനായ പല ഗ്രാഹങ്ങൾ നോക്കുന്ന എങ്കിൽ ജനനം യുഗരാശിക്കുറ്റിലെന്നും പറഞ്ഞു കൊൾക.

സ്ത്രീഗുഹേ വനേ സ്ത്രീർക്ഷം പുരുഷഗുഹേ മാപി ഭവതി പുംരാശിഃ വിഷമേശരണിനാർക്ഷം സ്ത്രീരാശിർയുഗരാശിഗതേ. ര

യുഗരാശി ലഗ്നമാനാൽ മുന്യുപറഞ്ഞപ്രകാരം യുഗരാശി ജന്മ ലഗ്നമായിരിക്കുമെന്നും കാജരാശിയായാൽ കാജരാശി ജന്മലഗ്നമെന്നും ഇവിടെ നിർദ്ദേശിച്ചത് ശരിതന്നെ. പുണ്യചന്ദ്രൻ കാജരാശിയിൽ നിന്നാലും കാജരാശിതന്നെ ജന്മലഗ്നം എന്നും യുഗരാശിസ്ഥനായാൽ യുഗം ജന്മലഗ്നമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക. ഇവിടെ ദ്രഷ്ടവായ ഗ്രാഹം നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ കാജയുഗത്വം മേടം അഭിനായം ആരൂപ മാദിയായും നോക്കേണ്ടതാണ്. ആ രണ്ടുവിധവും കണക്കാക്കുമ്പോൾ പരസ്പരം വ്യത്യാസപ്പെട്ടവനാൽ അരൂപരാശി കാജമാണെങ്കിൽ കാ ജരാശി ജന്മലഗ്നമെന്നും യുഗമാണെങ്കിൽ യുഗരാശി ജന്മലഗ്നമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ജനിച്ചുകുറിഞ്ഞ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ പൂർവ്വാകാലോദയലഗ്നത്തിൽ നോക്കുന്ന ഗ്രാഹത്തിന്റെ ക്ഷേത്രം മുതലായതു ജനിച്ചുലഗ്നമായിരിക്കുമെന്നുള്ള സംഗതിയും വിചാരിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

നക്ഷത്രകഥനം.

യാചന്തോത്രാസിനാഃ പ്രാശ്നീകസാഹിതാഃ പ്രവക്തൃമുക്താശ്ച സദ്യേന്ദ്രിഗുണാപന്നാ ഭോണവിശുദ്ധാസ്തോജന്മ. സ

നഷ്ടജാതകപ്രശ്നസമയം ദൈവത്തന്നും പ്രഷ്ഠാവും ഉൾപ്പെടെ ആ സ്ഥലത്തു എത്രപേർ ഇരിക്കുന്നുവോ അത്ര സംഖ്യയെ മൂന്നിൽ ഗുണിച്ചു ഇരുപത്തേഴിൽ റെരിച്ചശിഷ്ടം അശ്വതി മുതലായ നക്ഷത്രങ്ങളായിവരും. ഇവിടെ ചരരാശിലഗ്നമാനാൽ അശ്വതി അഭിനാ

യും ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിയായാൽ മകം ആദിനായും ഉഭയരാശിയാൽ മൂലം ആദിനായും നക്ഷത്രങ്ങളെ “പുണ്ണണമെന്നുണ്ടു്. ദസ്രാഭ്ഗണ്ഡാചാര്യ ഉദിതേന്ദ്രാസ്ഥിരഭാഗ്ഗാൽ പിതൃസ്ഥം മൂലാഭാഗ്ഗാചാര്യേണാഭാഗ്ഗാപുഷ്പജന്മർക്ഷമാത്വം” എന്നുമേഖലഴിയിരതിന്ന പ്രമാണം.

ജന്മർക്ഷസ്വപ്രശ്നേന രാശിഗ്രഹജാതിദർശനശ്രവണൈഃ കൂർമ്മവിഭാഗൈരപിവാ ബ്രഹ്മാൽ ഭാഗാംശൈരകൈരപി. ൭

രാശി, ഗ്രഹം, വിപ്രാദിജാതി, യാദൃമലിക്ഷാളാൺ മറുദർശനശ്രവണാദികൾ ഇതുകൂടെ വഴിപോലെ ചിന്തിച്ചുവേണം ജനിച്ചുകൂറും ലഗ്നവും പറയുവാൻ. “തത്രൈവംശം ശ്രവണം നിരീക്ഷണമപി ജ്ഞേതവതിയാദൃച്ഛിതം” എന്നു പ്രശ്നമാർഗ്ഗത്തിലും “ഭക്ത്യാഹൃതാകാരമതൈശ്ചപിത്വം” എന്നു ബുദ്ധജ്ഞാതകത്തിലും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ഇവിടെ പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്. കൂർമ്മചക്രവിഭാഗംകൊണ്ടും നവാംശകണ്ഠകൊണ്ടും നക്ഷത്രാതകവിധിയിൽ നക്ഷത്രാത്തപരയാം. ഇവിടെയും കർമ്മസ്ഥിരഭാഗ്ഗാലേ ഭേദത്തിൽ പുനഃപറഞ്ഞതുപോലെ അശ്വതി മകം മൂലം കൂർമ്മകൃത്തിനവേണം പുണ്ണിപ്പറയുവാനെന്നുണ്ടു്. കൂർമ്മവിഭാഗപ്രകാരത്തെ സംഹിതാദിഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു അറിയേണ്ടതാകുന്നു. വിസ്തരേണ നിമിത്തം ഇപ്പോൾ അതിനെ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല.

വാചുപദാശര ഭാഗൈ- രാജ്യഭാഗ്ഗാലേഭാജനസ്വാൽ വേതിദിവിത ഭാഗേ ദിവിതരാശിസ്തദാനേദേ. ൮

യതിമളഭേദിനവാംശ- സ്തതിഭാഗ്ഗാലേ ജന്മനിർദ്ദിശേൽ പ്രപുഷ്പജന്മർക്ഷമാത്വം തസ്യകലസ്വാചിജന്മാവാചുഹരി. ൯

പഞ്ചമചതുർത്ഥസപ്തമ- തൃതീയനവമാനീഷാധുസാരിതാദി സുതമാതുടാസോദര- പിതൃശത്രുണാം ചജന്മന്ദേത്. ൧൦

ലഗ്നസ്ഫുടത്തിന്നു ആദ്യത്തെ ദ്വാദശാംശകൾയാൽ അതുതന്നെ ജന്മരാശിയായിരിക്കും. രണ്ടാമത്തെ ദ്വാദശാംശകൾയാൽ അ ദിവിതരാശിതന്നെ ജന്മരാശിയായിഭവിക്കും. ലഗ്നദ്വാദശാംശ രാശിയാതാന്നൊ അതുതന്നെ ജന്മരാശി എന്നുസാരം. ഇങ്ങിനെ പൂജ്യകൻറ ജന്മനക്ഷത്രംപറഞ്ഞാൽ ഭരതനാസിപ്പൂ പൂജ്യകൻറ കലത്തിലുള്ള പുത്രൻ ഭാര്യ മാതാപുത്രലായവരുംകൂടും ജന്മത്തെ പറയാവുന്നതാണ്. ലഗ്നത്തിൻറ അഞ്ചാമെടംകൊണ്ടു് പുത്രൻറയും നാലാമെടംകൊണ്ടു് മാതാവിൻറയും ഏഴാമെടംകൊണ്ടു് ഭാര്യയുടെയും മൂന്നാമെടംകൊണ്ടു് സഹോദരൻറയും ഒമ്പതാമെടംകൊണ്ടു് പിതാവിൻറയും ആറാമെടംകൊണ്ടു് ശത്രുവിൻറയും ജന്മരാശിയെ

പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. പുതിക്കുന്നെന്നാൽ, പുത്രന്റെ ജന്മരാശിയെ ചോദിച്ചാൽ ലഗ്നത്തിന്റെ പഞ്ചമഭാവത്തെ അനുസ്മരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു അതിന്റെ ദ്വാദശാംശമൊക്കെ മുൻപറഞ്ഞലക്ഷണപ്രകാരം കണക്കാക്കി ജന്മരാശിയെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. മാത്രാദികളുടെ ജന്മരാശിയെ ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽതന്നെ ഗണിച്ചു കൊൾകയും വേണം എന്നുചിന്തിക്കേണ്ട പക്ഷം. ഇവിടെ പക്ഷാന്തരമുള്ളതിനാൽ അതിനെക്കുറിച്ച് താഴെ കാണിക്കണം. മുൻപറഞ്ഞ പഞ്ചമാദിഭാവസ്തംഭങ്ങളെ ലഗ്നത്തിന്റെ ഉദിതവാംശകങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഗണിച്ചു ഇതപത്തേഴ്കൊണ്ട് ധരിച്ചു ശിഷ്ടമുള്ളതിനെ അശ്വതിമുതലെന്നിതാൽ വരുന്നാക്ഷത്രംപുത്രാദികളുടെ ജന്മനക്ഷത്രമായി ഭവിക്കുമെന്നുസാരം.

തിഥികഥനം

കുരുളഗുഹ്യശാശിനിതൽ-
 ഗുരുവൃത്തുസുതേരഗസ്തടിവസാനാം
 പുഷ്കാലിനാംപതയോ
 മേഷദ്രാശരയോദ്ധ്യേവം.

൧൧

കുരുള ഗുഹ്യം; ശുക്രൻ ദിനീയ, ബുധൻ തുരീയ; ചന്ദ്രൻ ചതുർഥി; അഭിത്രൻ പഞ്ചമ; വ്യാഴത്തിന്നു ഷഷ്ഠി; ശനിയ്ക്കു സപ്തമി; രാഹുവിന്നു അസ്തമി ഇങ്ങിനെ ഏകഗ്രഹാർത്ഥം ഏകതിഥികളിടത്താൽപിന്നെയും കലാദികൾക്കു നവഗ്രാഹിതിഥിയെ കണക്കാക്കിക്കൊള്ളണം. ഒട്ടചിൽ രാഹുവിന്നുജാലാധിയാകുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ കലാദികൾക്കു മേഷാദിശാശികളെ കണക്കാക്കുമ്പോൾ രാഹുവിന്നു പൂർവ്വശാശിപതം. വിഷ്ണു മഹാഭാദിശാശികളെ കരുതേണ്ടതില്ലെന്നും, ഒട്ടചിൽ മീനംശാശി രാഹുവിനാകുന്നു എന്നുമാത്രം ഓർമ്മപ്പെടുത്തേണ്ട. ഏതൊരു ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു ജന്മരാശിയെ നിശ്ചയിച്ചുവോ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ തിഥിയെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. അവിടെ ഒരു ഗ്രഹത്തിന്നുണ്ടു മൂന്നു തിഥികൾപിതം വരുന്നതാകയാൽ ആ വ്യത്യാസത്തെ അടുത്തല്ലാകം കൊണ്ട് ഇനി പറയുന്നു.

യാമകഥനം.

തിഥയസ്തമവിഷ്ണുവൃത്തുസ്യാം തിഥ്യാംശതോശപിനീംസുതും
 വിഷ്ണുസമിതേനശാശിനാ വിഷ്ണുശ്ചേതസമോദിവസം.

ദിനീയ ചതുർഥി മുതലായ യുഗതിഥികളിലാണ് സൂര്യന്റെ മേഷസംക്രമമെങ്കിൽ നവമി ആദിയായി തിഥികളെ കണക്കാക്കണം. പ്രതിപദം തുരീയ മുതലായ കാളതിഥികളിൽ സൂര്യന്റെ മേഷസം

ക്രമം ഭവിച്ചാൽ പ്രതിപദം അഭിനയ തിഥികളെന്നും അറിഞ്ഞു കൊൾക. നഷ്ടജാതകപ്രശ്നസമയം ചന്ദ്രൻ ഓജശിഥിയിൽനിന്നാൽ പ്രതിപദാദി തിഥികളേയും യുഗതിഥിയിൽ നിന്നാൽ നവമ്വാദിതിഥികളേയും കണക്കാക്കുകയും വേണം. പൂണ്ണചന്ദ്രനാണെങ്കിൽ ഈ പ്രകാരമെന്നെയാണ് തിഥികളെ നിശ്ചയിക്കേണ്ടത്. കഴിഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം കഷ്ടശുക്രാദികൾ ഉദയം മുതൽ ഉള്ള ഏഴുയാമങ്ങളുടെ അധിപന്മാരായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ജന്മരാശി നിണ്ണയത്തിൽ ദിവിത്തഭൂതനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ യാമത്തിലാണ് പൂയരക്കന്റെ ജനനം എന്നും അറിയുക.

പക്ഷികഥനം മാസകഥനം.

പുരുഷാലയഗ്രഹാണാം ജ്യോത്സ്നാപക്ഷോമയോഷിതാമപരഃ
മേഷാദിനാം മാസാവശോഖാദ്യഃ ക്രമേണോക്താഃ. ൧൩

പുരുഷഗ്രഹദൃഷ്ടിയും ഓജശാശിലഗ്നവും ആയാൽ പുരുഷന്റെ ജനനം ശുക്ലപക്ഷത്തിലും യുഗശാശിലഗ്നവും സ്രീഗ്രഹദൃഷ്ടിയും അണെങ്കിൽ ജനനം കൃഷ്ണപക്ഷത്തിലുമായിരിക്കും. പ്രശ്നസമയം മേടം ഇടവം മുതലായ രാശികൾ ഉദയമായാൽ ക്രമേണ വൈശാഖം ജ്യേഷ്ഠം മുതലായ ചാന്ദ്രമാസങ്ങളിലാണ് ജനനമെന്നും പറയണം.

പ്രകാരാന്തരം.

അത്രപമാത്മനോവാ ഗ്രഹാവിഭഗ്നം ചതേപുനഃകാര്യാഃ
നക്ഷത്രമേവമുദ്യം തഥവാശ്രോയാൻപരഃകല്പ്യഃ. ൧൪

ഇതു വേറൊരു പ്രകാരമുള്ള നഷ്ടജാതകവിധിയാകുന്നു. ഒരുവൻ നഷ്ടജാതകത്തെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചാൽ ദൈവജ്ഞൻ താൻ ഇരിക്കുന്ന രാശിയെ അത്രപമാക്കിക്കല്പിച്ചു അതിൽ ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്ന ഗ്രഹങ്ങളിൽവെച്ചു ബലമുള്ള ഗ്രഹത്തിനെക്കൊണ്ടു മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം നക്ഷത്രാദികളെ കണക്കാക്കിപ്പറയണം. പ്രപ്താപ്ത വിദഗ്ദ്ധനൊഗുണവാനോ മഹാനോ ആയിരുന്നാൽ ഈ ശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം തന്നെ നഷ്ടജാതകഗണിതത്തെ ചെയ്യണമെന്നാണ് പല അചാര്യന്മാരുടേയും അഭിപ്രായം. കൃമ്ചക്രവിഭാഗംകൊണ്ട് നക്ഷത്രസ്ഥിതിയെ ജ്യാപിധത്തിലറിഞ്ഞും നക്ഷത്രത്തെ പറയാവുന്നതാണ്. ഇവിടെ ഈപക്ഷം കറേക്കൂടി ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ജ്യാലക്ഷണം.

യമശുക്രഭൂമിതനയാഃ ശശാങ്ക ചന്ദ്രാത്മജാമരാചാര്യാഃ
ശിശിരാദിനാം പതയോദ്രേക്കാണായൈവമേതേഷാം. ൧൫

ശനിസ്സു ശരീരം; ശുക്രൻ വസന്തം; ക്ഷുദ്രൻ ഗ്രീഷ്മം; ചന്ദ്രൻ വർഷം; ബുധൻ ശരത്തു ; വ്യാഴത്തിൻ ഫലമന്തം; ഇങ്ങിനെ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് അറു ജ്യോതിഷത്തെ അറിയുക. ഈ ജ്യോതിഷത്തിൽ മാന്ദവം ഫാൽഗുനം മുതലായ ഈ രണ്ടു ചാന്ദ്രമാസങ്ങൾ അന്തർവേദിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവിടെ അഭിത്യൻ ജ്യോതിഷത്തിലില്ലെങ്കിലും ഗ്രീഷ്മർ ഉപാധമാണ് ഗ്രന്ഥാന്തരമുണ്ട്. മുൻപ് പറഞ്ഞപ്രകാരം വൈശാഖമാസങ്ങളെ അറിഞ്ഞാൽ ഇന ജ്യോതിഷത്തിൽ ജനനമാണെന്നാണ് പിന്നെ പറയേണ്ടത്. ദ്രോണാധിപത്യമോ ലഗ്നസ്ഥിതിയോ ഉള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെ ജ്യോതിഷലായിരിക്കും പുരുഷന്റെ ജനനം.

അന്യതമഗ്രഹരാശിം

തപയനവശാൽ ചരതിരവിരത്നോടവ്യസ്തിൻ

തസ്യാർത്ഥസംഭവത്തോ

ഗ്രഹസ്ഥാനം ക്രമേണോക്തവഃ

൧൩

അഭിത്യൻ നിൽക്കുന്നത് ഏതൊരു ദ്രോണത്തിലാണോ അദ്രോണാധിപന്റെ ജ്യോതിഷമാണ് ഇവിടെ പറയേണ്ടത്. ഈ പ്രകാരമാകുമ്പോൾ അയനഭേദം സംഭവിക്കാമെങ്കിൽ അദ്വൈതപക്ഷം പ്രകാരത്തെ ജ്യോതിഷം നിർദ്ദേശിക്കണം. മാസങ്ങളെ മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരത്തെ വിചാരിക്കുകയും വേണം.

അയനകഥനം.

പൂർവ്വവിഭാഗേരാശേ-തദന്യനം ദക്ഷിണം തതശ്ശേഷം

ദ്രോണപൂർവ്വഭാഗേ പൂർവ്വോഭാഗോപരോടവ്യസ്തിൻ.

൧൪

കാളരാശി ലഗ്നത്തിൽ അദ്വൈതാരാധനാലും യുഗരാശി ലഗ്നത്തിൽ ദ്വിതീയാരാധനാലും ഉത്തരായണമെന്നും; കാളരാശിയിൽ ദ്വിതീയാരാധനാലും യുഗരാശിയിൽ അദ്വൈതാരാധനാലും ദക്ഷിണായനമെന്നും പറയണം. ദ്രോണത്തെ രണ്ടായി ഭാഗിച്ചാൽ അതിന്റെ അദ്വൈതത്തിലാണ് ഉദയലഗ്നമെങ്കിൽ മുൻ നിർദ്ദേശിച്ച ജ്യോതിഷത്തിൽ അദ്വൈതത്തിലും രണ്ടാംഭാഗത്തിലുമെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തെ മാസത്തിലും ജനനമാണെന്ന് പറയുക. അവിടെ ദ്രോണത്തിൽചെന്ന തീയതികൊണ്ട് ത്രൈരാശികപ്രകാരം തിഥിയും നിർദ്ദേശിച്ചുകൊള്ളണം. സൂര്യസ്ഥിതദ്രോണംകൊണ്ടാണ് മുൻപ് ജ്യോതിഷം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എങ്കിൽ ഇവിടെ അഭിത്യൻ നിൽക്കുന്ന ദ്രോണംകൊണ്ടുതന്നെവേണം തിഥിമാസങ്ങളെ പറയുവാൻ.

ദിനരാത്രിചിദാംശം.

ദിനബലരാശി വിഖണ്ഡനഗ്രന്ഥേതു പൂജനം നസ്സനിശിജാതഃ
നിശിബലിനിഗ്രന്ഥാദാശാ-സ്ത്രീകാണകക്ഷ്യാംഗതേവത്രേ. ഹ

രാത്രി ബലമുള്ള രാശി ലഗ്നാലും രാത്രി ബലമുള്ള ഗ്രാഹങ്ങൾ ഭൂമിയിലുള്ള ജനനം പകലാണെന്നും ദിനബലമുള്ള രാശി ലഗ്നാലും ദിനബലമുള്ള ഗ്രാഹങ്ങൾ നോക്കിയാലും ജനനം രാത്രിയാണെന്നും പറയണം. ചന്ദ്രൻ ബലവാനായി അഞ്ചാമത്തെ നിന്നാൽ പകലും ഏഴാമത്തുനിന്നാൽ രാത്രിയിലും ജനനമായിരിക്കുമെന്നും പറയാം.

നവമോരാശിരാത്ര ദിവസേഷ്വരസ്യ പഞ്ചമോരാശിഃ
ദ്രേക്കാണോന്മാവധിമാ ലഗ്നാത്തതിമോദേവേജനമ. ഹ

ലഗ്നത്തിന്റെ കമ്പതം രാശി നിശാബലമുള്ള രാശിയായാൽ ജനനം പകലും അഞ്ചാമത്തെ ദിനബലമുള്ള രാശിയാണെങ്കിൽ ജനനം രാത്രിയിലായിരിക്കും. ലഗ്നാസ്ഥിതിയിലെ ദ്രേക്കാണാമുതൽ ഏഴാമത്തെ ദ്രേക്കാണത്തിനാണ് സൂര്യൻ നിൽക്കുന്നത്. പൂജരാകാലോദമലഗ്നത്തിൽനിന്നും അതാമത്തെ രാശി ജനലഗ്നമായിരിക്കും. ഇവിടെ ദ്രേക്കാണത്തെ ഏഴാമത്തുപോൾ വരുന്ന സംഖ്യ പന്ത്രണ്ടിൽ കൂടുതൽ ഉണ്ടായാൽ പന്ത്രണ്ടിൽനിന്നും ശിഷ്ടമുള്ളതിനെയും കണക്കാക്കിയാൽ മതി.

പ്രപ്തർവൃദ്ധഃ പ്രമാണം തന്മാത്രാ പ്രതിലോമമാനന്തേൽ ചാദൈഃ
അസന്ദഗ്നാദഃ പ്രസൃത തന്മാത്രാൽക്കാണമയോജ്യം. ൨൦

മുന്യപറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങൾക്കൊണ്ടോ മറ്റു ശാസ്ത്രമുഖേനയോ പ്രപ്താവിന്റെ വയസ്സിനെ അറിഞ്ഞു ഗ്രഹചാരങ്ങളെ പ്രതിലോമമായി കണക്കാക്കി ജനനദിവസവും ലഗ്നവും നിശ്ചയിച്ച് തൽക്കാല ഗ്രഹങ്ങളേയും ഉണ്ടാക്കി ജാതകഫലത്തെ സ്വാഭാമായി പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ
ദൈവത്തെ പല്ലഭാപ്യാനാം വ്യാഖ്യാനം
ഷദ്ധോദ്ധ്യായഃ.

.....

അഥ സപ്തോദ്ധ്യായഃ.

ആയുഷിണം.

ഹോരാംശഭേദാണാം ഭാരണ്ണാലഗ്നാർത്ഥവിവരോജേ
മൂലാന്തരാന്തരൂന്നാ മാസാഭാഗസംസ്കൃതേരീതാഃ. ൧

ഹോരാംശഭേദാണാംഭാരണ്ണാലഗ്നാർത്ഥവിവരോജേ
വിവരോ മാസാഭാഗസംസ്കൃതേരീതാഃ. ൨

കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം പ്രജാവിന്റെ വയഃ
പ്രമാണത്തെ അറിഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹന്റെ പ്രായം നഖഗണനയിലൂടെ
ഗുണിച്ച് രോഗ്യോരോക്കുകളിൽ കളഞ്ഞശേഷം മാസങ്ങളായി
ഭവിക്കും. അറിയാൻ ഇരട്ടിച്ചാൽ അത് പ്രശ്നാഗ്നം കാരണമായി
വന്നതിൽ കഴിഞ്ഞ മാസങ്ങളും യുഗ്മാശിയാണെങ്കിൽ മേൽ വരുവാൻ
പോകുന്ന മാസങ്ങളും ആയിരിക്കുമെന്നും. ഈ മാസങ്ങളെ
പന്ത്രണ്ടിൽ ഹരിച്ചുകിട്ടുന്നവരും വെട്ടുകയും. ഉദാഹരണസ്ഥു
ക്കൽ മൂന്നുകിട്ടിയിട്ടു. കന്നിയിലായിരിക്കും; മറ്റൊന്നിനെ
അംശമാക്കും; പിന്നെ ബാക്കിയിൽ ഭേദമാണെന്നും പിന്നെ
ഈ മൂന്നുകിട്ടിയതും അപ്പോഴും ഗുണിച്ച് വന്നസ്ഥുത്തിൽ ചെ
ന്നതിലായിരിക്കും ഹരിച്ച് കെട്ടിയിട്ടു. വിചിത്രമായവയെ
പറ്റിച്ച് രോഗ്യോരോക്കളെ തിരിയുകയും ഹരിച്ചവയെ
യെ അറുപതിൽ അറുപതിൽ മാസങ്ങളും മാസത്തെ പന്ത്രണ്ടിൽ
ഹരിച്ചാൽ സവത്സരങ്ങളായി ഭവിക്കും. വന്നം കാരണമായി
ഇത് ഗതമായ അയസ്സും യുഗ്മാശിയാണെങ്കിൽ ഗതമായ അയസ്സും
മാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇപ്രകാരം പ്രജാവിന്റെ ആയുഃപരിമാണ
ത്തെ കഴിപ്പോലെ ചിന്തിച്ച് പറഞ്ഞുകൊൾക.

ത്രിശാംശകം.

വിവരോ മാസാഭാഗസംസ്കൃതേരീതാഃ
ഭേദമാന്തരൂന്നാമാസാഭാഗസംസ്കൃതേരീതാഃ. ൩

വന്നാശ്ച ഗുണങ്ങളോ കാരണമായി വന്നെങ്കിൽ ആദ്യം അഞ്ചു
തിയതിവരെ ചെമ്പുയുദ്ധം, അതിനുശേഷം അഞ്ചുതീയതി രണ്ടു
ദിനം, പിന്നെ ഏഴുതീയതി വ്യാഴത്തിന്റെയും അതിനുശേഷം ഏഴു
തീയതി ബുധന്റെയും അതിനുശേഷം അഞ്ചുതീയതി ശുക്രന്റെയും
ത്രിശാംശങ്ങളാകുന്നു. യുഗ്മാശിയാണെങ്കിൽ ത്രിശാംശത്തെ

ഈ പറഞ്ഞതിന് വിചാരിതമായി കണക്കാക്കിക്കൊണ്ടുകയറേണ്ടതും എങ്ങിനെ എന്നാൽ അദ്ദേഹം ശുക്രൻ അഞ്ചുതീയതി, പിന്നെ ബുധൻ ഏഴ്, വ്യാഴത്തിന് എട്ട്, ശനിയ്ക്ക് അഞ്ച്, ചൊവ്വയ്ക്ക് അഞ്ച് ഈ ക്രമത്തിന് തീയതികളെ കണക്കാക്കി തുറന്നോടൊന്നു അറിഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്ന് സാരം.

ഗ്രഹഭാരോഷ്ഠപ്രകാരംഭോജനവിധിശയനമെല്ലാംനാനിതഥാ വാമോവസ്തോൽക്കഷോ വിപ്രാഭീനാം പുരോക്താനാം. രാ

ശരിക്കളുടെ ഹൃസ്വദീർഘതാദിയ്ക്ക് തക്കവണ്ണം സ്ഥാനാചാര്യശാസ്ത്ര ചിന്തിക്കണം. അതുപോലെതന്നെ മൃത്യുപറഞ്ഞപ്രകാരം രാശിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് വിധിച്ചിട്ടുള്ള വിപ്രാദികളുടെ ഗ്രഹത്തിൽ ഭോജനം ശയനം മെല്ലാം മുതലായവയേയും ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഗുരുതിരോശമണിയിൽനിന്ന് ഗ്രഹംനോക്കിയാൽ വിപ്രഗ്രഹത്തിൽ ഭോജനാദികൾ ഉണ്ടായി എന്നും ബുധതിരോശമായാൽ വൈശ്വഗ്രഹത്തിലൊന്നോരറ്റം ഉള്ള ദേവത ചിന്തിച്ച് പറഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്ന് സാരം.

ഭോജനപ്രശ്നവിശേഷം.

✓ പ്രേതാർത്ഥവാദതസ്തരയുവതിചതുഷ്ഠാഭ്യാമിതമിനായാം സൗഖ്യഹസ്തീ സൗമ്യംശാരകുഗ്ര സുതൃശീതകരഃ. ൫

ഭോജനപ്രശ്നം, സുതപ്രശ്നം മുതലായ പ്രശ്നമിനയിൽ സൂത്രനൊക്കെണ്ട് ചതുഷ്ഠാത്ത് (ചതുർമുതലായത്) കളേയും ചന്ദ്രനൊക്കെണ്ട് പുത്രീയേയും കുജനൊക്കെണ്ട് രസ്തം(കള്ള)നേയും ബുധനൊക്കെണ്ട് വാദത്തേയും വ്യാഴത്തെക്കൊണ്ട് ധനത്തേയും ശുക്രനൊക്കെണ്ട് സ്ത്രീയേയും ശനിനെക്കൊണ്ട് പ്രേതത്തെയും നിരൂപിക്കണം. ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് യുക്തിപൂർവ്വം അഭിപ്രായപ്പെട്ട് ഈ ഫലങ്ങളെ പറയേണ്ടതാകുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ശനിനെക്കൊണ്ട് ശ്രാദ്ധം ഉണ്ണുകയാണുണ്ടായതെന്നും, അഭിത്യനെക്കൊണ്ട് പശുക്കളുള്ള സ്ഥലത്തുവെച്ചായിരുന്നു എന്നും ചന്ദ്രനൊക്കെണ്ട് വിളമ്പിയത് പുത്രിയാണെന്നും, ചൊവ്വയെക്കൊണ്ട് തസ്തരസാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്നും, ബുധനെക്കൊണ്ട് വിവാദയുക്തമാണെന്നും, വ്യാഴത്തെക്കൊണ്ട് ക്ഷേണം മാത്രമല്ല ദക്ഷിണകൂടിയുണ്ടായി എന്നും, ശുക്രനെക്കൊണ്ട് ഭാര്യ വിളമ്പിത്തന്നു എന്നും പറയണമെന്നുസാരം. ചന്ദ്രനൊക്കെണ്ട് വിളമ്പിയത് മാതാവാണെന്നും പറയാവുന്നതാണ്.

പര്യടനപ്രകാരം.

പര്യടനപ്രകാരം ഭവനേ ഗതേഷു പാദഭേഷ്പരം
ഭവനാത്യാഗാദൃശി സമാപ്താസ്താപസഭ്യന്ത. സ

ഈരണ്ടുരാശികൾ കട്ടിമിന്റെ അന്ധവയങ്ങളിലും കാരാശരികൾ കാലുകളിലുമായി സ്ഥാപിക്കുക. മുമ്പു പറഞ്ഞപ്രകാരം സ്ഥിര ചക്രംകൊണ്ട് ഭിക്കുകളേയും നിർമ്മിച്ചുകൊടുക്കുക. അരിനശേഷം ഗ്രാമങ്ങളെക്കൊണ്ട് ശുഭാശുഭത്തെയും ദുഃഖാദുഃഖത്തെയും നിരൂപിക്കണം. ഇവയിൽ ഉഭയമഗ്നരാശിയെ ശിരസ്സിൽ സങ്കല്പിച്ച് ശേഷം രാശിക്കെക്കൊണ്ട് മറാഗങ്ങളേയും ക്രമേണ നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കുക. ഇവിടെ ദശ്വാർദ്ധരാശികൊണ്ട് വാമാണ്ഡത്തെയും അദശ്വാർദ്ധരാശികൾകൊണ്ട് ദക്ഷിണാർദ്ധത്തെയും നിരൂപിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് ശരീരവായവങ്ങളിലെ പ്രമുഖനവകുടികളെയും സുരപ്രശ്നത്തിൽ നവദന്തപ്രണാദികളെയും യഥോചിതം ചിന്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും വേണം.

ജ്യോത്സാദിലക്ഷണം.

ഭവനാദികളെക്കൂടി കർമ്മാദിനുള്ള ബധിര കബ്ജവാമനകാൽ
മേഷ്പുഷ്പമിമുനകളീരേ ദ്വാദശഭോമകാഞ്ഛ. ഐ

ചന്ദ്രൻ ഉഭയകേന്ദ്രസ്ഥിതനായാൽ ജളൻ, ബധിരൻ, കബ്ജൻ, വാമനൻ എന്നിവിധത്തെ ഉത്ഭവത്തെ പറയണം. ചന്ദ്രൻ പൂർണ്ണപ്പെട്ടതിൽ മാത്രമേ ഈ ഫലങ്ങൾ സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ. മേഘം ഇടവം മിഥുനം കർക്കിടം ഈ രാശികളിൽ പന്ത്രണ്ടാമെത്തു ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ വാമകാണനായി ഭവിക്കും. (ഇതെന്തെക്കണ്ണില്ലാത്തവനെന്നർത്ഥം.)

ദിനകൃദക്ഷിണ കാണം ദ്വാദശഭോമനാദിപത്മമ കേന്ദ്രസ്ഥേ
നസ്തപൂർണ്ണാ ദള ജീവാശ്വതുഷ്ടയേ വാത്രികോണേവാ. ഐ

പന്ത്രണ്ടാമെത്തു രാദിത്യൻ നിന്നാൽ ദക്ഷിണകാണ (വലത്തെക്കണ്ണില്ലാത്തവ)നായി ഭവിക്കും. രാഹു കേന്ദ്രസ്ഥനായാൽ ഈ യോഗം നിശ്ചയമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ലഗ്നം ൧-൨-൫-൭-൯-൧൦ ഈ ഭാവങ്ങളിൽ വ്യാഴം ബുധൻ ശുക്രൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ നിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഈ പറഞ്ഞ കാണലക്ഷണം സംഭവിക്കില്ലെന്നും വാചാസനതാണ്. എങ്കിലും രോഗാശ്വപദവത്തെ പറയുകയും ചെയ്യാം. ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ബലവാന്മാരായി കേന്ദ്രത്തിലോണെങ്കിൽ നിന്നാൽ ചുല്ലാ രാശിപുഷ്പയോടും പ്രാർണ്ണ ദർബ്ബവഞ്ചാരിരിക്കുമെന്നു സാരം. “യദിഹഗതിതായോഗാ യാപ്താവേന്ദ്രി ശുഭേഷിതാഃ” എന്നുള്ള വാചസ്പത്യോക്തിയും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്.

അല്ലപുത്രലക്ഷണം.

മൃഗാഡപുത്രികകന്യാ വൃദ്ധാപ്യ പത്യാലംഭം കോമിത്സ്യഃ
ചന്ദ്രസ്ഥാനം വാസ്യാൽ ചാല്ലാപത്യാ ഭവേൽ പ്രജാ. ൯

പ്രശ്നത്തിലോ ജാതകത്തിലോ അഞ്ചാമെങ്കിലും ചിങ്ങം വൃശ്ചികം കന്നി ഇടവം ഈ രാശികളിലേതെങ്കിലുമൊന്നായിവന്നാൽ പുത്രന്മാർ കുറഞ്ഞിരിക്കും. ഈ രാശികൾ ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയായാലും അല്ലപുത്രപമുണ്ടു്. ഈ അല്ലപുത്രരാശികളിൽ ചന്ദ്രൻ അഞ്ചാമെട്ടുനൂന്നിലും മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഇല്ലാതിരുന്നാലും പുത്രന്മാർ കുറഞ്ഞിരിക്കും. ചന്ദ്രന്റെ അഞ്ചാമെങ്കിലും അല്ലപുത്രരാശിയാലായാലും സന്താനം ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നതാണു്. ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു ഭാവങ്ങളും വിചാരിച്ചുകൊൾക.

ശുഭോശുഭഫലം.

അഷ്ടോത്തരശതമംശം ഭൂജാ നശ്ചന്ദ്രമാ ന്വനാം ക്രമശഃ
ശുഭമേശുഭംവാ കുതരേ ഭവാദശംശേ സംശ്രമാനീയതം. ൧൦

മേഘാദി പന്ത്രണ്ടുരാശികളിന്നു കൂടി ഒന്നരട്ടു നവാംശകങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ഇവകളിൽവെച്ചു ഒന്നുതാൽ നവാംശകത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുന്ന എന്നറിഞ്ഞു അളക്കൊണ്ടു ശുഭോശുഭഫലത്തെ പറയണം. ഇവിടെ ശുഭാംശകത്തിൽ ശുഭഫലവും അശുഭാംശകത്തിൽ അശുഭഫലമാണു് പറയേണ്ടതു്. കാരുമാശിഭവാദശംശകത്തിൽ ശുഭം എന്നും യശാശ ഭവാദശംശകത്തിൽ അശുഭഫലം എന്നും പറയുകയും ചെയ്യും.

ചന്ദ്രാംശഫലം.

നംജന്മരാശിഭാഗേ പ്രശ്നോൽപന്നോനിശാമയോത്രസഭ
അംശാശ്രമഫലമിദം തസ്മൈ ചന്ദ്രപ്രഭാതാസ്യാൽ. ൧൧

ജനനസമയത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെയോ പ്രശ്നകാലചന്ദ്രരാശിയുടെയോ ഫലം ചന്ദ്രൻ ഉദയകേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നാൽ പൂണ്ണമായി സംഭവിക്കും. ചന്ദ്രാംശകത്തിനാണു ബലമെങ്കിൽ അതിന്റെ ഫലത്തെത്തന്നെ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യും. ചന്ദ്രരാശിയ്ക്കു ബാധാധിക്യമുണ്ടെങ്കിൽ അ ഫലവും വാച്യമാകുന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൊൾകയുംചെയ്യണം.

ഇന്ദ്രസാഹസ്യം.

സമുദാനാമന്യരമസ്തസ്മിൻ കാലേ സമഗ്രബദ്ധിതീ
സ്യാദ്വസ്ത്രനവമശാശ്വേ തസ്യഭവേദിഷ്ടമാനവാഭഃ. ൧൨

പ്രശ്നശാശിയുടെതോ ജാതകലഗ്നത്തിന്റെതോ മന്വതാമെട
 ഈ ബലവാനായ ശുഭഗ്രഹം നിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ വിചാരിച്ചു കം
 ത്തും നിഷ്പ്രഭാസം സാധ്യമാണെന്നു പറയാം. മന്വതാമെടത്തു പാ
 പഗ്രഹം നിൽക്കുക, മന്വതാംഭാവമായിപരം ലഗ്നാധിപനും അനി
 പ്തഭാവത്തിൽ ബലവീനന്മാരായി വാരിക ഇങ്ങിനെയുള്ള ദോഷല
 ക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടാൽ ഇപ്പോഴുള്ള സാധ്യമുണ്ടാവുകയില്ലെന്നും പറ
 യണം.

അംഗവൈകല്യം.

കൃഷ്ണേഷ്യേലഗ്നാൽ സ്വാംഗവിഭാഗേ കരോതിവൈകല്യം
 കേന്ദ്രത്രികോണശാശിഷു നസ്തൃഗ്ഗതസൗമ്യശ്ചപ്യതഃ. ൧൩

ഉഭയലഗ്നത്തിൽനിന്നോ അത്രുപലഗ്നത്തിൽനിന്നോ അറാമെട
 ഈശുഗ്രഹം നിന്നാൽ അശാശിക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അംഗത്തിനുവൈ
 കല്യമുണ്ടെന്നു പറയണം. ഇവിടെ കേന്ദ്രങ്ങളിലോ ത്രികോണശാശി
 കളിലോ ധ്വാഴം ശുക്രൻ ബുധൻ ചന്ദ്രനീ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ
 അംഗവൈകല്യം പറയുകയുമാകുന്നു.

കൃച്ഛ്രശ്ചീവിതം.

കൃശൈർന്നിർമതേപരേ സൗമ്യേനവേഷിതേഘ്നേമാമതഃ
 കൃച്ഛ്രേണാസൗജീവതി രാശ്യാകൃതിജ്ഞമമം ഭൂമപാ. ൧൪

ചന്ദ്രൻ ബലവീനനായും കൃഗ്രഹങ്ങൾ പീഡിതനായും ശു
 ഭഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗഭഷ്ടികളോടുകൂടാതെ അനിഷ്ടസ്ഥാനത്തു നി
 ന്നാൽ മാതാപു മരിയ്ക്കുക നിമിത്തം ബാലൻ രാശിസ്വരൂപജമാന
 മലാത്ത അനുഭവിച്ചുചൊണ്ടു പണിപ്പെട്ടു ചീറിക്കുന്നാനായി ഭവി
 ക്കാം. ഇവിടെ രാശ്യാകൃതി ഫലത്തെ മേൽ മുഖചിന്തയിൽ വിചാരി
 ക്കുന്നതാകുന്നു.

വിധോനി—പുരുഷസ്ത്രീവിഭാഗം.

കർമ്മശുഭാവിശ്വേതിം ധനാൗകേന്ദ്രാശ്രിതാ പുനർസ്യ
 മോഷ്ഠ വിഷമേ സൗഭാ കരോതി പുഷ്പജന്മഭഗേവാ. ൧൫

വഗ്നം രണ്ടു നാലു ഏഴു പത്തു പതിനൊന്ന് ഈ സ്ഥാനങ്ങളെ
 ഉൾക്കൊള്ളിച്ച് ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ൧ ശുഭകർമ്മത സമീപപാദിക
 ഉായ വിധോനിയിലൂടെ ജനനത്തെ പറയണം. ബലമുള്ള ഉഭയലഗ്ന
 ത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങിയോ അത്രുപലഗ്നത്തിൽ നിന്നു തുടങ്ങിയോ ഒരു
 ശാശിയിൽ ശനിനിന്നാൽ പുരുഷജന്മത്തെയും യുദ്ധശാശിയിൽ നിൽ
 ക്കുകയാണെങ്കിൽ സ്ത്രീജനനത്തെയും പറയുക. ഉറവിടെ മാറ്റഗ്രഹ

ബുള്ളറ്റിൻ ശ്രീ ബലരാജൻ ഈ ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പത്രത്തിലൂടെയും വാർത്തകളിലൂടെയും.

ദീർഘമായുസ്സു.

നീധനേ ശേമോ നാസ്യാല്ലഗേവാക്കേനസംയുതേ പ്രശ്നേ
 ദേവേ ജീവോ ബാവാൻ കരോതി ദീഗ്ദ്ധയുഷം പുരുഷം.

അപ്പമത്തിൽ കുറുൻ നിൽക്കാതെയുള്ള പ്രശ്നഗമത്തിൽ കുറു
 കിഴുനും ലഗ്നം, നാലു് ഏഴു്, പത്തു് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിലെവിടെയെ
 ക്കിലും വ്യാഴവും ബുധനോടുകൂടിനിന്നാൽ പ്രജാപതി ദീർഘായുസ്സാതി
 വേിക്കും. ഇവിടെ അത്യാസനഭോഗവിഷയമായ പ്രശ്നത്തിൽ ശു
 ഭരകേന്ദ്രം ശുഭമല്ലെന്നു പല ജ്യോതിർവിജ്ഞാതർ വിശേഷിച്ചു ഗൃഹഭു
 ത്തം പറഞ്ഞു ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ ഫലം ഏറെക്കുറെ അനുഭവബോ
 ധ്യം വന്നിട്ടുള്ളതുമാണു്. “അപ്പമധിപരിമ്നോ മാന്ദിരാശ്വധി
 പസ്തമാ ഭേദഗന്ധേൽവേദൻമൃത്യു രാതുരവൃഗ്ഗഥാഗൃതഃ” എന്നൊരു
 പ്രമാണവും കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. ഭോഗപ്രശ്നത്തിൽ ഈ ഭാഗവും പ്രത്യേ
 കം നിരൂപിക്കേണ്ടതാണെന്നു് അറിഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

ഇരി-കുപ്പിയശാസ്ത്രം

ദൈവജ്ഞവല്ലഭാപ്രാധാൻ ധ്യാപ്രാധാൻ
സപ്തമോദ്ധ്യാനഃ.

അഥ അച്ഛമോദ്ധ്യായഃ.

കാര്യസിദ്ധികാലം.

ഗുഹഗുഹാഃ നാർദ്ദിശാഭക്തോ ജ്യോതിശ്ചക്രേ മ്രേന്യദാനന്തി
 ദിവസനീശോസ്താപേലാ നിർദ്ദേശ്യാ സർവ്വകാഞ്ചേഷു.

കാതുസാധ്യകാരകനായ ഗ്രഹത്തിനു പറഞ്ഞ ഭിക്ഷിലോ രാശി പറഞ്ഞ ഭിക്ഷിലോ ജ്യോതിഷശാസ്ത്രത്തിൽ ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സൂര്യൻ ഏതൊരുസമയം പ്രവേശിക്കുന്നു. ആ രാശ്യഭയസമയം സകല കാതൃങ്ങൾക്കും സിദ്ധിച്ചുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. സൂര്യൻ ആ ഭിക്ഷിലെത്താൻ പ്രശ്നസമയം മുതൽ ചിത്രനാഴിക വേണ്ടിവരുമോ അത്ര നാഴിക കഴിച്ച്മ്പോൾ കാതൃലാഭം ഉണ്ടാകുമെന്നു സാരം. ജ്യോതി

ശക്തം ചോദരോദ്യോതകമാകയാൽ ഈ ഫലം അന്നന്നുള്ള പക്ഷലോ രാത്രിയോ എപ്പോൾ ആണ് സാധ്യം എന്നുള്ള പ്രശ്നത്തിൽ പറയു വാനുള്ളതാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

നിരൂപണവിശേഷം.

ഗ്രഹചിക്ഷണസമാഭ്യാം രാശേഭാവോനവർത്തതേഹമജം
ഗ്രഹചിക്ഷാസനനാരിതോ രാശിസ്സപംഭാവമാശ്രയതി. ൨

ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയോ ഭ്രഷ്ടിയോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ആഗ്രഹത്തിന്റെ ഫലത്തെയാണ് പ്രധാനമായി പറയേണ്ടത്. അവിടെ രാശിഫലം വക്കുവല്ല. ഗ്രഹത്തിന്റെ യോഗമോ ഭ്രഷ്ടിയോ ഇല്ലാതെയിരുന്നാൽ എല്ലാ രാശിയും തന്റെ തന്റെ ഫലത്തെത്തന്നെ ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. നഷ്ടപ്രശ്നം, മൃഷ്ടപ്രശ്നം, ലാഭപ്രശ്നം മുതലായ വിഷയങ്ങളിലാണിതു അധികം സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളതെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

കാരകഭേദം.

ചന്ദ്രാസ്ഥാനംഭേമേ പശ്യത്യാത്മാഭ്യന്തരകുടുംബംച
ദ്രാതാസൗമ്യേ ചന്ദ്രേ മാതാസുഷ്ട്യഭവേൽപുത്രഃ. ൩

പ്രശ്നസമയത്തു ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയിൽ കുജൻ നോക്കിയാൽ പ്രശ്നം ആത്മവിഷയമെന്നും ലോഭപ്രശ്നമാണെന്നിരിക്കാൻതന്നെ മോഷ്ടാവെന്തും പറയുക. ഇതുപോലെതന്നെ ശുക്രനെക്കൊണ്ടു കുടുംബം; ബുധനെക്കൊണ്ടു സഹോദരൻ ഭിന്നോദരൻ മുതലായ ദ്രാതാക്കന്മാർ; ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു മാതാവു മാതൃസാമ്യമുള്ള മാമുസ്ത്രീകൾ; അഭിത്യനെക്കൊണ്ടു പുത്രൻ ഭത്ത്യാദിപുത്രന്മാർ മുതലായവരെയും ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഭായ്യാഗ്രതണാദന്യേ ദിനകരപുത്രേണമുതേശതൃട്ട
ആത്മാദിചോദരഭേ കൃതാനേഷ്ടാശ്ച ഭാസ്സപിഷ്ടഃ ൪

പൂർവ്വാത്തപ്രകാരം ചന്ദ്രരാശിയെ വ്യാഴം നോക്കിയാൽ ഭായ്വന്യേയും (പുത്രനേയും പറയാമെന്നുണ്ടു്) ശനിനോക്കിയാൽ ശത്രുവിനേയും പറയാം. ലഗ്നം മുതലായ പന്ത്രണ്ടു ഭാവങ്ങളിലും പാപഗ്രഹങ്ങൾ ഭോഗമരണാഗ്യാദിഫലങ്ങളെയും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ സുഖസന്തോഷലാഭാദിശുഭഫലങ്ങളെയും കൊടുക്കുന്നവരാകുന്നു. അതിൻപ്രകാരത്തെ അടുത്ത ഏറ്റാകംകൊണ്ടു പറയുന്നു.

ഫലവിശേഷം.

ഭയമോരോഗകൃത്യതേ ഭോഗശുക്രസ്തപാഗതാംസെയുഃ
സൗരോമംഭിനക്ത നാശംചിംജീവനംജീവഃ. ൫

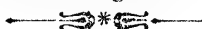
ചൊല്ലാ ഭോഗത്തേയും ശുക്രൻ ഭോഗത്തേയും ബുധൻ ആരോഗ്യത്തേയും ശനി മരണത്തേയും അഭിത്യൻ നാശത്തേയും വ്യാഴം ദീഗ്ദ്ധായുസ്സിനേയും ചെയ്യുന്നവരാകുന്നു. ശുഭാശുഭ നിരൂപണത്തിൽ ഈ ഭോഗം പ്രത്യേകം ചിന്തനീയമായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഭൂധിപുംഭേഷാദൗ മേഷാഭാവാഗതേരഭാത്മാസ്യാൽ
വൃഷഭാഭാവായാതേ ധനാദ്യുചിത്യേവമാദേഹം. ൬

ധനഭാവേനായാതേ ശിശുവരഭവനേദിനാ വിനാശംരത്
ഭ്രാതൃപിതൃമാതൃപുത്രാംഗനാഭിഭിസ്സേവിതധ്യന്തി. ൭

മേഷാഭിരാശികൾ ആരോഗ്യമോ ഉദയമോ വന്നാൽ അതു മുതൽ മൂത്താദിഭാവങ്ങളെ ഗതങ്ങളായി നിരൂപിക്കണം. വൃഷഭാഭിരാശികളെക്കൊണ്ട് ധനാഭിഭാവങ്ങളും നിരൂപണീയങ്ങളാകുന്നു. രണ്ടാമടം ശത്രുരാശിയായോ ശത്രുഗ്രാഹസഹിതമായോ വന്നാൽ ശത്രുനിമിത്തം ധനനാശം ഉണ്ടാകുമെന്ന് പറയണം. അഭിത്യൻ ശത്രുക്ഷേത്രഗതനായാൽ പിതൃവിരോധം; ചന്ദ്രൻ ശത്രുക്ഷേത്രഗതനായാൽ മാതൃവിരോധം ഇത്യാദിഫലങ്ങളേയും കാരകതഥാനുസരിച്ചു ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. സൂര്യാദികൾ അനാമകേന്തുനിന്നാലും മിത്രാദികളുടെ വിരോധത്തെ കല്പിക്കാവുന്നതാണ്. ഇഷ്ടഭാഗസ്വനോ ബന്ധുക്ഷേത്രഗതനോ ആയാൽ ഇഷ്ടഫലത്തെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ദൈവജ്ഞ വല്ലഭാഗ്യാന്യാഗ്യാന്യാന്യാം
അഷ്ടമോദ്ധ്യായഃ.

അഥ നവമോദ്ധ്യായഃ.

ധാതപാദിചിന്ത.

ചന്ദ്രാരോഗസൗരൈര്യാതൂർമ്മൂലം കിലാക് ശുക്രാഭ്യാം
ജീവോജീവബുധാഭ്യാം മേഷാശപിന്ത്യാദി ധാതപാദിഃ ൧
ചന്ദ്രൻ രാഹു ചൊല്ലാ ഈ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് ധാതുവ്യയങ്ങളെ

യും, അഭിമുഖ്യംകൊണ്ടു മൂലഭാഗത്തേയും വ്യാഴം ബുധൻ എന്നീ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ജീവദ്രവ്യങ്ങളേയും വിചാരിക്കണം. മേടം കർക്കിരം തുലാം മകരം ഈ ചരതാശിക്തം ധാതുക്കളും ഇടവം ചിങ്ങം വൃശ്ചികം കുംഭം ഈ രാശിക്തം മൂലഭാഗങ്ങളും മിഥുനം കന്നി ധനു മീനം ഈ രാശിക്തം ജീവദ്രവ്യങ്ങളും ആകുന്നു. അശ്വതി ധാതു; ഭരണി, മൂലം, കാത്തിക ജീവൻ; പിന്നെയും രോഹിണി ധാതു, മകയിരം, മൂലം, തിരുവാതിര ജീവൻ. ഇതുപോലെതന്നെ പുണർത്തം മുതലായ മുഷ്ണനാളുകളെക്കൊണ്ടു ധാതപാദിദ്രവ്യങ്ങളെ വിചാരിച്ചുകൊൾക.

സ്വാശഭേക്കാനാ സ്വാമീപശ്വേതോസ്ഥിതോഹതഃ

പാപശ്ചൈവോജീവോ മൂലം പരപശ്ചമസപസമം.

൨

ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ അദ്വൈതംകൊണ്ടു പറഞ്ഞപ്രകാരം ധാതുഗ്രഹമോ മൂലഗ്രഹമോ ജീവഗ്രഹമോ സ്വഭേദം സ്വനവാരംകൊണ്ടു സ്വഭേദം എന്നീ ഭാവങ്ങളിൽ നിൽക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ ആ ഗ്രഹത്തിനു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ധാതപാദിദ്രവ്യത്തെത്തന്നെ വിചാരിക്കണം. ഗ്രഹം അന്യരാശിവാർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നാൽ അദ്വൈതത്തെത്തന്നെ ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ധാതുചിന്താലക്ഷണം.

ആഗ്നേയഭേക്കാനാഹ്യാഗ്നേയക്ഷേത്രമാശ്രിതായേസ്യഃ

ആഗ്നേയഗ്രഹദൃഷ്ടാഃ കർമ്മാതുരുത്വംചിന്താം.

൩

ആഗ്നേയത്തിന്റെ ഭേക്കാനം, നവാരംകൊണ്ടു, രാശി, ആഗ്നേയത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി (അഥവാ യോഗം വിചാരിക്കാം.) ഇവയെല്ലാം ഉണ്ടായാൽ ധാതുദ്രവ്യത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കണം. ധാതുദ്രവ്യമെന്നതു സ്വസ്ഥം വെള്ളി ശിവ മുതലായതാകുന്നു. ഇതിലെ ക്വാശബ്ദം ധാതുപയ്യായമാകുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

മൂലചിന്താലക്ഷണം.

മൂലാശഭേക്കാനാ മൂലാനാക്ഷേത്രമാശ്രിതായേസ്യഃ

മൂലഗ്രഹസദൃഷ്ടാഃ കർമ്മാതുരുത്വംചിന്താം.

൪

മൂലാശിഭേക്കാനം, നവാരംകൊണ്ടു, മൂലരാശി, മൂലഗ്രഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി (യോഗം) ഇവയെല്ലാം ഉണ്ടായാൽ മൂലദ്രവ്യത്തെക്കുറിച്ചു നിരൂപിക്കണം. ഇവിടെ മൂലദ്രവ്യമെന്നതു ഭൂമി വൃക്ഷം ഫലം മൂലം മുതലായതാകുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ജീവചിന്താലക്ഷണം.

ജീവാംശഭേദക്കാരാ ജീവാനാംക്ഷേത്രമാശ്രിതാഞ്ചേത്യേ
ജീവഗ്രാഹസംദൃഷ്ടാഃ കർത്തൃജീവേതത്വോചിന്താം. ൫

ജീവശരണം, ജീവരാശി, ജീവഭേദക്കാരും, ജീവഗ്രാഹത്തിന്റെ ഭംഗിതോശങ്ങൾ ഇതുകളെല്ലാം ജീവദ്രവ്യസൂചകങ്ങളാകുന്നു. ജീവദ്രവ്യമെന്നതു മനുഷ്യർ, മൃഗങ്ങൾ മുതലായ സജീവവസ്തുക്കളാകുന്നു എന്നു സാരം. ഇവിടെപ്പറഞ്ഞ രാശ്യംശഭേദക്കാരഗ്രാഹാദികളുടെ ബലാധിപ്തമാനമായിട്ടു ധാതുമൂലജീവദ്രവ്യങ്ങളുടെ വ്യത്യാസത്തെ നിരൂപിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പ്രശ്നകാലത്തിൽ നിമിത്തഭൂതങ്ങളായ ഭംഗിശൃതാനുഭൂതിയാദി ജോ ദ്രവ്യനിസ്തയത്തിനു ഉപയുക്തങ്ങളായിരിക്കും.

ത്രിവിധദ്രവ്യഭേദം.

ഉപഭോക്താത്വം—ധാതുമാലിജീവങ്ങളായ കാരോ രാശികളും മുമ്മുനപ്രകാരത്തിലുള്ള സ്വരൂപത്തോടുകൂടിയതുകളാകുന്നു. കേവലധാതു, ധാതുമൂലം, ധാതുജീവൻ എന്നു മൂന്നുവിധം ധാതുരാശികളും; കേവലമൂലം, മൂലജീവൻ മൂലധാതു എന്നു മൂന്നുവിധം മൂലരാശികളും; കേവലജീവൻ, ജീവധാതു, ജീവമൂലം എന്നു മൂന്നുവിധം ജീവരാശികളും ഉണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ വെട്ടുപ്രകാരമാണു് രാശികളുടെ ധാതുപദിഭേദം. അവിടെ ധാതുഗ്രാഹം മൂലരാശിയിൽ നിന്നാൽ ധാതുനിമിത്തങ്ങളായ വൃക്ഷവല്ലിഫലകസുമാദികളെ പറയണം. ധാതുഗ്രാഹം ജീവരാശിയിൽ നിന്നാൽ ധാതുരചിതങ്ങളായ ജീവസാധനങ്ങളെ പറയാം. ധാതുഗ്രാഹം ധാതുരാശിയിൽ നിന്നാൽ ദ്രവ്യം കേവലധാതുവായിരിക്കും. മൂലഗ്രാഹം ധാതുരാശിയിൽനിന്നാൽ വെന്തതോ ചൂട്ടതോ കരിഞ്ഞതോ ആയ മൂലദ്രവ്യത്തെ (കർപ്പൂരം ശർക്കര ഫലമൂലങ്ങൾ മുതലായവ) നിരൂപിക്കണം. മൂലഗ്രാഹം ജീവരാശിയിൽനിന്നാൽ വൃക്ഷമൂലാദികൾകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച പ്രതിമാദി ജീവസാധനങ്ങളായിരിക്കും. മൂലഗ്രാഹം മൂലരാശിയിൽനിന്നാൽ കേവലമൂലസാധനത്തെ തന്നെ നിരൂപിക്കാം. ജീവഗ്രാഹം ജീവരാശിയിൽനിന്നാൽ ദ്രവ്യം കേവലജീവനാകുന്നു. ജീവഗ്രാഹം ധാതുരാശിയിൽ നിന്നാൽ നേത്രമലം ശ്രോത്രമലം നഖരധിരങ്ങൾ ശരീര മുതലായവയെ ചിന്തിക്കണം. ഇത്യാദിഭേദങ്ങളേയും യുക്തിയുക്തമായി നിരൂപിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇവയെ മേലിൽ ഇനിഷും വ്യക്തമായി പറയുകയും ചെയ്യും.

ദ്രവ്യനിരൂപണം.

യന്ത്രഗ്രാഹസ്യ ലഗ്നം തസ്മാഭാരഭ്യ യോനിപത്യായഃ
നാവൽ പ്രപത്തനേസ ഗ്രാഹസ്തുതത്ത്വസ്ഥിതോ ഭവതി. ൩

ധാതപാദിഗ്രന്ഥങ്ങളിൽവെച്ചു നാത്തൊരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉദയം വേദിക്കുന്നു അതേമുതൽ അന്നു യോനിപയ്യായത്തെ ചിന്തിക്കേണ്ടതു്. ഉദയത്തിന്റെ ദ്രേക്ഷാണമകൊണ്ടും യോനിക്രമത്തെ നിരൂപിക്കാം. കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ബലമുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിനെക്കൊണ്ടും ഇപ്രകാരം നിരൂപിക്കാമെന്നാണു്. ലഗ്നാചിപൻ നില്ക്കുന്ന ദ്രേക്ഷാണത്തിന്റെ യോനിയും വിചാരിക്കാപുന്നതാണു്.

അംശകംകൊണ്ടുള്ള ദ്രവ്യഭേദം.

അംശായേനവസംജ്ഞാവിഷമേന്ത്യർലാതുമുഖജീവകരാഃ ജീവാദ്യാസ്സമസംഖ്യേ ചരേലഗ്നാദികേന്ദ്രേവം. ൭

ഇതിന്നു കർക്കടകം കന്നി മുതലായ യുഗരാശികളിൽ ചരരാശ്യം ശകം ജീവനും സ്ഥിരരാശ്യംശകം മൂലവും ഉദയരാശ്യംശകം ധാതുവുമാകുന്നു. മേടം മിഥുനം ചിങ്ങം മുതലായ ഓജരാശി നവാരാശകങ്ങളിൽ ചരരാശ്യംശകം ധാതുവും സ്ഥിരരാശ്യംശകം മൂലവും ഉദയരാശ്യംശകം ജീവനുമായിരിക്കും. അപ്പോൾ ഓജരാശിയും ഓജരാശ്യംശകത്തിനും ധാതപാദി ദ്രവ്യങ്ങൾ ഒരുപോലെതന്നെ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണെന്നും യുഗരാശ്യംശകത്തിനു വിപരീതമായി എണ്ണണമെന്നും സാരം. ചന്ദ്രസ്ഥിതനവാരാശകത്തിനും ഈ ക്രമത്തിനനുസരിച്ച ധാതപാദികളെ കണക്കാക്കേണ്ടതാകുന്നു. ആദിശബ്ദംകൊണ്ടു് ഈ പറഞ്ഞതിൽവെച്ച ബലമുള്ള രാശിയെക്കൊണ്ടോ അംശകത്തെക്കൊണ്ടോ ഗ്രന്ഥത്തെക്കൊണ്ടോ ദ്രവ്യത്തെ ചിന്തിച്ചുകൊൾകയും വേണം.

ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ദ്രവ്യങ്ങൾ.

താമ്രേഷ്ടകാകചാലി- പ്രവാളമൃഗ്മൂളയോധരാജന്യ ശരരികാത ലവണ ശംഖ-സ്മാടികാംസ്യത്വംപൂണീന്ദോഃ ച

ചെമ്പു്, ഇഴിട, കചാലം, (തലയോടു) പെവിടം, മണ്ണു്, പൊടി മുതലായവ കജ്ജൻറയും; ചന്ദ്രകാന്തക്കല്ലു, ഉപ്പു്, ശംഖു്, സ്മടികം, കാംസ്യം, (ഓടു) പിത്തള ഇവ ചന്ദ്രൻറയും ദ്രവ്യങ്ങളാകുന്നു.

രക്തമണിസ്സുവർണ്ണം മന്ദശ്ശിലാകാചതാലചിത്രഹരോഃ വൈകാരികു് മണിമരതക- മുസ്നാകാച ബുധസ്ത്രോക്താഃ ൯

ശോണരത്നം (പത്മരാഗം) സ്വർണ്ണം, മന്ദയോവി, പൂച്ചക്കുരു, താളകം (അരിതാരം) ഇവ പൗഴത്തിന്റെയും; വൈകാരികമായ രത്നം, മരതകം, മണ്ണു്, പൂച്ചക്കുരു ഇവ ബുധന്റെയും ധാതുദ്രവ്യങ്ങളാകുന്നു. ഇവിടെ മുക്താമണിസ്സുവർണ്ണം ചുവന്ന പാറാന്തരം കാണുന്നുണ്ടു്. ആ പ

ക്ഷത്തിൽ വ്യാഴത്തിന്, മുത്തുനേം കൂടി നിരൂപിക്കാമെന്നത്മാകുന്നു. എന്നാൽ മുക്താമണി ശുക്രന്റെ ദ്രാഗ്മായിപ്പാഞ്ഞിരിക്കുകയാൽ രക്തമണി എന്നപോലെ തന്നെ സമീപീനമായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു.

രജതസ്ഫാടികമുക്താ- വൈദൂത്യം ചാപിദൈത്യപൂജ്യസ്യ
സൗന്ദര്യോജനോപോഹം നീലംസീസം തഥൈവാരോഹാത്. ൧൦

ശുക്രൻ ചൊള്ളി, സ്തംഭികം മുത്തു, വൈദൂത്യം, എന്നീദ്രാഗ്മങ്ങളും; ശനിയും രാഹുവിനും അഞ്ചനും, ഇരമ്പ്, ഇരമ്പീലം, കാപിയം എന്നീദ്രാഗ്മങ്ങളുമാകുന്നു.

പാഷാണസ്യ ത്വക്താതാരക-വൈദൂത്യം സീസകാനിരവേഷേ
കൃഷ്ണീതേനധാമുഃ സൗമ്യഗ്രഹവിക്ഷണേ ധാമുഃ. ൧൧

കല്പ്, സൂര്യകാന്തം, പിത്തള, വൈദൂത്യം, ഇതും ഇവ അഭിത്യന്റെ ചാതുദ്രവാങ്ങളാകുന്നു. ഈ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു പാചഗ്രഹദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ അവക ദ്രാഗ്മം (സ്വസ്താഭിക്രം) അശോധിതങ്ങളെന്നും ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ശോധിതങ്ങളെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

മണിനെകാജതമുക്താ-താമ്രായ ശശുക്തയോപരൈർദ്വിഹിതാഃ
ശരീരഭോജീപഭാഗ്ഗ്വ-ഭിനകൃത്യമസാമതനയാനാം. ൧൨

ചിരം അചാഗ്രന്മാരുടെ പക്ഷിത്തിൽ ചന്ദ്രൻ തന്നെ, ചൊല്ലായ്ക്ക സ്വസ്തം, വ്യാഴത്തിനു ചെള്ളി, ശുക്രൻ മുക്താമണി (മുത്തു) അഭിത്യൻ ചെമ്പ്, ശനിയുക്കു ഇരമ്പ്, ബുധനുമുത്തശ്ശിപ്പി (യുക്തി എന്നു പറവും, ഇരമ്പ് എന്നു അതിനർത്ഥമുമാണെന്നു പക്ഷിാന്തരം) ഇങ്ങിനെയാകുന്നു ദ്രാഗ്മവിഭാഗം.

ധാമുധാമുധാതുവിരോധം.

സൂര്യംശരകസംയുക്തം ശോഭേണമവനിസുതസുതൃഗ്വ
പശ്യേതാംശേന്ദ്രമതഃ ധാതുർദ്ധാമോ വിനാർദ്ദിഷ്ടഃ. ൧൩

അഭിത്യന്റെ നവാംശകത്തോടുകൂടിയതായ ചൊല്ലായുടെ ഭേദക്കാരെത്ത. ഭേദത്തിൽ ബലത്തോടുകൂടി നിൽക്കുന്ന സൂര്യക്ഷന്മാർ ദൃഷ്ടി ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ ആ ധാതുദ്രാഗ്മ ധാമു (ശോധിതം) എന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഇവിടെ ലഗ്നം അഭിപ്രക്ഷന്മാരുടെ ഭേദക്കാരും നവാംശം രാശി ഇതുകളോടുകൂടിയതായും ക്ഷന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികളോടുകൂടിയതായും പറഞ്ഞെന്നു സാരം.

സൗമ്യഭേദാനേവാ ജലചരഭവനാശ്രയേന്ദ്രമവനിതം
ജലയോനിഗ്രഹദൃഷ്ടേ ധാതുരധാമോരൂപിജ്ഞേയഃ. ൧൪

ലഗ്നം ശുഭദ്രേക്കാണെന്നു ശുഭരാശി ശുഭനേവാരം ഇതുകളോടോ ജലരാശിശങ്ങളുടെ സംബന്ധത്തോടോ കൂടി വരികയും ജലചരത്ര ഘടങ്ങളായ ചന്ദ്രശുക്രന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ആ ധാതുദ്രവ്യം അധാതും (അശോധിതം) ആണെന്നു പറയണം.

സ്വപ്നചിന്താ.

രവിഭേമദ്രേക്കാണെന്നു ഭേമാംശയുതേസുവസ്നമിതിചാപ്രം യദിവിക്ഷേപേതേബലിനഃ സുഹൃദഭേമഃ സ്വപദ്ഗ്രന്ഥഃ. ൧൫

ലഗ്നം രവിദ്രേക്കാണുമായോ ക്ഷേമദ്രേക്കാണുമായോ വരികയും ക്ഷേമാംശത്തോടുകൂടിയിരിക്കുകയും സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ സ്വപദ്ഗ്രന്ഥത്തിലോ ബലത്തോടുകൂടി നിൽക്കുന്ന വ്യാഴവും ചൊവ്വയും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ധനം സ്വപ്നമാണെന്നു പറയാം.

ഗുരുഭേമാംശകൃത്തായമളാജവജാനിരീക്ഷിതാസ്താഭ്യാം കയ്യുസ്സുവസ്നചിന്താം വിധോനിധാതുരുവോദൃഷ്ടഃ. ൧൯

ലഗ്നം ഉഭയരാശിയായിരിക്കുക, അവിടെ വ്യാഴത്തിന്റെയും ചൊവ്വയുടെയും നവാംശകളോ ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ വരിക, അഥവാ ജലരാശി സംബന്ധമുണ്ടാകുക ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ ധനം സ്വപ്നമാണെന്നു പറയണം. എന്നാൽ ഇവിടെ മുമ്പാകെ ഞ്ഞ വിധോനിധാതുരുളായ ശംഖു മുതൽ മുതലായ ദ്രവ്യങ്ങളും പറയാവുന്നതാണ്.

ലഗ്നോഷ്ടഭേമാഭേമവൃച്ഛിതന്നശ്ചവേരികേന്ദ്രസന്ദഃ ദവേഗുരുവ്യാ കേന്ദ്രേ സുവസ്ന ചിന്താം വിജാനീയാത്. ൧൭

ലഗ്നം ക്ഷേമദ്രേക്കാണുമായോ ക്ഷേമസാധിതമായോ വരികയും വ്യാഴമോ ചൊവ്വയോ കേന്ദ്രത്തിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം സ്വപ്നമാകുന്നു. ഇവിടെ വ്യാഴത്തിനും ചൊവ്വയ്ക്കും ബലമുണ്ടായിരിക്കുകയും മറ്റുഗ്രഹങ്ങളുടെ സംബന്ധമില്ലായിരിക്കുകയും വേണമെന്നുണ്ട്. എല്ലാ യോഗങ്ങളിലും ഈ വ്യത്യാസത്തെ അവശ്യം ചിന്തിച്ചുകൊൾകയും വേണം.

രജത (റോളി) ചിന്താ.

ഏതേഷുചൈവലഗ്നേ ഷപാക്ഷിഃശുക്രോനിശാകരഞ്ചൈവ പശ്യന്തിബല സമേതാശ്ചതുഷ്പേയേ വാവേവേദൃപ്യം. ൧൮

ലഗ്നം ക്ഷേമദ്രേക്കാണുമായിരിക്കുകയും ശനി ശുക്രൻ ചന്ദ്രൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ ബലത്തോടുകൂടി കേന്ദ്രത്തിൽ നിൽക്കുകയോ നോക്കുകയോ

ചെയ്താലും ദ്രാഗ്വം വെള്ളിയാണെന്നു പറയണം. ഇവിടെ മുൻപു പറഞ്ഞ സ്വപ്നവർണ്ണനയും ഇപ്പറഞ്ഞപ്രകാരം രജതവർണ്ണനയും തുല്യമായിവന്നാൽ സ്വപ്നവും വെള്ളിയും ദ്രവ്യങ്ങളെ പ്രത്യേകം പറയുകയും ചെയ്യാം.

സ്വപ്നചിന്ത.

ഗുരുവർഗ്ഗേ ലഗ്നഗതേ ദേവാചാര്യശ്ച കേന്ദ്രമുപയാന്ഃ
ദ്രാഗ്വചാര്യശ്ചാഭ്യം സുവപ്നമിതിചിന്തിതം ബ്രൂയാൽ. ൧൯

ലഗ്നം വ്യാഴത്തിന്റെ ദ്രോണാഭിവാർത്തയായിരിക്കുകയും വ്യാഴം ബലവാനായി ലഗ്നം നാലു ഏഴ് പത്തു ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താലും ബുധനും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്വപ്നത്തെ റിച്ചുള്ള പ്രശ്നമാണെന്നു പറയണം.

ലഗ്നേഷിനുജഭാരേഷിന്ദ്രാചാര്യസ്സമാശ്രിതഃ കേന്ദ്രേ
സൗമ്യോവാകജയുക്തഃ കരോതികേന്ദ്രേ സുവപ്നാഖ്യം. ൨൦

ലഗ്നം ബുധദ്രോണമായിരിക്കുക, വ്യാഴം ബലവാനായി ഉദയം നാലു ഏഴ് പത്തു ഈ കേന്ദ്രസ്ഥാനങ്ങളിലെവിടെയെങ്കിലും നിൽക്കുകയോ ലഗ്നത്തെ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ, അല്ലാത്തപക്ഷം ബുധൻ ചൊവ്വയോട്ടുകൂടി കേന്ദ്രത്തിൽനിൽക്കുക ഈ രണ്ടു യോഗങ്ങളിലും സ്വപ്നചിന്തയെ പറയാം.

ലഗ്നസ്ഥമവനിജസ്യ ദ്രോണം ടിനകരേണസന്ദൃഷ്ടേ
കേന്ദ്രേചോന്ദ്രാചാര്യസ്സുവപ്നചിന്താചിന്തിദ്ദേശ്വാ. ൨൧

ലഗ്നം കുരുദ്രോണമായിരിക്കുകയും അഭിനവന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായിരിക്കുകയും വ്യാഴം കേന്ദ്രത്തിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രാഗ്വം സ്വപ്നമാണെന്നു പറയണം. ഈ ലക്ഷണത്തിൽ ഐഷധനിർമ്മിതമായ സ്വപ്നത്തെയാണ് പറയേണ്ടതു്. ഇവിടെ വ്യാഴത്തിന്റെ ദ്രോണം വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി ഈ യോഗങ്ങൾ കൂടിയുണ്ടായാൽ കേവലം ശുദ്ധമായ സ്വപ്നത്തെ നിർദ്ദേശിക്കണമെന്നു വ്യാഖ്യാനാന്തരമുണ്ട്.

ജലജഡാതു.

ജലജായതാതുഭാഗാസ്സൗമ്യേനൂദ്യം നിരീക്ഷിതേമഗ്നേ
ജലസംഭവോട്രയാതുന്നിർദ്ദേശ്യശിന്തിതോവിദിഷാ. ൨൨

ലഗ്നം ജലരാശിദ്രോണാംശകുന്ദായിരിക്കുകയും അവിടെ ബുധന്റെയും ചന്ദ്രന്റെയും ദൃഷ്ടിയുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ജലജങ്ങലായ മഴക്കിടാത്തങ്ങൾ ശംഖ് കവിടി മുതലായ ദ്രവ്യങ്ങളെ പറ

യണം. വിദ്യയും എന്നപ്രയോഗംകൊണ്ട് ചൈതന്യൻ ബുദ്ധിമാനം ഉപമാപോഹംപോലും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ അമർത്ഥമായിരിക്കണമെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

രജതമിത്തം.

ലഗ്നേഷുശുക്രഭാരേഷുചുസ്ഥാനാശ്രിതേഷുചരിചന്ദ്രഃ
മിത്രക്ഷേത്രശോവാ കരോതിതുച്ഛംബലോപേദഃ. ൨൩

ലഗ്നം ശുക്രദേക്കാണമായിരിക്കുകയും ചുവപ്പുകണമന്ദ്രൻ ബലത്തോടു കൂടി തന്റെ ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിലോ ഉച്ചത്തിലോ കേന്ദ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം വെള്ളിയാണെന്നു പറയണം. ഇവിടെ ഉച്ചസ്ഥാനശബ്ദംകൊണ്ട് ഇടവത്തെ മുഴുവൻ ഗ്രഹിക്കാമെന്നുണ്ട്.

സൂര്യസുതദേക്കാണാശ്ശാഭിമുഖസമൈർന്നിരീകൃതാഞ്ചാഭിഃ
ജനയന്തിത്രാപ്രമേവപ്രശ്നോൽപന്നേതുഭേദേവാ. ൨൪

ലഗ്നം ശനിദേക്കാണമായിരിക്കുകയും ചന്ദ്രനും ബുധനും ശുക്രനും ബലത്തോടുകൂടി കേന്ദ്രത്തിൽനിൽക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്തുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം വെള്ളിയാണെന്നു പറയണം. ഇവിടെ ദൃഷ്ടിയെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പുല്ലായോമങ്ങളിലും ത്രിദശരൂപിഭാണമതുശ്രസപ്തമദൃഷ്ടികളെ പുല്ലാം വിചാരിക്കേണ്ടതാണ്. മുമ്പ് മൂന്നാമധ്യായത്തിലെ ഒന്നാംശ്ലോകംകൊണ്ട് “ഛായാഭിരീയ ഭവാനം ദ്വാദശമേ കാദശം ന പശ്യന്തി” എന്നു ദൃഷ്ടിയെ വിണ്ണു ചിത്രീകരിക്കുന്ന എന്നുള്ളതുസ്ഥലാന്തരങ്ങളിലും സ്മരണീയമാകുന്നു.

ലഗ്നേഷുസമുഭാഗേഷാംശീരസിഭേദമാശ്രിതേതുച്ഛം
അഥവാത്രികോണമുക്തേ ഭൂസുതശശിനയബലോപേതഃ. ൨൫

ലഗ്നം ബുധദേക്കാണമായിരിക്കുകയും വ്യാഴം കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുകയുംചെയ്യും അല്ലാത്തചക്ഷുഃ ബുധദേക്കാണമായ ലഗ്നത്തിന്റെ അഞ്ചാമെടത്തോ വെന്താമെടത്തോ ബലവാനായ ശുക്രനും ചന്ദ്രനുംനില്ക്കുക ഈ രണ്ടുഭാഗത്തിലും ദ്രവ്യം വെള്ളിയാണെന്നു പറയാം.

സ്ഥിരരാശിദേക്കാണാ ഭൂസുതഭാഗാനപിശച ബുധദൃഷ്ടാഃ
കാഷ്ഠാപണതമിത്താം കർഷ്യഃ കേന്ദ്രാശ്രിതോപിബുധഃ. ൨൬

ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിദേക്കാണമായും ശുക്രാംശസഹിതമായും വരികയും ബുധൻ നോക്കുകയോ ലഗ്നം നാഡ് ഏഴ് പത്തു് ഈ രാശികളിൽ നിൽക്കുകയോ വേണം എന്നാൽ ദ്രവ്യം വെള്ളിയാണെന്നു പറയാം. ഇവിടെ കാഷ്ഠാപണം എന്നതു് മുക്കുഞ്ചു് വെള്ളികൊ

ണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരുമാറിയി പഴയ നാണുമാകുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ രൂപമുതലായതിനെ ഈ ലക്ഷണംകൊണ്ട് പറയാവുന്നതാണ്.

ചെമ്പു്--ഇരുമ്പു്.

രവിശശിനോർദ്രക്കാനേ ചന്ദ്രഃ കേന്ദ്രാശ്രിതോ ഭവതിധാതുഃ
ബലവാൻ സൂര്യഃ പശേന്നിർദ്ദേശ്യം താമ്രവോരമപി. ര

വഗ്നം അഭിത്യദ്രക്കാനമായോ ചന്ദ്രദ്രക്കാനമായോ വരികയും ചന്ദ്രൻ ബലവാനായി കേന്ദ്രത്തിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്തപ്പിന്നാൽ ദ്രവ്യം ധാതുവാകുന്നു. ഈ തോതത്തിൽ അഭിത്യദ്രക്കാനായാൽ അധാതു ചെമ്പാകുന്നു എന്നും ചന്ദ്രദ്രക്കാനായാൽ ഇരുമ്പാകുന്നു എന്നും പറയണം.

ചെമ്പു്.

ഭോമാക്കദ്രക്കാനേ ബുധശുക്രശുക്രാംശൈകശ്ചസംഭിന്നേ
ബലവതിപശ്യന്ത്യേൻ താമ്രം ചിന്താഗതം വിദ്വാൽ. ര

വഗ്നം ക്ഷുദ്രക്കാനമായും ബുധൻ വൃശം ശുക്രൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങളുടെ അംശഭിത്തോടുകൂടിയതായും വരികയും ബലവാനായ അഭിത്യൻ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം താമ്രം (ചെമ്പു്) ആണെന്ന് പറയാം.

ഓട്ടു്.

ദ്രക്കാനേഷ്ടം വീര്യോ-ർബുധയമഭാഗാശ്രയേഷു ബലവതഭിഃ
ദൃഷ്ടേഷുശശിബുധാഭൈഃ കാംസ്യപ്രഭോപഭേച്ഛിനതാം. ര

വഗ്നം അഭിത്യൻറയോ ചന്ദ്രൻറയോ ദ്രക്കാനമായിരിക്കുകയും ബുധശനികളുടെ വർഗ്ഗങ്ങളായിരിക്കുകയും ചന്ദ്രനും ബുധനും അഭിത്യനും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ കാംസ്യഭൂതം (ഓട്ടുപാത്രം മുതലായതിനെ) സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രശ്നമാണെന്ന് പറയാം.

ബുധശുക്രദ്രക്കാനേ ചന്ദ്രഃ കേന്ദ്രേവേദപിലഗേവാ
അന്യൈർബുധിഭിർദൃഷ്ടേ കാംസ്യശ്രായികാം വഭേച്ഛിനതാം.

വഗ്നം ബുധൻറയോ ശുക്രൻറയോ ദ്രക്കാനമായിവരികയും ചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിലോ നാലു് ഏഴു് പത്തു് ഈ ഭാവങ്ങളിലോ നിൽക്കുകയും ശേഷമുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾ (അഭിത്യനും ചെമ്പ്രയും വൃശവും ശനി യും) നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം കാംസ്യമായിരിക്കുമെന്നു പറയണം.

ഭണ്ഡാശ്രദ്ധോജിപഗോദ്രക്കാനേശശിയുതേവദേൽകാംസ്യം
യദ്യവനി സുതഃ പശ്യേൽ ബലാനപിതഃ പ്രശ്നവേളായാം. ന

ലഗ്നം ദണ്ഡധാരിയോ ശസ്ത്രധാരിയോ ആയ ദ്രോണത്തോടും ചന്ദ്രനോടും കൂടിയിരിക്കുകയും ബലവാനായ ചെറുപ്പ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം കാംസ്യമാണെന്നു പറയണം. ഇവിടെ ദ്രോണസ്വരൂപം മേൽ വിവരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതിന്റെ പ്രകാരം ഇപ്പോൾ ഇതിൽ കാണിക്കുന്നില്ല.

ഇതന്യം.

ഏതേതു ചൈവലഗ്നേ ഷപാക്ഷിപശ്വേദി വഗ്നാതിതിബലവാനു
ഉദയേഥവാമ്പവിദ്യഃ പ്രശ്നേനകാർണ്ണായസംകർമ്മാൽ. ൩൨

ലഗ്നം ദണ്ഡധാരിയോ ശസ്ത്രധാരിയോ ആയ ദ്രോണത്തോടും ചന്ദ്രനോടും യോഗത്തോടും കൂടി വരികയും ബലവാനായ ശനി നോക്കുകയും അല്ലാത്തപക്ഷം ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം കഠിനമു് അണെന്നു പറയണം.

സമരാംശകാലഗ്നേ ദ്രോണവർഷജസ്മകേന്ദ്രഗതഃ
അന്യേർബുധിഭിർദ്വന്ദ്വേ കരോതികാർണ്ണായസംസതതം. ൩൩

ലഗ്നം ശനിക്ഷേത്രമായോ ശനിദ്രോണമായോ വരികയും ശനി ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുകയും ശേഷം ഉള്ള എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം കഠിനമാണെന്നു പറയാം.

ദിവസകരദ്രോണേ ലഗ്നേ സമരാംശകേന സംയുക്തഃ
കേന്ദ്രഗതോവാമദോപ്യാനസമിമിച്ചയരേതശ്ചയാൽ. ൩൪

ലഗ്നം ആദിത്യന്റെ ദ്രോണമായിരിക്കുകയും ശനിയുടെ രാശ്യാശങ്ങളോടുകൂടി വരികയും അല്ലാത്തപക്ഷം ശനിയുടെ കേന്ദ്രമുണ്ടായിരിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ ദ്രവ്യം ഇതന്യമാണെന്നു പറയാം.

ഭാജനവിശേഷം.

അമിഷഫലമശ്വകശൈലദ്രോണൈരിന്ദുകോണസംഗ്രഹൈഃ
ഭാജനവിന്യാസോന്മീൻ പൂണ്ണപൂണ്ണം വിനിർദ്ദേശം. ൩൫

മുന്യപറഞ്ഞപ്രകാരം സ്വപ്നാദിധാതുദ്രവ്യവിശേഷങ്ങളെ വഴിപോലെ വിചാരിച്ചു, ഗ്രഹത്തിന്റെയോ രാശിയുടേയോ ദ്രോണത്തിന്റെയോ സ്വഭാവത്തിന്നു അനുസരിച്ചു ഇന്നു ധാതുവാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയാൽ പിന്നെ അതുകൊണ്ടു ഭാജനവിശേഷത്തെയും നിശ്ചയിക്കുക. മാംസം ഫലം കന്നുകുളിരും മൃഗവ്യയവയെ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ദ്രോണങ്ങൾ ഉദിക്കുകയും ശനിചന്ദ്രന്മാർ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ അതുകൊണ്ടു ഭാജന(പാത്ര)ചിന്തയേ പറയണം. അവി

ടെ പാത്രത്തിന്റെ നിറം, അകൃതി, സമ്പ്രാദികൾ മുതലായവയേയും നിരൂപിക്കേണ്ടതാണ്. ചന്ദ്രൻ പൂണ്ണനായാൽ പൂണ്ണപാത്രം; ക്ഷണനായാൽ അപൂണ്ണപാത്രം. ജലഗ്രാഹത്തിന്റെയോ ജവരാശിയുടെയോ സംവന്ധമുണ്ടായാൽ ജലപൂണ്ണമായ പാത്രം ഇത്യാദി ഭേദങ്ങളെയും അവശ്രമനസരിച്ചു യുക്തിപൂർവ്വം ചിന്തിച്ചു പഠിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഗുരുകുലയോഗസ്സുപണ്ണം ശുക്രേശചന്ദ്രബുധോചമണിഭാണധം

ഭാതാസ്ഥിചർമ്മജാതം സരഭകാർണ്ണായസം ചാപി.

ന. ന

അവിടെ ചൊവ്വായ്ക്കും വ്യാഴത്തിനും സ്വപണ്ണപാത്രം; ശുക്രൻ ചെള്ളിപ്പാത്രം; ബുധനുശ്ശാനിമിതമായ പാത്രം; ശനിയ്ക്കും ഭാതം, അസ്ഥി, രോൽ ഇതുകളെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയപാത്രം അഥവാ ഭൂതവൃപാത്രം ഇതുകളെയും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം.

ഭാജനമിന്ദോഃകാംബ്രം കാചമയംപാരമ്പര്യതാമ്രായം

മൃതഭാജനമിത്യേവം ദിനകംകുലയോദ്യവസ്ത്രനി.

ന. 6

ചന്ദ്രൻ കാംബ്ര(കാട്ട)പാത്രം ബലഹീനനാണെങ്കിൽ കാചപാത്രം; അഭിജിതചെമ്പുപാത്രം; അഭിജിതം ചൊവ്വായ്ക്കും ബലഹീനതയുണ്ടെങ്കിൽ അവരെക്കൊണ്ടു മൺപാത്രമെന്നും നിരൂപിക്കാം.

ആഭരണചിന്താ.

വർമ്മാഭരണധരോഷ്യ ദ്രേക്കാണേഷ്വധാരസമുദ്രഭംഗോഷ്യ

അഭരണാഭരണവിധിച്ഛിന്നാകൃതയോഗാഹാരാചാപ്യാ.

ന. ൮

ലഗ്നത്തിന്റെ ദ്രേക്കാണം കവചം (ചട്ട, കുപ്പായം) ആഭരണം മുതലായതിനെ ധരിക്കുകയും ചൊവ്വായുടെയും ബുധന്റെയും, ദിഷ്ടി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ആഭരണദ്രവ്യത്തെ പറയണം. അത് ആഭരണാദികളുടെ നിറം അകൃതി മുതലായതിനെയും ഗ്രാഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു വഴിപോലെ നിരൂപിച്ചു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും വേണം.

സൂര്യൻ കണ്ണാഭരണം ജീവഹൃദയോരസോശ്വകണ്ഠച

മശ്ശികകൂട്ടംപലപാശക വൃത്താന്തീന്ദോർല്ലലാഭേവ.

ന. ൯

സൂര്യൻ കണ്ണാഭരണം (കണ്ഡലം, കടുക്കൻ, തോടക, കമ്മൽ മുതലായത്.) ശിരോലങ്കാരത്തേയും സൂര്യനെക്കൊണ്ടു വിചാരിക്കാം. വ്യാഴത്തിനു ഹൃദയം ഉറസ്സ് കണ്ഠം ഈ അംഗങ്ങളിൽ അലങ്കരിക്കുന്ന ആഭരണം; ചന്ദ്രൻ മുതലാമണി, ചങ്ങല ഇതുകളെച്ചേർത്തുണ്ടാക്കിട്ടുള്ളതും പാശങ്ങളാകുകയും വൃത്താകൃതിയിലിരിക്കുന്നതുമായ ആഭരണം; ഇവിടെ പൂണ്ണചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു വൃത്തതപാദികൾക്കു പൂണ്ണതയും ക്ഷണ

ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു സ്നാനവും കർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം. 'ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു സ്നാനം ചെയ്താൽ കർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം' എന്നുള്ളതു കൊണ്ടു ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു നെറുപ്പട്ടത്തെയും നിരൂപിക്കാവുന്നതാണ്. ഗ്രന്ഥനിൽക്കുന്ന ഭൂക്കോണത്തിനനുസരിച്ചു ശരീരത്തിന്റെ ഉത്തമമായോരോ ഭാഗങ്ങളിലും അഭരണജാതിവിശേഷത്തെയും ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം.

മുക്താഹലീയസൂരിമസൂഷിഗ്രീവായതാനിഭൂതനയേ
സൗഖ്യംകണ്ഠസുത പ്രവാളകാദ്യനിഭൂമിസുതേ. രാ

ശുക്രൻ മുക്താഭരണം (മുത്തമല്ല മുതലായവാരവിശേഷങ്ങൾ) വിരൽമോതിരം കഴുത്തിലലങ്കരിക്കുന്ന മാല മുതലായതു്, അത്തോൺ ഇതുകളും ചൊവ്വായ്ക്കു പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള കണ്ണാഭരണം പ്രവാളം വള മുതലായ അഭരണങ്ങളും ദ്രവ്യങ്ങളാകുന്നു. ഇവിടെ ശുക്രൻ ബലവാനായാൽ പൊന്നുകൊണ്ടും ബലമില്ലെങ്കിൽ വെള്ളികൊണ്ടും ഉള്ള അഭരണത്തെ നിരൂപിക്കണമെന്നുണ്ടു്.

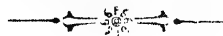
നീലയമസ്ത്രവിദ്യാൽ ഗ്രീവാഭരണം ചഭവതിയന്ന പൂം
ഭാരകഭൂഷണമാഹു മദ്യൈബലസംയുതേസൗമ്യേ. രാ

ശരീരക്കുളിർപ്പിനായി ഉപയോഗിക്കുന്ന പൂക്കളും കഴുത്തിൽകെട്ടുന്ന അഭരണങ്ങളും ദ്രവ്യങ്ങളാകുന്നു. ബുധൻ ബലവാനായാൽ ബാലന്മാർ അലങ്കരിക്കുന്നതായ അഭരണങ്ങളാണെന്നു പറയുകയും ചെയ്യണം.

പുഷ്പചിന്താ.

ഇവിടെ സൂര്യചിഹ്നങ്ങൾക്കു ഓരോജാതി പുഷ്പങ്ങളെ ഗ്രന്ഥാന്തരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പുഷ്പമാലാലേഖനാവകാരങ്ങളോ ടൂട്ടിയ ഭൂക്കോണം ഉദിക്കുകയും ബുധശുക്രന്മാർ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രശ്നം പുഷ്പചിന്താവിഷയമാണെന്നു പറയണം. അഭിത്യന്തരമുസി, താമര; ചന്ദ്രൻ അമ്പൽ കുരിങ്കുവളം മുതലായ ജലജപുഷ്പം; ചൊവ്വായ്ക്കു ചുക്കനും മുളുളുളുമായ പുഷ്പം; ബുധൻ നീലോൽപലം ഉലഞ്ഞി കുറ്റത്തരംപുഷ്പം മുതലായതു; വ്യാഴത്തിനു പിതൃകം ചമ്പകം മുതലായതു; ശുക്രൻ കൈത, കാനകനാരി, മല്ല മുതലായതു; രാഹുവിനും ശനിയ്ക്കും ഭദ്രസ്പഷ്പം; അല്ലെങ്കിൽ കാട്ടുപുഷ്പം; ഇങ്ങിനെ പുഷ്പങ്ങളെ അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ
ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഖ്യായാംഗ്യാഖ്യായാം
നവമോദ്ധ്യായഃ.

അഥ ഭഗവതോദ്ധ്യായഃ.

മൂലഭാഗ്യചിന്താ.

ചാപാസ്രഭണ്ഡധാരിണീ ഭീഷണവിത്വാസമൽസുഭാഭേഷി
സമാസ്രചോരചിന്താ ഭർതുമഥചതുഃചാരാണാം.

വില്ല, ശരം, ദണ്ഡം മുതലായ ആയുധങ്ങളെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നതും
ഭയങ്കരരൂപം, ഭയത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്ന സ്വഭാവം ഇത്യാദികളുള്ളതുമായ
ദ്രോഹം ഉദിച്ചാൽ യുദ്ധചിന്ത, ആയുധചിന്ത, തസ്തുചിന്ത എന്നീ
പ്രശ്നത്തെ വിചാരിക്കേണ്ടതാണ്. ചോരന്മാരുടെ ഭർതനശ്ര
വണാദികളുണ്ടായാലും ചോരപ്രശ്നമാണെന്നു പറയാം. യുദ്ധപ്രശ്ന
ത്തിൽ ചോരമുഖം പുറത്തു പറയണം. ഇത്യാദികളായ ഭേദങ്ങളെ യു
ക്തിയും ശാസ്ത്രത്തിനും അനുസരിച്ചു ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊடுക്കയും
വേണം.

വസ്രചിന്താ.

ദ്രോഹണീവിചാരഭയേവ്യധുപശുക്രാശ്രമേഷു സദ്യേഷ
ദണ്ഡേഷു ഭൂമുദ്ധാഭാം വസ്രാശ്രയജാപേച്ചിന്താ.

പഗ്നം പക്ഷിദ്രോഹണമായിരിക്കുക, ചന്ദ്രശുക്രാശ്രമഭയേ
മുണ്ടാവുക, ശുക്രനും മധുധനം നോക്കുക എന്നീ ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടെ
യാൽ മുണ്ടുകൾ പട്ടുകൾ മുതലായ വസ്തുക്കളെ നിരൂപിക്കണം.

കവചലോപവസ്രാദികളെക്കുറിച്ചുള്ള യുദ്ധേഷു ഭയേഷു
ബുധശുക്രാശ്രമോഭിദണ്ഡേഷു ജ്ഞാതവസ്രം.

പഗ്നം, കവചം ധാരാ വസ്രം അവിമോഹവസ്രം കണ്ടുകു
റിച്ചുള്ളും എന്നിവയെ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ദ്രോഹണത്തോടുകൂടിയും ബു
ധൻ ശുക്രൻ ചന്ദ്രൻ എന്നീ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയും വരിക
യാണെങ്കിൽ കമ്പിളിഭോമം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വസ്രമാണെന്നു പറയ
ണം. ഈ യോഗത്തിൽ ശനിയുടെയും കരുണന്റെയും ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ വ
സ്രമാധുരിയെന്നും വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ പട്ടുവസ്രം എന്നും
പറഞ്ഞുകൊடுക്കയും വേണം.

വല്ലഭമാക്കിക്കുമാഭാം രവിണാമരശേമമിന്ദുജേവാലം
ശശിനാദുക്ലലാസ്രം രവിണാചർമ്മംബം ഭൂമിനാ.

ശനിയും ചൊവ്വയും മരവുരി; അഭിമുഖ കശരേയം (വഴുക്കു

തിന്നു എല്ലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വസ്ത്രം) മൂധന മാഞ്ഞിരിപ്പട്ട്; ചന്ദ്രൻ
ബെൺപട്ട്; അഭിത്യൻ തോൽ; ശുക്രൻ സാധാരണവസ്ത്രം. ബലവാ
ന്മാരും കേന്ദ്രസ്ഥന്മാരുമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഇപ്രകാരം വസ്ത്രഭേ
ദത്തെയും നിരൂപിച്ചു പറഞ്ഞുകൊൾക.

മലിനച്ചിന്നഭയാഭയ ഭാഗസ്ഥമാംബുചരതജീണ്ണാരി
സംശ്ലേഷപാത്രഭയംഗമ - കുരുവിടുത്തുസരജാനാംസ്യഃ

മൂധന മലിനവസ്ത്രം (മൂപ്പിഞ്ഞത് അല്ലെങ്കിൽ ഇരുണ്ടത്)
ചന്ദ്രൻ കീറിയവസ്ത്രം; വ്യാഴത്തിനു ഭയമായവസ്ത്രം; രാഹുവിന് ഭയ
മല്ലാത്തത്; ചെമ്പായ്ക്ക് തീക്കത്തിശേഷിച്ചവസ്ത്രം; അഭിത്യന് സ്ഥൂല
മായവസ്ത്രം; ശുക്രൻ നന്നത്തവസ്ത്രം; ശനിക്ക് പഴയവസ്ത്രം. ഇങ്ങി
നെയും ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വസ്ത്രസ്വഭാവത്തെ പറയാം.

ഭേക്കാണസദശവണ്ണം വസ്ത്രംതപാസസാസമാനം വാ
ദാഷ്ടഗ്രഹവണ്ണംവാ ബഹുഭിശ്ചിതം ഗ്രഹൈർവ്യാപ്യം.

വസ്ത്രത്തിനു ലഗ്നഭേദക്കാരതൃപ്തമായ വണ്ണമാണു പറയേണ്ടത്.
ഭേക്കാണത്തിന്റെ വസ്ത്രത്തെയും പറയാം. ഭേക്കാണാധിപനായ
ഗ്രഹത്തിന് ബലമുണ്ടെങ്കിൽ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെയൊരു അല്ലാത്തപ
ക്ഷം ലഗ്നത്തിലേയ്ക്കു ദാഷ്ടികയെന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെയൊ നിറത്തെയും
പറയാവുന്നതാണ്. അവിടെ ബലമുള്ള പല ഗ്രഹങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിൽ
നാനാരുപവും നാനാവണ്ണവും വസ്ത്രങ്ങളേയും പറഞ്ഞുകൊൾക.

മൂലദ്രവ്യലക്ഷണം.

ഭണ്ഡാമിഷയഷ്ടിധരാശ്വാവാചമപൂർവ്വാഭിന്നശ്ചതഥാ
ഭേക്കാണാധാസ്യകരാ വൃക്ഷസമീപാശ്രമാഞ്ചൈവ.

ഭണ്ഡം, വൃക്ഷശാഖ, വടി, വേരും മുതലായതിനേയും മാംസം
ഫലമൂലങ്ങൾ ഇവയെയും ധരിച്ചിരിക്കുന്നതും, വൃക്ഷമൂലത്തിവിരിക്കുന്ന
തും വൃക്ഷശാഖയെ ആശ്രയിക്കുന്നതും, അഭിത്യശുക്രന്മാരുടെ യോഗാദൃ
ഷ്ടികളോടുകൂടിയിരിക്കുന്നതും ആയ ഭേക്കാണങ്ങൾക്കൊക്കെ മൂലഫലാദി
കളായ മൂലദ്രവ്യങ്ങളെ നിരൂപിക്കണം.

അസുരഃകുബ്ജാസ്മണമുലേ ജീവാന്വേക്ഷപാദിമധുരസാധനഃ
ഇഹകുരുവിശശിവിദിഷാം വല്ലഭഃപ്രകുഷ്ണമൂലവതഃ.

രാഹുവിനും ശനിക്ക് തൃണമൂലങ്ങൾ; രാഹുവിന് തൃണവദ്വ
യും ശനിക്ക് മൂലവദ്വയും എന്നുവ്യത്യാസം. വ്യാഴത്തിനു കരിമ്പുശക്ക
മുതലായ മധുരസംമുള്ളവസ്തുക്കൾ; ശുക്രൻ പല്ലിച്ചുപ്പുത്തൾ; കുരു

അങ്കുരവർഗ്ഗങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ മുളുളുളാതികൾ; അഭിപ്രായവ്യക്ത
ഫലങ്ങൾ; ചന്ദ്രനാപാലുള്ള വള്ളികൾ; ബുധനപതം പുഷ്പം വള്ളി
മുതലായവ ഇങ്ങിനെ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭവ്യങ്ങളെ ചിന്തിച്ചു പറയുക.

വൃക്ഷഭോദി.

പാപപെട്ടിഷ്ടമണ്ടകിന സ്സൗമ്യസ്സക്ഷീരമധുരസവനം
തീർപ്പിക്കുകിനോടെൻ ക്ഷമയനുവിനായമേ ചാധം. ൯

പാപഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു വിഷമുള്ളതും മുളുളുളമായ വൃക്ഷ
ങ്ങളേയും ശുഭഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു പാലും മധുരസവും ഉള്ള വൃക്ഷ
ങ്ങളേയും വിചാരിക്കണം. ഇവിടെ രാഹുചിന്ത വിഷവൃക്ഷംതന്നെ;
അഭിപ്രായ വിവരങ്ങളിൽ മുളുളുളയും ചൊവ്വായ്മേൽപ്പോട്ടു മുളു
ളുളയും ശനിയിൽപ്പോട്ടു മുളുളുളയും ആയ വൃക്ഷങ്ങളാകുന്നു. ച
ന്ദ്രനാ പാലുള്ളവൃക്ഷം; വ്യാഴത്തിനു മധുരസമുള്ളവൃക്ഷം; ബുധനാഭി
ശ്രസമുള്ളവൃക്ഷം ഇങ്ങിനെയും പ്രകാരമേതെ ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളുക.

കൃഷ്ണേന്ദ്രകൃന്ദ്രൈഃ ജനപാനലേപനായോഗ്യം
സൗമ്യേഷ്ടേസൗമ്യൈർ ദൃഷ്ടേഭോഗ്യായലേപ്യാശ്വ. ൧൦

കൃഗ്രഹാശിയും കൃഗ്രഹാഭിഷിക്തം ഉണ്ടായാൽ മേൽപറ
യപ്പെട്ട വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഫലമുലരസങ്ങൾ ഭോജനയോഗ്യങ്ങളോ ലേ
പനയോഗ്യങ്ങളോ ആയിരിക്കുകയില്ല. ശുഭരാശി, ശുഭദൃഷ്ടി ഇതു
കളാണുള്ളതെങ്കിൽ അതു കർമ്മ ഭോജ്യങ്ങളും ലേപ്യങ്ങളുമായിരിക്കുകയും
ചെയ്യും.

കൃഗ്രഹാശിരാശിഭോജന സൗമ്യം കർമ്മത്തിലാത്തരാശിയുതാൻ
കർമ്മഭോജനരാശിഫലമുല പരിസൃഷ്ടരാശിഭോജനം. ൧൧

പാപഗ്രഹങ്ങൾ ബാഹ്യസ്ഥാഫലങ്ങളായ (പുറത്തുതോടോ ക
രുവോളുള്ള) വൃക്ഷങ്ങളേയും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ അന്തസ്ഥാഫലങ്ങളായ
(അകത്തു കരുക്കളുള്ള) വൃക്ഷങ്ങളേയും ചെയ്യുന്നവരാകുന്നു. ചന്ദ്രനു
യുദ്ധമെക്കൊണ്ടു കരുവില്ലാതെയുള്ള കായ്കളോടുകൂടിയ വൃക്ഷങ്ങ
ളെ വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇവിടെ ഗ്രഹങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ മേ
ഷാഭിരാശികൾക്കും വൃക്ഷങ്ങളെ വിചാരിച്ചുപറഞ്ഞുകൊൾക.

ശുഭതത്വവിപിശിശ്ശമ കടലീകൃകാദിതലവേണനാം
ശുക്രമാഹീസുത രവിശരരി ഗുരുമസൗമ്യവൃന്താനിസൃം. ൧൨

ശുക്രനേക്കൊണ്ടു ഉത്തമവൃക്ഷം, നാളികേന്ദ്രവൃക്ഷം, സ്വവർഗ്ഗ
സമിതനായാൽ തേന്മാ, എന്നീ വൃക്ഷങ്ങളേയും, ചൊവ്വായേക്കൊ

ന്റെ കൊമ്പുകളുള്ളതും അഭോജ്യമായ വൃക്ഷങ്ങളുടേയും, അഭിത്യ
 നേക്കൊണ്ടു കാട്ടുമാന്മളുടേയും, ചന്ദ്രനേക്കൊണ്ടു വാഴ മുതലായ വൃ
 ക്ഷങ്ങളുടേയും വ്യാഴത്തിനേക്കൊണ്ടു അഷ്ടോമരം തെങ്ങു പ്ലാച്ചു മുത
 ലായവയുടേയും ശനിനേക്കൊണ്ടു കശിമ്പനമുതലായ പനകളുടേയും
 ബുധനേക്കൊണ്ടു മുളവറ്റുങ്ങളുടേയും വനങ്ങളെ (സമൃദ്ധിയെ) പ
 റയണം. രാഹുചിന്ത ശനിയുടെ വൃക്ഷംതന്നെയെന്നും അറിഞ്ഞു
 കൊൾക.

നിശ്ചാസാപകപഥലേ ശുക്രസ്വഹരോർച്ചിപകപഥലമാഹുഃ
 കാന്ധജതസ്സുലഭിഃദോഃ കന്ദസൗരേഭവേനൂലം. ൧൩

ശുക്രനെക്കൊണ്ടു നിശ്ചാസഫലത്തെയും അപകപഥലത്തെയും
 വിചാരിക്കണം. ശുക്രൻ ജലരാശിസ്ഥനായാൽ നിശ്ചാസത്തെയും അ
 ല്ലാത്താൽ അപകപഥലത്തെയും വേണം വിചാരിക്കുവാൻ. വ്യാഴ
 ത്തിനെക്കൊണ്ടു ഏറ്റവും പഴുത്തതും മധുരമുള്ളതുമായ ഫലത്തെ
 വിചാരിക്കണം. ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു കാന്ധജങ്ങളായ സസ്യഭേദങ്ങ
 ലേയും തണ്ഡുലത്തെ (അരിയെ)യും ചിന്തിക്കണം. ശനിരാഹുക്ക
 ളെക്കൊണ്ടു കിഴങ്ങു വേരുമുതലായവയേയും നിരൂപിക്കേണ്ടതാകുന്നു.
 ഇവിടെ ക്ഷീണചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു കാന്ധജങ്ങളായ തൃണധാന്യങ്ങ
 ലേയും പൂർണ്ണചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു ശാലിതണ്ഡുലങ്ങളേയും നിരൂപിക്ക
 ണമെന്ന് വ്യാഖ്യാനാനന്തമുണ്ടു്. ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരം കേന്ദ്രത്തിൽ
 നില്ക്കുന്ന ബലമുള്ള ഗ്രഹങ്ങളുടെ ധാന്യങ്ങളെയോ സസ്യങ്ങളെയോ
 ഫലമൂലാദികളെയോ ആണ് വിചാരിക്കേണ്ടതു്. കേന്ദ്രത്തിൽ ഗ്രഹ
 മില്ലെങ്കിൽ രാശികളെക്കൊണ്ടു ചിന്തിച്ചുകൊൾകയും വേണം.

ഭൗമേകുണ്ടകപുഷ്പേ ശാഖാപത്രേബുധസ്വമുഷ്ടൗ ഗുരു
 അസ്ഥിതപക്വരിണഃശം സമിതുസ്തപകചാചിനിർഭേശ്ശോ. ൧൪

ചൊച്ചായ്ക്കു് മുളകൾ പൂപ്പുങ്ങൾ ഇവയും, ബുധൻ കൊമ്പുക
 ലും ഇലകളും, അഭിത്യൻ കുരുവും തോലും ഉള്ള ഫലങ്ങൾ കേവലം
 തോൽ ഇവയും ചിന്തയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു. അഭിത്യൻ കുരുമുളക്; കൂര
 ശിയിൽ നിന്നാൽ മാറ്റുമുളകുകൾ; ചൊച്ച, ജലരാശിയിൽ നിന്നാൽ
 ഇഞ്ചി; ശുചുരാശിയിൽ നിന്നാൽ ചുക്ക്; ഇത്യാദിഭേദങ്ങളേയും
 ഭൗമിത്യത്തിനുതക്കവണ്ണം വിചാരിച്ചുകൊൾക.

ധാന്യങ്ങൾ.

കോട്രാകചസ്ഥകാഞ്ചം കജസ്വതിലകൃണ്ണധാന്യകൗസരഃ
 ശുക്രസ്വാക്കശാചീ വിഷ്ണുവാദ്യാസ്തപ്താക്ഷസ്യ ൧൫

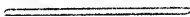
ശരീരം നാശമാകുമ്പോൾ മുദ്രാവിധിയിൽനിന്നു
ജീവസ്വത്തുപോലെയും സ്ഥിരമായിത്തീരുന്നതാണിത്. ൧൩

ചൊല്ലാത്ത, വാക്ക്, മുതിർ മുതലായവയും; ശനിക്ക് എങ്കൽ,
കൃഷ്ണാസ്ത്രങ്ങൾ ഇവയും; ശുക്രൻ ചെന്നെല്ലാം; അഭിത്യൻ നിഷ്ണാ
വം (അഥാ) മുതലായ ധാന്യങ്ങളും ചന്ദ്രൻ ഗോരമ്പ് യവം ഇവ
യും, ബുധൻ ചെറുപയറ്റ്, പയറ്റ് ധാന്യം ഇവയും; വ്യാഴത്തിന്
നന്നു മുതലായതും ധാന്യങ്ങളാകുന്നു. മേന്മാദിരാശികൾക്കും രാശി
നാമനായ ഗ്രഹത്തിന് പറ്റത്തിട്ടുള്ള ധാന്യങ്ങളെത്തന്നെ വിചാരി
ച്ചുകൊൾക. ഭക്ഷണങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഫലമുലസസ്യാദികളെ സാ
മാന്യമായി അറിഞ്ഞാൽ കേന്ദ്രത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ബലമുള്ള ഗ്രഹ
ത്തിന്റെ ധാന്യാദികളെ ചിന്തിച്ച് സൂക്ഷ്മമായി ഫലത്തെ പറഞ്ഞു
കൊൾകയും വേണം. ഇതുകൂടി പ്രയോജനം പ്രായേണ നഷ്ടമു
ഷ്ടാദി ചിന്തകളിലാകുന്നു.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രവിശദീകരണവല്ലഭാഖ്യായം
വ്യാഖ്യായം ദശമോദ്ധ്യായഃ.

അഥ ഏകാദശോദ്ധ്യായഃ

ജീവദ്രവചിന്താ.

സൗമ്യനോഭക്ഷണാ ബലിഭിസ്സുഖമേന്ദിനീകീർതിതാവാചി
സൗമ്യമായസഞ്ചാര വിത്തേയാജീവയോനികൾ. ൧൪

ഇവിടെ ഇനിയും ജീവദ്രവചിന്താധ്യായത്തെ പറയുന്നു. ഇടവം
കർക്കിട മുതലായ യുഗ്മരാശികളെല്ലാം സൗമ്യരാശികളാകുന്നു എന്നു
സംജ്ഞാധ്യായം കൊണ്ട് അറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ. സൗമ്യരാശികൾ,
സൗമ്യഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭക്ഷണങ്ങൾ, ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗമുഷ്ടി
കൾ, എന്നിവയുപയോഗിതനാൽ പ്രശ്നം ജീവചിന്താവിഷയമായി
രിക്കുമെന്നു പറയാം.

നാലുറിധംജീവയോനി.

നഖദന്തരോമമജ്ജാസ്ഥിത്വഗമിരശ്രംഗമാംസശുക്ലാദി .
ദിവിപദമതുഷ്ണദക്ഷിണാസ്ത്രപഞ്ചതാനിജീവാശ്വ. ൧൫

ദിപാതുക്കൾ, ചതുഷ്പാതുക്കൾ, പക്ഷികൾ, സരീസൃപങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ നാലുപ്രകാരമാണ് ജീവജാതികൾ. മേടത്തിന്നുനഖം, ഇടവത്തിനു ദന്തം, മിഥുനത്തിനു കേശരോമങ്ങൾ, കർക്കിത്തിനു മജ്ജാ, ചിങ്ങത്തിനു അസ്ഥി, കന്നിയ്ക്ക് രാപ്പക്ക്, തുലാത്തിനുവിഷ്ണു, വൃശ്ചികത്തിനുമൂതം, ധനുവിനു ശൂനം (കൊമ്പ്) മകരത്തിനു മാംസം, കുംഭത്തിനുലിംഗം, മീനത്തിനുശുക്ലം ഇങ്ങിനെ മേഘാദിദേവങ്ങൾ പറഞ്ഞതുപോലെ രണ്ടു രാശ്യധിപന്മാരായ ഗ്രാഹങ്ങൾക്കും നഖദന്താദികളെ കണക്കാക്കിക്കൊള്ളണം. ഇവിടെ ശുക്ലശബ്ദം കൊണ്ട് ലിംഗത്തെ കൂടിഗ്രഹിച്ചത് ഉപദേശാനുസന്ധമാകുന്നു. വിശദശബ്ദം മലമൃതാപയ്യായമെന്നും ധരിച്ചുകൊൾക.

ദിപദേക്ഷണയോഗാദൃം ദിപദീസ്യവൃത്തജാതേജാതിഃ
ഏവംശേഷാണാമപി വിഷമാസ്തീക്ഷ്ണാഗ്രാഹമേവാപൈഃ. ന.

ഏല്ലായിടത്തുംതന്നെ ദിപാദ്രാശി, ദിപാൽ ഗ്രഹത്തിന്റെ യോഗദൃഷ്ടികൾ ഇവ രികച്ചുണ്ടായിരുന്നാൽ ദിപാജ്ഞാതിയെത്തന്നെ ചിന്തിക്കണം. ചതുഷ്പാദ്രാശി ചതുഷ്പാദ് ഗ്രാഹയോഗദൃഷ്ടികൾ ഇവയെല്ലാം ചതുഷ്പദചിന്താസൂചകമാകുന്നു. ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരംതന്നെ പക്ഷിസരീസൃപലക്ഷണങ്ങളേയും അറിഞ്ഞുകൊൾക. റിഷമരാശി, പാപഗ്രാഹയോഗദൃഷ്ടികൾ ഇതു കളുണ്ടായിരുന്നാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ ദിപദാദികൾ രീക്ഷ്ണസ്വഭാവമുള്ളവയായിരിക്കും. ശുഭരാശിശുഭയോഗദൃഷ്ടികൾ ഇതു കളുണ്ടായാൽ ആ ദിപദാദികൾ സൗമ്യപ്രകൃതികളായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

മനുഷ്യചിന്താ.

ദിപദേഷുമനുജരാശിഷു ഗുരുഗുദൃഷ്ടികേയോതിമനുജഭവം
ഗുരുശുക്രസൗമ്യഭാഗാ ദൃഷ്ടാസ്സൈവേവമനുജകരാഃ. ഭ.

ദിപാദ്രേക്ഷണം ഉദിക്കുകയും മനുഷ്യാശി ലഗ്നമായിരിക്കുകയും ഗുരുശുക്രന്മാർ ദൃഷ്ടിമെയ്യും ചെയ്താൽ പ്രശ്നം മനുഷ്യചിന്താവിഷയമായിരിക്കും. മനുഷ്യാശിയിൽ ബുധൻ വ്യാഴം ശുക്രൻ ഇവരുടെ ദ്രേക്ഷണമുദിക്കുകയും ബലവത്തായ ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താലും മനുഷ്യചിന്തയെ പറയാം.

ബലവന്തമശമഥവാ ദിപദദ്രേക്ഷണമീക്ഷതേസൗമ്യഃ
ദിപദേമിതർക്ഷേവ സമിത്പാകത്യാദ് ഗ്രഹോമനുജം. ൫

ഏതുരാശിമായിരുന്നാലും ബലമുള്ള ദിപാദ്രാശി നവാംശകവും ദിപാദ്രേക്ഷണവും ഉദിക്കുകയും അവിടെ ശുഭഗ്രഹമോ അല്ലെ

കിൽ ദ്രിപാദാശിയിലോ ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിലോ നിൽക്കുന്ന മറ്റൊരാളോ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രശ്നം മനുഷ്യാവിഷയമെന്നു പറയണം.

ദിശരീശാശിഖഗ്നം ദ്രിപദദിശരീശാഗ്രഹാബിനഃ
യദിചീക്ഷേരൻകർഷ്യ ജ്ജാതിംദ്രിപദാശ്രയാംസതതം. ന

മിഥുനം കന്നി ധനു മീനം എന്നീ ഉഭയരാശികൾ ലഗ്നമായിരിക്കുകയും ഈ ഉഭയരാശികളിൽത്തന്നെ ദ്രിപാദാശിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ ബലവാന്മാരായിട്ടു നോക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രശ്നം ദിപദഹിതാ വിഷയമാണെന്ന് നിശ്ചയമായും പറയാവുന്നതാണ്.

പുരുഷചിന്താ.

ജാമിത്രൈകാദശഗാ സ്തുതീ യസംസ്ഥാശ്രമാശു പുരുഷകരാഃ
ക്ഷേത്രേനരാശിഗതേ ലഗ്നേനപുനഃക്ഷേപ്യേവം. ന

മൂന്നു, ഏഴ്, പതിന്നെന്ന് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ പുരുഷഗ്രഹങ്ങൾ നിൽക്കുകയും ലഗ്നാ ഓജരാശിയായി വരികയും ചെയ്താൽ പ്രശ്നം പുരുഷവിഷയമായിരിക്കും. യുഗരാശി ലഗ്നമായിരിക്കുകയും ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ മൂന്നു, ഏഴ്, പത്തു് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രശ്നം സ്ത്രീചിന്താസൂചകമാകുന്നു. ഉഭയരാശി ലഗ്നമായിരിക്കുകയും നപുംസകഗ്രഹങ്ങളായ ബുധമന്ദന്മാർ തൃതീയ സപ്തമൈകാദശങ്ങളിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ നപുംസകചിന്തയേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ബുധൻ സ്ത്രീനപുംസകഗ്രഹവും മന്ദൻ പുനപുംസകഗ്രഹവുമാകുന്നു. ലഗ്നത്തെപ്പോലെതന്നെ കേന്ദ്രരാശികളുടെ പുരുഷസ്ത്രീഭേദങ്ങളും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ചിന്തനീയമാകുന്നു.

പുരുഷഭേദക്കാനോയസ്തസ്മിൻ പുരുഷാംശഃകാവിവഗ്നഃസ്ത്വാൽ
നരാശിഗതൈർദ്വഷഃ കരോതിപുരുഷാശ്രയാം ചിന്താം. ഐ

പുരുഷരാശി ലഗ്നം, പുരുഷരാശിഭേദക്കാനം, പുരുഷരാശിനവാംശം, പുരുഷരാശിയിൽ നിൽക്കുന്ന പുരുഷഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയോഗങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം ഉണ്ടായാൽ പുരുഷചിന്താവിഷയമാണ് പ്രശ്നമെന്നു പറയണം.

പ്രായേണശുഭാവലിനോ മനുഷ്യാചിന്താം തദാശ്രയാംകർഷ്യഃ
ദേവാനാമുച്ചഗതാ നീചാശ്രയിണസ്തു നാരകിണാം. ഖ

കാജരാശി ഭേദക്കാനവാംശകലഗ്നങ്ങളും ബലവാന്മാരായ ശുഭഗ്രഹങ്ങളും പ്രായേണ മനുഷ്യാചിന്താസൂചകന്മാരാകുന്നു. ഉച്ചസ്ഥ

നാരായ എല്ലാഗ്രഹങ്ങളും ദേവചിന്തയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നവരാകുന്നു. നീചത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ ഉതന്മാർ, നാരകികൾ, ദുഷ്ടജനങ്ങൾ ഇവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചിന്തയെ സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

സ്രീചിന്താ.

നാലീദേക്കാണോവാ ശരാങ്കശുക്രാശ്വേദമാസ്രീസ്യാൽ
സ്രുഗംശദേക്കാണോവാ പശ്ചേൽ സ്രീരാശിഗേടപിസ്രീ. ൮

ലഗ്നം യുഗരാശിയും യുഗദേക്കാണവും യുഗനവാംശകവും ആയിരിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ ചന്ദ്രശുക്രാൻ യുഗരാശിദേക്കാണ നവാംശങ്ങളിൽ നിൽക്കുകയോ പൂർവാക്ഷതലഗ്നദേക്കാണനവാംശങ്ങളിൽ നോക്കുകയോ നിൽക്കുകയോ ചെയ്ത എന്നാൽ പ്രശ്നം സ്രീ ചിന്താ വിഷയമാണെന്നു പറയുക.

സ്രീക്ഷേത്രേ രവിചന്ദ്രേ നാലീചിന്താകൗവിനിർദ്ദിഷ്ടേ
താവേവപുരുഷരാശൗ കുരുതഃ പുരുഷാശ്രയാം ചിന്താം. ൯

യുഗരാശിയിലെ കേന്ദ്രതികോണഭാവങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന ബലവാന്മാരായ സൂര്യചന്ദ്രന്മാർ സ്രീചിന്താസൂചകന്മാരാകുന്നു. ഈ ആദിത്യനും ചന്ദ്രനും കേന്ദ്രതികോണഭാവങ്ങളിൽ കാജരാശിസ്ഥിതിയോടുകൂടിയവരായാൽ പുരുഷവിഷയമായ പ്രശ്നമെന്നു പറയണം.

പുസ്തീമിശ്രുതപം.

യദ്യോഃജുഷസ്രീസ്യാൽ പുരുഷാകാരസ്വഭാവയുക്താവാ
പുരുഷോപിഭവേദ്യഥേ നാലീസദശാംഗശിലസ്സാൽ. ൧൦

കാജരാശി ലഗ്നമായിരിക്കുകയും സ്രീഗ്രഹങ്ങൾ കാജരാശികളിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രശ്നവിഷയമായാലും ജാതകവിഷയമായാലും പ്രകൃതസ്രീ പുരുഷാകൃതിയും പുരുഷസ്വഭാവപുരുഷവളായിരിക്കും. അതുപോലെതന്നെ ലഗ്നം യുഗരാശിയായും പുരുഷഗ്രഹങ്ങൾ യുഗരാശി സ്ഥാനായുപന്നാൽ പുരുഷൻ സ്രീപ്രകൃതിയും സ്രീസ്വരൂപവും ഉള്ളവനായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.

സ്രീലക്ഷണം.

നാലീഗുഹോബലാശ്വോ നാലീദേക്കാണമാശ്രിതോഭവതി
നാത്യംശകംവിധഗ്നം പശ്ചേന്നാതീം വിജാനീയത്. ൧൧

സ്രീഗ്രഹങ്ങൾ ബലവാന്മാരായിരിക്കുക, അവർ സ്രീ (യുഗ)രാശികളിൽ നിൽക്കുകയും അംശകിയുമാകുകയും ചെയ്യും. ലഗ്നം യുഗരാശിയായും യുഗദേക്കാണമായും യുഗനവാംശകമായും വരിക, അപ്രകാരമിരിക്കുന്ന ലഗ്നത്തെയോ അംശകത്തെയോ ചന്ദ്രശുക്രാൻ നോ

കൈ, അല്ലെങ്കിൽ ആ സ്ഥാനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുക, ഈ യോഗങ്ങളുണ്ടായാൽ സ്രീചിന്തയെന്ന നിസ്സംശയം പറയാം.

കന്യാലക്ഷണം.

സ്രീവദ്യേ ലഗ്നഗതേ കേന്ദ്രസൗമ്യാശ്രിതേ വിനാകൃതൈഃ
കന്യാംശദ്രേക്കാണേ വാസ്യാൽ കന്യാശ്രിതാമിതാ. ൧൨

പൂർവാക്ഷപ്രകാരം സ്രീ നിശ്ചയം വന്നാൽചിന്നെ അവർ
വിവാഹിതയോ അവിവാഹിതയോ എന്നു വിചാരിച്ചു പറയണം.
അതിന്റെ പ്രകാരത്തെ ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു. സ്രീവിഷ്ണുമായ പ്ര
ശ്നത്തിൽ ലഗ്നത്തിന്റെ ദ്രേക്കാണവും നവാംശവും രാശിയും ഭൂമ
മായിരിക്കുകയും ബുധൻ ബലവാനായി കേന്ദ്രത്തിലോ അല്ലാത്തപ
ക്ഷം കന്യാരാശി ദ്രേക്കാണനവാംശകളിലോ നിൽക്കുകയും ചെയ്
താൽ ആ സ്രീ കന്യക (അവിവാഹിത) യാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളു
ണം. ഈ യോഗത്തിൽ പാപഗ്രഹങ്ങൾ കേന്ദ്രത്തിൽ നിൽക്കുക
തെന്നും ബുധൻ പാപയോഗം ഉണ്ടായിരിക്കുകതെന്നും നിർബന്ധമു
ണ്ടു്. ഇങ്ങനെ കന്യാനിസ്സം വന്നാൽപ്പിന്നെ അവർ സദോഷ
യോ നിർദ്ദോഷയോ എന്നു ചിന്തിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി പറയണം. അ
തിന്റെ പ്രകാരത്തെ അടുത്ത ശ്ലോകംചൊണ്ടു കാണിക്കുന്നു.

കന്യാദോഷം.

പാപയുതേജാമിത്രേ സൗഖ്യൈരനവേക്ഷിതേതുബലവത്തിഃ

കന്യാനസേതിവാചാ പ്രശ്നേസമുദീരതേവക്ത്രാ. ൧൩

പ്രശ്നലഗ്നത്തിന്റെ ഏഴാമെടുത്ത അടിസ്തർ ചൊവ്വാ ശനി
രാഹു എന്നീ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിൽക്കുകയും ബലവാനായ ശുഭ
ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയില്ലാതെയായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവർ നിർ
ദ്ദോഷയായ കന്യകയാണെന്നു പറയരുതു്. “പ്രശ്നേപക്ഷിഭൂഗോ
രഗാദിസുതേ ദൃഷ്ടേവധൂർജാദിനീ” ഇത്യാദി നിമിത്തങ്ങളും ഈ സന്ദ
ർഭത്തിൽ സ്മരണീയങ്ങളാണു്. ഏഴാമെടുത്ത പാപയോഗദൃഷ്ടി ഉള്ളില്ലാ
തെയും ശുഭയോഗദൃഷ്ടികൾ സംഭവിച്ചും വന്നാൽ കന്യക നിർദ്ദോഷ
രെന്നു എന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കാൾക. ഏഴാമെടുത്ത നോക്കുന്നഗ്ര
ഹത്തിന്റെ ജാതിജാരപുരുഷനായിരിക്കുമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

പത്നീചിന്ത.

ഭഗ്വശരിഃനാർദ്രേക്കാണാ ജാമിത്രാതാശ്ചൈസ്തു സംയുക്താഃ

സൗമ്യാസ്സഭാവയുക്താഃ കർച്ചുപത്നീഗതാംചിന്താം. ൧൪

ഏഴാമെടുത്ത ചന്ദ്രശുക്രന്മാരുടെ ദ്രേക്കാണങ്ങൾ വശിക, അവി
കേ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിൽക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ഇഷ്ടഭാവങ്ങളിൽ ശുഭ
യ്ക്കു് നിൽക്കുക എന്നീ ലക്ഷണങ്ങളുള്ളവന്നാൽ പ്രശ്നം ഭാര്യാ
വിഷയമാണെന്നു പറയാം.

ജാതിയും കർമ്മവും.

കുരുവിക്ഷണയോഗാഭ്യാ മഗ്യാശ്രമജീവിനശ്ശിലാകാരഃ

ഭൃഗുണ്ണാഗ്രഹപതികർഷക ഗോപാലശ്രേഷ്ഠികാവടകാഃ. ൧൫

പുരോക്ഷപക്ഷിണങ്ങളെക്കൊണ്ടു് സ്രീപുരുഷപക്ഷിണങ്ങളെ അറിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അംഗങ്ങളെ ജാതിയേയും തൊഴിലിനേയും ചിന്തിക്കണം. ലഗ്നം ആദ്യരോമയായിരുന്നാൽ ചിന്തിതനായ പുരുഷൻ അന്യനെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്നവനാകുന്നു. അവിടെ കുരുന്റെ യോഗമോ ഭൃഗുിയോ ഉണ്ടായാൽ അവൻ അഗ്നിക്കൊണ്ടു തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന കമ്മാളൻ കലാപൻ മുതലായ ജാതിയിലുൾപ്പെട്ടവനായിരിക്കും. ലഗ്നം അപരമോയായിരിക്കുകയും കുരുന്റെയോഗഭൃഗുികൾ വരികയും ചെയ്താൽ കുൽപ്പണിചെയ്യുന്നവനാണെന്നു പറയണം. ലഗ്നത്തെ അഞ്ചായി ഭാഗിച്ചാൽ ആ അഞ്ചു ഭാഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും അവിടെയുള്ള ശുക്രന്റെ യോഗഭൃഗുികളെക്കൊണ്ടും ക്രമേണ ൧. ഗൃഹസ്ഥൻ അല്ലെങ്കിൽ കച്ചവടക്കാരൻ, ൨. കൃഷിക്കാരൻ, അല്ലെങ്കിൽ ഔഷധൻ, ൩. ഗോപാലൻ (കാലിമേയുന്നവൻ,) ൪. ചെട്ടി, ൫. വണ്ടിക്കാരൻ എന്നീ അഞ്ചു വർഗ്ഗക്കാരെ പറഞ്ഞുകൊൾക.

പാഷണ്ഡപുളിഭാജീവരംഗചരകഥനാഭാഭയസ്സുശ്ചേ

ചന്ദ്രേന്ദ്രജപരിചാരകവിപ്രാഗണകാശ്ചാന്ത്രിണോവൈദ്യാഃ. ൧൯

മേൽപ്രകാരം ലഗ്നസ്ഥത്തെ ആരുംറിയതിചീതം അഞ്ചായി ഭാഗിച്ചാൽ ഓരോ ഷഡ്ഭാഗത്തിനും താഴെപ്പറയുംപ്രകാരം ജാതിവിഭാഗം ചെയ്തുകൊൾക. ബുധന്റെ യോഗഭൃഗുികളുണ്ടായാൽ ക്രമേണ ൧. പാഷണ്ഡൻ (വേദമുഷകൻ, ബൈലാടി), ൨. പുളിന്ദൻ, വേടൻ, കാടൻ, മലയൻ മുതലായ ജാതി ൩. ആജീവൻ (നൈഷ്ഠികബ്രഹ്മചാരി) ൪. രംഗചരൻ, ആട്ടക്കാരൻ, തുള്ളൽക്കാരൻ. നാടകക്കാരൻ മുതലായവർ, ൫. കഥനകൻ (കഥപറയുന്നവൻ.) എന്നീ വർഗ്ഗക്കാരെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. അവിടെ ചന്ദ്രന്റെ ഭൃഗുിയുണ്ടായാൽ ൧. അനക്കാരൻ, ൨. ബ്രാഹ്മണൻ, ൩. ജ്യോതിഷി, ൪. മന്ത്രവാദി അല്ലെങ്കിൽ മന്ത്രി, ൫. വൈദ്യൻ എന്നിവരെ ക്രമേണ പറഞ്ഞുകൊൾക.

രാദിന്നാ നൃപക ക്രയാശ്ലേണാപതിമന്ത്രിപാത്മിവാഗുരണാ

സൗരേണ സാത്മചാരാ ഭൂതാസ്തപഥപാചകാശ്ചകാല്പടികാഃ. ൧൭

ആദിത്യന്റെ യോഗഭൃഗുികളുണ്ടായാൽ രാജാവിനെയും (ക്ഷത്രിയനെയും) ചക്രവർത്തിയെയും വിചാരിക്കണം. ഇവിടെ ലഗ്നത്തിന്റെ പുഷ്കരാഗമായാൽ ക്ഷത്രിയനോ രാജാവോ തന്നെ. ലഗ്നം ചന്ദ്രരോയായിരിക്കുകയും ബലവാനായ ആദിത്യന്റെ യോഗഭൃഗുികളുണ്ടാവുകയും ചെയ്താൽ ചക്രവർത്തിയെക്കൊണ്ടു് ചക്രവർത്തിയെ ചിന്തിക്കണമെന്നു വ്യാഖ്യാനാന്തരം ഉണ്ടു്. ചക്രചിഹ്നധാരികളെ വിചാരിക്ക

ണമെന്നു മതാന്തരവും കാണുന്നു. മറ്റുചിലരുടെ പക്ഷത്തിൽ യന്ത്ര ശാസ്ത്രക്കൊണ്ടു പ്രവൃത്തി (തൊഴിൽ) ചെയ്യുന്നവരായാണു ചിന്തിക്കേണ്ടതെന്നു കാണുന്നു. വ്യാഴത്തിന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടായാൽ മ. പടനായകൻ, ഓ. മന്ത്രി അല്ലെങ്കിൽ മന്ത്രവാദി, ന. രാജാജ്യം എന്നീ മൂന്നുവർഗ്ഗത്തെ വിചാരിക്കാം. ഇവിടെ ലഗ്നത്തെ മൂന്നായി ഭാഗിച്ചാൽ (ദ്രേക്കാണുപോലെ കണക്കാക്കിയാൽ) അതിൽ ഓരോ ഭാഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ഓരോ വർഗ്ഗത്തെയും പ്രത്യേകം പറയാവുന്നതാണ്. ശനിയുടെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടായാൽ മ. കച്ചവടക്കാരൻ, ഓ. ഭൂതൻ, ന. പാചകക്കാരൻ, ര. കാർപ്പികൻ എന്നീ നാലുവർഗ്ഗക്കാരെ ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. (കാർപ്പികൻ=പഴമുണ്ടുവിറ്റു ചീവിക്കുന്നവൻ.) ഇവിടെ ശനിയെക്കൊണ്ടു നാലുജാതിയെ പറയേണ്ടതാകയാൽ ലഗ്നസ്ഥനായ നാലായി ഭാഗിച്ചുവേണം ഫലാഭേദം ചെയ്യുവാൻ. സൗനികഗുണീഭൂമിയാണു (?) രാജപ്രേഷാ നിഷാദകൈവർത്തം ദേവാരിണോവമാദ്യാ ഗ്രഹവദ് ഗ്രഹാണിഭവനാനി. ഫല

ലഗ്നസ്ഥനെ അറായി ഭാഗിച്ചാൽ ഓരോ അഞ്ചുതീയതികളെക്കൊണ്ടു ക്രമേണ സൗനികാദികളെ നിരൂപിക്കണം. രാഹുവിന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടായാൽ മ. മാംസത്തെ പചിക്കുന്നവൻ, ഓ. നെയ്യുതുകാരൻ, ന. ബാണക്കാരൻ, ര. രാജഭൂതൻ, തി. ചണ്ഡാലൻ, ന. മുക്കുവൻ അല്ലെങ്കിൽ മത്സ്യപ്രാപാരി എന്നീ വർഗ്ഗക്കാരെ പറയണം. ലഗ്നം ഗ്രഹദൃഷ്ടമല്ലെങ്കിൽ രാശിശന്നെപ്പോലെതന്നെ രാശികളുടെ ജാതിയെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇതും പ്രായേണ നഷ്ടപ്രശ്നവിഷയമാകുന്നു.

ഫലവിശേഷം.

ലഗ്നസ്യാക്കും ഫലമിദമിദസ്ഥാനേപി ദർശനാഭാപ്യം
അന്യോന്യനിപാതേഷപി രാശിഷ്യാഗ്രഹമലമുഹൂർത്തം. ശൻ
ചന്ദ്രലഗ്നത്തിന്നു ബലമുണ്ടെങ്കിൽ മേൽപറഞ്ഞിട്ടുള്ള എല്ലാ ഫലങ്ങളും ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടും അവിടെ നോക്കുകയും നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും നിരൂപിക്കാവുന്നതാണ്. ലഗ്നത്തിന്നും ചന്ദ്രന്നും ബലമില്ലെങ്കിൽ മന്ത്രരാശിയെക്കൊണ്ടു ഈ ഫലങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ബലമുള്ള ചന്ദ്രലഗ്നംകൊണ്ടു വർത്തമാനഫലത്തെയും മന്ത്രരാശികൊണ്ടു ഭാവിഫലത്തെയും അനുഗമിക്കൊണ്ടു ഭൂതഫലത്തെയും നിരൂപിക്കണമെന്നു വ്യാഖ്യാനാന്തരമുണ്ട്. ബലമുണ്ടെങ്കിൽ ഉഭയലഗ്നംകൊണ്ടും വർത്തമാനഫലത്തെ പറയാവുന്നതാണ്. ഉഭയലഗ്നം, അനുഗമലഗ്നം, മന്ത്രം, ചന്ദ്രസ്ഥാനം, ചന്ദ്രൻ ഈ അഞ്ചും പരസ്പരകേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളായിരുന്നാൽ പ്രശ്നം ശുഭപ്രത്യക്ഷമായിരുന്നിരിക്കും. ഇവയിൽവെച്ചു ബലമുള്ള രാശികൊണ്ടുവേണം

സ്ഥലഗ്രാമങ്ങൾ സ്ഥലരാശിയിലും ജലഗ്രാമങ്ങൾ ജലരാശിയിലും തിന്മുഗ്രാമങ്ങൾ തിന്മുഗ്രാശിയിലും ദ്രവിപാട് ഗ്രാമം ദ്രവിപാദാശിയിലും ചതുഷ്പാട് ഗ്രാമങ്ങൾ ചതുഷ്പാദാശിയിലും ബലത്തോടുകൂടി നിൽക്കുകയും തത്ത്വദ്രോഹാനന്ദവാംശകലനങ്ങൾ ഉദിക്കുകയും ചെയ്താൽ അതാതിന്നനുസരിച്ചുള്ള ജീവയോനികളെ ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ദ്രവിപചേതുഷ്പാദാദിപദാഃ സങ്കടപാദാശ്ച ചിന്തിതാജ്ഞയാഃ
ദ്രോഹാനന്ദശരൂപാ ഗ്രാമരൂപാ വാ ബലം ജ്ഞാതവ്യാ. ൨൭

മേൽപറഞ്ഞപ്പട്ട ന്യായമനുസരിച്ച് ദ്രവിപാതയുകൾ, ചതുഷ്പാതയുകൾ, ഹിനപാദങ്ങൾ, ബഹുപാദങ്ങൾ ഇങ്ങിനെയുള്ള ജീവയോനികളേയുള്ള ദ്രോഹാനന്ദരൂപത്തെ അനുസരിച്ചും ഗ്രാമരൂപത്തെ അനുസരിച്ചും ബലബലത്തിനു തുല്യവണ്ണം ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ഇവിടെ മീനം മകരം ഈ രാശികളേയൊക്കെ ചന്ദ്രശനികളെക്കൊണ്ടും പാദാധിനങ്ങളായ മത്സ്യാദി ജന്തുക്കളെ പറയണം. കർക്കി വൃശ്ചികരാശികളെക്കൊണ്ടും ശനി ചന്ദ്രബഹുക്കളെക്കൊണ്ടും ചിന്തിക്കേണ്ടതും, പൂർവ്വ മുതലായവയെ നിരൂപിക്കണം. സപ്തദ്രോഹാനന്ദം കൊണ്ടും ബഹുവിധൻ ഭരണരൂപം അധിപതിക്കൊണ്ടും പ്രശ്നം സപ്തചിന്താവിഷയമെന്നു പറയാം. അവിടെ ശനി സംബന്ധം കൊണ്ട് വൃത്തസപ്തത്തെയും കർക്കി സംബന്ധം കൊണ്ട് കൃത്യസപ്തത്തെയും വൃശ്ചത്തിന്റെ യോഗദൃഷ്ടികൾ കൊണ്ട് ഉത്തമസപ്തത്തെയും സൂര്യ സംബന്ധം കൊണ്ട് മണിനാഗത്തെയും നിരൂപിച്ചുകൊള്ളണം. ദ്രോഹാനന്ദരാശികളിൽ വെച്ചു ബാധാധിക്യമുള്ള രാശിയെക്കൊണ്ട് ഈ ജീവയോനികളുടെ നിറത്തെയും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ഭൗമസ്വധനുഷ്ഠരോഃ സിംഹോദ്യോദ്യസ്തപജാവികോമേവേ
ഏണോവൃഷഭേസുരേർ ഗജർക്ഷമഹിഷാമഹിഷ്യശ്ച. ൨൮

ധനുവിൽ നിൽക്കുന്ന ചൊവ്വയുടെ യോഗദൃഷ്ടികൾ കൊണ്ട് കർക്കിരയേയും, ശനിയുടെ യോഗദൃഷ്ടികൾ കൊണ്ട് അനന്ദയേയും, ചിങ്ങത്തിൽ നിൽക്കുന്ന കർക്കിന്റെ യോഗദൃഷ്ടികൾ കൊണ്ട് സിംഹം പൂരി കടവാ ഇവയേയും, തത്രസ്ഥനായ ശനിയുടെ യോഗദൃഷ്ടികൾ കൊണ്ട് കരകിക്കരങ്ങിനേയും (കുരങ്ങിനേയും), മേടത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ചൊവ്വയുടെ യോഗദൃഷ്ടികളേയൊക്കെ ആട്ടാർഗ്ഗത്തേയും, രാശിയെക്കൊണ്ട് പോത്തിനേയും, ഇടവത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ചൊവ്വയേയൊക്കെ മാനിനേയും, അവിടെ നിൽക്കുന്ന ശനിയുടെ യോഗദൃഷ്ടികളേയൊക്കെ ഏമേയേയും പറഞ്ഞുകൊൾക.

സ്വർഗ്ഗചക്രതന്ത്രം ശാഖാമുക്താനന്തരാദിര്യോജനയാഃ

സ്വീകൃതപ്രകാരം ഉപരികാണിച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക്:

ബുധൻ മേൽപറയപ്പെട്ട ഏതുശാശിയിൽ നിന്നാലും കഷ്ടി, കടത്തു മുതലായ ശാഖാമൃഗാഗ്നിയെത്തന്നെ പറയണം. ധനു, മിഥുനം, മേടം, ഇടവം ഈ ശാശികളിൽ നിലു്ന സൂര്യന്റെ യോഗമുണ്ടാകട്ടെ ഞായാൽ ക്രമേണ ആന, സിംഹം, മാൻ എന്നീ മൃഗങ്ങളെ മിഥിയിലുൾക്കള്ളണം.

ശുക്രസ്വതര നക്ഷത്രമോനവരാസ്സംഭവതിചാപദശ

ജീവസ്യാശോചാർത്ഥം നിരൂപണം ശരിയല്ല എന്ന് എ.പി. ൨൭

ധനം, ചിങ്ങം, മേടം, ഇടിവം ഈ രാശികളിൽ നിൽക്കുന്ന ശുക്രൻ യോഗമോ ദുഷ്ടിരോ ഉണ്ടായാൽ ക്രമേണ കുതിര, പട്ടി പശു അല്ലെങ്കിൽ കാള, അയ്യമാൻ എന്നുമഗം എന്നീ നാലുപക്ഷീവയോ നികളെ പറയണം. ധനുവിൽ നിൽക്കുന്ന വ്യാഴത്തിന്റെ യോഗദുഷ്ടികളുണ്ടായാൽ കുതിരയേയും ചിങ്ങത്തിലെ വ്യാഴത്തിനെക്കൊണ്ട് മേൽപ്രകാരം ഒട്ടകത്തേയും മേടം ഇടിവം ഈ രാശികളിൽ നിൽക്കുന്ന വ്യാഴത്തിന്റെ യോഗദുഷ്ടികൾ കൊണ്ട് കഴുത്തേയും പറയണം. ഇടിവത്തിലെ വ്യാഴത്തിനു അരോഹണവും എന്നു ഉപദേശം. ചന്ദ്രൻ ധനം, ചിങ്ങം, മേടം ഇ-വം ഈ രാശികളിൽ നിന്നാൽ മേൽപ്രകാരം രാശിതുല്യങ്ങളായ കുതിര, സിംഹം, അടു, കാള (പശു) എന്നീ ജീവവർഗ്ഗത്തെത്തന്നെ പറഞ്ഞാൽ മതി, വിശേഷമില്ലെന്നു സാരം.

১৯৫৫ খ্রিঃ.

മേലുപ്രകാരമുള്ളവർക്ക് പരമേശ്വരൻ നമ്പ്യാൽ പ്രത്യേകമായി

മാംസാശിശ്ശിമാസ്സിംഗേ ചാഞ്ഞാനുസമംമേചേവം. ൨൨

ഏതേഷാമുപരിഗതേ മീനേതുരഭാഷാമേതപജാവിസ്സു പാൽ

എന്നോമകരോദാനിഃ കുളീരകമാനാഭേഷുതജ്ജാതിഃ

മേടത്തിനു അടുത്ത്, ധനുസ്സിനു കഴിഞ്ഞ ഒട്ടകം, ക്ഷിതിര ഈ ഗുഹങ്ങൾ, ഇടവത്തിനു പശ്ചാദ്യം, ചിങ്ങത്തിനു മാംസഭക്ഷകളായ ഗുഹങ്ങൾ, ഇങ്ങിനെ അന്യോന്യസമാഗമത്തിൽ ജീവയോനികളെ വിചാരിച്ചു കൊള്ളണം. ഈ ഗ്ലോക്കുകൊണ്ടു ഇവിടെ പഠത്തെ ഗുഹഭേദങ്ങളെ ചരത്രാശികൊണ്ടു വിചാരിച്ചേണ്ടതാകുന്നു. അതുപോലെതന്നെ മീനചരത്രത്തിൽ കുതിരയേയും വൃശ്ചികചരത്രത്തിൽ അടുവർഗ്ഗത്തേയും മകരചരത്രത്തിൽ മാനിനേയും കർക്കടകചരത്രത്തിൽ ഞെട്ടു് അമതവള മുതലായവയുടെയും നിരൂപിക്കുകയും വേണം. മിഥുനം കന്നി

തലാം കാര്യം എന്നീ ചരയ്ക്കുവശിമരതങ്ങളെല്ലാം മനുഷ്യചിന്താസൂചകമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവിടെ ഉദയം കൊണ്ടു ധാതുദ്രവ്യത്തെയും ആത്മയംകൊണ്ടു മൃഗദ്രവ്യത്തെയും ചരതയാശികൊണ്ടു ജീവാദ്രവ്യത്തെയും ചിന്തിക്കണമെന്ന പക്ഷാന്തരവും പ്രമാണാന്തരവും ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് മേൽപ്രകാരം ചരതത്തെ പ്രധാനീകരിച്ചു പറയുവാൻ നിർമ്മാണതു് എന്ന അറിഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

ചതുഷ്ഠഭവക്ഷണം.

നോരോപക്ക്കാനരശരിഗതാസ്സുചതുഷ്ഠഭവസ്വേം
കർമ്മനിജനന്മാനിനമതുഷ്ഠഭവാനാവിഭാഗേന. ൩൦

ലഗ്നവും ചന്ദ്രനും ആദിത്യനും നരശരികളിൽ നിൽക്കുകയും ബലമുണ്ടായിരിക്കുകയും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ബലവാനന്മാരായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ചതുഷ്ഠാതുക്കളുടെ ചിന്തയെന്നറിയുക.

അസ്തിത്വോപേദശരിനി സ്വക്ഷേത്രഗതേ പദോഷമറിയാണം.
സത്യബ്രഹ്മസത്യേ ചാനന്മാജ്ഞാനകലാനാം. ൩൧

കഴിഞ്ഞശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം ഉള്ള ചതുഷ്ഠാല്പക്ഷണത്തിൽ ചന്ദ്രൻ കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളിൽ സ്വക്ഷേത്രഗതനായിനിന്നാൽ ഐത, ഭട്ടകം, പോത്തു ഇതുകളേയും, ബുധൻ മേൽപ്രകാരം സ്വക്ഷേത്രഗതനായിനിന്നാൽ കഴുതയേയും, സൂര്യൻ അല്പകാരം കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളിൽ സ്വക്ഷേത്രസ്ഥനായി നിന്നാൽ കാരണ്ണു, പൂച്ച, കീടി, ഇതുകളേയും പറയാം. അനന്തം ഉല്പാദകപരാശിയായാൽ ഈ മൃഗങ്ങൾ ശ്രംഹികൾ (ശിംശ്ശിൽകൊമ്പുള്ളവ) എന്നും തിന്തുപുല്ലപരാശിയായാൽ ഭംഗികൾ (വായിൽകൂടി പുറപ്പെടുന്ന കൊമ്പോടുകൂടിയവ) എന്നും അധോമുഖപരാശിയായാൽ മുളികൾ (വെറും കുളമ്പുമാത്രമുള്ളവ) എന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

അരോപസ്വഗുണഭേദേ ജാവാകൃതമർക്കഭേചമുഗമുന
പശുജന്തുഗുണവചുപ്തം സർക്ഷസ്ഥപുഗ്രഹമഷ്ടകം. ൩൨

കഴിഞ്ഞശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം വ്യാഴം കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളിൽ സ്വക്ഷേത്രഗതനായി നിന്നാൽ കുരിശേയും ചൊവ്വാ മേൽപ്രകാരംനിന്നാൽ ഭൂമിനേയും ശനി സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ കേന്ദ്രത്രികോണഗതനായിനിന്നാൽ മാനിനേയും ശുക്രൻ മേൽപ്രകാരം നിന്നാൽ പശുക്കളേയും ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എല്ലാഗ്രഹങ്ങളും സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ എല്ലാവിധത്തിലുള്ള മൃഗങ്ങളേയും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രൈദൈവജന്മവല്ലഭാഖ്യാനാംവ്യാഖ്യാനാം
ഏകാദശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ പാദശാലഗ്രന്ഥഃ

ദൃഷ്ടാന്താമലം (സ്മിരിഷയം.)

ഭവംഗാമകവർഗ്ഗം യോഗോപാധാതിരോപ്യം
 ഉഗ്രബലയോഃകന്യായാം ഉഗ്രപുനർഭൂപതിശ്ചാഭേ. ൧

ഒരു പക്ഷത്താൽ നിർദ്ദിഷ്ടമായ പ്രശ്നമായും പ്രശ്നാവിനു വിശ്വാസിക്കത്തക്കവണ്ണം ചില കാര്യഫലങ്ങളെ അഭ്യന്തരീ പരയങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. അവക സംഗതികളെ കാലദേശാവസ്ഥാനുസരണം ചിന്തിക്കേണ്ടതാകയാൽ ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ അങ്ങിനെ ഉള്ള ചില വിഷയങ്ങളെയാണ് പ്രതിപാദിക്കുവാൻ പോകുന്നത്. അറിവ് കളശ്രുതന്മാരുടെ വർഗ്ഗങ്ങൾ ഉദിച്ചുകാണാനോ അവർ ഒതമിച്ചു നില്ക്കുകയോ പരസ്പരക്കേതുഗതന്മാരായിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ പ്രശ്നാധിപരസ്മിതസങ്കന്താനെന്ന് പറയണം. ഇവർ ഒതമിച്ച ലഗ്നത്തിലോ ഏകാമിനോ നിന്നാൽ ഈ പറഞ്ഞ യോഗത്തിനു പ്രാബല്യമുണ്ട്. ഇപ്രകാരം ബാഹ്യശ്രുതന്മാരുടെ വർഗ്ഗമോ യോഗമോ ഉണ്ടായാൽ പ്രശ്നാധി കന്യാദൃഷ്ടകന്യാതിരിക്കേണ്ടതും രാശിശ്രുതന്മാരുടെ വർഗ്ഗയോഗങ്ങൾ മേൽപ്രകാരം സംഭവിച്ചാൽ പ്രശ്നാധി പുനർഭൂതന്മാരായെന്നും പറയാം. ഇവിടെ ഭൗതികപ്രകൃതിയിലോ മേൽപ്പ്രകൃതിയിലോ പിന്നെ അന്തർ ഭൗതികമായി രീതികളെയാണ് പുനർഭൂതന്മാരെ കൊണ്ട് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്.

നാശ്വാശ്രയാൽ സമൃദ്ധോ ദുർബ്ബലമംഗിർഭൂതോർഭിനകൃത്യശ്ച
 ഉഗ്രചന്ദ്രാഭയാദധൃഃ കലഹരപ്രാഭോഭവേൽപ്രശ്നം. ൨

അഭിപ്രശ്രുതന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ വർഗ്ഗമോ ഉണ്ടായാൽ പ്രശ്നാധി സ്മിയുടെ അശ്രമംകൊണ്ട് വലിക്കപ്പെട്ട സമ്പത്തോടുകൂടിയവനായിരിക്കും. എന്നു മാത്രമല്ല പ്രവിടാവോ പ്രശ്നാവിന്റെ ഭൗതികയോ നേതൃക്കൈകല്യമുള്ളവരായിട്ടും വരാം. അതുപോലെതന്നെ ചന്ദ്രശ്രുതന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയോർവർഗ്ഗങ്ങളെത്താൽ പ്രശ്നാധി ധനാനുഭവം കലഹരപ്രിയനായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

അന്യാക്രാന്തസ്മികോമമശശിനോഽധൃ ജന്മഹൃദവർഗ്ഗേ
 ബുധശശിചർദ്ദേധന്യശ്ശരിക്കുതോമാതാവിനസ്സുഗാൽ. ൩

ചന്ദ്രശനികളുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ മന്നാൽ പ്രവിടാവിന്റെ ഭൗതിക അന്യാക്രാന്തമാകാനും ഗുരുചന്ദ്രന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടി

വർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായാൽ പ്രഷ്ടാധ്യ അധ്യൻ(ധനവാൻ) അന്നെന്നും ബുധ ചന്ദ്രന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയോഗവർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായാൽ പ്രഷ്ടാധ്യ ധന്യനാണെന്നും ചന്ദ്രകുരുന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയോഗവർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായാൽ രാത്രിഹീനനാണെന്നും പറയണം.

കൃതാക്ഷകമല്ലാഃ കരുവർദ്യേ സൗമന്യമൃഗതയോഗേ
സൗരേന്ദ്രജയോര്ദ്യോഗേ സ്വാദാഗൃതികോനരോന്മേതരഃ. ൨൦

കരുശനികളുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ വന്നാൽ പ്രഷ്ടാധ്യ കൃതനായും കരുബുധന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ രക്ഷിച്ചു തരുന്നതും കരുഗുരുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയോഗവർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ മല്ലനായും(ഗുസ്തിക്കാരൻ) ശനിബുധന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ അസത്യവാദിയുമായിരിക്കുമെന്നു പറയുക. ഇവിടെ പറയാത്ത ഗുരന്മാരുടെ വർഗ്ഗയോഗദൃഷ്ടികൾക്കൊക്കെയും ഇപ്രകാരം ഫലങ്ങളെ ചിന്തിച്ചുസൂക്ഷ്മമായി പഠനത്തുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ഇതാണ്ടു ഗുരന്മാരുടെ പ്രത്യേകം പറഞ്ഞപ്രകാരം അവർ ഒത്തമിച്ചു ലഗ്നത്തിലോ ഏഴാമെടത്തോറിനാൽ ഫലം സൂക്ഷ്മമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവിടെ സൂര്യകുരുന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ ലഗ്നത്തിൽ വന്നാൽ പിതാവില്ലാത്തവനെന്നും ഗുരുവികളുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ വന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ പിതാ; സമ്പന്നനായിരിക്കുമെന്നും ഗുരുശുക്രന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ പത്നി സാധധചാരമുള്ളവളെന്നും ശനിചന്ദ്രന്മാരുടെദൃഷ്ടിയോഗവർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായാൽ മാതാപുത്രചാരമുള്ളവളെന്നും ശനിശുക്രന്മാരുടെയോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ വന്നാൽ ഭാര്യ ദുസ്സപദമുള്ളവളെന്നും ചന്ദ്രവികളുടെയോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ പ്രഷ്ടാധ്യ പിതൃമാതൃജനപുത്രനെന്നും ഉത്ഥിച്ചു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക. എല്ലാവരും അനിഷ്ടയോഗങ്ങൾക്കും ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ദോഷഫലം ദുർബ്ബലമായിരിക്കുമെന്നുള്ള വിധിയും ഇവിടെ അനുസരണയുമാകുന്നു. ലഗ്നത്തിന്റെ ഏഴാമെ-ത്തു് ഉച്ചഗ്രഹം നിന്നാൽ അ ഗ്രഹത്തിനു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള എല്ലാ ദ്രവ്യങ്ങളും പ്രഷ്ടാവിന്റെ കൈവശമുണ്ടു് എന്നു പറയാം. ഏഴാമെത്തു നീചഗ്രഹമാണു നിൽക്കുന്നതെങ്കിൽ അ ഗ്രഹത്തിനുള്ള ദ്രവ്യങ്ങളുടെ നാശത്തെ യും പറയണം. ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്രികോണഭാവങ്ങളിൽ ബലവാനായി നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാധ്യ ധനവാനും ഭാഗ്യവാനുമായിരിക്കും. വിദേശയിട്ടും അ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ദ്രവ്യങ്ങളുടെ ലഭവും ശുഭതപവും പറയുകയും ചെയ്യണം. എന്നും ഉപദേശം.

വനജന്തുക്കൾ.

അർണ്ണവഭാവദ്യുത ചന്ദ്രശ്ശരീരചിതമാചമ്ബി
ബുധകൃത്യേയോരേ പക്ഷിമദിതന്തിരീക്ഷേതേ. ൫

അർണ്ണവഭാവമായ രാശിയും ചന്ദ്രശരീര ചിത്രങ്ങളും ലഗ്നത്തിൽ സംഭവിച്ചാൽ, പക്ഷികൾ മൃഗങ്ങൾ (ശ്രംഗമുള്ളവയും ഇല്ലാത്തവയും ആയ മൃഗങ്ങൾ) ചമ്ബികൾ (തുകൽ ഉള്ളവ) ഇവയുടെ മിന്നത്താണുപറയണം. ഈ പക്ഷിജന്തുക്കൾ കൊണ്ടു് വനജന്തുക്കളെന്നു നാശിച്ചാൽ പിന്നെ അവ ഏതുവസ്തുത്തിൽപെട്ടവയാണെന്നാണു് പറയേണ്ടതു്. അവിടെ ബുധകൃത്യന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ ആ ജന്തുക്കൾ പക്ഷിജന്തുക്കളാണെന്നു പറയാം. ദീർഘദിനാണഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ വന്നാൽ പശുവുഷ്ടോഗാദികളായ ശ്രംഗികളുടെ പിന്തടയന്നു അറിയുക. അപ്രകാരം ചുരുഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായാൽ പൂരികളായസിംഹാദിമൃഗങ്ങളെന്നും ചൊവ്വയുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായാൽ ചമ്ബികളായ വ്യാഘ്രാദികളെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക. ഇവിടെ ലഗ്നസ്ഫുട്തിലെ നക്ഷത്രം ആദ്യപാദമായാൽ പ്രശ്നം പക്ഷിവിഷയം എന്നും ദവിവയപാദമായാൽ ശ്രാഗിവിഷയമെന്നും തൃതീയപാദമായാൽ പൂരിവിഷയമെന്നും ചതുർഥപാദമായാൽ ചമ്ബിവിഷയമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഷഡ്വർഗ്ഗഫലം.

പ്രോതാഭേക്കാല ഗ്വാന്ത്രിശ്ച മാദനോവാശോവർഗ്ഗാഃ
ശുഭബുധിജാപ്രദാഗ്നതബുധസൗഖ്യമാസംഖ്യം. ൬

ലഗ്നത്തിന്റെ മേദാശ, ഭേദാശം, ഭേഷ്യം, ത്രിശോശം, ദ്വാദശാശം, നവംശം എന്നീ ഷഡ്വർഗ്ഗങ്ങൾ മുഴുവനും വ്യാഴത്തിന്റെ വർഗ്ഗങ്ങളായിവരുന്നതു ശുഭമാകുന്നു. ഇവ അറുപതുവർഗ്ഗങ്ങളായാൽ ബുധിസാമന്ത്രിയും, ശനിവർഗ്ഗമായാൽ ജാപീധയും ഫലമായിരിക്കും. ദവിടെ അഭിമുഖന്റെ വർഗ്ഗങ്ങളും കരുന്റെ വർഗ്ഗങ്ങളും വന്നാൽ ഫലം ശനിയെപ്പോലെമെന്നും പൂർവ്വപക്ഷപന്ത്രന്റെയും ശുക്രന്റെയും വർഗ്ഗങ്ങൾ വന്നാൽ ഫലം വ്യാഴത്തെപ്പോലെയും ക്ഷിണപന്ത്രന്റെവർഗ്ഗഫലം ശനിയെപ്പോലെയും പറയണമെന്നുപദേശം.

അംശകവാഗാൽ മൃഗങ്ങൾ

മേഷാംശോഽജാവിനാം യോമഹിഷാണാംവൃഷാംശകേരന്ത
മിഥുനാംശേന്ദ്രീപുരസ്ഥചരോധപഞ്ച ചാരാണാം. ൭

മുമ്പുപറഞ്ഞ തോഴങ്ങളില്ലാത്തതോ ബലവാനിനങ്ങളായോ വന്നാൽ ബലമുള്ള നവാരംഭകൾക്കോ വർദ്ധോത്തമാംശകൾക്കോ താഴെ പറയുംപ്രകാരം ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. മേഘാശങ്കമായാൽ കമ്പിളിയാട്ട മുതലായ അമൃതവർഗ്ഗങ്ങളുടേയും വൃഷഭാശമായാൽ പശു കാള എന്നെല്ലാ നീളങ്ങളുടേയും മീനാശമായാൽ സ്രീപുരുഷന്മാരുടേയും കർക്കശാശമായാൽ വണ്ടു് തേനിച്ചു ജലജന്തുക്കൾ ഇവയുടേയും ഉൽപ്പത്തിയെ ചിന്തിക്കണം.

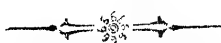
വൃകസിംഹവരാഹാണാം തദേശസിംഹാരംഭേപന്ത്രേ മൃഗം ഗജജന്തുലാംശേസ്യാൽ സരീസ്രപാണാം തദഃപരതഃ. ധ

ലഗ്നം സിംഹാരംഭമായാൽ ചെന്നായ്, സിംഹം, കടുവാ, പന്നി, മാൻ എന്നീമൃഗങ്ങളുടേയും കന്യാശങ്കമായാൽ സ്രീപുരുഷന്മാരുടേയും തുലാശങ്കമായാൽ ആനയുടേയും വൃശ്ചികാശങ്കമായാൽ സ്ഥലജങ്ങളായ സരീസ്രപങ്ങളുടേയും ജന്മത്തെ പറയണം.

കാകാനാംവാന്വഭേ ദശമാശങ്കതേതു ജന്മഭാസാനാം ശ്വാധാർമ്മികമാശാണാംകുഭേ ജലജീവിനാംചാന്ത്രേ. ന്

ചാപാശങ്കമായാൽ കാക്കകളുടേയും മകരാശങ്കമായാൽ ദാസഭൃതാദികളുടേയും കുംഭാശങ്കമായാൽ പട്ടി അധാർമ്മികൻ കള്ളൻ എന്നീചതുർത്തിന്ദരം മീനാശങ്കമായാൽ ജലജീവികളുടേയും ജന്മമെന്തെന്നു പറയുക. ഇങ്ങിനെതന്നെ നഷ്ടമുഷ്ടാദികളേയും പറഞ്ഞുകൊൾക. പൂർവ്വോക്തലക്ഷണപ്രകാരം മൃഗവൃക്ഷലക്ഷണവ്യാദികളുടേയും സ്രീപുരുഷഭേദത്തെയും തന്നെത്തമുള്ള ശുഭാശുഭങ്ങളേയും ഇപ്രകാരം നിരൂപിച്ചുകൊള്ളണം.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ
ദൈവജ്ഞൈവല്ലഭാഖ്യാനം വ്യാഖ്യാനം
പാദശോദ്ധ്യാനം

ബഥ ത്രയോദശോദ്ധ്യായഃ.

മൃത്യുലക്ഷണം.

ഉരഗൈച്ഛേച്ഛിതകാന്താ ദ്രോണാബാഹുശ്ചോവസദശമുഖാഃ
ശ്വാഃകുശ്ലുഷ്ടരാനംനിധനേനഭി ചക്രമാസ്തിഭാസത്.

അനന്തരം മൃത്യുലക്ഷണങ്ങളെപ്പറയുന്നു. സമുപ്തപേഷ്ടിതദ്രോണാബാഹുശ്ചോവശ്ച, സൂക്ഷ്മ, വാനന്ത, ജഃബ്ബരം എന്നീ ദ്രോണങ്ങളും ബണ്ഡാരി, പാശാധാരി, ഹേളധാരി എന്നീദ്രോണങ്ങളും കൂരഗ്രഹങ്ങളുടെ തോളപ്പിരികളോടുകൂടി ഗഗനതങ്ങളായി വരികയും ക്ഷീണചക്രൻ അപ്പോമത്തിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രജ്ഞാവിന്ദ്വതി സംഭവിക്കുമെന്ന് പറയുക. ഇവിടെ അന്യോവിചാരമായ പ്രശ്നമായിത്തന്നെയും ഈ ലക്ഷണം വികല്പമാണെന്ന് മൃതിയെ വിധിക്കാതെ പദഭേദം.

പുഷ്പാദയേവിലഗേ കൃതവഗ്നാസ്തസുഖപനിധനഗതഃ
നിധനേചശിതശ്ചിതമിതതേ ശോഭാഭിതഃ പുതഃ.

ലഗ്നശാരി പുഷ്പാദായത്തിലിക്കേ ഏല്പാപാപഗ്രാഹങ്ങളും ലഗ്ന, നാച്, ഏഴ്, പെട്ടെന്ന് ചത്തു എന്നീഭാവങ്ങളിലും ചക്രൻ അപ്പോമത്തിലും നിൽക്കുക എന്നാൽ ശോഭാവിഷയമായോ ഭോമവിഷയമായോ ഇരിക്കുന്ന പ്രശ്നപ്രകാരം ശാരി മരിക്കുമെന്നു പറയണം ഇവിടെ ശുഭഗ്രഹങ്ങളോടുകൂടെ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്നതായാൽ മൗണത്തെ വിധിക്കുകയുണ്ടാകും.

ശോഭാഭോവസാനങ്ങൾ.

പശ്ചന്ത്യശുഭായതിശേ രാശശാപരിതപാതു രാശസൂത്രസ്ഥം
തതിമേദിവസോഗ്രാധിസ്താമൈസ്തവമേധതേ ശാരി.

പാപഗ്രാഹങ്ങൾ രാശസൂത്രകാരണമായ ഗ്രഹത്തെയോ ചക്രനെയോ ഏതൊരു നക്ഷത്രത്തിൽനിന്നും ഉദ്ധരിച്ചെടുത്തുവോ ആ നക്ഷത്രദിവസം പ്രജ്ഞാവിന്ദ്വ രാശമാരംഭിച്ചു എന്നുപറയണം. അതുപോലെതന്നെ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ഏതൊരു നക്ഷത്രത്തിൽനിന്ന് ഗ്രഹത്തെയോ ചക്രനെയോ നോക്കുന്നതോ ആ നക്ഷത്രത്തിൽ രാശശാമനം ഉണ്ടാകുമെന്നും പറയാം.

ലഗ്നാശ്വേദോന്മതിമേ ശാശ്വതതിമേ ഭവേദോന്മഃ
സമുദ്രാ പര്യന്തീനും യതിമേതതിമേ സുഖീഭവതി

ഭ

ലഗ്നാശ്വേദനക്ഷത്രത്തിൽനിന്ന് ഏതാമത്തെ നക്ഷത്രത്തിൽ ചന്ദ്രൻ പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗത്തോടോ ഭൂമിത്തോടോ ചുറ്റുപാടായി നിന്നിരുന്നവോ ആ നക്ഷത്രദിവസം ശാശ്വതം ആരംഭിച്ചു എന്നു പറയണം. ലഗ്നാശ്വേദനക്ഷത്രത്തിൽനിന്ന് ഏതാമത്തെ നക്ഷത്രത്തിലാണ് ചന്ദ്രൻ ശുഭയോഗഭൂമികളോടുകൂടി ചേർന്നിരിക്കുന്നത് ആ നക്ഷത്രത്തിൽ ശാശ്വതത്വം ശമനം ലഭിക്കുമെന്നു പറയുക.

സാധ്യാസാധ്യങ്ങൾ.

ഷാസ്ത്രാപ്തമേവ ശ്രുതാസ്തിവൃന്തുവലോകനാനിവാകിരണൈഃ
നോത്തിഷ്ഠതേ സമഗ്രീനക്ഷത്രചിഹ്നഭേദേണാത്മാഭ്യം. ഭ

ലഗ്നത്തിന്റെ അറകളെങ്കിലും എട്ടാമെട്ടെങ്കിലും പാപഗ്രഹങ്ങൾ നോക്കുകയും നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രാപ്താപ്തം ശാശ്വതമെന്നു മോചിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. ഈ ഷാസ്ത്രാപ്തമഭാവങ്ങളിൽ ഒരേ ഒരേ ശുഭഗ്രഹവും മറ്റൊരേ ഒരേ പാപഗ്രഹവും നിൽക്കുകയും നോക്കുകയും ചെയ്താലും ശാശ്വതം യാഗ്യം തന്നെ. എന്നാൽ വൈകാരിക ശുഭാശിയായിരിക്കുകയും അവിടെ ശുഭയോഗഭൂമികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ലഗ്നാധിപൻ ഇഷ്ടഭാവത്തിൽ ബലവാനായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ചികിത്സാദികളെക്കൊണ്ടു ശാശ്വതമെന്നു ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ലഗ്നാധിപനും വൈകാരികവും ദോഷാശ്വേദിതമായാൽ ശാശ്വതമെന്നു മിക്കവാറും പ്രയാസമായിരിക്കും. അതുപോലെതന്നെ ലഗ്നം ഷമിതശാശിയാലും ശാശ്വതത്വം ശമനം ലഭിക്കയില്ല. ചരശാശിയാൽ ഭാഗശാശിയാലും സുഖവും ലഭിക്കും. ഉദാഹരണത്തിനായിട്ടാൽ ശാശ്വതം യാഗ്യം എന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക. അറകളെങ്കിലും എട്ടാമെട്ടെങ്കിലും ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗഭൂമികൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പ്രാപ്താപ്തം മിക്കവാറും ശാശ്വതമെന്നായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ത്രിദോഷലക്ഷണം.

പിത്തേനകുഷേദിപരസ്സമുത്പാദാതുസശിദാസ്തരയോഃ
വാതകമാദ്രാഹോഷേഷാപ്രാസ്സപാശേഷധാതവാദ്യഃ. സ

ലഗ്നത്തിലോ ആര്യപത്തിലോ നിൽക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു പ്രാപ്താപ്തിന്റെ ശാശ്വതത്വം ചിന്തിക്കണം. ഇവിടെ ചൊല്ലാത്തു പിത്തം; ബുധൻ വാതം; ശനിയിലോ വാതം; ആദിത്യൻ പിത്തം; ചന്ദ്രൻ കഫം; വ്യാഴത്തിൻ വാതം; ശുക്രൻ ക

ചം; ഹാഹാ! വാഴം എന്നീ കൃത്തിന് പാഞ്ഞിട്ടുള്ള ത്രിഭാഷ വികാരങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടായ ഭാഗത്തെയാണ് വിർഭദ്രശിക്കേണ്ടത്. ലഗ്നാതുശങ്ങളിൽ ഗ്രാമോ/ദൃഷ്ടികളിലെങ്കിൽ രാശ്യാധിപനായ ഗ്രാമത്തെക്കൊണ്ട് പാതാദിവിചാരങ്ങളായ ഭാഗങ്ങളെ നിരൂപിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതുപോലെതന്നെ “സ്തോത്വസ്ഥസ്യക്ഷതപഗമശ്ച കൃപസാസംശയാ മദാർക്ക ചതുർവ്യധശ്ച സുരേന്ദ്രഭാമഃ” എന്നുള്ള കൃമത്തിന് ധാതുഭോധങ്ങളായ ഭാഗങ്ങളെയും ചിന്തിക്കണം. പൂർവാക്താക്രിയങ്ങളെക്കൊണ്ടും യുക്തികൊണ്ടും അഭോധിച്ചു ജപം, അതിസാരം, കഷ്ടം, വിദ്രവ്ധി, ക്ഷീരം മുതലായ ഏല്ല്യാഭാഗങ്ങളേയും സൂക്ഷ്മമായി പഠഞ്ഞുകൊൾക.

മരണഭാരത.

മരണ സ്രവേണുത്വാഗ്വാ സ്വപ്നാതിഭീമേഷുവൃഷ്ടകൈർഭവേനൈഃ കൃതവാരഗ്രഹാഞ്ചപി വിചിന്താശ്ചൈസ്ത്വദ്ഭാമരണം. ൭

സ്വപ്നവന്മോ ഭോമിയോ ആരു കർമ്മങ്ങൾ മരണഭാരതാദിനെ കുറിച്ചു ചോദിച്ചാൽ പ്രാച്യം, അതുശ, കൈരോളം ഉദയംകൊണ്ടോ താഴെ പറയുപ്രകാരം കേൾക്കേണ്ട നിരൂപിച്ചു പറയേണ്ടതാകുന്നു. മേടത്തിന് അർദ്ധം ഇ-വത്തിന് പത്തു വൃഷഭാദി, മിഥുനത്തിന് പൂര ഷാൻ സ്രീ ദശാഭായുധം, കർക്കടത്തിന് ഞെട്ട് സപ്തം അഷ്ടം, ചിങ്ങത്തിന് സിംഹം കടന്നു പൂരി ഇത്യാദികളിൽനിന്നുസംഭവസഭവേത്തിനതാവുന്ന മരണത്തെ ചിന്തിക്കുക. ഇതുപോലെതന്നെ ശേഷരാശികളെക്കൊണ്ടും ഉപരിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ലഗ്നാംശക രാശിനെയെക്കൊണ്ടു പാർവ്വീക്ഷേത്രഗ്രാമദികളായ മരണഭേദവും ചിന്തിക്കുക. പൂർവിഗ്രാമമുള്ള പഞ്ചഭൂതങ്ങളുടെ നാഥനായ ഗ്രാമങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭൂവാദികളിലെ മുതിയും പറയണം. മേന്ദ്രസ്ഥന്മാരായ ഗ്രാമങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചക്രമണാസനശ്ചുവസ്ഥഭേദേയും ചിന്തിക്കുക. ഉദയാതുശമേന്ദ്രരാശികളിലുള്ള ഗ്രാമങ്ങളെക്കൊണ്ടു മരണസ്ഥലത്തുള്ള ജനങ്ങളെയും പറയണം. മരണരാശിയിൽ അത്യുച്ചസ്ഥനായ ഗ്രാമം നിന്നാൽ മരണമേന്ദ്രത്തിലോ ഭോസന്നിധിയിലോ എന്നും അവിടെ നീചഗ്രാമംനിന്നാൽ വീചഗ്രാമത്തിലൊന്നും ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ ബന്ധുഗ്രാമത്തിലൊന്നും ശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നാൽ ശത്രുഗ്രാമത്തിലൊന്നും ഉള്ള ഭേദത്തെയും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം ഗ്രാമം മരണരാശിയിൽ സ്വകോത്രസ്ഥനായി നിന്നാൽ മരണം സ്വഗ്രാമത്തിൽതന്നെയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ലഗ്നം ചരരാശിയായാൽ വിഭേദവും ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിയായാൽ സ്വഭേദവും ഉഭ

യശശിന്ധായാൽ സ്വദേശാദിദേശഭ്യമായ മാർഗ്ഗം മുതിസ്ഥലമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. കൂരഗ്രാമരാശിയിൽ കൂരഗ്രാമദർശിനോടുകൂടി കൂരഗ്രാമം നിന്നാൽ വിഷമോ അഗ്നിമോ അയ്യധമോ നിമിത്തം ഉള്ള മരണത്തെയും പറയാം.

ഗത്യരൂപാദി.

ഗതിരപിതേയോപാധ്യാ ഗ്രാമഭവനാശൈശ്വര്യപാശിസ്തകരഃ
ദപിപദമതുഷ്ടദപകിസരിസൃപജാത്യാദിമോതേന.

പ

ഉദാഹരണത്തിൽ നിൽക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഗ്രാമം ഉച്ചസ്ഥാനായാൽ ദേവസമനെന്നും നീചസ്ഥാനായാൽ ചണ്ഡാലനെന്നും ശത്രുക്കേതുരതനായാൽ നരകസമനെന്നും മറ്റും ഉള്ള ഭേദങ്ങളെ ചിന്തിച്ചു പൂർണ്ണപരജ്ഞാപസ്ഥകളെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ആ ഗ്രാമം ദപിപാദാശിയിൽനിന്നാൽ മനുഷ്യാജാതിയെന്നും ചതുഷ്പാദാശിയിൽനിന്നാൽ ചതുഷ്പാജാതിയെന്നും പകിസരിയിൽനിന്നാൽ പകിസരിയെന്നും സരിസൃപരാശിയായാൽ സരിസൃപ (സർപ്പാദി) ജാതിയെന്നും പറയണം. ഇവിടെ ശാശിപോലെതന്നെ ദേക്കാണ നവംശകങ്ങളെക്കൊണ്ടു ദപിപദാദിഭേദത്തെ ചിന്തിക്കാവുന്നതാണ്. ലഗ്നത്തിൽ ഗ്രാമോതഗോഷ്ടികളില്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങല്ലാ രാശിയെക്കൊണ്ടു നിരൂപിച്ചുകൊൾകയും വേണം. ഇങ്ങിനെതന്നെ പൂർണ്ണമത്തേയും പുനർജന്മത്തേയും ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇവിടെ ദപിപദാദിരാശികളും ഉൽജപമുഖം അധോമുഖം തിർത്ത്ത് മുഖം എന്നീ ഭേദമനുസരിച്ചു ദപിപദാദിഗുണത്തിനെ ഉൽകൃഷ്ടത, നികൃഷ്ടത, മദ്ധ്യമതപം എന്നീ വ്യത്യാസങ്ങളേയും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ബന്ധനലക്ഷണം.

സൗദേക്കാണോ യാ ഭുജംഗപരിവേഷ്ടിദൈവമാലഗോ

ശശിസൗരാഭ്യാദുഷ്ടേ ബന്ധനമിഹിധാധ്യാമാദേശേ.

ൻ

ലഗ്നം ശനിദേക്കാണമായോ അല്ലാത്തപക്ഷം ഭുജംഗം നിഗളം ഞ്ഞു പുനനിക്കുള്ള ധരിക്കുന്നതായോ വരികയും ചന്ദ്രനും ശനിയും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ പൂർണ്ണവിനോ മുന്മാറത്തപുകാരം ഉള്ള ദപിപദാദിമർക്കോ ബന്ധനമുണ്ടെന്ന് പറയണം.

പാശകേഷ്ട്രേഷ്വരമേ ത്രികോണചതുരശ്രസപ്തമേഷ്വരതേ

കൃഷ്ണാർന്നിരീകൃതമാണേ ബന്ധോസ്തീത്യാദിശേൽക്ഷിപ്തം.

ഹ

ശനി, ചേടം ചിങ്ങം മുതലായ പാചരാശികളിൽ പാചഗ്രാഹ

ങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടി നാലു, അഞ്ച്, ഏഴ്, ഒമ്പതു എന്നു ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാവും ബന്ധനത്തെ പറയാം. ക്ഷിപ്രാ എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഉടനേതന്നെ ബന്ധനം സംഭവിക്കുമെന്നു സാരം.

ബന്ധമോചനം.

അമിതോപരേതോക്ഷഃ സ്ഥിരോചരോഽപി സുതീർഥാവാപേന ദിശരീരഗതേനതഃ മദ്ധ്യമകാരോനമോക്ഷസ്സുഗ്രാൽ. ൧൧

ബന്ധനത്തിൽ നിന്നു മോചനം പുറപ്പെടാൻ ലഭിക്കുമെന്നു മോചിച്ചാൽ താഴെ പറയുന്നപ്രകാരം കാര്യം പറയേണ്ടതാകുന്നു. മേൽ പറഞ്ഞ യോഗത്തിൽ ശനി ചരവരിയിൽ നിന്നാൽ ഉപേതനെ ഒരു മാസംകൊണ്ടും സ്ഥിരരാശിയിൽ നിന്നാൽ ഒരു വത്സരംകൊണ്ടും ഉയരാശിയിൽ നിന്നാൽ ഒരു മാസംകൊണ്ടും മോചനം ലഭിക്കുമെന്നു പറയുക. അല്ലാത്തപക്ഷം ശനി എന്നു രശ്മിചക്രം ദൃശ്യനായാ ട്ടുണ്ടോ അത്രമാസമോ വെച്ചോ അയനമോ കടിയുന്മേൽ മോചനം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയാം.

അഗ്നിദീപ്തി.

സപ്താഗ്നിശസ്ത്രവദാനം ദ്രക്ഷാണമവിക്ഷതേചിർബ്ജവദാൻ. ഭോമോവാമദ്ധ്യോഹേന വിദ്വാദ്ഭേദമഗ്നിസ ഭൂതം. ൧൨

സപ്താഗ്നിശ്ച അഗ്നിശ്ചാഗ്നിശ്ച ആയുധാഗ്നിശ്ച ആയ ദ്രക്ഷാണത്തെ പത്താമെടുത്ത് നില്ക്കുന്ന അഭിപ്രായം ചൊല്ലാതോ നോക്കുന്നു എന്നിൽ അഗ്നിയിൽ നിന്നുള്ള അശാന്തം പറയണം.

ശുഭാശുഭഫലം.

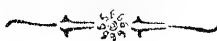
മദ്ധ്യോഹ്നചതുർമാത്രാം ചൂച്ഛാൽഗതാശുഭാവിവൃദ്ധികഃ കർത്യപോപാഹ്നാനം സപ്തോദ്ധ്യചുതാശ്ചവനാഃ. ൧൩

പത്താമോചനത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം മുതൽ നാലാം ഭാവത്തിന്റെ ചൂച്ഛാൽപത്നനം ഉള്ള അറുമാസംകൊണ്ട് നില്ക്കുന്ന ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ കാര്യജനത്തേയും അഭിപ്രാധിയേയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹങ്ങൾ ഹാരിയേയും ക്ലേശത്തേയും ചെയ്യും ചെയ്യും. വേതിൽ നില്ക്കുന്ന ശുഭഗ്രഹം ഊഷ്മളത്തേയും പാപഗ്രഹം അനിഷ്ടഫലത്തേയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ഇതി കൃഷ്ണീ ശസ്ത്രേ

ദൈവത്തുപലുപ്രായം വ്യാഖ്യാനം

ശ്രീമാതേ ശാസ്ത്രേ

അഥ വതുർദ്ദുനോദ്ധ്യായഃ

യാത്രാപ്രശ്നം.

ചരയാശിയായോ ചരശ്ശംശകമായോ ചരാശി ഭേ
 ഷാണമായോ വരികയും വഗ്നാധിപനായ ഗ്രാഹം കമ്പതാമെത്തോ
 അപ്പമത്തിലോ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രശ്നം പ്രവാസചിന്താ

൧

(വിദേശയാത്രാ) വിഷയമാണെന്നു പറയണം.

പ്രോഷിതസ്ഥിതി.

നിന്നു പ്രവചനസംശ്ലുക്കുറഞ്ഞൊഴുത്തുതത്ത്വസിദ്ധികൾ
 ത്രാസഭരപിഷ്ടേശാപാചൈതദ്യമസ്ഥിതൈർവ്യാപി.

൨

ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ വഗ്നത്തിലോ കമ്പതാമെത്തോ അപ്പമത്തി
 ലോ ഏഴാമെത്തോ നിന്നാൽ യാത്രചോയ പുരുഷനു സുഖവും ഇപ്പു
 സാല്യവും ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. പാപഗ്രഹങ്ങൾ മൂല പർ
 ണ്ത സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ത്രാസവും ഭയവും പരിപ്രകാരേണ
 ക്ലേശവും അനുഭവിക്കുന്നു എന്നു പറയാം. ഇവിടെ കമ്പതാമെത്തു
 ശുഭഗ്രഹം നിന്നാൽ പ്രവാസമാണെന്നും അപ്പമത്തിൽ ശുഭഗ്രഹം
 നിന്നാൽ ശത്രുവ്യഭേദത്തിലൊത്തിയശേഷവും ഏഴാമെത്തു ശുഭഗ്ര
 ഹംനിന്നാൽ മടങ്ങിപ്പോയവനുമെത്തിയും ശുഭപ്രാപ്തിയുണ്ടാകുമെന്നു
 അറിഞ്ഞുകൊൾക. ഈ പറഞ്ഞസ്ഥാനങ്ങളിൽ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നി
 ന്നാൽ ഇപ്രകാരം അശുഭഭാവവും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഏഴാമെ
 ത്ത ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ശത്രുരാരിയിൽ നിന്നാൽ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നും
 നീചരാശിയിൽ നിന്നാൽ നീചന്മാരിൽ നിന്നും ബന്ധുക്കളാകുന്നതിൽ
 നിന്നാൽ ബന്ധുക്കളിൽനിന്നും, സ്വക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നാൽ സ്വജന
 ണങ്ങളിൽ നിന്നും ധനാഭിലാഷത്തെ പറയണം. ഏഴാമെത്തു വ്യാഴനി
 ന്നാൽ ബ്രാഹ്മണാഭ്യുത്തമമായിട്ടുള്ളിൽ നിന്നും ശുക്രൻ നിന്നാൽ സ്ത്രീ
 കളിൽനിന്നും ചുണ്ണപത്രൻ നിന്നാൽ രാജാവിൽനിന്നും ബുധൻ നി
 ന്നാൽ കവനി കച്ചവടക്കാർ ഇവരിൽനിന്നും ധനാഭിലാഷത്തെ പ
 രയാം. ഏഴാമെത്തു അഭിത്യൻനിന്നാൽ രാജനിമിത്തവും ക്ഷേൻ നി
 ന്നാൽ കള്ളൻ നിമിത്തവും രാഹുശനികൾ നിന്നാൽ വ്യാധിനിമി
 ത്തവും ഉപദ്രവമുണ്ടാകുമെന്ന് പറയണം. കമ്പതാമെത്തു അഭിത്യൻ

ശുഭസംബന്ധത്തെപ്പറ്റി നിന്നാൽ പ്രോഷിതൻ രാജപുരുഷനായോ യത്തോടു കൂടി മടങ്ങി വരും. അതിനാൽ അപ്പോലിൽ നിന്നാൽ രാജാവാ രാജപുരുഷനായോ തടുക്കു വിധിയും വഴിയും വഴിയും തിരിച്ചറിയും. ചൊല്ലാ വെത്തിൽ നിന്നാൽ വാണിയുദ്യോഗാതിയും അപ്പോലിൽ നിന്നാൽ വഴിയിൽ ഉള്ളുനവിയോയും ലഗ്നസപ്തമഃകളിൽ നിന്നാൽ ഗോതൃദൃഷ്ടിയിലും സംഭവിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള ഫലങ്ങളെയും അനുഭവങ്ങളെയും ഗ്രാഹണശേഷങ്ങളെക്കൊണ്ട് വഴിചോലെ കിട്ടിയിട്ടു പറഞ്ഞുകൊൾക. ഇങ്ങനെ ഫലങ്ങളെല്ലാം ഉദയലഗ്നംകൊണ്ട് പറഞ്ഞുതന്നുപദേശം.

നിവൃത്തിലക്ഷണം.

പ്രാപ്തഗ്രാഹസംഗതിയിൽ തടിച്ചതൽപ്രോഷിതഗോതൃദൃഷ്ടിയിൽ ജീവേചതുഷ്ഠമസ്ഥേ പ്രോഷിതവിനിയുത്തിരാദേശം. ൩

ഉദയഗന്ധാധിപനായ ഗ്രാഹം ഏഴാമെത്തു നിന്നാൽ പ്രോഷിതനായ പുരുഷൻ അല്ലെങ്കിൽ സ്ത്രീ ഉടനെ മടങ്ങി എത്തുന്നതായിരിക്കും. ഉച്ചത്തിലോ മൂലകേന്ദ്രത്തലോ സ്വകേന്ദ്രത്തിലോ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രാഹം ഏഴാമെത്തുനിന്നാലും പ്രോഷിതവിനിയുത്തി (മടങ്ങി എത്തുമെന്ന്)യേ പറയാം. അലയാനായ വൃശം ലഗ്നം നാലു, ഏഴ്, പത്തു എന്നീ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നാലും പ്രോഷിതൻ മടങ്ങിയെത്തുന്നതാണ്.

നിവൃത്തികാലം.

ഗ്രാഹാസ്ഥിതിയോ തടയാളേകിയതിലുടനാദി താവതിരോധിദൃഷ്ടി പുനരാഗമനം പ്രമാണനം. ൪

ഉദയഗന്ധാശിരോമോ തദ്രാശ്യാധിപന്റേതോ ടിക്കിലും ഭേദത്തിലുമാണ് യാത്രപോയവന്റെ തൽക്കാലസ്ഥിതി. വാസ്തവത്തിലെ നക്ഷത്രമുതൽ പ്രശ്നഫലമായ ഗ്രാഹം നിൽക്കുന്ന നക്ഷത്രംവരെ എണ്ണിയാൽ എത്രസംഖ്യ വരുമോ അത്രദിവസം കഴിയുമ്പോൾ പ്രോഷിതൻ മടങ്ങിയെത്തുമെന്ന് പറയാം. വാസ്തവം സ്ഥിരശിയായാൽ ഈ പറഞ്ഞ സംഖ്യയ്ക്കു വ്യത്യാസമില്ല. ഉദയശരി ലഗ്നായാൽ ഈ സംഖ്യയെ എട്ടിനെയും ചരശരിയായാൽ മൂന്നിൽ ഗുണിക്കുകയും ചെയ്യണം എന്നുണ്ട്. ഇവിടെ ലഗ്നം പ്രഥമഭുജാണമായാൽ മേൽപറഞ്ഞ സംഖ്യയും ദ്വിതീയഭുജാണമായാൽ അതിനെ മൂന്നിൽ ഗുണിച്ച സംഖ്യയും തൃതീയഭുജാണമായാൽ അതിനെ മൂന്നിൽ ഗുണിച്ച സംഖ്യയും ഏതായാ അത്രദിവസം കഴിയുമ്പോൾ പ്രോഷിതൻ മടങ്ങിയെത്തുമെന്ന് പക്ഷാന്തംവെക്കുന്നു. മുന്പു പറഞ്ഞി

മറ്റു നിവൃത്തികാലങ്ങളേയും ഈ വിഷയത്തിൽ നിരൂപിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യാം.

ആഗമനലക്ഷണം.

ശുഭ്രേന്ദുജ്ഞാത്രികോണോ ചന്ദ്രഃപ്രേശുഭേക്ഷിതാഃശുഭാഃ

മിത്രമേന്ദുഗതവാവാവരേന്ദുശുഭേക്ഷിണാപേതാഃ.

ഭ

അഞ്ചാമെടത്തും വെതാമെടത്തുമായി ബുധനും ശുക്രനും ഒരു മിത്രോ പ്രവേശമാന്യോ നിൽക്കുകയും അല്ലാത്തപക്ഷം ചന്ദ്രൻ ബലവാനായി കേന്ദ്രത്തിലും പാപദൃഷ്ടിയില്ലാതെ പാപഗ്രഹങ്ങൾ ശുഭദൃഷ്ടിയോടുകൂടി ഉച്ചത്തിലോ സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിലോ നിൽക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ രണ്ടുനോമ്പും പ്രോഷിതാഗമനത്തെച്ചെയ്യുന്നതാണ്. പ്രോഷിതൻ ഭൂഗതനായാലും ഈ യോഗങ്ങൾ കണ്ടാൽ സുഖമായി തിരിച്ചെത്തുമെന്നു തീർച്ചയായും പറയാവുന്നതാണെന്നു സാരം.

ഭരണുരണോദയശ്ചൈവ സൗമ്യഗ്രഹവീക്ഷിതൈരതിസ്യാതാം

ഭവതിതദാപ്താഗമനം പ്രോഷിതസ്ഥാപ്തതാത്മാനാം.

സ

ലഗ്നത്തിലും പത്താമെടത്തും ക്ഷീണനല്ലാത്ത ചന്ദ്രൻ ബുധൻ വ്യാഴം ശുക്രൻ എന്നീ ശുഭഗ്രഹങ്ങളിലേതെങ്കിലും നോക്കുകയോ നിൽക്കുകയോ ചെയ്താൽ യാത്രപോയവൻ കാര്യസാധ്യത്തോടുകൂടി മടങ്ങി എത്തുമെന്നു പറയാം. പത്താമെടത്തു പാപഗ്രഹം നിന്നാൽ കാര്യം റാനിയേയും കല്പിക്കാവുന്നതാണ്.

മരിബുക്കംഗരേപ്രവിശ്വേ ഗ്രഹംപ്രാപ്തംപ്രവാസിനംവിദ്വാൽ

ഉദയാസ്തമനാന്താരേ ഗ്രഹേതുപഥിധർതവേഷുതഷാ.

ഐ

ഉദയലഗ്നാധിപനായ ഗ്രഹം നാലാമെടത്തുനിന്നാൽ പ്രോഷിതൻ തന്റെ ഗ്രഹത്തിൽ മടങ്ങിച്ചിത്തി എന്നു പറയുക. നാലാമെടത്തു സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ ഉച്ചത്തിലോ ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിലോ മറ്റൊരു ഗ്രഹം നിന്നാലും ഗ്രഹത്തിലെത്തിയതായി പറയാവുന്നതാണ്. ലഗ്നാധിപൻ അഞ്ചാമെടത്തോ അറാമെടത്തോ നിന്നാൽ പ്രോഷിതൻ ഈ സമയം വഴിയിലാണെന്നു പറയാം. ഏഴാമെടത്തുനിന്നാൽ യാത്രപോയ സ്ഥലത്തുനിന്നും പ്രോഷിതൻ തിരികെ പോതവാൻ തുടങ്ങുന്നു എന്നു പറയുക. ലഗ്നാധിപന്റെയോ നാലാമെടത്തു സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെയോ മന്ദം മധ്യം ശീഘ്രം എന്നീ ഗതിഭേദമനുസരിച്ച് പ്രോഷിതനും മന്ദോധൃശീഘ്രഗതിയെ വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്.

പ്രോഷിതമരണലക്ഷണം.

ഔഷ്ണിതുകോണേഽപ്താ ജാമിത്രപാദീവിക്ഷിതാഃ
പൃഷ്ഠോദയേവിലഗ്നേ പ്രോഷിതമരണംശ്രുതാഃ.

വ

അഞ്ച്, ആറ്, ഏഴ്, ഒമ്പത് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ശതഗ്രഹ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടെ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിൽക്കുകയും ലഗ്നം പൃഷ്ഠോദയശിനായിരിക്കുകയും ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി ഇല്ലാതെയിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ യാത്രപായവൻ മരിച്ചു എന്നു പറയണം. ഇവിടെ ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ പ്രോഷിതൻ രോഗാദ്യപ്രഭവമുണ്ടെന്നും മരണം സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം. ഈ പറഞ്ഞ നാലു രാശികളിൽ വച്ച് ഒമ്പതാമെട്ടതു അരിപാപിയായ ഗ്രാഹനിന്നാൽ യാത്രപായ ഉടനേരനെ മരിച്ചു എന്നും ആ ശുഭഗ്രഹം ഏഴാമെട്ടുന്നിന്നാൽ നിശ്ചിതസ്ഥവതു് ഏത്തിയശേഷമാണ് മരിച്ചതെന്നും അറാമെട്ടുന്നിന്നാൽ രീതിക മടങ്ങിപരന്ന വഴിയ്ക്കു വച്ചാണ് മരിച്ചതെന്നും അഞ്ചാമെട്ടുന്നിന്നാൽ സമീപദേശത്തിലുത്തിയശേഷമാണ് മരിച്ചതെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഗ്രഹോഗ്രഹണാഭിമുഖേ യദ്യസ്തമുപഗതഃ
സഞ്ചയേദഗ്നസ്തൽക്കാലേ പ്രോഷിതമൃതമാദിശേൽ.

ൻ

ഗ്രഹയുദ്ധത്തിൽ പാഷിതനായ ഗ്രാഹം ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെദൃഷ്ടിയോടുകൂടെ എഴാമെട്ടുന്നിന്നാൽ പ്രോഷിതനായ പുരുഷൻ മരിച്ചുപോയി എന്നുപറയാം. ഏതൊരു ദിനസമാനോ ഗ്രഹം എഴാമെട്ടത്തെയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചതു ആ ദിനസമാനം മൃതി സംഭവിച്ചതെന്നു പറഞ്ഞുകൊൾക.

ജാമിത്രാൽഗുതേ പാപേ തഥാശതനിവീക്ഷിതേ
പൃഷ്ഠോദയേവിലഗ്നേന ബദ്ധോസ്തീരി ചിരാദപദേൽ.

പര

ശതഗ്രഹദൃഷ്ടിനോടുകൂടെ എഴാമെട്ടുന്ന പാപഗ്രഹം നിൽക്കുകയും ലഗ്നം പൃഷ്ഠോദയശിനായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രോഷിതൻ വളരെക്കാലമായിട്ടു ബന്ധനസ്ഥനായിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ശുഭദൃഷ്ടി ഉണ്ടായാൽ രോഗം മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നും ബന്ധനമില്ലെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

വാഹനാദി സഹിതത്വം.

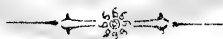
ദ്രുപദമതുഷ്പദവിഹന്താ സ്ഥലാംബുചാരാശ്ചാരയഃപ്രോക്താഃ
തേഷാം യാദൃകേണ ഗ്രഹോഗതസ്താദൃഗാഗന്തേൽ.

ചഹ

ലോകത്തെ പ്രകാശം പ്രചാരിപ്പിച്ച ശ്രീമാനാരികളെക്കുറിച്ചു കണ്ടാൽ ഹൃദയം കലങ്ങുന്ന ഒരു വാചനമാണ് ഇത്. അദ്ദേഹം ജനങ്ങൾക്ക് നൽകിയ പ്രത്യാശയെക്കുറിച്ചു കണ്ടാൽ അത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. അദ്ദേഹം ജനങ്ങൾക്ക് നൽകിയ പ്രത്യാശയെക്കുറിച്ചു കണ്ടാൽ അത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. അദ്ദേഹം ജനങ്ങൾക്ക് നൽകിയ പ്രത്യാശയെക്കുറിച്ചു കണ്ടാൽ അത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ
 ദൈവഹൈന്ദവോപധ്യാനം വ്യാഖ്യാനം
 ചതുർത്ഥശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ പഞ്ചദശോദ്ധ്യായഃ.

ഗുഹ്യവചനം.

தலைவர்: ஸ்பீக்கர் அவர்களே, நான் உறுதியாகக் கூற விரும்புகிறேன், அந்த உறுதிப்பாட்டை நான் உறுதிப்படுத்துகிறேன். அந்த உறுதிப்பாட்டை நான் உறுதிப்படுத்துகிறேன்.

ജീവേചിത്രവിചിത്രം കറുപ്പുപ്രായം വൈശ്വദേവീണ്ണമ
 രവിജേജീണ്ണവിശീണ്ണം കറുപ്പുപ്രായംതു വാ വാച്യം. ൨

അനന്തരം സൂത്യാദിഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥസപര്യപത്തെ വായനയും, ഇതിന്റെ അപരഗ്രന്ഥം ഭോജനഗ്രന്ഥം സുരഗ്രന്ഥം പ്രസവഗ്രന്ഥം പ്രേഷിതഗ്രന്ഥം മുതലായവയുടെ ചിന്തയിലാകുന്നു. ഇവിടെ ലഗ്നത്തിലോ ഏഴാമെന്തോ നിൽക്കുന്ന ഗ്രന്ഥത്തെക്കൊണ്ടാണ് ഗ്രന്ഥത്തെ പറയേണ്ടത്. ചൊവ്വാഴ്ച രവീചിയിച്ച ഗ്രന്ഥം, ശുക്രൻ പുതിയതും ചിത്രപ്പുനികളോടുകൂടിയതുമായ ഗ്രന്ഥം, കരൂൻ പൂണ്ണനായാൽ ഉറപ്പുള്ള പുതിയ ഗ്രന്ഥം, കിന്നിനായാൽ വഴക്കമെന്ന ഗ്രന്ഥം, ബുധൻ പലപ്രകാരത്തിലുള്ള ശിശുക്കൾത്തോടുകൂടിയ ഭവനം, വ്യാഴത്തിൻ

ചിത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു വിചിത്രമായ ഗ്രന്ഥം. അതിനോടു പക്ഷപാതകളെക്കൊണ്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതോ പഴക്കം ചെന്നതോ ആയ ഗ്രന്ഥം, ശനിയ്ക്കു പഴക്കംചെന്നതും ദേടുള്ളതുമായ ഗ്രന്ഥം അല്ലെങ്കിൽ കറുപ്പുപ്രായമായ ഗ്രന്ഥം ഉണ്ടിനെ കണ്ടുപോക.

ഭരതപ്രവാകശാലാമന്യോപാത്യാലയം വാണിജ്യം
സൗകൃത്യമേഖലഗ്രന്ഥം ഭരതോപിവാകശാലാമന്യോ. ൩

ഇന്ദോർപ്പേരുള്ളിപ്പും കൈതൃഗുരോർപ്പിന്റെയും പൂരേരേപ്പും
ശോശാലാപിസുനോരാനോർപ്പുംഗ്രന്ഥം ബ്രഹ്മരതേ ൪

ഗ്രന്ഥവിഷയത്തിൽ വേറെയും പക്ഷപാതകളുണ്ട്. ചൊല്ലാത്ത പാകശാല (അടുക്കിട്ട) വ്യാഴത്തിന് വേദപാശാല (അഗ്നിമോതാലയം എന്നുപക്ഷപാത) ബുദ്ധൻ ചിത്രശാല ക്രിസ്താഗ്രഹചക്രമാകാം ജലാശരിതനായ അതിതൃതം സ്തോത്രഗ്രന്ഥം, സമവാശരിതനായ അതിതൃതം പാകശാലമറ്റുവാശികളിൽ നിൽക്കുന്ന അതിതൃതം വഴിയമ്പലം എന്നുപക്ഷപാത. ചന്ദ്രസ്ത്രോമമണലയം, ഭരതാനി യുമാകാം, ശുക്രസ്ത്രീജിഗ്ഗഗ്രന്ഥം, ശനിയ്ക്കു ശോശാല, ശുഭ്രവായുമാകാം, രാജാവിന് മലവിസർജ്ജനത്തിനുള്ള ഗ്രന്ഥം. ഉണ്ടിനെയുള്ള പക്ഷപാതങ്ങളെ ബലാബലമനുസരിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊൾക. ലഗ്നത്തിൽ വോക്കകയോ നിൽക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഗ്രന്ഥത്തെക്കൊണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഇപ്രകാരം ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ചെത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രന്ഥത്തെക്കൊണ്ടു ഭോലായം ഭരതാനി മാളികമുതലായ ഉൽക്കൃഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങളെ പറയണം.

രാശിഗ്രന്ഥങ്ങൾ.

അളികക്യജതലിഗ്വായമഗ്രഭൂമുന ശുക്രസൂത്രാണാം
സ്വയംയുഗകന്യാധനേഷം സേദിശിവാപ്രബുധസ്യഗ്രന്ഥം ൫

സമവൃത്തം മകരഗ്രന്ഥം കുംഭധരസ്വാപിരാജവേൾമന്യോൽ
സിംഹസ്വാലയമാറ്റ—ഗ്ലോസ്വാഗാലം ത്രികാലമണാ. ൬

ഇപ്രകാരം രാശികളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പറയുന്നു. വൃശ്ചികത്തിനു ശനിയുടേയും കർക്കടകത്തിനു വ്യാഴത്തിന്റേയും മേടത്തിനു ചൊവ്വയുടേയും തുലാത്തിനു ശുക്രന്റേയും ഇടവത്തിനു സൂര്യന്റേയും മീനം മിഥുനം കന്നി ധനു രാശികൾക്കു ബുദ്ധന്റേയും ഗ്രന്ഥത്തേയാണു ചിന്തിക്കേണ്ടതു്. മകരത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥം സമവൃത്തമാകുന്നു. കുംഭത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥം രാജാവിന്റെ ഭവനംപോലെയാകുന്നു. ചിങ്ങംരാശി

കൊണ്ടു ഗോഗൃഹത്തെ ചിന്തിക്കണം. ഇങ്ങിനെയാകുന്നു ത്രികാല വേദികളായ ഞ്ചികളുടെ അഭിപ്രായം.

ധനം—റാതിൽ.

യദിഹേന്ദ്രഗതസ്സുഖാ ലഗ്നാഭേകാഭശേമവാനിയതം
 ക്ഷത്വർത്ഥവദ്ഗോമം ദ്വാരംസ്വസ്യാംഭിശിച്ഛോക്തം. ൭

എല്ലാശുഭഗ്രഹങ്ങളും ലഗ്നം നാലു ഏഴ് പത്തു ഈ ഭാവങ്ങളിലോ പതിനൊന്നാമടത്തോ ബലത്തോടുകൂടിനിന്നാൽ അഗ്രഹത്തിൽ വളരെ ധനമോ നിധിയോ ഉണ്ടെന്നുപറയണം. കന്യാമെടുത്ത ശുഭഗ്രഹംവി റാൽ ഈ ലഗ്നാണപ്രകാരം നിധിയുണ്ടെങ്കിൽ അതു ലഭിക്കുന്നതാണെന്നു പറയാം. ഗ്രഹത്തിന്റെ ഭാരം രാശിയുടെയോ രാശ്രാധി പന്റെയോ ദിക്ഷിലായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. കേന്ദ്രങ്ങളിലും പതിനൊന്നിലും പാപഗ്രഹങ്ങളാണു് നിൽക്കുന്നതെങ്കിൽ ഗ്രഹം ധനധാ ന്യാഹിതമായിരിക്കും. സ്ഥിരചക്രപ്രകാരം ഏതൊരു രാശിയിലാണോ ബലവാനായ ശുഭഗ്രഹം നിൽക്കുന്നത് ദ്രവ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഗ്രഹത്തിന്റെ ആ ഭാഗത്തിലാണെന്നു പറയണം. ഉദയരാശിദ്രേക്കാണു സ്ഥാനത്തിൽ നിധിയേയും പറയാം.

രസ്തിൻഭാഗേസമൃദഃ ഗ്രഹേന്ദ്രയുക്തദ്വ്യമാദിശേത്തതു
 യസ്തിൻഭാഗോപാപ സ്തസ്തിൻശല്യം വിനിർദ്ദേശ്യം. ൮

ഇവിടെ ശുഭഗ്രഹം നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ ദിക്ഷിൽ ദ്രവ്യത്തെ പറയാമെന്നു മുൻപു പറഞ്ഞുവെല്ലോ. അതുപോലെ പാപഗ്രഹം നിൽക്കുന്നതു ഏതു രാശിയിലാണോ സ്ഥിരചക്രപ്രകാരം ഉള്ള ആ രാശിദിക്ഷിൽ ശാധ്യത്തേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ധനകത്താവായ ഗ്രഹം ഉച്ചസ്ഥാനം ബലവാനും ആകെങ്കിൽ ഗ്രാഹഭക്താംശകം ഏതുയോ ആ സാമന്ത്രം ദ്രവ്യം ഗ്രഹത്തിലുണ്ടെന്നു പറയാം. ഗ്രഹം രാശ്രാദിയിൽ നിന്നാൽ സ്വല്പവും രാശ്രന്തത്തിൽ നിന്നാൽ അത്ര ധികവും ധനത്തെ പറയാവുന്നതാണു്. അധികം ഗ്രഹങ്ങൾ അവിടെ ബലവാനായാതി വിന്നാൽ അനേകസാമന്ത്രം ദ്രവ്യത്തേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഗ്രഹം പാപരാശിയിലോ നിമത്തിലോ ശത്രു ക്ഷേത്രത്തിലോ ഈ പറഞ്ഞ ഭാവങ്ങളിൽ ബലമില്ലാതെ നിന്നാൽ ചിതൽപ്പറ്റു, പെരുച്ചുഴി, പുനം, പാമ്പു മുതലായ ദുഷ്ടജന്തുക്കൾ ഇവ ഗ്രഹത്തിലുണ്ടെന്നു പറയാം.

സ്വഗ്രഹം—പരഗ്രഹം.

അരഞ്ചേന്ദ്രഗ്രഹസ്ഥേ ഗ്രഹേന്ദ്രാദിഭവതി തസ്യപരകീയം
 സ്വഭാവനയുക്തേ സ്വഗ്രഹം പൂർവ്വോക്തവിശേഷേണൈവ്യാകൃതം. ൯

ഔദ്യോഗികമായ ഗൃഹം സ്വഗൃഹമോ പരഗൃഹമോ എന്ന് ചോദിച്ചാൽ അതിനേയും വിചാരിച്ചു പറയേണ്ടതാകുന്നു. മകത്തിന്റെ അല്പലോഭം നിന്നും എന്നീ അനുഭവശിക്ഷകളിൽ അനുഭവേന്ദുതയിൽ മുൻപറഞ്ഞ ഗൃഹകർത്താവാൻ ഗൃഹം നിന്നാൽ ഭവനം സ്വകീരമല്ലെന്നും അനുഗൃഹമാണെന്നും പറയണം. ഗൃഹം സ്വകീരതയിൽ നിന്നാൽ (ഏതുശാശിരയാവാം) സ്വഗൃഹം എന്നതെന്ന പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും വേണം. ഗൃഹകർത്തൃത്വം ഗൃഹത്തിന്റെ ബലാവബത്തിനു തക്കവണ്ണം വിചാരിച്ചു എല്ലാം പറഞ്ഞുകൊൾക.

ഗൃഹസമാനങ്ങൾ.

ശയ്യാകോശോപസ്തരം നിറഞ്ഞഭവനമാണി ജലവിവരഃ
 ഉദാഹരണമുപാസനം രാമകുമാരശിരസം പ്രദേശസ്തപ്യം. 10

ലഗ്നത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ നിൽക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഗൃഹത്തിന്റെ പ്രദേശത്തെ പറയണം. ശുക്രൻ ശയനഗൃഹം, വ്യാഴത്തിനു ഭണ്ഡാഗാരം അല്ലെങ്കിൽ അകാശപ്രദേശം, ശനിയ്ക്കു ചുറ്റിൽ കുറ്റുചലം മുതലായതു വിസജ്ജിക്കുന്നു സ്വലം, ബുധൻ വിദ്യാലയം അല്ലെങ്കിൽ ക്രീഡാഗൃഹം ബാലന്മാരുടെ പള്ളിയുമാകാം, അഭിമുഖം ദോലായം, ചന്ദ്രൻ ജ്വാലനം അല്ലെങ്കിൽ സ്നാനഗൃഹം, ചൊവ്വയ്ക്കു അടുക്കള അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയുടെ അധോഭാഗം എന്നീ സ്ഥാനങ്ങളാകുന്നു ചിന്തയുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഏകാമകത്തുനിൽക്കുന്ന ഗൃഹത്തെ കൊണ്ടാണ് മോശാപാത്രമായ ഭാഗ്യം ഇരിക്കുന്ന പ്രദേശത്തെ പറയേണ്ടതെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക. ഉദാഹരണത്തിനു ബലമില്ലെങ്കിൽ ലഗ്നത്തെ അനുവൃത്താക്കിയും ലഗ്നാധാരത്തെ ലഗ്നമാക്കിയും വിചാരിച്ച് അനുഭവേന്ദുതയുണ്ടാക്കിയ മന്ത്രശാസ്ത്രത്തെക്കുണ്ടാണെന്നു ഏകദേശമിരിക്കുന്ന പ്രദേശത്തെ പറയാൻ.

മൈത്രിമിത്തം.

മിത്രർക്കനുജ്ഞാസ്തവൈർ ദൃഷ്ട്യേക്ഷേപമാ വിവഗ്നോതു
 മൈത്രിമിത്തംവിദ്വാത് സ്രീപുരുഷസമാഗമം ചാചി. 11

ലഗ്നം ബന്ധുക്കുതയിൽ നിൽക്കുന്ന ശുഭഗൃഹങ്ങളുടെ നോക്കുദൃഷ്ടികളോടുകൂടിയതിനാൽ മൈത്രിമിത്തത്തെ പറയണം. അവിടെ ബന്ധുക്കുതയിൽ നിൽക്കുന്ന ഗൃഹം ബന്ധുഗൃഹത്താലും ശുഭഗൃഹത്താലും ഭാഗ്യനായാൽ ഏറ്റവും മൈത്രിയെ പറയാം. ഇതുപോലെതന്നെ ശത്രുക്കുതയുടേതായ പാപഗൃഹത്തെ ശത്രുവായ വേറൊരു പാപഗൃഹം നോക്കിയാൽ ശത്രുത്വത്തെയും പറയണം. ബന്ധുക്കു

തൃത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രാമം ശത്രു ദൃഷ്ടനായാൽ പിന്നെയും ശത്രുപ മുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. വിധാമപ്രശ്നത്തിൽ ബന്ധുക്ഷേത്രമായ കാണ്ടാശിരീഷിൽ പുരുഷഗുഹം നിന്നു ലഗ്നത്തിൽ നോക്കിയാൽ പുരുഷൻനിമിത്തം സ്രീയു സമ്പത്തുണ്ടാകും. ആതുരപാത്രത്തെ ബന്ധുക്ഷേത്രമായ യുഗാശിരീഷിൽ സ്രീഗുഹം നിന്നു ലഗ്നത്തിൽ നോക്കിയാൽ സ്രീവിമിത്തം പുരുഷൻ സമ്പത്തും പശ്ചാത്തേജം ഉണ്ടാകും. പുരുഷാശ്വേദം പുരുഷഗുഹത്തേയും ബന്ധുക്ഷേത്രം തന്നെ സ്രീഗുഹം നോക്കിയാൽ സമ്പത്തും പുരുഷനിൽ സ്രീയു സ്തോരവും സംഭവിക്കും. സ്രീശാശ്വേദം സ്രീഗുഹത്തേയും ബന്ധുക്ഷേത്രംതന്നെ പുരുഷഗുഹം നോക്കിയാൽ സ്രീയിൽ പുരുഷൻ സ്തോരമുണ്ടായിരിക്കും. ശത്രുഗുഹമോ പാപഗുഹമോ ലഗ്നത്തിൽ നോക്കുകയോ നിൽക്കുകയോ ചെയ്താൽ ദമ്പതിമാർ തമ്മിൽ ശത്രുപ മുണ്ടാകും.

ഭോധിനാദിശേഷം.

ഏകമഗ്നം ചാരിഞ്ചേ മജ്ഞാഹ്വാനമാനമാന കേശോജ്ഞഃ
അത്മാത്മജീവിതാത്മ്യവിപര്യയശ്ചൈവിതാത്മ്യം. ൧൧

ഏകമഗ്നിന്റെ ശുഭാശുഭത്തേയും ഭോധനത്തേയും ബന്ധുക്കളേയും നാലാകെ-കൊണ്ടു നിരൂപിക്കണം. പത്താമടകൊണ്ടു സ്ഥാനമാനങ്ങളേയും തൊഴിലിനേയും ധനസൂക്ഷിപ്പിനേയും ആജ്ഞയേയും അഭിലാഷയേയും ചിന്തിക്കണം. ലഗ്നംകൊണ്ടു ശരീരം ആരോഗ്യം അതിരും ജീവിതം ശ്രേയസ്സ് ഭോധനവും ഇതുകളേയും പറയണം.

ഏകമഗ്നപരിതത്ത്വം പ്രവാസപരിഭവാനം ചക്ഷാമിത്രേ
മുഴുവൻ തൊഴിത്താ കഥാപ്രവാദസ്തു വിജ്ഞാതഃ ൧൨

ദ്രവ്യനഷ്ടം, ഭോഷണം, സ്രീയുടേതോ പുരുഷന്റേതോ പതിതം, ഭായ്യ ഭേദം, പ്രവാസഭേദം, വിധാപം, ഇതുകളെയും, മൃതി. ഭോഗം, കഥാപ്രവാദം ഇതുകളെയും, ഏകമഗ്നംകൊണ്ടു നിരൂപിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതിൽ പറയാത്തഭാവം പുരോക്തലക്ഷണങ്ങൾ കൊണ്ടു ഗ്രന്ഥാന്തങ്ങളിൽനിന്നും വിജ്ഞേയങ്ങളാകുന്നു. എങ്കിലും ചില വിശേഷങ്ങളെ ഗ്രന്ഥാന്താവചനമനുസരിച്ചു ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. രണ്ടാമടകൊണ്ടു വാഷ് കടുംബം വിദ്യ ധനം ഭവിഷ്യത്തായ കാര്യം ഇതുകളെയും, മൂന്നാമടകൊണ്ടു സഭാരാജന്മാർപരാക്രമം ലാഭാലാഭങ്ങൾ പ്രവാസത്തിലെ അനുഭവവികാരം സാരായികൾ ഇതുകളെയും, നാലാമടകൊണ്ടു മുൻപറഞ്ഞവയേയും, അഞ്ചാമടകൊണ്ടു മനസ്സു പുത്രൻ മനഃസ്ഥിതമായ കാര്യം ഉദാഹരണങ്ങൾ ക്ഷിപ്രം

അന്നാദിശാഖ.

സത്യഗ്രഹവൃദ്ധഗോ സത്യർഷേവാരീതം വേതിതൃഷ്ണം
കാജേതിരൂക്ഷമനം ദ്രവം ഉയ്യശേ ജലവരോ. ൩

സത്യഗ്രഹം ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാലും ലഗ്നം സത്യരാശിയാലായാലും
ഉഷ്ണാനഭോജനത്തെ പാണ്ണം. ക്ഷാരാശി വഗ്നമാലായാലും കൂഗ്രഹം
ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാലും അന്നം ത്രുകു(സ്സോരരരിത)മായും അല്ലമാ
രൂമായും ഇതന്നെ പുനഃ പാചുക. ലഗ്നം യുഗരാശിയോ ജ്വാരാശി
യോ ആമിവാന്നാൽ അന്നം ദ്രവമായിരുന്നാ പുനഃ അരിഞ്ഞുകൊൾക.

ഉത്തം സൂത്രാഷ്ടമുഷ്ണം രവിക്ഷജയോജ്വലാരീസരോരോ
സജ്ജലവൃജന പാത്തത്തേ പരിതാ യമാസുരോ. ൪

അഭിത്യന്നം ചൊല്ലാലും സ്ഥലാരീതിൽ നിന്നാൽ അന്നം
ചൂടുള്ളതും ശുദ്ധവും (ഉന്നത്തിലും) അരിരിക്കും. രവിക്ഷജന്മാർ
ജലാരീതിൽ നിന്നാൽ ഉപദംശങ്ങ(കരിക)ളോടുകൂടിയ അന്നത്തെ
വേണം പറയുവാൻ. ശരിയും തറ്റവും ജലാരീതിൽ നിന്നാൽ
വൃജനങ്ങളും അന്നവും മുഴുവൻ തണുത്തതായിരുന്നാ പുനഃ പറഞ്ഞു
കൊൾക

സുദ്രവമനുഷ്ഠമുരനശ്ശരിനോശദകാത്മകേനസമ്പാതേ
യുക്താപ്രജനമജ്ജലേ ഹൃദയ്യധരോരാശ്രമേണസ്യന്. ൫

ശുക്രനും ചന്ദ്രനും ജലാരീതിൽ നിന്നാൽ തണുത്തും വെള്ള
ത്തോടുകൂടിയുമിരിക്കുന്ന അന്നമായിരിക്കും. ബുധനും വ്യാഴവും സ്ഥല
രാശിയിൽ നിന്നാൽ വൃജനങ്ങള(കരിക)ളോടുകൂടിയായിരിക്കുന്ന അന്ന
മായിരിക്കും. ഇവിടെ അശ്രമണ പുനഃ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
വ്യാഴവും ബുധനും ജലാരീതിൽ നിന്നാൽ അന്നം ജലാത്മകമായിര
ന്നാ പുനഃ വിചാരിക്കണം. “അശ്രമണേ ഹൃദസാശ്രയ” എന്നു മുന്പു
രാം അജഗ്രാമത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരണയുമാണ്.

മാംസങ്ങൾ.

ഗുഹപിശി തമക്ക്ഷജേയരിഭോദേ ക്ഷജീരമാസ്യമരഹോ
ദൈപാശ ചമക്സുനോമ്മാരിദഃവാതാഹമാദേശ്വം ൯

പാകിണമുഡുപരിസ്മേനോമ്മാരിദഃവേദ്യേ ദേശാസ്സമാദിഷ്ടേ
ശാകംസപയോനിമൂലം സപസപമീയം ദേവദാശ. ൧൦

ഭോക്താക്കൾ മാംസഭോജികളാണെങ്കിൽ താങ്ങുപറയുംപ്രകാരം
ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു മാംസോപദേശത്തെയും നിരൂപിക്കണം. അഭി

തൃന്നം ചൊവ്വായും മൃഗമാംസം; ചന്ദ്രൻ തെങ്ങിന്റെയും മത്സ്യത്തിന്റെയും മാംസം; വ്യാഴത്തിന് അന്നയുടേയും കുതിരയുടേയും മാംസം; ശനിക്ക് പോത്തിന്റെയും പന്നിയുടേയും മാംസം; ബുധൻ പക്ഷികളുടെ മാംസം; ശുക്രൻ പശുമാറിയങ്ങളുടെ മാംസം; ഇങ്ങിനെയാകുന്നു ക്രമം. ഭോക്താക്കൾ സസ്യഭുക്കുളാണെങ്കിൽ ഗ്രാഹങ്ങൾക്കു തന്റെതന്റെ ഭൂതമായ ശാമത്തെയോ പഠയേണ്ടതു്. ജലം സ്ഥലം ആഗോളം സമുദ്രം മുതലായ രാശിഗ്രാഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ശാകസസ്യഫലമൂലങ്ങളുടെ വ്യത്യാസങ്ങളെയും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ഭ്രേക്കാനുസാദപത്തെക്കൊണ്ടും മാംസമൂലം ഫലം ശാകം മുതലായ ഭേദങ്ങളെ നിരൂപിക്കാവുന്നതാണു്. കൃത്യ പത്താലുപാധത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള മൂലതോറികളെ ഈ വിഷയത്തിലും യുക്ത്യാഭവങ്ങൾക്കു തക്കപണ്ണം യോജിപ്പിച്ചും ഹാമൂലങ്ങളെ പറയാം. ഗ്രാഹങ്ങൾക്കു മാംസങ്ങളെയും ശാകങ്ങളെയും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെതന്നെ ലാശികൾക്കും രാശിനാഥന്മാരുടേയും ശാമങ്ങളെയും മാംസങ്ങളെയും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

മാംസസസ്യഭേദങ്ങൾ.

ജലജം ജലാത്മകേന ഗ്രാഹം ഗ്രാഹ്യം രസ്യമാരണ്യം പാണ്ഡെറ്റിപോപകാദിസ്വധാന്യം ഭൂതമഥ സന്യൈഃ പ

ഇവിടെ മാംസശാകനിരൂപണത്തിൽ പക്ഷാപാതമുണ്ടു്. ജലരാശികളെക്കൊണ്ടും ജലഗ്രാഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും ജലജങ്ങളായ മാംസങ്ങളെയും ശാകങ്ങളെയും പറയുക. അതുപോലെതന്നെ ഗ്രാഹ്യരാശികളെക്കൊണ്ടും ഗ്രാഹ്യഗ്രാഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഗ്രാഹ്യങ്ങളായ മാംസങ്ങളെയും ശാകങ്ങളെയും പറയാം. അരണ്യരാശികളെക്കൊണ്ടും അരണ്യഗ്രാഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും അരണ്യങ്ങളായ മാംസശാകങ്ങളെയും ചിന്തിക്കാം. പാപഗ്രാഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു കഞ്ഞി പൊടുന്നിഭോജനം ഇവയും ശുഭ്രഗ്രാഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു മുപ്പാനഭോജനവും പറഞ്ഞുകൊൾക. ഇവിടെ അതാതുഗ്രാഹങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ധാന്യകൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കിയ ഭോജനത്തെയും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം.

സേചനദ്രവ്യം.

ഉദകയചാഗ്നശ്ശരീനോ ബുധേനസംഭാസംസ്കൃതാസൈവ
ഘൃതമിന്ദ്രഗുരോസ്തേലം ശേഷാണാം സുനവസ്തകൃഷ്ശുക്ര. ൯

ഏകാമെന്തു നിൽക്കുന്ന ഗ്രാഹത്തക്കേങ്കോ ഏകാം ഭാഗധീപനെക്കൊണ്ടോ സേചനദ്രവ്യത്തെ നിരൂപിക്കണം ഇവിടെ

ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു കഞ്ഞിയെപ്പറയണം. ഈ ചന്ദ്രനു ബുധന്റെ യോഗമോ ഓഷ്ഠിയോ ഉണ്ടായാൽ കഞ്ഞിതന്നെ അനേകം ഉപകരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു സംസ്കരിച്ചതായിരുന്നു എന്നു പറയാം. വ്യാഴത്തിനേക്കൊണ്ടു സേചനദ്രവ്യം നെയ്തായിരുന്നു എന്നും ശുക്രനേക്കൊണ്ടു വെണ്ണയായിരുന്നു എന്നും ശേഷം ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു സേചനദ്രവ്യം എണ്ണയായിരുന്നു എന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

അജംപരോജകൾയോ മന്ദാറിഷമാക്കേർഗ്രവാംവൃഷോശനസോഃ
അന്യേഷപാത്രസുതദ്യം ഭവനേഷു ചതുഷ്പദോഽപി. ൧൦

ഏഴാമെങ്കും ശേഷാദിനായോ കണ്ണുവഹിതമായോ വന്നാൽ സേചനദ്രവ്യം അട്ടിൻപാൽ എന്നും ഏഴാമെങ്കും ശനിയുക്തമായാൽ എരുമപ്പാൽ എന്നും സപ്താം എ-പരാശിയോ ശുക്രസാരിയോ അതിവന്നാൽ പശുവിൻപാൽ എന്നും പറയണം. ഇവിടെ അടുത്തു എരുമപശു മുതലായവയുടെ തൈർ, മോൽ, നെയ്യു മുതലായവയേയും പറയാവുന്നതാണ്. ഇതുപോലെതന്നെ ശേഷം ചതുഷ്പാദാശികൾക്കും താരി സപത്രപാസംഗം സേചനദ്രവ്യത്തെ ചിത്തിച്ചു കൊൾകയും വേണം. ഈ യോഗങ്ങളും ചേരുന്നതാൽ ചതുഷ്പാദാശിസംബന്ധവും ഇല്ല എന്നിൽ പശു മുതലായ ചതുഷ്പാത്തുകളുടെ പാൽ മോൽ മുതലായ സേചനദ്രവ്യങ്ങളില്ലായിരുന്നു എന്നുതന്നെ പറയാം.

വൃജനം (കുറി)

മാംസഗുണനമാഭം സ്തമയേസൈശ്വര്യപാനകം ഹരിതം
വൃജനാഞ്ചതുപദശനാശിതുംകരുണേബുധശ്ചാത്ര. ൧൧

സൗഖ്യോപാസനാഞ്ചതുപദശനാശിതുംകരുണേബുധശ്ചാത്ര. ൧൨

ചൊല്ലാ ഏഴാമെടുത്തു നിന്നാൽ മാംസക്കറിയും ബുധൻ ഏഴിൽ നിന്നാൽ പാനകാദിശേഷവും ശുക്രൻ ഏഴിൽ നിന്നാൽ പലപ്രകാരത്തിലുള്ള ഉപദംശങ്ങളും (കുറികളും) ഉണ്ടെന്നു പറയണം. ഇവിടെ ബുധനെക്കൊണ്ടും അനേകപ്രകാരത്തിലുള്ള കുറികളെ പറയാവുന്നതാണ്. ശനി ഏഴാമെടുത്തു നിന്നാൽ ചോറും കുറികളും വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നിവിടം അതിൽ പ്രാണികളുടെ ശവത്തെക്കണ്ടു എന്നു പറയണം. ഏഴിൽ അഭിത്യൻ നിന്നാൽ കാപ്പശാകങ്ങളെ (മുറിഞ്ഞാ ചിരന്തങ്ങളു് ഭവനത്തങ്ങളു മുതലായവ) കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കുറികളും ഭാര്യാലാഭവും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയുകയും വേണം.

മാംസവിശേഷം.

കൂലാ അഭരണിചിരിതം തുണമുശന്നാദപയമപിറുജോളുടേക്കേ
തുണധാന്യംഗുരുരിന്ദു കൃമിമന്ത്രപ്രജാതിനിദ്രാശിഃ.

൧൩

മാംസാഗ്രജനമാണെങ്കിൽ അത് എങ്ങിനെയുള്ള മാംസം എന്നു പ്രശ്നം ചോദിച്ചു വ്യക്തികൾ താഴെ പറയുന്നപ്രകാരമാണ് പറയേണ്ടത്. ഏഴാമത്തെ പാപഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ മാംസഭോജികളായ മൃഗങ്ങളുടെ മാംസവും അവിടെ ശുഭ്രന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ തുണഭോജികളായ മൺ ആടു മുതലായവയുടെ മാംസവും ബുധന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ തുണവും മാംസവും ഭുജിക്കുന്ന മാഞ്ജാരാദികളുടെ മാംസവും പറയാം. ഇവിടെ ബുധൻ പാപശരിയിലോ പാപബന്ധത്തോടു കൂടിയോ നിന്നാൽ മാംസഭോജികളുടെ മാംസവും ശുഭ്രശരിയിൽ നിന്നാൽ തുണഭോജികളുടെ മാംസവുമാണെന്നു പ്രത്യേകമായും പറയാവുന്നതാണ്. വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി ഏഴാമത്തെത്തോറാൽ തുണധാന്യഭോജികളായ ഭോജികളുടെ മാംസവും ചന്ദ്രന്റെ ദൃഷ്ടി ഉണ്ടായാൽ കൃമിമന്ത്രാദികളുടെ മാംസവും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ശരിക്കളുടെ മാംസത്തെ ജാതിമണ്ണോടൊന്നിച്ച് വിചാരിക്കേണ്ടത്. ജലശരിക്കു ജലമണ്ണോടൊന്നിച്ച് ചതുഷ്വദശിക്കു നാൽക്കാലിജന്തുക്കളുടെ മാംസം ഇത്യാദി യുക്തമോപോലെ നിരൂപണിയമെന്നു സാരം.

സമഭോജനാദി.

സാമഭോജ്യഭക്ഷിതവേദാ ജാത്യാകൃതോ വ്യവസ്ഥനഃ
പൂർവ്വേകത ഭാജനാനി ച വചനാഗ്രാഹി ഗുണൈരസ്തതഃ.

൧൪

ഉഭയമന്തരോ അതുപമന്തരോ ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭോജനസമയം സ്വഭാവം സമഭോജിപാത്രം മുതലായവണ്ണാം യഥാക്രമം ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പിതൃമാതൃസഹജ എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞപ്രകാരം സാമഭോജനാദികളേയും, അതുപോലെ അന്നവിശേഷം സമയം ഇതുകളും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. വിപ്രേഷ്ടഗുരവേ ഗുരു എന്നതുകൊണ്ടു ഭോജനവിതാക്കന്മാരെ വിചാരിക്കുക; വസ്ത്രം കൊണ്ടുതന്നെ ഭോജനവിതാക്കൻ ശരീര കൃതിയെ നിരൂപിക്കുക; ഗ്രാമശാരി, ഗ്രാമഗ്രന്ഥാദികൾ ഇതുകളെക്കൊണ്ടു ഗ്രാമത്തിലെ ഭോജനത്തെ പറയുക; അതുപോലെതന്നെ നഗരശാരിഗ്രാമാദികളേയും ചിന്തിക്കണം. രണ്ടാമതുകൊണ്ടു ഉണ്ണുവാനുള്ള ഇല പാത്രം ഇതുകളെ നിരൂപിക്കുക. രണ്ടാമതെ ചരശരിയായാൽ ഇലയും സമീപമായാൽ കിണ്ണം തളിക മുതലായതും പറയാം. അവിടെ നിൽക്കുന്നഗ്രന്ഥത്തെക്കൊണ്ടു പാത്രത്തിന്റെ ഗുണഭോജനങ്ങളെ പറയുക. മൂന്നാമതുകൊ

ണ്ടുകേഴുന്നതേയും (കൂട്ടിഉണ്ണുന്നത്രയും) നാലാമെടംകൊണ്ടു വെള്ളംകുരു
ലായരിനേയും ഉഴുന്നവന്റെ ജാതിസ്വഭാവത്തേയും അഞ്ചാമെടം
കൊണ്ടു ഉഴുന്നവന്റെ മനുസ്ഥിതിനേയും ആറാമെടംകൊണ്ടു കറിക
ളേയും ഷഡ്രസങ്ങളേയും ഏഴാമെടംകൊണ്ടു സ്പേഷനാദ്രാഗ്യത്തേയും
(മോത്ത് തൈത്ത് മുതലായതു) സ്ത്രീസംഗത്തേയും പെട്ടാമെടംകൊണ്ടു
അന്നത്തേയും ഭോജനവിപ്ലവത്തേയും ഒമ്പതാമെടംകൊണ്ടു സന്ദഭോ
ജികളേയും പത്താമെടംകൊണ്ടു പൂർത്തിയേയും പരിപൊന്നാമെടംകൊ
ണ്ടു ഭക്ഷണസമയത്തിലെ സംഭാഷണവിഷയത്തേയും പന്ത്രണ്ടാമെ
ടംകൊണ്ടു ഭക്ഷണശേഷമുള്ള വിശ്രമത്തേയും (കിടപ്പിനേയും) ചി
ന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇവിടെ രാശിഗ്രഹയോഗദ്വന്ദ്വങ്ങളെക്കൊണ്ടും
ഉൾധപായോമുഖാദിഭേദംകൊണ്ടും ഗുരുപദേശമനുസരിച്ചും പുല്ലാം
വഴിപോലെ ചിന്തിച്ചുപറഞ്ഞുകൊൾക. “പൂർവ്വോക്തഭാജനാനിച”
എന്നുള്ളതെന്തെ ചക്ഷരം അനുകരണമുയ്യാത്മഭ്യോതകമാകയാൽ
ഇത്രയും ഇവിടെ പറയാനിടയായിട്ടുള്ളതാണ്. ശേഷമെല്ലാം ഗുരു
മുഖത്തിൽ നിന്നും ഗുഹമാന്തങ്ങളിൽനിന്നും സ്വച്ഛിദ്രികൊണ്ടു അ
ലോചിച്ചും അറിഞ്ഞു പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

ഇതി കൃഷ്ണീയശ്ലോ
ഭൈവജ്ഞാപ്തമാന്യോരം ദ്യാപ്രോതം
ധോസഭോജനമ.

അഥ സപ്തശ്ലോദ്ധ്യായഃ.

ദ്രാഗ്യസ്വപത്വാപ.

അഭ്യമതുശ്രമവി ത്യാഗ്രഹഭ്യേഗ്രഹാ പ്രകൃച്ഛതി
രാശ്വചസാദനവൃത്തം സ്വപ്രപളപ്രഹരി വാ കർഷ്യ. ൧

എല്ലാഗ്രഹങ്ങളും രാശിഭൂമി അഭ്യഗ്രഹാണത്തിൽ വന്നാൽ
ദ്രാഗ്യം (പ്രാപ്തപ്രദി) ചതുരഗ്രഹം (നാലുഭാഗങ്ങളുള്ള) അയിരിക്ക
മെങ്കിലും ഗ്രാഹാണത്തിലാകാൻ മുക്കാലത്തോളം അന്ത്യദ്രോഹാണത്തി
ലായാൽ പ്രമേഹം ഉത്ഭവിക്കും.

ലഗ്നാഥലം.

ഭയമകോലഗ്നാതസ്തം ഹോത്യാപിം യാ സുതോ മഹാരം
മരണംവൈകല്യംവാ ചന്ദ്രശേഷതേ വിവഗ്നസ്ഥഃ. ൨

അതുപ്രകാരത്തിലോ ഉദയലഗ്നത്തിലോ ആദിത്യൻ നിന്നാൽ പ്രാർത്ഥനയും ഭക്തിയും അവിടെ ശനിനിന്നാൽ വ്യാധിയും ക്ഷൗരം നിന്നാൽ വ്യാധിയും സംഭവിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ലഗ്നത്തിൽ അതിക്ഷണനായ ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ മരണവും അല്ലാത്തപക്ഷം അംഗവൈകല്യവും സംഭവിക്കുമെന്നും പറയണം.

വസ്ത്രാത്മയുപതിപാദം ബ്രഹ്മസ്തീർത്ഥാഭിജ്ഞാശിഖാപാ
അന്യസ്തീസംഗമനം വസ്ത്രാൽപത്തിംഭൂമിഃകരതേ. ൩

വ്യാഴം ലഗ്നത്തിന്റെ പ്രഥമഭേദിക്കുന്നതിൽ നിന്നാൽ വസ്ത്രാലോഭവും ദ്വീപീയഭേദിക്കുന്നതിൽ നിന്നാൽ അത്ഥവാഭ്യോ തുരീയഭേദിക്കുന്നതിൽ നിന്നാൽ സ്ത്രീലോഭവും ചെയ്യും ബുദ്ധൻ ഏതുരാശിയിൽ നിന്നാലും രാശിഫലത്തെ മാത്രമേ കൊടുക്കേണ്ടുള്ളൂ. ശുക്രൻ ലഗ്നത്തിന്റെ അദ്വയാശിയിൽ നിന്നാൽ പരസ്പരീകരണത്തെയും അന്ത്യഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ വസ്ത്രലോഭത്തെയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

ദശമഫലം.

മേഘം അഭിനേരേ കരതേ സ്ഥാനാത്മഭോഗമേചിന്താഃ
ചന്ദ്രോത്ഥാഗമചിന്താമിഷ്ടശ്രവണശ്രവണാ കഥാമൈചി. ൪

പത്താമെട്ടെന്ന് ആദിത്യൻ പ്രഥമഭേദിക്കുന്നതിൽ നിന്നാൽ സ്ഥാനഭേദചിന്തയേയും മധ്യഭേദിക്കുന്നതിൽ നിന്നാൽ അത്ഥഭേദചിന്തയേയും അന്ത്യഭേദിക്കുന്നതിൽ നിന്നാൽ രോഗഭേദചിന്തയേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പത്താമെട്ടെന്ന് ചന്ദ്രൻ ആദ്യഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ അത്ഥാഗമചിന്തയേയും അന്ത്യഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ സ്വജനമഥാചിന്തയേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

സ്ഥാനാത്മജ്ഞാനമതാം കരോതിചിന്താം ബ്രഹ്മസ്തീർത്ഥാ
അരിവൃദ്ധിമത്ഥനാശം സ്ഥാനാൽ പരിപത്തനം ഭേദം. ൫

വ്യാഴം പത്താമെട്ടെന്ന് ആദ്യഭേദിക്കുന്നതിൽ നിന്നാൽ സ്ഥാനാചിന്തയേയും മധ്യഭേദിക്കുന്നതിൽ നിന്നാൽ അത്ഥാചിന്തയേയും അന്ത്യഭേദിക്കുന്നതിൽ നിന്നാൽ ജ്ഞാനാചിന്തയേയും ക്ഷൗരം പത്താമെട്ടെന്ന് ആദ്യഭേദിക്കുന്നതിൽ നിന്നാൽ ശത്രുപർവ്വതത്തെയും ദ്വീപീയഭേദിക്കുന്നതിൽ നിന്നാൽ അത്ഥനാശത്തെയും അന്ത്യഭേദിക്കുന്നതിൽ നിന്നാൽ സ്ഥാനഭേദത്തെയും പറയാം.

സ്ഥാനഭാഗോദ്ധ്വധിം പ്രവാസചിന്താംശന്നൈശ്വര്യം കരതേ
വസ്ത്രാത്മഗമശയ്യാം ഭൂതാജ്ഞാം മധ്യഭോഗമസം. ൬

ശനി പത്താമെട്ടെന്ന് ആദ്യഭേദിക്കുന്നതിൽ നിന്നാൽ സ്ഥാന

ഭരണത്തെയും ദുരിതപ്രഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ വ്യാധിചിന്തയേയും അന്യപ്രഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ പ്രവാസചിന്തയേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ശുക്രൻ പത്താമെടുത്ത് ഔദ്യഭാഷങ്ങളിൽ നിന്നാൽ വസ്ത്രചിന്തയേയും മധ്യഭാഷങ്ങളിൽ നിന്നാൽ അർത്ഥചിന്തയേയും അന്യപ്രഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ശത്രുസന്ധിചിന്തയേയും അജ്ഞാചിന്തയേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

സംഗ്രഹം.

മംഗളപ്രവാസിനംവാ ജാമിത്രേക്കോചിനപ്പുചിന്താംവാ

സ്രീമദ്മാതൃഗുരോർമ്മാർദ്ദം കരോതിഹിതാം ഗുരോർമ്മാർദ്ദം. ൩

പട്ടണം-ഇതു അഭിത്യൻ പ്രഥമദ്രേക്കോണത്തിൽ നിന്നാൽ മരണചിന്തയേയും മധ്യദ്രേക്കോണത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രവാസചിന്തയേയും അന്ത്യദ്രേക്കോണത്തിൽ നിന്നാൽ നഷ്ടദ്രവ്യചിന്തയേയും പ്യാഴം ഏഴാമെ-ഇതു പ്രഥമദ്രേക്കോണത്തിൽ നിന്നാൽ സ്ത്രീ (പിള്ള)ചിന്തയേയും മധ്യദ്രേക്കോണത്തിൽ നിന്നാൽ ഗർഭ(സന്താന)ചിന്തയേയും അന്ത്യദ്രേക്കോണത്തിൽ നിന്നാൽ ഭരതമോക്ഷചിന്തയേയും പറഞ്ഞുകൊൾക.

സംസ്കൃതീലഭ്യം നൃതം ച നേയം വാഗ്മതം തഥാഭാഗം

കുരുതേകുജോസ്മയനോ ഭൂഷാ ചാരാഭൂനാലീം. ൭

ഏഴാമെട്ടു ചൊല്ലാ പ്രഥമശ്ലോകത്തിൽ നിന്നാൽ സ്വഭാവമുള്ള സ്വഭാവമോഷത്തെയും മധ്യശ്ലോകത്തിൽ നിന്നാൽ നഷ്ടപ്രാധാന്യത്തെയും അന്ത്യശ്ലോകത്തിൽ നിന്നാൽ ഹിംസാശക്തിയെയും സ്മിതാകിത് നോന്നിപ്പോഴേതേയും പറയാം. ഏഴാമെട്ടു ശ്ലോകൻ ഏതുശ്ലോകത്തിൽ നിന്നാലും ഭാഗ്യസ്ഥ ചാരിത്ര്യമേതേയും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ഘൃദ്ധാം ശീവദ്രുഷ്ടാം സരോഗവിക്ലാം ശൈനശ്ചരോടുസ്തമിതഃ

കുറ്റാൽ സ്രീ കലഹിംചാ ചന്ദ്രംകാസ്ത്രംകലാശനാനാശം.

ശനി ഏഴാമടത്തു ഒരുമുദ്രക്കോണത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രജ്ഞാവി
ന്റെ ഭാര്യ വൃദ്ധനാണെന്നും ദ്വിരീരുദ്രക്കോണത്തിൽ നിന്നാൽ ഭൃഗ്വി
ലമുള്ളവളാണെന്നും അന്ത്യദ്രക്കോണത്തിൽ നിന്നാൽ ശോഭപീഡിത
നാണെന്നും പറയുക. ചന്ദ്രൻ ഏഴാമടത്തു പ്രഥമദ്രക്കോണത്തിൽ
നിന്നാൽ സ്രീകഥാപാരായണവും മദ്ധ്യദ്രക്കോണത്തിൽ നിന്നാൽ കാം
സ്യ (കാട്ടുപാത്രം മുതലായ) ചിന്തയേയും അന്ത്യദ്രക്കോണത്തിൽ നി
ന്നാൽ കലസ്രീനാശത്തേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ചതുർത്ഥം പദം.

ഏകശ്ലോകമേവാഹം തപിതസ്രാഗം ന പാദീഭ്യേഽഹിഷ്യകേ
സൃഷ്ടുഃ കരോതിട്ടഗൃജഃസ്രീജാം ഗുരുരത്നജാം ചിന്താം. ൯

അഭിത്യൻ നാലാമെട്ടു അദ്വൈത ചതുർത്ഥത്തിൽ നിന്നാൽ ഏകശ്ലോകത്തെയും രണ്ടാമത്തെ ചതുർത്ഥത്തിൽ നിന്നാൽ അംഗഭാഗത്തെയും മൂന്നാമത്തെ ചതുർത്ഥത്തിൽ നിന്നാൽ രക്തസ്രാവത്തെയും നാലാമത്തെ ചതുർത്ഥത്തിൽ നിന്നാൽ രാജഭയത്തെയും പറയണം. ഇവിടെ ചതുർത്ഥം എന്നതു ഏകാന്തീയതി വീതമാകുന്നു. നാലാമെട്ടു ശൂക്രൻ ഏതുഭാഗത്തിൽ നിന്നാലും സ്രീചിന്തയേയും അവിടെ വ്യാഴംനിന്നാൽ അത്ഥമാഭചിന്തയേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

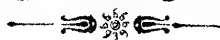
നിഷ്ടദേവദീപിജ്ജ്വലതേ സ്വജ്വലദീപോധാ ച മാന്ദസംഭവേ
ത്വംസഭേമകസ്മനുഃ നിർവ്യാണം വാവദേലിഷ്യകേ. ൧൦

മൊട്ടു നാലാമെട്ടു അദ്വൈതത്തിൽ (ശരിപ്പെട്ടാലുത്തിൽ) നിന്നാൽ സ്വജ്വലദീപോധത്തെയും അന്ത്യഭാവത്തിൽ (ശരിപ്പെട്ടാലുത്തിൽ) നിന്നാൽ മനോഭൂമിയേയും പറയണം. ശാലി നാലാമെട്ടു അദ്വൈതത്തിൽ നിന്നാൽ മനോഭൂമിയേയും അന്ത്യഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ മനോഭൂമിയേയും സംബന്ധിച്ചുള്ള ചിന്തയെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

നാലിംശശീസുരൂപം കരോതി ഹിഷ്യകേഞ്ചയസുവാദകഃ
ഫലമതഃകാവാചം ത്രികോണസംസ്തംഭം ഗുഹാറവ്യാധിപത്. ൧൧

ചതുർത്ഥം നാലാമെട്ടുനിന്നാൽ സുരൂപമായ സ്രീമൈക്കരിച്ചുള്ള ചിന്തയെന്നും ബുദ്ധൻ നാലാമെട്ടുനിന്നാൽ വിവാദ (വ്യവഹാര)ത്തെ സംബന്ധിച്ച ചിന്തയെന്നും പറയണം. ഇങ്ങിനെ ലഗ്നാദിക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളിൽവെച്ചു ബാധിച്ചുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെ ഫലത്തേയെന്നു പറയുവാൻ. കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഗ്രഹങ്ങളിലെങ്കിൽ അഞ്ചാമെട്ടു നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചതുർത്ഥഫലത്തെയും ഒമ്പതാമെട്ടു നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു സപ്തഫലത്തെയും പറഞ്ഞുകൊൾക കേന്ദ്രത്തിലും ത്രികോണത്തിലും ഗ്രഹങ്ങളിലെങ്കിൽ ബാധിച്ചുള്ള കേന്ദ്രാശിക്കൊണ്ടു ഈ ഫലങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുക.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ദൈവത്തെ
വല്ലഭാഖ്യാനം വ്യാഖ്യാനം
സ പൂജരോദ്ധ്യായഃ .

അഥ അഷ്ടാദശോദ്ധ്യായഃ.

പ്രഥമോദ്ധ്യായഃ.

കൃഷ്ണപതിംശ്ചതുരപ്രദാനന്ദയതിപതിമപാപേഷു.
 ചന്ദ്രോപാപസമേതേ പുരഷോളഭേതബാലാഭവനാശം.

ഇതിഹാസം ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ സൂത പ്രശ്നവിധിയെ പറയുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ അപരിഹാര്യമായി ചില അംശീലപടങ്ങൾ പ്രയോജിക്കേണ്ടി വരും. മഹാബലൻ ആ അപരാധത്തെ സഭയം ക്ഷമിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഒരുവൻ തന്റെ ഭാര്യ തന്നിൽ അനുരക്തനോ വിരക്തനോ എന്നുള്ള ജ്ഞാനസന്ധോടുകൂടി പ്രശ്നം ചെയ്താൽ ദൈവത്തിന്റെ ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയപ്പെടുന്നതുള്ള അനുഭവത്തെയും ഫലത്തെയും തത്ക്കാലോദയവഗ്നംകൊണ്ടു നിരൂപിച്ചുകൊള്ളണം. അവിടെ ലഗ്നംപാപഗ്രാഹ്യമായാൽ ഭാര്യ വിരക്ത (തന്നിൽ അനുരാഗമില്ലാത്തവൾ) എന്നും ശുഭേഷ്ടമായാൽ സുരക്ത (തന്നിൽ അനുരാഗമുള്ളവൾ) എന്നും പറയണം. ഇതുപോലെതന്നെ ചന്ദ്രൻ പാപമുദ്രാജ്ഞായാൽ ഭാര്യവിരക്തയെന്നും ശുഭേഷ്ടജ്ഞായാൽ അനുരക്ത എന്നും പറയാവുന്നതാണ്. ചന്ദ്രനെപ്പോലെതന്നെ ശുക്രനെയും ചിത്രവിഷ്ണുമെന്ന് ഉപദേശമുണ്ട്. ചന്ദ്രൻ അഭിമുഖം നോക്കുമ്പോഴുള്ളതായാൽ പുരുഷൻ സ്ത്രീയെ ബാലാൽ ഗ്രഹിച്ചു എന്നും അഭിമുഖം പാപമോദ്രാജ്ഞായാൽ സ്ത്രീ പുരുഷനെ ബാലാൽ ഗ്രഹിച്ചു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ലഗ്നത്തിൽ ചന്ദ്രശുക്രന്മാരുടെ ദൃഷ്ടി ഇല്ലാത്തതും പാപഗ്രാഹണമുണ്ടെങ്കിൽ യോഗദൃഷ്ടികൾ സംഭവിച്ചു വന്നാൽ സുരക്തമുണ്ടായില്ലെന്ന് പറയണം. ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെയോ സൂര്യന്റെയോ യോഗദൃഷ്ടികൾ ഉള്ള ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ ലഗ്നത്തിലേയ്ക്കു നോക്കിയാൽ സ്ത്രീയ്ക്കു തന്നിൽ അനുരാഗമുണ്ടായിരുന്നു എന്നും കർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികളുള്ള ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ ലഗ്നത്തെ ദൃഷ്ടിച്ചെങ്കിൽ സ്ത്രീയ്ക്കു തന്നിൽ അനുരാഗമില്ലായിരുന്നു എന്നും പറയണം. ഇവിടെ അഭിമുഖം പാപഗ്രാഹ്യമായി വിചാരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

സുഭദ്രേ.

സ്വദീശംഗ്രഹേപ്രമാതേസ്വസ്ഥേമാത്മീയയാന്യയാന്യേഷു
 ഉച്ചാശിമിത്രാദീചാശ്രയേണരേ ഷാഃസ്ത്രീയോവാചാഃ
 ലഗ്നത്തെ ദൃഷ്ടിച്ചെങ്കിൽ ഗ്രഹം സ്വക്ഷേമത്തിൽനിന്നാൽ അ

സ്രീ സ്വഭാവ്യതന്നെ എന്നും അന്യക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നാൽ പരഭാവ്യ
 എന്നും പറയണം. ആ ഭാഷാവാക്യ ഗ്രാഹം ഉച്ചസ്വനനാണെങ്കിൽ സ്രീ
 ശ്രേയസ്സോ അഥവാ രാജസ്രീയോ ആയിരിക്കും. ആ ഗ്രാഹം ശതക്ഷേ
 ത്രത്തിൽനിന്നാൽ ശതസ്രീ എന്നും ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നാൽ ബ
 ണ്ടസ്രീ എന്നും വീചത്തിൽനിന്നാൽ വീചസ്രീ എന്നും പറയാം.
 അതുപോലെതന്നെ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു വിപ്രാഭിജാതിയിലുള്ള സ്രീ
 യെന്നും വഴിപോലെ വിചാരിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ സ്വ
 ക്ഷേത്രസ്ഥിതി മുതലായതുകൊണ്ടു സ്വഗ്രാഹം മുതലായതിനേയും പറ
 യാവുന്നതാണ്. ഇതുപോലെതന്നെ ലഗ്നരാശികൊണ്ടു അടവീക്ഷേ
 ത്രഗ്രാമാദികളായ പ്രദേശങ്ങളും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

മേഷാഷ്ടമയോർദ്ധ്വോപരതേസ്വസ്രീഭിരേവസംഗമനം
 മൈത്രാബ്യാളുവേനശത്രാർഭാർത്ഥമാന്വേദി. ന

മരത്രരാശികൊണ്ടും സ്രീനിർണ്ണയത്തെ ചെയ്യണമെന്നാണ്. മേ
 ഷം ആര്യവും വൃശ്ചികം മരത്രാഭ്യാം അല്ലെങ്കിൽ വൃശ്ചികം ആര്യ
 ഡവും മേഷം മരത്രവും ആയും വരികയും മേഷവൃശ്ചികങ്ങളിലൊരേ
 ഷത്തു ചൊവ്വാ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്വഗ്രാഹത്തിൽവെച്ചു സ്വസ്രീ
 സംഗമമുണ്ടായി എന്ന് പറയണം. - മേടമോ വൃശ്ചികമോ ആര്യഡ
 രാശിയായും എടവോ മിഥുനം കന്നി തുലാം എന്നീ രാശികളിൽ ഒന്നു
 മരത്രരാശിയായും സ്വപശുക്രയുക്തമായും വന്നാൽ ബന്ധുസ്രീസംഗമമു
 ണ്ടായി എന്ന് പറയാം. ശേഷം രാശികളിലെത്തക്കിടം മരത്രരാശി
 യായിവന്നാൽ ശതഭാവ്യയുമായുള്ള സംഗമത്തെയും പറഞ്ഞുകൊടു
 ക ഇങ്ങനെ രണ്ടെ പെല്ലാ രാശികളെക്കൊണ്ടും ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും
 വിചാരിച്ചു പറയാവുന്നതാണ്. ഗ്രാഹം ഉച്ചസ്വനായാൽ നാരി പൂ
 ജയെന്നും വീചഗതനായാൽ സ്രീ വീചയെന്നും പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക.

പരസ്രീവിശേഷം.

തതണീകഷ്കഭാർത്യാ മന്ത്രിസ്രീബ്രാഹ്മണീവചോപേതാ
 ക്ഷേത്രഗുരുശരണിഭിഭേദൈഷ്ടപാഷണ്ഡിനായുപതിഃ. ഐ

സ്വക്ഷേത്രത്തിലല്ലാതെ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടുള്ള സ്രീ
 വിശേഷത്തെ ഇവിടെ പറയുന്നു. സ്വക്ഷേത്രത്തിലല്ലാതെ
 നിൽക്കുന്ന ചൊവ്വാരഗ്നത്തിലേക്കു നോക്കിയാൽ വേദിയേയും മേൽ
 പ്രകാരംനിന്നു ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്ന ശുക്രനെക്കൊണ്ടു ശുഭസ്രീയേയും മേൽ
 പ്രകാരം വ്യാഴത്തെക്കൊണ്ടു മന്ത്രിഭാവ്യയേയും വഴുതനെക്കൊണ്ടു ബ്രാ
 ഹ്മണസ്രീയേയും ആഭിത്യനെക്കൊണ്ടു രാജസ്രീയേയും ബുധശനിരാ
 ഹുക്കളെക്കൊണ്ടു പാഷണ്ഡസ്രീകളേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

സുരതാഗൃത്തി.

വിഷഭേഷ്യഗ്രഹരാശിസ്യ മൈറ്റനഭേഷം ദിവാദാമിതരേഖ
ബഹവോവിഭ്രമെഹൈം ഭൂകുജാഗ്രാത്തകേസുതം. ൫

ലഗ്നം ഓജരാശിയാതിവന്നാലും ലഗ്നത്തെ ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്ന ഗ്രഹം ഓജരാശിയിൽനിന്നാലും ഒരു പ്രാവശ്യം സുരതമുണ്ടായി എന്നും ലഗ്നം യശരാശിയാതിരിക്കുകയും ലഗ്നഭട്ടാദായ ഗ്രഹം യശരാശിയിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ സൂര്യം രണ്ടുപ്രാവശ്യമുണ്ടായി എന്നും പറയാം. ശുക്രനേരവും ചൊവ്വയുടേയും ക്ഷേത്രഭേദം അറിയിക്കുവാൻ ലഗ്നത്തിനുള്ളായിന്നാൽ വാസ്ത്യായനാദികൾ രശ്മിശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം പലപ്രാവശ്യവും സുരതമുണ്ടായി എന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ലഗ്നം സൂര്യവർഗ്ഗസംഹിതയാൽ പകലും ചന്ദ്രവർഗ്ഗസംഹിതയാൽ രാത്രിയും അറിയുന്ന സൂര്യം എന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

സ്വപ്നസുരതാദി.

റോരാത്രിഭോണജാമിത്രഭേഷ്യശശിനാസവാക്പത്രശ്ചേൽ
സ്വപ്നേസുരതം തത്രകുജശ്ചേൽ രോചേനജാഗ്രതിതം. ൯

ലഗ്നം, അഞ്ചു ഏഴ്, വെളുത്ത ഈ ഭാവങ്ങളിലൊവിടെയെങ്കിലും ശനി ചന്ദ്രനോടു കൂടിയിരിക്കാൽ സ്വപ്നത്തിൽ സഭോമമുണ്ടായി എന്നു പറയാം. ഈ ഭാവങ്ങളിൽതന്നെ ചൊവ്വയും ചന്ദ്രനുമൊരുമിച്ചുനിന്നാൽ കോപകലാഹലങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ രണ്ടുപേരുമുറക്കുമൊഴിച്ചു എന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക. ഈ പറഞ്ഞഭാവങ്ങളിൽതന്നെ ചൊവ്വയും ചന്ദ്രനുമൊരുമിച്ചുനിന്നാൽ സൂര്യം ശ്രേഷ്ഠസ്ത്രീയോടു കൂടിയായിരുന്നു എന്നും അതു ശർഭപ്രഭാണെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. അതുപോലെതന്നെ അഭിത്യനും ചന്ദ്രനും ഒരുമിച്ചുനിന്നാൽ ഗാഢസ്വർഗ്ഗമുണ്ടായി എന്നും ചന്ദ്രനും ശുക്രനുമൊരുമിച്ചുനിന്നാൽ ഗാഢപ്രവചനങ്ങൾ പറയുകയുണ്ടായി എന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ഭയം.

ലഗ്നമതേ രവിതനന്തേ ജാമിത്രേഭൂമിനന്ദനേസഭയം
ഇതരേതരാലമബദ്ധേ യദിസമരാശ തു ജാഗ്രതിതം. ൭

ലഗ്നത്തിൽ ശനിയും ഏഴാമെത്തു ചൊവ്വയും നിൽക്കുകയോ അല്ലാത്തപക്ഷം ലഗ്നത്തിൽ ചൊവ്വയും ഏഴാമെത്തു ശനിയും നിൽക്കുകയോ ചെയ്താലും ഭയംനീമിത്തം ഉറക്കമുണ്ടായില്ല എന്നു പറയുക.

ക. ഇവിടെ ശനിക്കു ബലാധിക്യം ഉണ്ടായാൽ ചോരഭയമെന്നും ചൊല്ലാത്തു ബലാധിക്യമുണ്ടായാൽ അഗ്നിയെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളുകയും വേണം. അതുപോലെതന്നെ ശനി ക്ഷമോത്രത്തിലും ക്ഷമൻ ശനിക്കുതൃത്തിലും നിന്നാലും അന്യരുടെ ബലാബലത്തിനു തക്കവണ്ണം ചോരഭയമോ അഗ്നിയോ നിമിത്തം ഉറക്കമായിട്ടു വ്യാസം പറയാം.

കലഹം പൃഥ്വിശയനം.

അസ്മിംശ്ചന്ദ്രേന്ദ്രതരണ യുതേനാത്യാസാരാതുകലാസ്സ ഗ്രാൽ യമക്ഷരാശിഷ്യ ഭൂതജേ യദിപരശ്ചാസ്തിയോ വാചസ്പാ. ൨

ലഗ്നത്തിലോ ഏഴാമെ-ത്തോ ചന്ദ്രൻ ക്ഷണോ ശനിയോ ഒരു മിച്ചു നിന്നാൽ കലഹമുണ്ടായി ഏതപരമം. ഇവിടെ ചന്ദ്രൻ ഏഴിലാണെന്ന് നിൽക്കുന്നതെങ്കിൽ കലഹം സ്രീചിഷ്ണമെന്നും ലഗ്നത്തിലാണെങ്കിൽ പുരുഷവിഷ്ണമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇതേ യോഗത്തിൽതന്നെ ക്ഷണോ ശനിയോ ഒരുമിച്ചു ശുക്രൻ നിന്നാൽ കലഹനിമിത്തം ശയനം ചെയ്യേണ്ടമായിരുന്നു എന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ജാമിത്രമതേചന്ദ്രേ ക്ഷേത്രദശമേടഥവാ തൃതീയേന്ദ്രിൻ ശുക്രേന്ദ്രമശയനം കലഹനിമിത്തം സുസംവൃത്തം. ൩

ചന്ദ്രനോ ശുക്രനോ ഏഴാമെത്തും മൂന്നാമെത്തോ പത്താമെത്തോ ചൊല്ലായും നിന്നാൽ കലഹനിമിത്തം രണ്ടുപേർക്കും വെല്ലുറെ ഭൂമിയിൽ (നാലത്തു) ആണ് ശയനമുണ്ടായതെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

വിസ്രജ്യേദം.

ഹോരാതൃതീയസപ്തമചതുർഥവേനോഷ്ട ചന്ദ്രശുക്രചേൽ വിദ്വാദപസ്രയേദം കലഹനിമിത്തം ഹിനാശിണം. ൪൦

ലഗ്നം മൂന്നു ഏഴു നാലു ഈ ഭാവങ്ങളിലെവിടെയെങ്കിലും ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ ഒരുമിച്ചു നിന്നാൽ കലഹം നിമിത്തമായിട്ടു സ്രീമൂടെ വസ്രത്തെ മുറിച്ചു കളഞ്ഞു എന്നു പറയണം. ഇവിടെ ഏഴാമെത്തു പുരുഷഗ്രഹം നിൽക്കുകയോ ഏഴാമെടം രാജരാശിയായി വരികയോ ചെയ്താൽ പുരുഷന്റെ വസ്രച്ഛേദത്തെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഇവി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ
ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
അഷ്ടാകശോഭ്യായഃ.

അഥ ഏകോനവിംശോദ്ധായഃ.

വർഗ്ഗവിഭാഗം.

ജ്യോതിഷികോ വനവാസി വൃത്തസുരസത്തമാവിനിർഭിഷ്ടഃ
ഏതേ ചതുഷ്പ്രകാശ ഗ്രാഹവലോകനജ്ഞന്തേ.

ജ്യോതിഷികനും, വനവാസിയനും, വൃത്തഗണനും, ദേവഗണനും എന്നിങ്ങനെ വർഗ്ഗവിഭാഗം നാലുപ്രകാരമാകുന്നു. ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ വാരിഗ്രാഹങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് അറിയേണ്ടത്. ഇവിടെ ജ്യോതിഷികനെന്നതു സൂര്യ ചന്ദ്രന്മാരെപ്പോലെയുള്ള തേജഃപുഞ്ജമാകുന്നു. വനവാസിയനെന്നതു സപ്തം അസുരൻ പാതാളവാസി എന്നിതുമാകുന്നു. വൃത്തഗണനെന്നതു മനുഷ്യാർക്കുവശമുള്ള കാര്യം നിപക്ഷിപദ്യമാകുന്നു. ദേവഗണനെന്നതു സ്വർഗ്ഗവാസി വർഗ്ഗംതന്നെ. അഭിത്യക്ഷന്മാരെക്കൊണ്ടും ചാന്ദ്രോദാശികളെക്കൊണ്ടും അഭ്യന്തരത്തെയും ചന്ദ്രശുക്രന്മാരെക്കൊണ്ടും ജ്വാലാശികളെക്കൊണ്ടും ദ്വിരീയഗണത്തെയും ശനി രാഹുക്കളെക്കൊണ്ടും സ്ഥിരപ്രശ്നശിഖകളെക്കൊണ്ടും തൃതീയഗണത്തെയും ഗുരുബുധന്മാരെക്കൊണ്ടും ദ്വിപാദാശിഖകളെക്കൊണ്ടും ചതുർത്ഥഗണത്തെയും വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

വർഗ്ഗവിശേഷം.

രാക്ഷസപിശാചയക്ഷാസ്തമൈവകിന്നസഭ്രതനാഗഗണാഃ
ഭൗമമശ്രുക്രബുധനൗ ചന്ദ്രേഷ്വിത്രോരാശദേവാഃ.

കഴിഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വർഗ്ഗങ്ങളുടെ വിശേഷങ്ങളെ ഇനിയും ഇവിടെ പറയുന്നു. ക്ഷൗര രാക്ഷസഗണം, ശനിക്കു പിശാചന്മാർ; ശുക്രൻ യക്ഷവർഗ്ഗം; ബുധൻ കിന്നരവർഗ്ഗം; വ്യാഴത്തിന്നു ഭൂതഗണം; ചന്ദ്രൻ നാഗഗണം; അഭിത്യൻ ദേവഗണം. ഇങ്ങനെയുള്ള വർഗ്ഗവിശേഷത്തെയും ഗ്രഹദണ്ഡിക്ക് തുല്യമായി വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം.

ദേവന്മാർ.

ശ്രീരവീണ്ഡൂർഗ്ഗാ ബ്രഹ്മകുമാരശ്ചൈകപാലയന്തഃ

ശുക്രാർക്കസമൃഷീരഗുരുക്ഷജസുരേഷ്വജാനീന്മാൽ.

ശുക്രൻ ശ്രീഭഗവതി; അഭിത്യൻ ശിവൻ; ബുധൻ വീണ്ഡു; ചന്ദ്രൻ ദുർഗ്ഗാഭഗവതി; ഗുരുവിനു ബ്രഹ്മാ; ചൊല്ലാക്കു സുബ്രഹ്മണ്യൻ; ശനിയ്ക്കു ലോകപാലൻ എന്നിങ്ങനെ ഗ്രാഹങ്ങളുടെ ദേവതകളേയും

അറിഞ്ഞുകൊൾക. ഇതുകൊണ്ടു പ്രജാപതിന്റെ കഥയെഴുതുന്നതും ഭരണഗ്രന്ഥങ്ങളോടും ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഉവിഷ സുതൃംഗിഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉച്ചിതരോ സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ ബലത്തോടുകൂടി നിന്നാൽ ശ്രീകൃഷ്ണഭാഗവതവും ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിലോ ശത്രുക്ഷേത്രത്തിലോ നിന്നാൽ രാക്ഷസചിരാചാദികളേയും പറയേണ്ടതാകുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശത്രുക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിന്നാൽ അതാവശ്യമായ അറിവുണ്ടെന്നും അറിവു പറ്റാത്തവർക്കുള്ളിൽ നിന്നാൽ അത്യാനാദിപ്പുത്തയും പറയണം. ഗ്രന്ഥ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രതിബിംബസമുപ്തനെന്നും ഏകാമെത്ത നിന്നാൽ നൃത്തത്തെയും അപ്തമത്തിൽ നിന്നാൽ ബലിയേയും നാലാമെത്ത നിന്നാൽ ക്ഷേത്രാത്മസമുപ്തനെന്നും മറ്റും ദേവപ്രീതിക്കായിട്ടുള്ള പ്രതിവിധികളെ യഥാസ്ഥാനം വിധിച്ചുകൊള്ളണം.

ദേവവിഭാഗാദി.

ഗ്രന്ഥശിഭിച്ഛിചായു ജ്യോതിഷികാച്യയശ്ചൈവമംബുയഃ
 തമസദശൈവമംബുയഃ സ്തപാമഹൈവശ്ചൈവമംബുയഃ. ൧

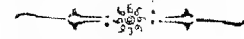
മേധാദിശാശിക്ഷയുടെയും സൂതൃംഗിഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും ബലാബലങ്ങളെ വിചാരിച്ചു ദേവതാഭേദത്തെയും ഇഷ്ടാനിഷ്ടസ്ഥിതിയേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. രാജാ മിക്കവാറും ശനിമണ്ഡലമുള്ള ഇഷ്ടാനിഷ്ടഫലങ്ങളെയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഏല്പാശിക്ഷയും രാശിധിപന്മാരെപ്പോലെയുള്ള ഫലങ്ങളെ ചെയ്യുമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

മനുജഗ്രന്ഥവേദോഷച വസ്ത്രാഭിജ്ഞാനിസന്തിദേവാനാം
 നവേന്തിശേഷശാശി ഗ്രഹോഷാജ്ഞാൻ ഗ്രഹൈർബുധാൽ. ൨

ദിവാദാശി, ദിവാദേവേണാം, ദിവാദേവേണാം എന്നിതുകൂടി സംബന്ധമോ യോഗമോ ദൃഷ്ടിനോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ആ ദേവന്മാർക്കു വസ്ത്രം ആഭരണം ആയുധം മുതലായവ ഉണ്ടെന്നു പറയണം. ശേഷം ഉള്ള രാശികളെക്കൊണ്ടും ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും വസ്ത്രാഭിജ്ഞാനികൾ നിർദ്ദേശിച്ചുള്ളല്ല. ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടുതത്ത്വജ്ഞാന്റെയും പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം. ഈ ലക്ഷണങ്ങൾക്കൊണ്ടുതന്നെ അനുഷ്ഠാനങ്ങളായ ദേവതാഭേദങ്ങളും നിരൂപണീയങ്ങളാകുന്നു.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രം
 ദൈവത്തെ വല്ലഭോപ്യാനം വ്യംബോപ്യാനം
 ഏകോപവിശോദ്ധ്യായം.

അഥ വിംശോദ്ധ്യായഃ.

രാശി സ്ഥാനങ്ങൾ.

മേഷേന പസേനാ പതി ചോരസ്ഥാനാനിപൃയംതേ ശ്വന്താൽ
ഗന്ധർവ്വന്മാദാപ്യ വ തുഷ്ടദക്ഷകകമാപ്യാഭേ.

൧

വഗ്നത്തിന്റെ നവാംശകരാശിനെക്കൊണ്ട് താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം ഉള്ള ഫലങ്ങളെ നിരൂപിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ഒരു നവാംശകംകൊണ്ട് പുത്രഫലമാണോ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് നവാംശകത്തെ അത്രയായി അംശിച്ചിട്ടുപോലാം ഓരോ ഫലത്തെയും പറയുവാൻ. ലഗ്നം ദേഷണാദംശകമായാൽ ആ നവാംശകത്തെ മൂന്നായി ഭാഗിച്ചിട്ടു അതിൽ ഓരോ അംശംകൊണ്ടു ക്രമേണ രാജാപു, സേനാപതി, ചോരസ്ഥാനം എന്നിങ്ങനെയും, വൃഷണാദംശകമായാൽ ആ നവാംശകത്തെ അഞ്ചായി ഭാഗിച്ചു, ഗന്ധം, വസ്യം, മാവ, ചതുഷ്ഠാന്ത്, ശുഭൻ എന്നീ അഞ്ചുഫലങ്ങളെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഗാന്ധർവ്വമാന്യന്തർക ചൈന്ദനാദീകമാവേന്മിമനേ
അരാമോദ്യാനേഷാ ശയ്യാരാശചതുർത്ഥിസ്തു.

൨

വഗ്നനവാംശം മിഥുനമായാൽ സംഗീതം റൊസ്സം നർത്തകൻ (ആട്ടക്കാർ തുള്ളൽക്കാർ നാടകക്കാർ) ചൈന്ദനം സ്രീ എന്നീ അഞ്ചു ഫലങ്ങളെയും കർഷകനവാംശമായാൽ തന്നവാംശകചതുർഭാഗംകൊണ്ട് ആരാം (നട്ടുനാച്ചുണ്ടാക്കിയവനും) ഉദ്യാനം (രാജസാധാരണമായവനും) ഷഷധം, ശയ്യാറാപദേശം എന്നീ നാലു ഫലങ്ങളെയും ക്രമേണ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

സിംഹേരണ്യ ചതുഷ്ഠ ദുർഗ്ഗഹാരം പ്രവസ്യ ഗാന്ധർവ്വഃ
ഷണ്ഡേസപ്തമരാശേ മാനതുലാഭാസ്സമദൃഢിതാനി.

൩

വഗ്നം സിംഹേരണ്യംശമായാൽ അതിന്റെ ചതുർഭാഗംകൊണ്ട് ക്രമേണ വനം ചതുഷ്ഠാന്ത് ദുർഗ്ഗം (കോട്ട) ഗുഹ എന്നീ നാലു ഫലങ്ങളെയും കന്നിനവാംശമായാൽ തത്ത്വഭാഗംകൊണ്ട് ചിത്രം വസ്യം സംഗീതം എന്നീ മൂന്നു ഫലങ്ങളെയും തുലാംശമായാൽ തച്ചതുർഭാഗംകൊണ്ട് പ്രസ്ഥാദിമാനസാധനങ്ങൾ; ത്രാസ വെള്ളിക്കാൽ മുതലായ മാനസാധനങ്ങൾ; പാത്രവിശേഷങ്ങൾ; ദക്ഷം എന്നീ നാലു ഫലങ്ങളെയും പറയണം.

കിടാഗ്നിജീവിശോച്യാദി ഭോജനവിഷമാസ്തപൃശ്വികാംശഗതേ
ദൈവജ്ഞാപ്രഹൃതമാ പ്രഗന്ധന്യോധസ്രിയോനമേ.

൪

വഗ്നം വൃശ്ചികനവാംശകമായാൽ അറനാരി ഭാഗിച്ചു കീടം, അഗ്നിഷീവി, ശോമി, (ശവീശപാൻ) സപ്പും, ഭോജനം വിഷ്ണുവാരി എന്നീ ആറുഫലങ്ങളെയും ധനുനവാംശമായാൽ തൽസപ്തദാശകൊണ്ടു് ദൈവജ്ഞൻ (ജ്യോതിഷി) ബ്രാഹ്മണൻ, ഗുരു, മാല, ശാധം, ഭംഗം, സ്രീ എന്നീ ഏഴുഫലങ്ങളെയും ക്രമേണ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

മകരമെന്മനാ ധനുജ്ഞാപുരുഷേഷ്വാനിവാദ്യകഥിതാനി
 ത്രാശനവശോമപുരുഷപുമാനുഗാനികംഭയശേ.

൫

വഗ്നം മകരനവാംശകമായാൽ അതിന്റെ പഞ്ചഭാഗംകൊണ്ടു ക്രമേണ മൈനം, പാഷണ്ഡി, വൃശ്ചൻ, ഭക്ഷ്യദ്രവ്യം, വാദ്യദ്രവ്യം, എന്നീ അഞ്ചുഫലങ്ങളെയും കുംഭനവാംശമായാൽ അതിന്റെ അഞ്ചുഭാഗംകൊണ്ടു ദീർഘനഖമുള്ള പുരുഷൻ, സ്രീ; ദീർഘരോമമുള്ള പുരുഷൻ, സ്രീ, സ്രീപുരുഷന്മാർ എന്നീ അഞ്ചുഫലങ്ങളെയും ക്രമേണ പറഞ്ഞുകൊൾക.

രമണീയരൂപനാരി സുഹൃദ്യുൽപലപക്ഷ്യാപി ഡഷേ

കഥിതാലഞ്ച് ധാദൃഷ്ടാശ്ചൈതോശ്യാശ്ചൈകർഷേതയാഃ. ൩

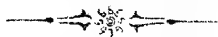
വഗ്നം മീനനവാംശമായാൽ അതിന്റെ അഞ്ചുഭാഗംകൊണ്ടു സൗമ്യമുള്ള സ്രീ, മെന്മ, ഉൽപലം, മത്സ്യം, താമര എന്നീ അഞ്ചു ഫലങ്ങളെ പറയുക. ഈ അംശങ്ങൾക്കെല്ലാം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കഥനമോ ലാഭമോ ദർശനമോ ഏതെങ്കിലും ഫലമായി പറയേണ്ടതു്. ഇവിടെ വഗ്നം പ്രഥമദശക്കാണായാൽ ഇതുകളുടെ കഥനവും ദ്വിതീയദശക്കാണായാൽ ലാഭവും അന്ത്യദശക്കാണായാൽ ദർശനവും ഫലമായി പറയണമെന്നു ഉപദേശം. ഈ വിഷയത്തിൽ മതാന്തരം വ്യത്യസ്തം. അംശകാധിപനായ ഗ്രാഹം പരിണാസമെടുത്തു നിന്നാൽ ലാഭവും ഏകാമെടുത്തു നിന്നാൽ ദർശനവും ദ്വിതീയതരീതങ്ങളിൽ നിന്നാൽ കഥാശ്രവണവും പറയേണമെന്നു് ആപക്ഷിപ്തം. ഈ ലക്ഷണങ്ങളെ മുറ്റുത്തശരി നവാംശംകൊണ്ടു പറയാവുന്നതാണു്. പൂർവ്വകാലത്തു വ്യല്ലാ മുറ്റുത്തങ്ങൾക്കും ലക്ഷണംകൂടി പറയുകയുണ്ടായിരുന്നു. അതുകളെക്കുറിച്ചു വിസ്താരമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതു മുറ്റുത്തലാഞ്ചനം എന്നു ഗ്രന്ഥത്തിലാകുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ഇതി ക്ലിപ്തശാസ്ത്ര ദൈവജ്ഞ-

വല്ലഭാഖ്യാനം വ്യാഖ്യാനം

വിശേഷാലായാഃ.

അഥ ഏകവിശേഷാൽ.

പ്രശ്നപരിശേഷം.

ദിവസകന്യപുഷ്പാൽ ചതുർത്ഥരാശി രചനാപേരികേതുഃ
രാഹുരചിപ്പുഷ്പതഃ കില ചതുർത്ഥശ്ചോക്താപേരാം. ൧

ചോരാഹുതാത്മകകലാര ധ്യാധിതേ ചതുഷ്പദോഽഥാകൃതരഃ
അരാണൈഷാരത്നഭഗവിന്ദജ ശീതാംശുസൂത്രാനാം. ൨

ഇനി കാരോഗ്രാഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും പ്രത്യേകം ചിന്തിക്കേണ്ടതായ പ്രശ്നപരിശേഷങ്ങളെ ഇവിടെ പറയുന്നു. ചൊല്ലാഞ്ഞതൊക്കെ പ്രശ്നം ചോരാദിഷയമെന്നും രാഹുവെക്കൊണ്ടു നഷ്ടവിഷയം എന്നും ധ്യാശ്വന്തെക്കൊണ്ടു ധ്യാവിഷയമെന്നും ശുക്രനെക്കൊണ്ടു കലാരവിഷയമെന്നും ബുധനെക്കൊണ്ടു ഭോഗവിഷയമെന്നും ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു യോഗവിഷയമെന്നും സൂര്യനെക്കൊണ്ടു ചതുഷ്പദവിഷയമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. രാഹുക്കേതുൾക്കും അദിത്യൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ മുഖിലോ പിന്മുഖിലോ ചതുരഭാഗത്തിലാകുന്നു ചന്ദ്രനറിഞ്ഞു അതുകൊണ്ടു വേണം ഇവിടെ ഫലാദേശം ചെയ്യുവാൻ. അതിന്റെ പ്രകാരത്തെ അടുത്തശ്ലോകംകൊണ്ടു പറയുന്നു.

കേതുസ്ഥിതിഫലം.

യദ്രക്തമേവേതുർല്ലഗേ നൃപമാനമാഭസന്ധത്തി
സ്ഥാനാത്മപുത്രാഭം കശോതികേതുർയുവാക്കിനരേ. ൩

ലഗ്നത്തിൽ അദിത്യരാശിയിൽനിൽക്കുന്ന കേതു പ്രഥമാദി ഭേദക്കാനുകൂലത്തിനു രാജസമ്മാനം അത്ഥസിദ്ധി സമ്പന്നത്ത് പുണ്യ മൂലഫലങ്ങളെയും അപ്രകാരമെന്ന രാഹിരാശിയിൽ ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുന്ന കേതു ഭേദക്കാനുകൂലമാവാതിച്ച സ്ഥാനവാദം അത്ഥവാദം പുത്രവാദം എന്നീ മൂലഫലങ്ങളെയും ചെയ്യുന്നു.

തമരാശഫലംശഭ്രേ ദാമാദഭേദം ച യുവാതിനാശം ച
സൗരസ്പ്രോക്തംഭേദാ ലഭേപിചാതാസസംയുക്തം. ൪

ശുക്രമേന്ദ്രത്തിൽ ലഗ്നത്തിൽനിൽക്കുന്ന കേതു രാഹി കേതു ഫലത്തെയും വിശേഷിച്ച് ഇവയിലെ കേതു പുത്രഭേദത്തെയും രൂപാതിലെ കേതു കളിനാരാജത്തെയും ചെയ്യും. ക്ഷരാശിയിൽ ലഗ്ന

ത്തിൽ നിൽക്കുന്ന കേതു മന്ദക്ഷേത്രഫലത്തെയും വിശേഷാൽ ആയു-
സത്തെയും കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.

ഭൂമചന്ദ്രാമരഗുഹവോ യദിദഗ്നനതാഃ സ്വ്യാതുകാലവശാൽ
കർച്ചന്ത്യാശ്രമപൂജാ മിത്രാത്ഥകളത്രപുത്രസമ്പത്തിം. ര

ഏതുരാശിയിലെങ്കിലും ശുക്രൻ പൂണ്ണ് വരൂൻ വ്യാഴം ഈ ഗുഹ
ങ്ങൾ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ആശ്രമപൂജയും ബന്ധു ധനം ഭാര്യ പു-
ത്രൻ ഇവക്ക് അഭിവൃദ്ധിയും ഭവിക്കുമെന്നു പറയാം.

ബൗദ്ധധർമ്മനാശഃ ധാരേ നൃപഭീതി പുത്രനാശഞ്ച
വ്യാധിം ഗുഹസ്യനാശം ഗുരുരാശിനശോഭാശി കേരളഃ. സ

കേതു ബുധക്ഷേത്രത്തിൽ ലഗ്നഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ വസ്ത്രനാ-
ശവും അത്ഥനാശവും ഭവിക്കുമെന്നും അതുപോലെതന്നെ ചന്ദ്രക്ഷേ-
ത്രത്തിൽ നിന്നാൽ രാജഭയവും പുത്രനാശവും ഉണ്ടാകുമെന്നും മേൽപ്ര-
കാരം വ്യാഴക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ വ്യാധിപിഡയും ഗുഹനാശവും
സംഭവിക്കുമെന്നുപറയണം.

ഗർഭലേഖനം.

യദിവേതികേതുരിനൂരണസോരേകേനസംയുതോ ലഗ്നേ
ജനനയിഗർഭഭാൽപത്തിം സൗഖ്യരക്ഷേപിനാശമതി. ക

ചന്ദ്രനോ ശുക്രനോ ഒരുമിച്ചു കേതു ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ഗ-
ർഭാൽപത്തിയുണ്ടെന്നു പറയണം. ഇവിടെ ശാക്രിനിന്നാൽ ആ ഗ-
ർഭത്തിന് ഫാനിസംഭവിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുവെള്ളണം. ഈ യോഗ-
ത്തിൽ ഗർഭമരിഗമോ മൃതപ്രജാജനനമോ ജാതമാത്രപ്രജാനാശമോ പ-
രയ്യുകയും ചെയ്യാം.

കേതുശ്ശരാങ്കയുക്തോ ഭൂമപംഗിരസോദമൈകതയുക്തഃ
കുരുസേഗർഭഭാൽപത്തിം ജാതമരോഗംബുധാബലോപേതഃ.

ചന്ദ്രനൊരുമിച്ചു നില്ക്കുന്ന കേതുവിന് വ്യാഴത്തിന്റെയോ
ശുക്രന്റെയോ യോഗംകൂടി ഉണ്ടായാൽ ഗർഭമുണ്ടെന്നു പറയണം.
ഇവിടെ ബുധൻകൂടി ബാധവാനായി നിന്നാൽ ഗർഭത്തിനോ ജാതമാ-
കുന്ന പ്രജയ്ക്കോ ആരോഗ്യസുഖങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

പുത്രസ്യവാതരോഗം കുരുരോജനീശസ്തരണോപേതഃ
ഗുഹമപിജിതമംഗനയാ പ്രഷ്ട്യാദിനാമനിർഭോദ്യം. ൻ

പൂർവ്വാക്ഷ ലക്ഷണപ്രകാരം ചേതു ബുധയുക്തനായി നിന്നാൽ

ജാതനായ പുത്രൻ വാതരോഗം ഉണ്ടാകുമെന്നും പറയാം. ഭർത്താവിന്റെ അഗ്രഗണപ്രശ്നത്തിൽ ഈ ഭീക്ഷണം കണ്ടാൽ ഭർത്താവ് ഉടൻ തിരിച്ചെത്തുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

സൂത്യാദിയുക്തകേതുഫലം.

പ്രാദാഭോജനശർഭോൽപത്തിശുക്രേണകേതുരുദിതശ്ചേൽ
ബന്ധനമരണംകുരുതേ കനകവിനാശംചഭൂതേന. ൧൦

ശുക്രൻ കേതുവിനോടു കൂടി ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ സ്രീലാഭം ഭോജനഫലം ശർഭോൽപത്തി എന്നീ ഫലങ്ങളെ പറയാം. അതുപോലെതന്നെ ചൊവ്വയും ചന്ദ്രനും ഒരുമിച്ച് ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ബന്ധനം മരണം സ്വസ്താദിഭവ്യാനാശം എന്നീ ഫലങ്ങളേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ചന്ദ്രകുരുതോഗത്തിൽ അഗ്നിയേയും നിർഭേദ്യമെന്ന് ഉപദേശം.

സൗരേന്ദ്രയുഗ്തേകതുർഗ്വാദഗ്നോദിതസന്നിദ്ധോച
ഭേദമോവീക്ഷിതോഽസൗ പരയോഷിത്സംഗമംവദതി. ൧൧

കേതുശനിമോടു കൂടി ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ഗ്രഹത്തിന് അഗ്നിനിമിത്തം റൊനിയും ചോരയോടും ധനനാശവും പറയാം ഇവിടെ ചൊവ്വയുടെ ദൃഷ്ടി കൂടി ഉണ്ടായാൽ മേറ്റുറഞ്ഞ ഫലത്തിന് പ്രാബല്യവും പരസ്പരം മധ്യം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും വേണം.

ഇഹാശാപംശോവാ കേതുർല്ലഗ്നേരന്ധ്രസങ്കമനം
യദിദൃഷ്ടോക്തസുതേനതു ദാസ്യാഗ്രതയോഷിതാംചോകതം. ൧൨

കേതു ശുക്രക്ഷേത്രത്തിലോ ശുക്രനവാംശകത്തിലോ പഗ്നഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ രാഹസ്യകഥനത്തേയും സ്രീഭോഗത്തേയും പറയണം. ഈ കേതുവിനു ശനിയുടെ ദൃഷ്ടി കൂടി ഉണ്ടായാൽ ആ സ്രീ ദാസിയോ കൂട്ടായ്മയോ ഭരണവും അറിഞ്ഞുകൊടുക്കും.

സ്രീരഹിതജാഗരണം വിവാദമഗ്രതശുക്രബുധദൃഷ്ടേ
ഗ്രഹമന്ദ്രവീക്ഷിതാദൃഗ് വദന്ത്യലങ്കാരവാദംച. ൧൩

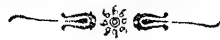
പൂജ്യോക്തലക്ഷണപ്രകാരം ശുക്രക്ഷേത്രാംശകത്തിൽ നില്ക്കുന്ന കേതുവിനെ വ്യാഴംനോക്കിയാൽ സ്രീരഹിതാപസ്ഥയേയും ശുക്രൻ നോക്കിയാൽ കലാദാദികൾ നിമിത്തം ജാഗരണത്തേയും ബുധൻ നോക്കിയാൽ സ്രീയുമായി വിവാദത്തേയും പറയാം. ഏകരാശിസ്ഥന്മാരായ വ്യാഴവും ചന്ദ്രനും കൂടെ കേതുവ്നെ ദൃഷ്ടിചെയ്താൽ സ്രീസംഗമമുണ്ടായില്ലെന്നും അവകാശവാദമുണ്ടായി എന്നും പറഞ്ഞുകൊടുക്കും.

ചോരസമാഗമഭൂഷണ പത്നീദ്രോഹവിഭോജനനാച
യദ്യത്രപാപമുക്തോ ഭാതിസമ്പ്രദശാനായ.

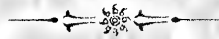
൧൩

കേതു ആടിയാടിപാപഗ്രന്ഥങ്ങളോടുകൂടി ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ചോരസമാഗമവും ഭൂഷണവും കളുത്രോഹവും അന്യഭോജനവും സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. സമ്പ്രദശാനായ എന്നുള്ളതു കൊണ്ട് പ്രഷ്ടാധി വഴിപോലെ ചോദിക്കണമെന്നും അല്ലാത്തവക്ക് ഈവക ഫലങ്ങൾ പറയരുതെന്നും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ദൈവജ്ഞാപ്തഭാഷ്യായാം വ്യാഖ്യാനം
ഏകവിംശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ പാവിംശോദ്ധ്യായഃ.

രാഹുഫലം.

അഥഭായേതം രാഹുക്ഷേത്രാഹോരാത്രം യദാഭവതി
അത്ഥവിനോഗംകുതതേ മിത്രവിരോധം ചയോജനതി.

൧

രാഹു നിൽക്കുന്ന രാശി ലഗ്നമായിരിക്കുകയും അവിടെ ചൊവ്വ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ ഉന്മേഷം നേടുന്ന ദ്രാഗ്ധാനിയും ബന്ധുവിരോധവും ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയാം.

യദിസൗരയുതേലഗേ പൂർവ്വാക്ഷരഫലനഗർഭനാശമപി
കഥയതിഗുരുണാദൃഷ്ടഃ പശ്ചാല്ലാപേവൃദ്ധികരഃ.

൨

മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരംതന്നെ രാഹുവും ചൊവ്വയുംകൂടി നിൽക്കുന്ന ലഗ്നത്തിൽ ശനിയുടെ യോഗംകൂടെ ഉണ്ടായാൽ ഗർഭനാശം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. ഈ യോഗത്തിൽത്തന്നെ ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ശനിനെ വ്യാഴം നോക്കിയാൽ പിന്നീടു പുത്രലാഭവും അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടാകുമെന്നു പറഞ്ഞുകൊൾക.

കലഹം കാര്യവിഹാരം പുരുഷവിനോഗം തഥോൽസുകതപാച
സ്വപാഗവിഭാഗേചാതം കജബുധയുക്തസ്തഥാകുതതേ.

൩

കജബുധന്മാരോടുകൂടെ രാഹു ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ കലഹവും കാര്യവിഹാരവും പുരുഷവിനോഗവും ഉൽസുകവും ആ രാശിഗവിഭാഗത്തിൽ വാതരോഗവും സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം.

ത്രിഷുവാ സപ്തമാസേഘൃൽപാദേയതിന്ദുസ്സുഷമാഭേഷ്യ
ഉദിതശ്ചേൽ ഭോമനേന രശ്മ്യേദ്ദ്രാഹേനാർഗ്ഗഹം ഭവതി. ഖ

ലഗ്നം ചൊല്ലാക്ഷേത്രമായിരിക്കുകയും അവിടെ ചൊല്ലായും
രാഹുവും നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രപ്താവിന്റെ അംശത്തിൽ രക്ത
സ്രവണം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. ഇതിന്റെ കാര്യം ഏഴാമാ
സത്തിലോ മൂന്നാമാസത്തിലോ ചന്ദ്രൻ ജന്മരാശിയുടെ അറാമെട
ത്തോ അപ്പമത്തിലോ ചാലാശാൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴായിരിക്കുമെ
ന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

വാതവ്യാധിം ജനനതി നായ്യാഗ്നൗസംയുതോഗോ
ഫലമേതദേവാവാച്യം നൈശാകശിണോദയേവേന. ൫

രാഹു നിൽക്കുന്ന രാശിയിൽ വ്യാഴവും ചന്ദ്രനുംകൂടി ലഗ്നസ്ഥ
നായി നിന്നാലും ബുധനും ചന്ദ്രനുമൊത്തമിച്ചു രാഹുവാരി ലഗ്ന
ത്തിൽ വന്നാലും ഭയ്യയ്യു വാതവ്യാധിയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ട
താകുന്നു.

ചോരേക്ഷണാ തഥാശരേ വിദേശഗമനം ച ചിത്തസമ്മോഹം
രചിതരിവാശേനരാഹുർല്ലഗ്നേ ഭോമമയേ ക്ഷതേ. ൮

പൂജ്യോക്തപ്രകാരം ചൊല്ലാക്ഷേത്രത്തിൽ രാഹു അഭിമുഖനോടു
കൂടി ലഗ്നഗതനായി നിന്നാൽ ചോരന്മാരുടെ ദർശനവും അത്മനാ
ശയും അന്യദേശഗമനവും ബുദ്ധിഭ്രമവും ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം.

സൗരേണാർകമറിനാശം വിദേശഗമനം ച ചിത്തസമ്മോഹം
കൂട്ടണാസവിശോഭോഹം കശോതിഹാനിംചനാശീനാം. ൭

രാഹു ചൊല്ലാക്ഷേത്രത്തിൽ ശനിനോടുകൂടി ലഗ്നത്തിൽ നി
ന്നാൽ അത്മനാശവും ദുഃഖാത്രയും ബുദ്ധിഭ്രമവും ഉണ്ടാകും. അവി
ടെത്തന്നെ രാഹു ശുക്രനോടുകൂടി ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ഭാരതവും
സ്രീനാശവും സംഭവിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

കത്വാദർത്ഥവിനാശം ബുധന്യശുക്രസ്വധാഗ്നാനാശം
രാഹുതരസുചാർത്ഥലാഭം കശോതിസൗന്ധ്യവേഗേ നതഃ. ൨

രാഹു മിഥുനം കന്നി എന്നീ ബുധക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ലഗ്നസ്ഥനാ
യി നിന്നാൽ അത്മനാശവും ശുക്രക്ഷേത്രത്തിൽ മേൽപ്രകാരം നി
ന്നാൽ ഭാര്യാനാശവും അദ്വൈതമെന്നെ ശനിക്ഷേത്രത്തിൽ നി
ന്നാൽ പലപ്രകാരം അത്മനാശവും സന്താനപുഷ്ടിയും ഉണ്ടാക
ുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

സംവാദയതിസമാനം മാനദ്രാഗ്യം ചതുരശ്രഭാവേശ
ചക്രാദാരസേജനയതി പൂജാപീഡാംജനന്യാശ്ച. ൯

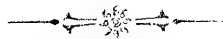
ധനു മീനം എന്നീ വൃശ്ചേഷതത്തിൽ രാറ്റു ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ സ്ഥാനലാഭവും നാറ്റുമാനവും തന്നിമിത്തം ദ്രാഗ്യലാഭവും ഉണ്ടാകും. ചതുരശ്രമായ കർക്കത്തിൽ രാറ്റു ലഗ്നഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ എല്ലാ ജനങ്ങളിൽ നിന്നും സൽക്കാരവും മാതാവിന്റെ വിജ്യാഗാവും ഭവിക്കും.

അംഗനാലാം മാംഗമാനം കാത്യുചി വാരം ഭരണിഗ്രഹനാരാം
നിവജനേദ്യുച്ഛജാം ഹിതുമരണം ചാർവാരിഗതഃ. ൧൦

അഭിത്യക്ഷേത്രമായ ചിങ്ങത്തിൽ രാറ്റു ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ അംഗഭോഗവും നഖത്തിനു ഹാനിയും കാത്യുചി വാരം ഗ്രഹനാരവും നീചജനങ്ങളിൽ നിന്നു ഉപദ്രവവും ചിതാവിനു മരണവും സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. ഇങ്ങിനെ രാറ്റു മലാധ്യായം ഇവിടെ കഴിഞ്ഞു.

ഇതി കൃഷ്ണീരശാസ്ത്രേ ദൈവജ്ഞ-
വല്ലഭാദ്ധ്യായം ധ്യാദ്ധ്യായം
ദ്വാവിംശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ ത്രയോവിംശോദ്ധ്യായഃ.

ലഗ്നഗതഗ്രഹഫലം.

രവിഗതരാശാധുടീതേ തദനന്തരമുദയേതു ഭൂപുത്രേ
കനകോൽ പത്നിവിനാശോ ഭവത ഇതി ബ്രഹ്മരത്നസ്മയമതം. ൧

ലഗ്നത്തിൽ അഭിത്യായം രണ്ടാമെത്തു ശുക്രനും നിന്നാൽ അരുഭിത്യരാത്രിദയസമയം സ്വപ്നലാഭവും ശുക്രരാത്രിദയസമയം സ്വപ്നനാശവും ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ഇതു ബ്രഹ്മരത്നസ്മയം ചാതുരന്റെ മതമാകുന്നു.

ശുക്രദപിഭേമുതോ ഭോമാത്സലിസ്തതഃ പരാ സമൃദ്ധഃ
അദ്യസ്തമ്രചിനാരോ ധനുസ്വനാരോ ഭവത്യനുഃ. ൨

ശുക്രൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ രണ്ടിൽ ചൊല്ലാ നിൽക്കുക;

ചൊല്ലാ നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ രണ്ടിൽ ശനി നിൽക്കുക; ശനി നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ രണ്ടിൽ ബുധൻ നിൽക്കുക. ഈ മൂന്നു യോഗങ്ങൾക്കും ക്രമേണ ചെമ്പൂ, ധനം, ഇരുമ്പ് എന്നീ ദ്രവ്യങ്ങളുടെ നാശത്തെ പറയാം. ഇവിടെ അത്രയും പറഞ്ഞ ഗ്രഹം ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കണമെന്നാണ്. ഇതും ബ്രഹ്മശാസ്ത്രപ്രകാരമാകുന്നു.

ഗ്രഹപരി ലഗ്നനാശഃ ചതുഷ്ഠകാനാം ക്ഷസ്വതുതൃതേം
രവിബുധയോഃ കീടഭയം ബുധാഗ്നേ ബന്ധുസുതനാശം. ൩

അഭിത്യൻ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ചതുഷ്ഠത്തുകളുടെ നാശവും ചൊല്ലാ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ മരണമേവും അഭിത്യനും ബുധനുമൊരുമിച്ചു ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ കീടങ്ങളിൽ (പുഴകളിൽ) നിന്നുള്ള ഭയവും ബുധൻ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ബന്ധുചിരം പുത്രനും റാണിയുമുണ്ടാകുമെന്നും പറയാം. ഇവിടെ ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനു ശത്രുക്ഷത്രം നീചസ്ഥിതി മാധ്യം ഇവയുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ ഫലത്തെ വിധിക്കാവൂ എന്നും ഉപദേശമുണ്ട്.

രജിഗുരൂരച്ചസ്ഥാനേ ലഗ്നമരോഭാതി ചന്ദ്രസംയുക്തഃ
പ്രീതിം ചതുഷ്ഠകാനാം ലാഭോപഭോജന സംജനയേൽ. ൪

ഉച്ചരാശിയായ കർക്കടകത്തിൽ ധ്യാഴം ചന്ദ്രനോടു കൂടി ലഗ്നസ്ഥനായി നിന്നാൽ സകലജനങ്ങളുടേയും പ്രീതിയും അനേകം ചതുഷ്ഠത്തുകളുടെ ലാഭവും ഉന്നേ സംഭവിക്കുമെന്നും പറയണം. ഇവിടെ ചന്ദ്രൻ പൂണ്ണനായും ധ്യാഴത്തിനു പരമോച്ചവും ഉണ്ടായാൽ ഫലവും പൂണ്ണമായിരിക്കും.

അദ്വൈതസംപ്രയയരതി യുവതിസ്ത്രീഗന്ധ പുഷ്പമാല്യാനി
ഉസുപതിരനഭാഭോഗേ കലഹം നൃഗ്ദ്ധോതു ലഗ്നോവാ ൫

ഈ കർക്കടകലഗ്നത്തിൽതന്നെ ചന്ദ്രൻ ശുക്രനോടു കൂടി നിന്നാലും ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ അനഭാഭോഗം ഉണ്ടായിരുന്നാലും സ്ത്രീലാഭം സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ സുഗന്ധപുഷ്പങ്ങൾ പുഷ്പമാലകൾ ഇവയുടെ ലാഭം എന്നീ ഫലങ്ങളെ പറയണം. ചന്ദ്രൻ പുകഷ്ടരാശി ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ കലഹഫലത്തേയും പറയാവുന്നതാണ്.

സ്ത്രീരാശിഷു ഭൂശശിനോ ഹോരായാം പൂജരതിഷ്ഠയുവരീഷു
നാത്യാലാഭോവാച്യോ ദാസ്യാനീചസ്ഥയോസ്തപാൽ. ൬

വിചാമപ്രശ്നത്തിലോ സുരതപ്രശ്നത്തിലോ യുഗരാശി ലഗ്നമായിരിക്കുകയും ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ ചാവത്തോടു കൂടെ ലഗ്നത്തിൽ നി

ലുക്കയും ചെയ്താൽ സ്ത്രീലാഭമുണ്ടാകുമെന്നും ചന്ദനോ ശുക്രനോ നീ ചന്ദനമിതിയുണ്ടായിരുന്നാൽ സംഭവിക്കുന്നതു ദാസിലാഭമായിരിക്കുമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

യദിപാപമുത്സാഹം കരുതേതന്മാസംഗനാനാച
നൃപമേഷപക്ഷായമാ മിത്രാഭിരോധസ്യകന്താഃ. ൭

ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ പാപഗ്രഹത്തോടു കൂടി മേൽപ്രകാരം യുഗാശി യായ ചന്ദനത്തിൽ നിന്നാൽ സ്ത്രീലാഭം ഉണ്ടാകുവാൻ പ്രമാണമേറിയ റിക്കും. ദാമോദരലഗ്നത്തിൽ ആഭിത്യനോ ചൊവ്വാനോ രാഹിയോ നിന്നാൽ ബന്ധുപിദോധമുണ്ടാകുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക.

യദ്യേത സമൃദ്ധ്യേത ലഗ്ന കരുതേത യവതിധനലാഭം
സംസ്തിഷ്ഠാനയുക്തഃ സുതമനഃ ധോരവിക്ഷാഃച. ൮

യുഗാശിലഗ്നത്തിൽ ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ ബുധനോടു കൂടി നിന്നാൽ സ്ത്രീലാഭവും ധനലാഭമുണ്ടാകുമെന്നു പറയും. പാപഗ്രഹത്തോടു കൂടി രാഹി അഞ്ചാമെത്തു നിന്നാൽ പുത്രമണമോ ചോദേ ശനമോ ഉണ്ടാകുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഭാരാദാദശരാശൗ ഷഷ്ഠോപാഭേതിബന്ധനംരവിജേ
ഭൗമേതധിരസൂര്യേ യുദ്ധംചന്ദ്രേതവിസ്ഫോടം. ൯

ലഗ്നത്തിന്റെയോ ആര്യത്തിന്റെയോ പന്ത്രണ്ടാമെത്തോ ആറാമെത്തോ രാഹിനിന്നാൽ പ്രപ്തപിത ബന്ധനമുണ്ടാകുമെന്നും അവിടെ ചൊവ്വാനിന്നാൽ മേതമോപമുണ്ടാകുമെന്നും ആഭിത്യൻ നിന്നാൽ യുദ്ധമോ കലാരോ ഉണ്ടാകുമെന്നും അവിടെ ക്ഷീണചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ മസൃകാദിരോഗം സംഭവിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക. ഇവിടെ ഷഷ്ഠത്തിലോ ദ്വാദശത്തിലോ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന് ശുഭനോഗദ്വേഷികളുണ്ടെങ്കിൽ ഈ പറഞ്ഞ ദോഷഫലങ്ങൾ സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നും അറിഞ്ഞുകൊടുക്കുക.

ചന്ദ്രേനതൽല്ലഗ്നേ തിഷ്ഠൻഭോഗാർദ്ധമുപതിലാഭകരഃ
നോസഞ്ചാലംഭൂതം വാത്യാഗ്രാശ്വരേചേഷ്ടാ. ൧൦

ചന്ദ്രനും വ്യാഴവും ഒരുമിച്ചു ലഗ്നത്തിൽനിൽക്കുകയും ലഗ്നം ആദ്യദിക്കാണെന്നായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഭോഗവും അർദ്ധലാഭവും സ്ത്രീലാഭമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ഇവിടെത്തന്നെ ലഗ്നാ ദ്വിതീയദിക്കാണെന്നാൽ വളരെ നോസഞ്ചോടു കൂടിയ ഭക്ഷണത്തെയും തൃതീയദിക്കാണെന്നാൽ ഇപ്പോഴാത്താശ്രവണത്തെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഭോജനമുടാമം രംബരലാഭം വിഖ്യാതകുലജന വർക്കം
ശുഭ്രകുരുതോസതൃപ്താ വിജയംവിദ്യാവിവാദാച.

പപ

ചന്ദ്രൻ ശുഭ്രനോടു കൂടി ലഗ്നത്തിൽനിന്നാൽ ദ്രോണകൃമേ
ണ മൃഷ്ടാനഭോജനം, വിശേഷവസ്ത്രലാഭം, പ്രസിദ്ധകുലത്തിൽ ജ
നിച്ച സ്രീയുടെയോ പുരുഷന്റെയോ ചേച്ചി എന്നീ മൂന്നു ഫലങ്ങ
ളേയും ബുധൻ മേൽപ്രകാരം ചന്ദ്രനോടു കൂടി ലഗ്നത്തിൽനിന്നാൽ
ദ്രോണകൃമമനുസരിച്ചു വിജയം വിദ്യ വിവാദം എന്നു മൂന്നു ഫലങ്ങ
ളെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

സ്ഥാനചതുഷ്ഠനാശം നേത്രവികാരംഗഭോഗഹൃ പശുവാഃ
വദന്തിന്ദ്രാ നാസ്തദിഹഃ സ്രീമാഹസ്തർശനംചൈവ.

പപ

ചന്ദ്രൻ അഭിത്യനോടു കൂടെ ലഗ്നത്തിൽനിന്നാൽ സ്ഥാനനാശം
ചതുഷ്ഠനാശം, നേത്രരോഗം, അംഗവിധ, ഹൃദയശുദ്ധം, സ്രീമാഹ
സ്തർശനം എന്നീ അറു ഫലങ്ങളെ ക്രമേണ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇ
വിടെ ഉദാലഗ്നത്തെ അറുനായി ഭാഗിച്ചിടുവേണം ഈ ഫലങ്ങളെ
ഓരോന്നായിത്തന്നെ പറയുവാൻ.

ശമ്യന്തൈ ബുധസ്സാൽ പ്രഷ്ടാരംപാരദാദികരീദ്രാൽ
ചലചിത്തമത്പ്രഭുവീധം പരപരിവാദേചനിത്യതം

പന്

അഭിത്യം ചന്ദ്രനും കൂടിച്ച് ബുധനോടു കൂടെ ലഗ്നത്തിൽനി
ന്നാൽ മുൻപുപറഞ്ഞ രാശിചന്ദ്രനോടൊന്നിടത്തും വിശേഷിച്ചു ചരസ്രീ
രതിയും ബുധിയ്ക്കു ചാപദ്വയും ധനത്തിൽ അത്യാശയും പരന്മാരെ
അപവദിക്കുന്നതോടൊന്നും താൽപര്യവും ഫലമായി പറഞ്ഞുകൊള്ള
ണം. ഇവിടെ ഈ ചതുരഫലങ്ങളെ ലഗ്നവാശകൃമമനുസരിച്ചു
ഓരോന്നായിത്തന്നെ പറയേണ്ടതാണെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ശശിവേശ്വനീരവിമഗ്നേ സന്താപോഭേഗനിഗ്ദമാന്മാസാൻ
ചോരശേരധിരഞ്ജസ്ഥന സുചണ്ണനാശം കങ്കേലഗ്നേ.

ഭഗ്നം കക്കടകമായിരിക്കുകയും അഭിത്യൻ നിൽക്കുകയും ചെയ്
്താൽ മനസ്സന്താപം, ഉഭേഗം, സ്ഥാനഭ്രംശം (അല്ലെങ്കിൽ വിദേശ
ഗമനം) ക്ലേശം (അല്ലെങ്കിൽ ദോഗം) എന്നീ നാലു ഫലങ്ങളെയും
കക്കടകഗ്നത്തിൽതന്നെ ചൊല്ലാനിന്നാൽ തസ്തുരയോ രക്തസ്രാവം
ബന്ധനം സുചണ്ണനാശം എന്നീ നാലു ഫലങ്ങളെയും പറയണം. ഇ
വിടെ ലഗ്നസ്ഫുടത്തിന്റെ ചതുർഭാഗംകൊണ്ടുവേണം ക്രമേണ ഓരോ
ഫലങ്ങളെയും പറയുവാൻ.

ഉത്തമവൃതഷ്ടപുഷ്പാ ഗുരുലഗ്നോസ്ഥാനമാനലാഭോത്സ്യ
ഉരണാശ്ശശിഗ്രാഹലഗ്ന കരോതിനാശീശതാം ചിന്താം. ൧൦൫

ലഗ്നം കർക്കമായിരിക്കുകയും അവിടെ വ്യാഴം നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രപ്താപ്ത ഉത്തമവൃതഷ്ടനാണെന്നും സ്ഥാനമാനലാഭങ്ങളുള്ളവനാണെന്നും പറയണം. കർക്കലഗ്നത്തിൽ ശുക്രൻ നിൽക്കുമെങ്കിൽ സ്ത്രീ ചിന്തയാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളാം.

സ്ഥാനഭാരം വ്യാധിം ബന്ധം രോഗം നികത്തനം ചരണോഃ
സുഹൃദാം നിവൃത്തിമാക്കിഃ കഠോ വിശശ്വാലയേലഗ്നേ. ൧൦൬

ലഗ്നം കർക്കമായിരിക്കുകയും ശനി നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്ഥാനഭാരം, വ്യാധി, ബന്ധനം, രോഗം, അംഗന്മേദം, ബന്ധുക്കളുടെ പ്രത്യാഗമനം എന്നീ ആറുമലങ്ങളെയും അംശക്രമേണ പറഞ്ഞുകൊള്ളുകയും വേണം.

ഭാരമഗ്രഹേ ശശിലഗ്നേ വ്യാധിം രോഗകൃത്യേന്മനാശമേകഗ്രഹേ
ഉൽക്കണ്ഠനമായാസം സൗഖ്യേ വിദ്വാപിനാശം ച. ൧൦൭

മേഘോ വൃശ്ചികമോ ലഗ്നമായിരിക്കുകയും അവിടെ ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ വ്യാധിചീഡയും എടവം തുലാം എന്നീ രാശികളിൽ ചന്ദ്രൻ ലഗ്നസ്ഥനായി നിന്നാൽ അത്ഥനാശവും ചിങ്ങലഗ്നത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ ഉൽക്കണ്ഠനവും ആയാസവും ശനിക്ഷേത്രത്തിൽ ലഗ്നസ്ഥനായി ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ വിദ്വാനാശവും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ബന്ധുജനാത്ഥവിനാശം ഭാര്യാസമ്പത്തിമുണമമാന്മാസം
ബന്ധുക്കളുവേദമേത്രീം ചര്യും ചാത്മാലയേകശ്ചാത്. ൧൦൮

മീനം കന്നി എന്നീ ബുധക്ഷേത്രത്തിൽ ചന്ദ്രൻ ലഗ്നസ്ഥനായി നിന്നാൽ ബന്ധുനാശവും അത്ഥനാശവും ഭാര്യാസമ്പത്തിയും ഭ്രാന്തയും ആയാസവും ചന്ദ്രൻ മീനം എന്നീ വ്യാഴക്ഷേത്രത്തിൽ ചന്ദ്രൻ ലഗ്നസ്ഥനായി നിന്നാൽ മൈത്രിയേയും കർക്കലഗ്നത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ ചര്യത്തേയും ഫലമായി പറഞ്ഞുകൊള്ളാം.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ദാദവജ്ഞ-
വല്ലഭാഖ്യാനം വ്യാഖ്യാനം
തത്ത്വോപദേശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ ചതുർവിംശോദ്ധ്യായഃ.

അംഗസ്തർഗ്ഗാഥം.

ദേശനവദപിജകക്ഷസ്തനഭജനാഭ്യതമുൽഗേഹരണാഃ
 തേയൈഃപുല്ലിംഗാഗ്ന്യാഃ ക്ഷിപ്രംപുത്രാത്ഥലാഭകോഃ.

൧

ഇനി ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രാച്യാവിന്റെ അംഗസ്തർഗ്ഗാഥം പഠിക്കുന്നു. തലമുടി, നഖം, പല്ലു, കക്ഷം, മുഖം, കയ്യും, നാഭി, തുട, ഭാഗം (ഗുഹ) കാൽ എന്നീ അംഗങ്ങൾ പുല്ലിംഗസംജ്ഞാകരം. പ്രാച്യായം ഈ അംഗങ്ങളിലെവിടെയെങ്കിലും സ്തർശിച്ചാൽ പുത്രലാഭവും അർത്ഥലാഭവും ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ഇവിടെ ക്ഷിപ്രമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ കാലവിളംബമില്ലെന്നും ഉടൻ ഫലസിദ്ധിയുണ്ടാവുമെന്നും താൽപര്യം.

ഗ്രീവാഭ്യന്തരംഗുഹിജംമാഹനനാഭിഃസ്തർഗ്ഗാഗ്ന്യാ
 പാർണ്ണീശ്വരാനാശ്വോത്ഥമുഹിതാഭിരഥലാഭോ.

൨

പ്രാച്യായം കഴിഞ്ഞ് പൂരികം, മുഷ്ഠി, കൈവിരൽ, കണലാൽ, താടിയിൽ, നാഭി ചെവി, കൈത്തലം, പാർണ്ണീ (മടി) വയറു എന്നീ അംഗങ്ങളിലെവിടെയെങ്കിലും തൊട്ടുകൊണ്ടു ചോദിച്ചാൽ വളരെക്കാലംകൊണ്ടു അർത്ഥലാഭവും പുത്രീലാഭവും ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം.

മുഖംചക്ഷുഃശരീരമുദാപാർശ്വഭിരഥലാഭാദേശാസ്ത
 ഏതേനപുസകാഗ്ന്യാഃ പുത്രാത്ഥേനീഷ്ഠലാഃപ്രോക്താഃ.

൩

മുഖം, നേത്രഭാഗം, ശിരസ്സും, കാൽമുട്ട്, വയറും, പാർശ്വഭാഗം, തല, നെറ്റി എന്നീ അംഗങ്ങൾ നപുംസകസംജ്ഞാകരം നപുംസകസന്താനപ്രദങ്ങളും ആകുന്നു. ഈ അംഗങ്ങളിലെവിടെയെങ്കിലും പ്രാച്യായം സ്തർശിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചാൽ പുത്രലാഭംകൊണ്ടു കാൽപ്പതുനാളുകളിടലെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്നു സാരം.

യദിപരിമൃശൻ സ്വവക്ഷഃപൃച്ഛേത്തസ്യാഗ്രതോഭേദിയാഭഃ
 അന്യത്രനിമ്നദേശസ്തർഗ്ഗാഗ്ന്യാനിവദേത്തസ്വ.

൪

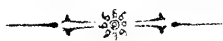
പ്രാച്യായം തന്റെ വക്ഷഃപ്രദേശത്തെ സ്തർശിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവജ്ഞനോടു ചോദിച്ചാൽ പ്രാച്യാവിന്റെ ഇഷ്ടം ഉടനെ സാധിക്കുമെന്നും അതു ശ്രദ്ധേയമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ പറ

യാതെയുള്ള അംഗങ്ങളിലും നിമ്നാധാരപദേശങ്ങളിലും പ്രശ്നാധിസ്തരിച്ചാൽ പുരോഹിതരോ അർത്ഥപരരോ ഏതാണു് അന്തർഗ്ഗതം അകാശം സാധിക്കയില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൊൾക.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രം ദൈവത്തെ വല്ലഭാപ്യാനാം വ്യക്താപ്യാനാം
ചതുർവിംശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ പഞ്ചവിംശോദ്ധ്യായഃ.

നഷ്ടപ്രശ്നം.

കേന്ദ്രേഗ്രഹേരിരാവാം ജാതമധ്യേതഥാഭേവൽകൂഃ
ദ്രവ്യം ഹതമിതിവിദ്വാദാശ്രവസാനേഗ്രഹൈർത്ഥ്യേതേ. ൧

ലഗ്നം അത്രശ്ച മന്ദ്രം ഈ മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു് കേന്ദ്രങ്ങളായ ഒന്നു് നാലു ഏഴു് പത്തു ഈ സ്ഥാനങ്ങളിലോ അറാമെടത്തോ ഒരു ഗ്രാഹം കർക്കശം വൃശ്ചികം മീനം എന്നീ രാശികളിലെ നവാംശകത്തോടുകൂടിനിന്നാൽ കാണാത്തതായ മുതൽ കള്ളൻ കവൺതാണെന്നു പറയണം. അതുപോലെതന്നെ ലഗ്നാത്രശ്ചമന്ദ്രന്മാരുടെ പത്താമെടുത്തുനിൽക്കുന്ന കൂഗ്രഹവും മോശാപഹ്ലതദ്രവ്യസൂചകനാകുന്നു.

സ്വസ്താദിദ്രവ്യലക്ഷണം.

ഭൂമർക്ഷേപകുടൃഷ്ട താമ്രം ശുക്രാകംസാശീതഹൃദിഃ
കാംസ്യംബുധേനദൃഷ്ടേ ജീവേകനകംപദേനീയതം. ൨

പൂർവ്വശ്ലോകംകൊണ്ടു് ദ്രവ്യം നഷ്ടമായി എന്നു നിണ്ണയിച്ചാൽ ഏതുവിധത്തിലുള്ള ദ്രവ്യമാണു് നഷ്ടമായതെന്നുള്ള ചിന്തയാണു് പിന്നെ വേണ്ടതു്. അതിന്റെ പ്രകാരമാണിതി പറയുന്നതു്. ലഗ്നം ക്ഷേപകൃതമായോ ക്ഷേപനവാംശകമായോ വരികയും ക്ഷേപന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം താമ്രമാ(ചെമ്പാ)ണെന്നും അവിടെ ശുക്രൻ അഭിനന്ദൻ ശനി മന്ദ്രം ചന്ദ്രൻ ഗ്രഹങ്ങൾ നോക്കിയാൽ ദ്രവ്യം (കാംസ്യം) ഓട്ടു് ആണെന്നും ബുധദൃഷ്ടിയുണ്ടെങ്കിൽ സ്വസ്തമെന്നും വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ശുദ്ധമായ (കറകളാ) സ്വസ്തമെന്നും പറയണം.

ഭഗവാനുപേക്ഷാഭം കനകം സൂര്യഭാഗമണിർഭരതയഃ
കാചാ നിശാകരേന്ധ്രാൽ ദേവഗുരബാഹുവിധംലോഹം. ന

ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ചൊവ്വയെ ബുധൻ നോക്കിയാൽ
ദ്രവ്യം വരും (വൈരം) ആണെന്നു പറയണം. അതുപോലെതന്നെ
അഭിമുഖമാക്കിയിട്ടു സ്വപ്നവും ശുക്രനാക്കിയിട്ടു മാണിക്യമിരുന്ന
വുമുപേക്ഷാഭം കാചവും വ്യാഴത്തിനാക്കിയിട്ടു പലപ്രകാരത്തി
ലുള്ള ലോഹങ്ങളെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഗ്രീവാഭംസൂര്യേ ശുക്രർക്ഷേപരസ്മഭ്രഷണമശ്രേ
ഭാജനമിന്ദ്രോക്തംസ്യം കാചാപനമിന്ദ്രജോഹ്വിജു. ഖ

ലഗ്നം ശുക്രംശരഭമോ ശുക്രക്ഷേത്രമോ ആയിരിക്കുകയും സൂര്യ
ന്റെ ദൃഷ്ടി വരികയും ചെയ്താൽ മാലതാലി മുതലായ കണ്ണാഭരണമെ
ന്നും അവിടെ ശുക്രന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ വന്നാൽ വള കാപ്പ്
മുതലായ രത്നങ്ങളാണെന്നും അതുപോലെതന്നെ ചന്ദ്രന്റെ യോഗ
മോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടായാൽ കാട്ടുപാത്രമെന്നും ബുധന്റെയോ ചൊ
വ്വയുടെയോ യോഗമോ ദൃഷ്ടി യോ ഉണ്ടായാൽ ദ്രവ്യം നാണയവിശ
േഷങ്ങളാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു. വ്യാഴം, ശനി, രാഹു ഈ ഗ്ര
ഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടായാൽ കഷ്ടമാകുന്നവയായ ദ്രവ്യത്തെ പറയ
ണമെന്നു അർത്ഥമാകുന്നു.

സ്രീപുരുഷോത്തമഃ സൗവ്യാക്ഷേപകാംസ്യഭാജനമശ്രേ
ഭജഭ്രഷണമഹ്വിജേ ബുധക്ഷേപരസ്മഭ്രഷണകൃത്. ൫

ലഗ്നം ബുധന്റെ രാശിശരഭങ്ങളിലൊന്നായിരിക്കുകയും ശനി
യുടെ ദൃഷ്ടി വരികയും ചെയ്താൽ സ്രീപുരുഷന്മാരുടെ നഷ്ടത്തെ
യും അതുപോലെതന്നെ അവിടെ ശുക്രന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ കാട്ടു
പാത്രത്തിന്റെ നഷ്ടത്തെയും ബുധന്റെയുണ്ടായാൽ വള, മോരി
രും മുതലായവയുടെ നഷ്ടത്തെയും ക്ഷേത്രദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ വള കാ
പ്പ് മുതലായവയുടെ നഷ്ടത്തെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ചേഷ്ഠനമിന്ദ്രോത്പാച്യേ സൂര്യേശ്രോതവംവദനഷ്ടം
ഉഗ്രാക്ഷേ സംയുക്തേ സൂര്യേ നാ പിനശനഷ്ടം. ൬

ലഗ്നം ബുധന്റെ രാശിശരഭങ്ങളിലൊന്നായിരിക്കുകയും ചന്ദ്ര
ന്റെ ദൃഷ്ടി വരികയും ചെയ്താൽ നഷ്ടദ്രവ്യംവേഷ്ടനം (കണ്ണാഭ
രണവിശേഷം) എന്നും അഭിമുഖം ദൃഷ്ടി വന്നാൽ കൊമ്പുകൊ
ണ്ടു ഉണ്ടാക്കിയ ആഭരണവിശേഷം എന്നും അവിടെത്തന്നെ രാഹു

ശനികളുടെ സ്ഥിതിയും അഭിത്യന്റെ ദുഷ്ടിയും വന്നാൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ നഷ്ടമാണുപോകത്തക്ക പാറഞ്ഞുകൊൾക.

ബുധശശിശുഭാര്യയും ചന്ദ്രനേരകാചപത്നിക്കാംസ്യാദി ഭാര്യകളെയെല്ലാം സ്നാനം ചെയ്തെന്നുവർണ്ണിക്കുന്നു. ൭

ലഗ്നം കർക്കരശ്യാശക്തമായും ചന്ദ്രൻ ബുധൻ ശുക്രൻ എന്നീ മൂന്നുഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി ഉണ്ടായും ഇരുനൂറ്റാണ്ടു വെള്ളി കാലം വൈരം കാട്ടുപാത്രം എന്നീ ഭാഗ്യങ്ങളുടെ നഷ്ടത്തെ പറയണം. അവിടെത്തന്നെ ചെമ്പുവയുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ചെമ്പും അഭിത്യന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ചെമ്പുപാത്രവും നഷ്ടമായി എന്നു പറയണം.

ലോഹദാഹമിദൃസുതസ്തൃത്യേർക്കേചരഭാസ്തൃതകനകം ഐവേരകമവനിസുതേരസത്യശാശുക്രഭവഹതു. ൮

ലഗ്നം സിംഹശാശ്വശക്തമായും ബുധദൃഷ്ടിയായും ഇരുനൂറ്റാണ്ടു വെള്ളി കാലം വൈരം കാട്ടുപാത്രം എന്നീ ഭാഗ്യങ്ങളുടെ നഷ്ടത്തെ പറയണം. അവിടെത്തന്നെ ചെമ്പുവയുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ചെമ്പും അഭിത്യന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ചെമ്പുപാത്രവും നഷ്ടമായി എന്നു പറയണം.

താമ്രാമസതുചാണിചകാരമേവനിസുതപീവചധിരംഗാഃ കാചകൃതശശിശുഭാര്യ ലോഹകൃതശശിശുഭാര്യഭവഹതു. ൯

ലഗ്നം ശനിയുടെ ശാശ്വശക്തമായിരിക്കുമ്പോൾ അഭിത്യന്റെ ദൃഷ്ടി വരികയും ചെയ്താൽ ചെമ്പും ബുധന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ഇരുനൂറ്റാണ്ടു വെള്ളി കാലം വൈരം കാട്ടുപാത്രം എന്നീ ഭാഗ്യങ്ങളുടെ നഷ്ടത്തെ പറയണം. അവിടെത്തന്നെ ചെമ്പുവയുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ചെമ്പും അഭിത്യന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ചെമ്പുപാത്രവും നഷ്ടമായി എന്നു പറയണം.

യസ്മിൻഭാവനോനാകതം തസ്മിൻകനകംബാഹസ്തേച്ഛാപ്യം അയസമകാലത്രേ നോകേതഥാഭവേത്യേവ. ൧൦

ലഗ്നം വ്യാഴത്തിന്റെ ശാശ്വശക്തമായും ഇരു ദൃഷ്ടിയായും വന്നാൽ വ്യാഴം സ്വപ്നമാണെന്നുതന്നെ പറയണം. അതുപോലെതന്നെ ശനിക്ഷേത്രാശക്തമായും ശനി ദൃഷ്ടിയായും വന്നാൽ വ്യാഴം ഇരുനൂറ്റാണ്ടു വെള്ളി കാലം വൈരം കാട്ടുപാത്രം എന്നീ ഭാഗ്യങ്ങളുടെ നഷ്ടത്തെ പറയണം. അവിടെത്തന്നെ ചെമ്പുവയുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ചെമ്പും അഭിത്യന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ചെമ്പുപാത്രവും നഷ്ടമായി എന്നു പറയണം.

യുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും വ്യാഴത്തിന്റെ രാശ്യംശങ്കങ്ങളെക്കൊണ്ട് സ്വസ്തീയത്തെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുന്നതാണ്. ലഗ്നംശങ്കം ബഹുഗുണങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിലുള്ളതായിരിക്കുന്നത് അതിൽ ബലമുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെ ദ്രവ്യത്തെയും എല്ലാഗ്രഹങ്ങളും ബലവാനായാൽ അവർക്കു പരഞ്ഞിട്ടുള്ള എല്ലാവരും ദ്രവ്യത്തെയും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ഗ്രഹസ്ഥിതിരാശ്യംശങ്കങ്ങളെക്കൊണ്ട് നഷ്ടംകാലം മുതലായതും ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

നഷ്ടദ്രവ്യസ്ഥിതി.

ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിലേക്കു നഷ്ടംഭൂമിയിലേക്കുവരികാൽ
ധാതവ്വിഭാജനേഷ്വപി നഷ്ടംവിദ്യാദൃശ്യമേവ. ൧൧

ഏതെങ്കിലുംസ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്ന ചന്ദ്രനെ മൊഴുത്തു നോക്കിയാൽ നഷ്ടദ്രവ്യം ഭൂമിയുടെ അടിയിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ശൂക്രൻ നോക്കിയാൽ ദ്രവ്യം ജലമധ്യത്തിലെന്നും ബുധൻ നോക്കിയാൽ നിലത്തു വെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും വ്യാഴം നോക്കിയാൽ മുകളിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ശനി നോക്കിയാൽ വായുസ്തർശ്വങ്ങളെക്കൂടി ഇരിക്കുന്നു എന്നും പറയണം. ഇവിടെ ചന്ദ്രനെ ഒരു ഗ്രഹവും നോക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുന്ന രാശിക്കു പരഞ്ഞിട്ടുള്ള ധാതവ്വിഭാജനേഷ്വപി നഷ്ടംവിദ്യാദൃശ്യമേവ എന്നും സ്ഥിതിയെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ പാത്രങ്ങൾ.

സ്ഥാലികംഭോജനം ഫലികാസംഭിന്നഭാജനംബുധരാഃ
രവിജീവഭാജനംഗുഹാ സൗഹൃദംനാഞ്ചപാത്രാനി. ൧൨

അഭിത്യന്ത വലിയകലം വ്യാഴത്തിനു കട; മൊഴുത്തു ഉടഞ്ഞു (രസ്താലക്ഷണം) ബുധൻ ഫലിക, ശൂക്രൻ ഭിന്നപാത്രം, ശനിജലപാത്രം, ചന്ദ്രൻ മണ്ഡപാത്രം, ഇങ്ങിനെ ലഗ്നത്തിൽ നോക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ട് പാത്രങ്ങളേതെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. “വിഷ്ണുതരപിതൃമാധുര്യം” ഇത്യാദി മുൻപറഞ്ഞിട്ടുള്ള ശ്ലോകം കൊണ്ട് ചോരപ്രവേശനാദിഗുണ നിരൂപിക്കണം എത്ര പാത്രം ഏതാ ലഗ്നത്തെ ദൃഷ്ടി ചെയ്യുന്നുവോ അത്ര ചോരന്മാർ ചേർന്നാണ് മോഷ്ടിച്ചതെന്നും പറയാം. ഈ രാശ്യപ്രകാരം വിശേഷദൃഷ്ടികളെക്കൂടെ പൂർണ്ണദൃഷ്ടിപോലെ എല്ലായിടത്തും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് ഷഡ്ഭൂമിരീതിപേരും ദ്വാദശഭൂമിരീതിപേരും എന്നീ ശ്ലോകംകൊണ്ട് കാണിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗവും താക്കേണ്ടതാണ്.

മൂലവിശേഷം.

മൂലാദേശേ വസ്ത്രാണിനാ നി താഃസ്വവചോ വാ ധ്യാനി
ജലാശാശ്രുയേതേ തൈലം സദ്യുഗ്ദ്ധം ദൈവേന്ദ്രിയൈഃ ൧൩

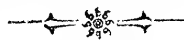
മൂലദ്രവ്യവിഷയമായ പ്രശ്നത്തിൽ മുമ്പു ഭേദാണങ്ങളെക്കൊണ്ടു സൂത്യാദിഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വസ്ത്രവിശേഷങ്ങളെ ഈ ഘട്ടത്തിലും നഷ്ടങ്ങളായി നിരൂപിക്കാവുന്നതാണ്. തൈലാദിനഷ്ട പ്രശ്നവിഷയത്തിൽ പാപദൃഷ്ടമായ ജലാശി ലഗ്നത്തെക്കൊണ്ടു തൈല (എണ്ണ) വറ്റുത്തതും ജലം ശിലഗ്നത്തിൽ ബുധനെ ഒഴിച്ചുള്ള ശുക്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ദ്രവ്യം ഓടിക്കൊണ്ടു ഘൃത (നെയ്യ) വർഗ്ഗത്തെയും മേൽപ്രകാരം ബുധന്റെ ദൃഷ്ടിക്കൊണ്ടു എണ്ണയോ നെയ്യോ വച്ചിരുന്ന പാത്രത്തെയും നിരൂപിക്കാം.

ഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ.

ജാതീഫലകടു ചന്ദനതമാലതക്കോലുകാശ്വധാന്യാനാം
അഭിത്യസംഭോഗ്വ ബുധഗുരുശരീരോഽഹിതാഃ ക്രമശഃ ൧൪

അഭിത്യസംഭോഗ്വ; ശരീര കടുകരോഹിണി; അല്ലെങ്കിൽ കടുക; ശുക്രൻ ചന്ദനം; ബുധൻ തമാലം (പച്ചില); വ്യാഴത്തിനു തക്കോലം; ചന്ദ്രൻ കൊട്ടും; ചൊവ്വയ്ക്കു കൊത്തമല്ലി ഇങ്ങിനെ സൂത്യാദിഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ഉച്ചത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രന്ഥത്തെക്കൊണ്ടാണ് ഗന്ധദ്രവ്യത്തെ നിരൂപിക്കേണ്ടത്.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്ര ദൈവത്തെ വല്ലഭാഖ്യാനം വ്യാഖ്യാനം
പഞ്ചാഹിംശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ ഷഡ്വിംശോദ്ധ്യായഃ.

മദ്യവിശേഷം.

ഗുരുദൃഷ്ടേ ഗുഹാശ്വ മധുശീമുഖൈ പ്രസന്നമുഖപതിനാ
കന്തനശാലികമരണാ വന്തി സുധാഭ്യമസദൃശ്വേ. ൧൫

അനന്തരം സൂത്യാദിഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടു മദ്യവിശേഷത്തെ പറയുന്നു. ശുക്രക്ഷേത്രോദയവും ശുക്രദൃഷ്ടിയും ഉണ്ടായാൽ പ്രശ്നം

മദ്യപാനവിരുദ്ധനിഷേധമാണെന്നു പറയണം. ഇവിടെ പ്രശ്നമെന്താണോ ശുഭ്രക്ഷേത്രത്തിലിരിക്കുകയും വൃശ്ചതിന്റെ ദൃഷ്ടിവഴികളും ചെല്ലാൽ മധ്യ മുരട്ടിയിരിക്കുകയാണ്ടുവന്നു മദ്യം എന്നും അത് തൃക്കൂർ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ശീഥി (കരിമ്പാൻനീർ) കൊണ്ടുവന്നു മദ്യം എന്നും കള്ളന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ പ്രസന്നമായ മദ്യവും ശുഭ്രന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ കുത്തനശാലിപ്പോ എന്ന മദ്യവും ഷഡ്ജന്റെ ദൃഷ്ടി ഉണ്ടായാൽ വർത്തി എന്ന മദ്യവും നിത്യപിക്കണം.

[illegible]

ശുക്രക്ഷേത്രമായ ലഗ്നത്തെ രെന്നിനും രാഹുവും ഭൂഷിമെയ്യുന്ന ഏകിൽ മദ്യം രസനോടുകൂടുന്നതും ദുർഗ്ഗന്ധമുള്ളതുമാണെന്നു പറയണം. രേഖിനും ബുധഭൂഷിനുമെന്താൽ ഹരിതമദ്യത്തേയും പറയണം. ഇതിൽ പാമ്പാതെയുള്ള മദ്യങ്ങളേയും ഗ്രഹങ്ങളുടെ രസഗന്ധരചധാദിഗുണത്തെ രേഖാസമീപിച്ചിരിക്കുന്ന ചരങ്ങളെക്കൊണ്ടും വേണം.

മിറ്റിംഗ് മിന്നാമുട്ടം.

ஹுபாபிஷாசனம் இரண்டே புளியை ஒதுக்கலாகியும்
 சங்கப்பிரதாயத்தோடு மாறினுடைய மாத்ருமாமகக் காலத்தில்தான்

ലഗ്നത്തിൽ ചൊവ്വയുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ചെറിയ കൊമ്പുള്ളതും ചതുദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ കൊമ്പില്ലാത്തതും വ്യാഴത്തിന്റെയും ശുക്രന്റെയും ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ വീണ്ടും കൊമ്പുള്ളതും ജ്ഞാപുരുഷന്റെയും ബുധന്റെയും ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ പാശ്ചാത്യരഥപിണത്തോടുകൂടി വിശാലമായിരിക്കുന്ന കൊമ്പുള്ളതും ശനിയിനോടുകൂടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ഒ-ത്തെ കൊമ്പുള്ളതും അതു ചതുസ്തത്തിന്റെ (പശുവുഷമരീഷാദിഞ്ച) പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ ലഗ്നദൃഷ്ടാവായ ഗുഹത്തിന്റെ രൂപം വസ്ത്രം മുതലായതും ചിന്തിച്ചുകൊൾക.

നാഷ്യലിസം.

[illegible]

പാപക്ഷേത്രമായ ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുന്ന പാപഗ്രാഹത്തെ വേ
റാക്കു പാപഗ്രാഹം നോക്കുന്നതായാൽ നഷ്ടദ്രവ്യം തിരികെ കിട്ടുക
യില്ലെന്നു പറയണം. ലഗ്നം ശുഭക്ഷേത്രമായും ശുഭഗ്രാഹമുക്തമായും
ശുഭദൃഷ്ടിമാമുചിതന്നാൽ നഷ്ടമായ ദ്രവ്യം ഉടനെ തിരികെ ലഭിക്കുക

യും ചെയ്യും. ഇവിടെ ശ്രീരാശിലഗ്നത്തിൽ ശ്രീദ്രാപ്പനായി വീൽക്കുന്ന ശ്രീഗ്രഹത്തെ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾകൂടി നോക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ വളരെക്കാലംകൊണ്ടു നഷ്ടത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാഗമോ അഥവാ പകരം ദ്രവ്യമോ ലഭിച്ചു എന്നുവരും. ലഗ്നത്തിൽ ശുഭഗ്രഹം നിൽക്കുകയും ലഗ്നം ശുഭരാശിയായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ പാശ്ചാത്യഗ്രഹത്തിന്റെ ദ്രാപ്പി വരികയും ചെയ്താൽ കളവുപോയ മുതൽ കാണാനോ അറിയാനോ ഇടവരുമെന്നും തിരികെ കിട്ടുകയില്ലെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

പ്രപഞ്ചംപ്രാപ്തവദേൽ സ്വദിക്സേവഗ്രഹേസ്ഥിതം തത്ര
വേനഗ്രാഹശ്രയേണോച്ച നീചലിചുരിത്രധനമുഹ്യം. ൫

ലഗ്നത്തെ ദ്രാപ്പിക്കുന്ന ഗ്രഹം സ്വദിക്സേവഗ്രഹത്തിലോ സ്വദിക്സേവഗ്രഹത്തിലോ നിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ മുതൽ കളവുപോയിട്ടില്ലെന്നും അവിടെത്തന്നെ ഒരേത്തരം കാണുമെന്നും പറയണം. ഗ്രഹത്തെ കൊണ്ടോ രാശിയെക്കൊണ്ടോ ഉച്ചനീചാഭിസ്ഥിതിക്കനുസരണമായി ഉൽകൃഷ്ടാപമൃഷ്ടാഭികളായവരുടെ ദ്രാപ്പമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ദ്രാപ്പസ്ഥിതി.

വിഭൂതിചരവിചഗ്നേ സ്ഥിരാശൗ തത്ര നിർദ്ദിശേദ്ദിഗ്മ്യം
ദിശരീരേപ്രതിവേശ്ണന്യഥാ ഗ്രാമേ ഗ്രഹേസ്വദിശി. ൩

ലഗ്നം ചരരാശിയാവാൽ നഷ്ടദ്രാപ്പം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നും സ്ഥിരാശിയാവാൽ അവിടത്തോളമോ അതിനേക്കാൾ സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നു എന്നും ഉഭയരാശിയാവാൽ പുറത്തു് അടുത്ത ഒരു ഗ്രഹത്തിലോ ഗ്രാമത്തിലോ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ലഗ്നത്തിനു ബാഹ്യമുണ്ടെങ്കിൽ രാശിരാശിയ്ക്കു പറഞ്ഞ ഭിക്ഷിൽ ആണ് ദ്രാപ്പത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്നും ലഗ്നം ബാഹ്യമിതാണെങ്കിൽ രാശിദ്രാപ്പായ ഗ്രാമത്തിന്റെ ഭിക്ഷിലാണു ദ്രാപ്പമിരിക്കുന്നതെന്നും പറയണം.

ദ്രവ്യം ഗ്രഹദേവീതം രാശിമേലേ പോര ഉദ്യതേ ലഗ്നേ
മദ്ധ്യേ ഗ്രാമമേന്യസാ ദാസാനേന്യേ ഗ്രഹേദ്രാപ്പം. ൪

ലഗ്നം പ്രഥമദ്രേക്കാണമായിത്തന്നാൽ കളവുപോയ മുതൽ ലോകഗ്രഹത്തിന്റെ ദാസമേന്യത്തിലിരിക്കുന്നു എന്നും മദ്ധ്യദ്രേക്കാണെന്നെങ്കിൽ ഗ്രഹമേന്യത്തിലാണെന്നും അന്ത്യദ്രേക്കാണെന്നെങ്കിൽ ലോകഗ്രഹത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തിലിരിക്കുന്നു എന്നും പറയണം. ഇവിടെ ലോകഗ്രഹത്തിന്റെ ദ്രേക്കാണെന്നൊണ്ടുപോലും ഈ ഫലം പറയുവാൻ എന്നു ചില ആചാര്യന്മാർ്് അഭിപ്രായമുണ്ടു്. ഈ രണ്ടുപക്ഷമു

ഉള്ളതിൽ ബലമുള്ളതിനൊക്കെണ്ടു് ഈ ഫലം പറയണമെന്നു മറ്റു ചിലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ചോദ്യോത്തരം.

നവനവഗൃഹോല്പാദനം സ്ഥിതനവഗൃഹങ്ങൾദക്ഷിണഭാഗത്തുള്ള ബലമുടൻ ഗൃഹസംയുക്തോദ്യോഗം വേർതിരിക്കേണ്ടതു്.

ദ്രവ്യം ഇരിക്കുന്നതു് ഗൃഹഗൃഹത്തിലാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചാൽ ആ ഗൃഹത്തെ എന്തെത്തന്നെ പണ്ഡിതനായി അംഗീകരിച്ചു് അതിൽ മേടംമുതലായ പന്ത്രണ്ടു് രാശികളെയും വിന്യസിച്ചാൽ ഏതൊരു രാശിയിലാണോ അംശഭക്തിയോ ബലവാനായ ശുഭഗ്രഹം നിൽക്കുന്നതു് ആ രാശിഭാഗത്തിലാണു് ദ്രവ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. മേഘാദിമുതലായ ഏതു രാശിയിൽ ആണോ ബലവാനായ ശുഭഗ്രഹം നിൽക്കുന്നതു് ആ ദിക്കിലും അല്ലെങ്കിൽ ലഗ്നഭേദത്തു് ഉൾപ്പെട്ടു് ഏതു രാശിയിലാണു് ശുഭഗ്രഹത്തിന്റെ സ്ഥിതി ആ രാശിദിക്കിലും ദ്രവ്യത്തെയും ദാരുണത്തെയും പറയാവുന്നതാണു്.

നോക്കുന്ന ഹസ്തക്രോശം വാചസ്പത്യസ്ഥിതികൾഗൃഹത്തിന്റെ ചെറു അംശഭക്തിശ്ലീശ്ലോകങ്ങൾദക്ഷിണഭാഗത്തിലേക്കു്. ൯

നക്ഷത്രവും ഭൂഗോളമാണെന്നു നിർണ്ണയിച്ചാൽ ഒൻപതു്, എട്ടു്, ഏഴു് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന പാപഗൃഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും അവരുടെ നവാംശകന്തിശ്ലോകങ്ങൾദക്ഷിണഭാഗത്തുള്ളതൊക്കെണ്ടു് ദ്രവ്യസ്ഥിതിയെ പറയണം. ഒരിക്കൽ പല ഗൃഹങ്ങൾ നിന്നാൽ അവയെല്ലാവർക്കും പ്രത്യേകം നോക്കുന്നാദികളെ ഗണിക്കുകയും വേണം. ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിയായാൽ ദ്രവ്യം സ്ഥിരസ്ഥലമെന്നു നിർണ്ണയിക്കുമ്പോൾ ഒമ്പതു്, എട്ടു്, ഏഴു് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗൃഹത്തെക്കൊണ്ടു് ക്രമേണ കോൽ, അംഗുലം, യവം എന്നീ ഭൂങ്ങളെ കണക്കാക്കണം. ചരരാശി ലഗ്നമായാൽ നോക്കുന്നാദികളോടൊത്തെയും മേൽപ്രകാരം വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഉദാഹരണപ്രകാരം ദ്രവ്യം പ്രതിഗൃഹത്തിലാണെന്നു നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ക്രമേണ അരക്കാരം, കോൽ, അംഗുലം എന്നീ ഭൂങ്ങളെ ഗണിക്കണം. ഇവിടെയെല്ലാം മേൽപറഞ്ഞ അംശകളെക്കൊണ്ടു് ഗുണനങ്ങൾമെയ്തു ഭൂത്തെ നിർണ്ണയിച്ചുകൊൾകയും വേണം.

ദേശസ്ഥിതി.

നോക്കുന്ന പൂർവാദിത ദേശാദിത സുരസാക്ഷാത്കാരം പ്രതവതി നാശിണം വാ ഗൃഹോദ്യോഗം വിനിർദ്ദേശം.

വ്യംഗം വംശത്തിലേക്കു നോക്കിയാൽ ലഗ്നം ഏഴാം രീതിയ്ക്കു കമാണെങ്കിൽ ദ്രാവിഡിടുന്നതു പശ്ചാത്താതിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്തിലെന്നും പതിനാലു രീതിയിൽക്കൊക്കെങ്കിൽ പുരോഹിതന്റെ ഗൃഹത്തിലെന്നും ഇതു പത്തിരണ്ടരീതിയിൽക്കൊക്കെങ്കിൽ ദേവാലയത്തിലെന്നും അതിനുമേൽ എങ്കിൽ പതിവ്രതമാരുടെ ഗൃഹത്തിലാണെന്നും പറയണം.

ശയ്യാട്ടാനന്ദീ ലയലളിതസ്ത്രീഗന്ധമാലയ നിലയേവ ശുഭ്ര കണ്യേണി നിവയേ കമ്മാരഗൃഹോഷ്ട വാ വാചും ൧൧

ലഗ്നത്തിലേക്കു ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം ലഗ്നസ്സടങ്ങുന്ന അഞ്ചായി ഭാഗിച്ചാൽ വരുന്ന ഓരോ അറുതീയരികളെക്കൊണ്ടും ക്രമേണ ൧. ശയനഗൃഹം; ൨. ഉദ്യാനം (പൂങ്കാവ്); ൩. ജലാശയം; ൪. സുന്ദരിമാരായ സ്ത്രീകളുടെ ഗൃഹം; ൫. മാല, ചന്ദനം, കിഴുട്ടു മുതലായവ സൂക്ഷിക്കുന്ന സ്ഥലം എന്നീ അഞ്ചു സ്ഥാനങ്ങളേയും ലഗ്നം ക്ഷദൃഷ്ടായാൽ ലഗ്നത്തിന്റെ അദ്വയംകൊണ്ടു വെട്ടുപുറം (അടുക്കള)യേയും അത്യാലംകൊണ്ടു കമ്മാളരുടെ ഗൃഹത്തേയും പറയണം. ഇവിടെ കമ്മാളനെന്ന് ആശാരി, മുശാരി, കൊല്ലൻ, തട്ടാർ, കല്ലാർ, തച്ചാർ എന്നീ ജാതിക്കാർക്കാണ് അറിഞ്ഞുകൊടുക്കുക.

യത്രപ്രതിനിവസന്തി പ്രഥമ കലാഹപ്രിയ വയോമദ്ധ്യാ തത്രാദേശ്യം നഷ്ടം നിലയദ്വാദേധവാ സുഷ്ടേ. ൧൨

ലഗ്നത്തിലേക്കു അഭിത്യന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ കലാഹപ്രിയകളായ സ്ത്രീകളുടെ ഗൃഹം, യൗവനയുക്തകളായ സ്ത്രീകളുടെ ഗൃഹം, ഗൃഹദാതാ എന്നീ മൂന്നുസ്ഥാനങ്ങളെ ലഗ്നഗ്രിഭാഗം (ദേക്കാണം)കൊണ്ടു ക്രമേണ പറയേണ്ടതാകുന്നു.

ചന്ദ്രേ സഖിലാഭ്യാശേ ജലേധമവാ നഷ്ടമാദിശേൽ സതതം അഥവാ യത്ര സുവേഷാ വിദഗ്ദ്ധനാഞ്ചോ വസന്ത്യത. ൧൩

ചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തെ ദൃഷ്ടിച്ചെയ്യുന്ന എങ്കിൽ ലഗ്നസ്മുടക്കത്തു മൂന്നായി ഭാഗിച്ചു ഓരോ ദേക്കാണുഭാഗംകൊണ്ടും ക്രമേണ ൧. ജലസമീപം, ൨. ചെങ്കുളം, ൩. വിഖ്യാസിനികളുടെ (ചേര്യകളുടെ) ഗൃഹം എന്നീ മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളെയാണു പറയേണ്ടതു്.

നിവസന്തിയത്രാഞ്ചോ യൗവനവേഷംഗത്ര പസന്ധനാഃ താസാം ഗൃഹമദ്ധ്യഗതം സൗമ്യേ നഷ്ടം സമാദേശ്യം. ൧൪

ലഗ്നത്തിലേക്കു ബുധദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ലഗ്നത്തിന്റെ ഓരോ

തീഭാഗംകൊണ്ടു ക്രമേണ യുവനയുക്തകളായ സ്ത്രീകളുടെ ഗൃഹം; അഭംഗങ്ങളുള്ള സ്ത്രീകളുടെ ഗൃഹം; സുന്ദരിഗൃഹം എന്നീ മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളെ പറയണം.

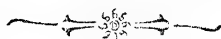
കലഹപ്രിയായുചിതനാ വൃദ്ധാവായതോഷിതസ്സുതഃ
ജീണ്ണോപസ്തംഭോണ്ഡേഷു കർദ്ദമേ വാ വിനിർദ്ദേശ്യം. ൧൫

ലഗ്നത്തിലേയ്ക്കു ശനിദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ലഗ്നത്തെ ഏഴാത്തിയതിവിതം നാലായിഭാഗിച്ചു അതിൽ ഓരോ അംശംകൊണ്ടും ക്രമേണ കലഹപ്രിയകളും ഏഷണി പറയുന്നവരും വൃദ്ധകളും മായ സ്ത്രീകളുടെ ഗൃഹം; ജീണ്ണപാത്രം; എച്ചിൽപ്പാത്രം (അല്ലെങ്കിൽ മാംസംവേവിടുന്ന പാത്രം) മളി എന്നിങ്ങിനെ നാലുസ്ഥാനങ്ങളെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ശ്വഭാഗ്രിതംദ്രാണം സൂര്യഃപശ്ചേൽസാഗ്രബലയുക്തഃ
വിനവായദിദൃശുക്തശ്വഭാഗ്രാസ്ഥാനവദേനഷ്ടം. ൧൬

പൂർണ്ണബലത്തോടുകൂടിയ സൂര്യൻ ശ്വഭാഗ്രിതമായ ദ്രാഹണത്തോടുകൂടിയ ലഗ്നത്തെ നോക്കുകയും ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ ബലഹീനന്മാരായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ശ്വഭാഗ്രസ്ഥാനത്തിൽ (പൊത്ത്, കപ്പി, പുനം) അഞ്ച് നഷ്ടദ്രവ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്ന് പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇങ്ങിനെ നഷ്ടദ്രവ്യസ്ഥാനനിർണ്ണയത്തെ ഇവിടെ വിവരിച്ചു.

ഇതി കൃഷ്ണീയരാഃസ്ര ദൈവജ്ഞപല്ലഭാഖ്യാനം വ്യാഖ്യാനം
ഷഡപിംശോദ്ധ്യായഃ

അഥ സപ്തവിംശോദ്ധ്യായഃ

നഷ്ടദ്രവ്യസ്ഥിതി.

സ്ഥിരാരശ്വംശവിചഗ്നേ വദ്യോത്തമസംജ്ഞിതേയഥവാലഗ്നേ
നഷ്ടംസ്വഗൃഹമബ്രൂയാൽ തത്സ്ഥാമിവശാദപദേച്ചാഭേ. ൧

ലഗ്നം സ്ഥിരാരശിയായോ സ്ഥിരാരശമായോ വദ്യോത്തമമായോ വരികയും അല്ലാത്തവക്ഷിം പത്താമെത്തു നിൽക്കുന്ന ഗൃഹം സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ വദ്യോത്തമത്തിലോ റിഖ്യാകയുംചെയ്താൽ നഷ്ടദ്രവ്യം സ്വഗൃഹത്തിൽ തന്നെ കരേടത്തുണ്ടെന്നു പറയണം. അവിടെ ധന

ത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനോ തൽ സംബന്ധിച്ച മറ്റൊരുത്തനോ ചോരനായിരിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ചരയാശിമാരയോ ചരയാശ്വംശകമായോ വന്നാൽ ചോരൻ ഭൂമസ്ഥനാണെന്നു പറയണം. ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുന്നഗ്രഹം ചരയാശ്വംശകത്തിൽ നിന്നാലോ ചോരൻബന്ധിയാണായിരിക്കും. ലഗ്നം ഉഭയരാശിമാരയോ ഉഭയരാശ്വംശകമായോ വന്നാൽ ചോരൻ സ്വദേശവർഷങ്ങളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനോ ഭരതർപക്കത്തു താമസിക്കുന്നവനോ ആണെന്നും പറയാം.

ഉത്ഥിതാദിദ്രേക്കാണം.

ദ്രേക്കാനോഭവനാദാധിമിര ഇതിലീന്ത്യതേന ഉപവിഷ്ടഃ
മദ്ധ്യേശമിതോജ്ഞേയ സ്തേഷ്ടദവാ വാ രാജാമോജ്യാഃ

എല്ലാശരികളിലേയും ആദ്യദ്രേക്കാണം ചുഴുന്നററുനില്ക്കുന്നതും അന്ത്യദ്രേക്കാണം ഇരിക്കുന്നതും മധ്യദ്രേക്കാണം കിടക്കുന്നതുമാകുന്നു. മേഘാദിരാശികളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദ്രേക്കണങ്ങളും ഇപ്രകാരം ഉത്ഥിതാദിദ്രേക്കങ്ങളോടുകൂടിയതാകുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ചോരസ്വരൂപം.

യാദൃഗ് വേതിവിവിഗേ ദ്രേക്കണസ്താദശോഭേതിചോരഃ
കേന്ദ്രതോവായാദഗ്ഗ് ഗ്രഹസ്താദഗ്ഗ്ഗഹിനിർദ്ദേശ്യഃ

ലഗ്നത്തിന് ബലമുണ്ടെങ്കിൽ ലഗ്നത്തിന്റെ ദ്രേക്കണത്തോടു തുല്യമായിരിക്കും ചോരന്റെ സ്ഥിതി. ലഗ്നത്തിന് ബലമില്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ബലവാനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ രൂപത്തെയാണ് പറയേണ്ടത്. കേന്ദ്രത്തിൽ അകലി ചുറ്റഗ്രഹങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ ചോരന്മാരുണ്ടായിരുന്നു എന്നും പറയാം. ഈ ഗ്രഹങ്ങളിൽ വെച്ച് ബലമുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെ അകൃതിയവേണം പ്രധാനചോരൻ പറയുവാൻ. എല്ലാവർക്കും ബലമുണ്ടെങ്കിൽ തത്തുല്യമായും ചോരപ്രകൃതിയേ നിരൂപിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഉച്ചം സ്വക്ഷേത്രം വക്ത്ര മുതലായവ ഉള്ള ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് “സ്വതന്ത്രവക്ത്രാചാരതൈ സ്രിസംഗ്രഹം” ഇത്യാദി ഗുണനങ്ങളെ ചെയ്തും ചോരസംഖ്യയെ നിണ്ണയിക്കേണ്ടതാണ്.

സ്വജനതസ്സരത്വം.

ലഗ്നേശ്വരേന്ദ്രസ്വയംസ്യാൽ ഭൂമിയിൽക്കേന്ദ്രാതരംവദേഭ്യോഃ
വിജ്ഞാതേമാതൃസ്വജനം മാതാവാചഞ്ചമേവതും. ൫

ലഗ്നാദികളായ ഏതുഭാവങ്ങളിലാണു ചോരഗ്രഹം ബലവാനായി നിൽക്കുന്നതു ആ ഭാവമാണു് ചോരനെന്നു പറയണം. ബലവാനായ ചോരഗ്രഹം ലഗ്നഭാവത്തിൽ സ്വവർഗ്ഗസ്ഥനായി നിന്നാൽ താൻതന്നെ ചോരനെന്നും രണ്ടാമെടുത്തു നിന്നാൽ കുടുംബജനമെന്നും മൂന്നാമെടുത്ത സ്വവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ സഹോദരനെന്നും അവിടെത്തന്നെ അന്യവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ സഹോദരസംബന്ധികളെന്നും നാലാമെടുത്ത സ്വവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ മാതാപിതാ അവിടെ അന്യവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ മാതാപിതാ സ്വജനങ്ങളെന്നും അഞ്ചാമെടുത്ത സ്വവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ പുത്രനെന്നും അവിടെത്തന്നെ അന്യഗ്രഹവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ പുത്രസംബന്ധികളെന്നും പറയാം.

ശത്രുചയ്യം.

ഷഷ്ഠേചോശ്ചതു ഭാത്യാസ്വജനേന്ദ്രമവാസ്തമയേ
നവമേപിതൈവചോരസ്തസ്വ ജനോവാചമവാഹന്താ. ൩

മുൻശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞ ചോരഗ്രഹം അരിലോ എട്ടിലോ നിന്നാൽ ചോരൻ പ്രജാപിതൻ ശത്രുക്കളാണെന്നും ഏഴാമെടുത്ത സ്വവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ ചോരൻ ഭാത്യാണെന്നും അവിടെ അന്യവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ ഭാത്യായുടെ സന്ധ്യക്കളെന്നും ഒമ്പതാമെടുത്തു നിന്നാൽ പിതാവെന്നും അവിടെ അന്യഗ്രഹവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ പിതാവിന്റെ സംബന്ധികളെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ചോരഭേദം.

നരസിക്താഃ പ്രേഷ്യാഃ കർമ്മകരാഃ പ്രേഷ്യജാതയോനിചേ
ഭേഷ്ഠനേചസതദ്യേ കോശാഖ്യക്ഷേണതനിശം. ൭

പത്താമെടുത്തു ബലവാനായ പാപഗ്രഹം നിന്നാൽ ചോരൻ ഭൂതനോ വേലക്കാരനോ ആണെന്നും ആഗ്രഹം തന്നെ നീചരാശിയിൽ നിന്നാൽ ചോരൻ നീചജാതികളാണെന്നും പറയാം. പത്താംഭാവത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹം ശുഭനാണെങ്കിൽ ചോരൻ മുതൽപടിക്കാരനോ ധനത്തിന്റെ മറ്റുപല്ലു ചുമതലയോ ഉള്ളവനോ ആണെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു. അതുപോലെതന്നെ ചോരഗ്രഹം പരിണാമമെടുത്തു നിന്നാൽ നാഷ്ടത്തിന്റെ ലാഭമുണ്ടാകുമെന്നും ധനം

വ്യയം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും പത്രങ്ങളാമെടുത്തുനിന്നാൽ നഷ്ടവും നശിപ്പിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

സ്രീസംക്ഷേപാലഗേ യഗ്മകോത്രേഷുവാഗ്ദാനംഹരവഃ
മോഃസ്രീരിബ്രൂതാദ് വിഷരേഷുചുമാൻഗരോപുംസി. വ

അധികം ഗ്രന്ഥങ്ങളും കാജരാശിയിലും കാജരാശ്വരകത്തിലുമായി നിൽക്കുക. ലഗ്നവും കാജരാശ്വരകങ്ങളായിരിക്കുക. എന്നാൽ മോഃൻ പുരുഷൻതന്നെയായിരിക്കും. അതുപോലെതന്നെ ഏല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളും യുഗരാശ്വരകങ്ങളിൽ നിൽക്കുകയും ലഗ്നം യുഗരാശ്വരകമായി വരികയും ചെയ്താൽ മോഃൻ സ്രീയായിരിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ കാജയുഗങ്ങളെ ലഗ്നം മുതൽ കണക്കാക്കണമെന്നുകൂടിയുണ്ട്. മോഃഗ്രഹം സ്രീഗ്രഹമായാലും മോഃൻ സ്രീയെന്നു പറയാം. ലഗ്നദ്രേക്കാണം സ്രീദ്രേക്കാണമായാലും സ്രീയം കല്പിക്കാവുന്നതാണ്.

നാഗരികചോരതപം.

നാഗരികദ്രേക്കാണം നാഗരികോവിക്ഷിതഗ്രഹാഭയിൽ
ചോരാനാഗരികസ്ത്വ്വാൽ ശേഷോപിച്ഛൈവചുഹൃതേ. ൻ

ലഗ്നം നന്ദാധാസിദ്രേക്കാണമായിരിക്കുകയും നാഗരികഗ്രഹം നോക്കുകയും ചെയ്താൽ മോഃൻ നാഗരികനായ പുരുഷനോ സ്രീയോ ആണെന്നു പറയണം. ഇതുപോലെതന്നെ ശേഷം ദ്രേക്കാണഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടും മോഃനായാൽ ഭേദത്തെ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതും. ജലരാശി ദ്രേക്കാണമായ ലഗ്നംജലഗ്രഹദൃഷ്ടി ഇതുകളെക്കൊണ്ടു ജലനിവാസിനായ ചോരനെയും, ആരണ്യദ്രേക്കാണം ആരണ്യഗ്രഹദൃഷ്ടി ഇതുകളെക്കൊണ്ടു ആരണ്യവാസിനായ ചോരനെയും, ഗ്രാമ്യദ്രേക്കാണം ഗ്രാമ്യഗ്രഹദൃഷ്ടി ഇതുകളെക്കൊണ്ടു ഗ്രാമവാസിനായ ചോരനെയും വിചാരിക്കുക. ഇത്രാദി ഭേദങ്ങളെയും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്നു സാരം.

ഉത്തമാധമന്മാർ.

മനുജസമാനാകാശ ദ്രേക്കാണാസ്തുത്തമാനരാജേന്തയാഃ
വാനരതുരഗവാരഹ ശപമുഖാസപ്താകൃതാധിധമഃ. പ

ലഗ്നദ്രേക്കാണം മനുഷ്യാകൃതിയോടുകൂടിയതായിരുന്നാൽ മോഃനാർ ഉത്തമന്മാരായ പുരുഷന്മാരായിരിക്കും. അതുപോലെതന്നെ ലഗ്നദ്രേക്കാണം വാനരമുഖം, അശ്വമുഖം, വാഹനമുഖം, ശപമുഖം, സപ്താകൃതി ചുവന്നീ ഭേദങ്ങളേ ടൂകൃ-ീരിയുന്നാൽ മോഃൻ ഭാധമനാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ശ്വേതാംബരസമീപഗതാസ്ഥിതാചോരാഃ പ്രവാസിനോഗ്രാമ്യഃ
ദ്രോണസദശരൂപാ മേന്തയാവസ്രാജ്ഭൂഷണൈര്യുക്താഃ. ൧൨

ലഗ്നദ്രോണം ശ്വേതം ജലം ഇതുകൂടെ സമീപസ്ഥങ്ങളായി
ജനാൽ ചോരൻ ശ്വേതത്തിന്റെയോ ജലത്തിന്റെയോ സമീപത്തിൽ
നിവസിക്കുന്നവനായിരിക്കും. ദ്രോണങ്ങളോടുകൂടി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വസ്ര
ഭൂഷണാദികളെ ധരിക്കുന്നവനായിരിക്കും ചോരൻ എന്നു പറഞ്ഞു
കൊடுക്കയും വേണം.

ദ്രുസപഭാവം.

ഹ്രസ്വംകേന്ദ്രദ്രുവം ത്രികോണചതുശ്ശാഗ്രഗാത്രാദിർദ്ധം
കയ്യുദ്വിചലംസ്വാശ്ചലയേഷുസമരിദമന്വേഷ. ൧൩

കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് ദ്രുവം ഹ്രസ്വ
മെന്നും നാല്പ്പ്, അഞ്ച്, എട്ട്, ഒമ്പത്ത് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന
ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് ദീർഘമെന്നും സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ സ്വാശ്ചര്യം
കത്തിലോ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് വിസ്താരമുള്ളതെന്നും ശോ
ഷം രാശികളിൽനിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് ചരിദ്രമുള്ളതെന്നും
പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

അന്യേചതുശ്ചകരാ സ്ത്വഗ്രഹമന്വേഷഗ്രഹാഃപ്രകൃച്ഛന്തി
രാശ്വവസാനേവൃത്തം സ്വരൂപതുല്യാഹിതാകാത്യഃ. ൧൪

രാശിയുടെ അഭ്യുദയോത്തരത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊ
ണ്ട് ദ്രുവം ചതുശ്ചരം എന്നും മന്വദ്രോണത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹ
ങ്ങളെക്കൊണ്ട് ത്രികോണാകൃതിയിലുള്ളതെന്നും അന്യദ്രോണത്തിൽ
നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് വൃത്താകൃതി എന്നും പറയണം. സൂ
ര്യാദിഗ്രഹങ്ങളോടുകൂടി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വൃത്താദിസ്വരൂപത്തോടു തുല്യാ
ണ് ദ്രുവമെന്നും പറയാം.

സ്വാംശക്ഷേത്രമേഷു ഗ്രഹേഷു ചാത്മീയമാദിശേഷ്ദ്രുവം
സ്വാംശേതരാശിഗതൈ ശ്ചിതം ദ്രുവംസ്ഥാദേശം. ൧൫

ഗ്രഹങ്ങൾ സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ സ്വാശ്ചര്യംകത്തിലോ നി
ന്നാൽ ദ്രുവം തനിക്കുള്ളതുതന്നെ എന്നും അല്ലാത്ത ചുങ്കിൽ അന്യന്റെ
ദ്രുവമെന്നും പറയണം. സ്വക്ഷേത്രസ്ഥിതിയും അന്യക്ഷേത്രാംശകവു
മോ അന്യക്ഷേത്രസ്ഥിതിയും സ്വക്ഷേത്രാംശകവുമോ ഉണ്ടായാൽ
ദ്രുവം സ്വകീയവും പരകീയവും കൂടിച്ചേർന്നതാണെന്നും പറഞ്ഞു
കൊடுക്ക.

സംബന്ധിനാസ്വരാശാ വന്യാംശേഭ്യമുച്യതേസതഃ
പരശാശ്വംശകുര്യേതേ പരകീടൈർഭ്യമിതിവാച്യം.

എ

സ്വക്ഷേത്രസ്ഥിതിയും സ്വരാശ്വംശകുര്യേതേ വന്നാൽ പ്രാ
വിന്റെ സംബന്ധികളാണു ചോദ്യംതന്നെ മറ്റു രാശ്യംശകളെ
ക്കൊണ്ടു ചോദ്യം അന്യന്മാരാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഭൂസംഖ്യ.

ഉപതാപയാവതു സ്താവൽഭ്യപ്രമാണമുദയേന്ധ്രാൽ
യാവതോവാചസ്പത്യം പശ്യന്തിതാവൽസ്താവൽ.

എ

ലഗ്നസ്ഫുടത്തിൽ വന്ന നക്ഷത്രത്തിന്റെ സംഖ്യ എത്രയോ
അത്ര സംഖ്യ ഭൂവും നഷ്ടമായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയണം. പ്രശ്നകാല
ചന്ദ്രനിൽ എത്ര ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭാഗ്യമുണ്ടോ അത്ര സംഖ്യ ഭൂവത്
ന്നു പറയാം. എങ്ങിനെയാണു അറുപതി ൩; ഭരണി ൩; കാ
ർത്തിക ൩; രോഹിണി ൪; മകയിരം ൩; തിരുവാതിര ൫; പുണർതം
ഭി; ചുരം ൩; ആയില്യം ൩; മംഗ ൪; പൂരം ൫; ഉത്രം ൨; അത്തം ൪;
ചിത്തിം ൫; ചോതി ൫; വിശാഖം ൪; അനിഴം ൪; തൃക്കേട്ട ൩;
മൂലം ൫; ചുരം ൨; ഉത്രം ൫; തിരുവോണം ൩; അവിട്ടം ൪;
ചത്തം ൫; ചുരം ൫; ഉത്രം ൫; ഉത്രാതി ൫; രേവതി ൩; ഇപ്രകാ
രമാകുന്നു. “ശിഖിഗുണസേന്ദ്രിയാനലശരിവിഷയഗുണാൽ പ
ഞ്ചവസുപക്ഷാഃ വിഷയൈകചന്ദ്രഭാഗ്യാസ്ത്വംഗാഗ്നിഭാഗ്യാപി വസുഭാ
നാഃ ഭൂതശതപക്ഷവസുഭാഗ്യാശ്ചേതീതിതാരകാമാനം.” എന്നു
മേലഴിയിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രമാണം.

അഥവാശിഭദേവകൃത്യസുഭിഃ പരിസമാപ്യതേലഗ്നം
താവൽപ്രമാണത്തോവാശിഗ്രഹതാരോവാച്യം.

എ

ലഗ്നസ്ഫുടത്തിന്റെ സ്ഥിതി എത്രമത്തെ നക്ഷത്രത്തിലായി
വരുമോ അത്ര സംഖ്യ ഭൂവും നഷ്ടമായി എന്നു പറയാം. രാശ്യധി
പനോ അംശകാധിപനോ ആയ ഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മിയുടെ സംഖ്യ
യോളവും ഭൂത്തിന്റെ നഷ്ടത്തെയും പറയാവുന്നതാണു്.

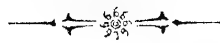
ഉദയനവാശകുര്യേ ഭിഗ്നം ഭിശരീരാശിഹോരായാം
ഭിതിഗുണൈഃ സ്ഥിരമാശ്വേദേഭിതനവാശരേഭ്യേഭ്യേ ഭൂവും. എ

ലഗ്നത്തിന്റെ നവാശകസംഖ്യ എത്രയോ അത്ര സംഖ്യയോ
ളവും ഭൂവും നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു എന്നു പറയണം. ഇവിടെ ലഗ്നം

ഉയേരാശിയായാൽ ആ നവാംശകസംഖ്യയെ രണ്ടിലും ചരാശിയായാൽ മൂന്നിലും ഗുണിച്ചിട്ടുവേണം സംഖ്യയെ നിണ്ണയിക്കുവാനെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഇതി കൃഷ്ണീരശാസ്ത്രീദൈവജ്ഞ-
വല്ലഭാപ്യായാം പ്യാപ്യായാം
സപ്തവിംശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ അഷ്ടാധിംശോദ്ധ്യായഃ.

രാശിരശ്മികൾ.

അജഗൃഷ്ടധനുഷ്ഠാനവതിശ്ശതാനിത്യാഷ്ടമകരകംഭാനാം
തലേസ്സപുടരാധിക മന്വേഷശതം ദശാഭ്യധികം.

മേടം ഇടവം ധനു ഈ രാശികളുടെ രശ്മികൾ തൊണ്ണൂറും മകരം കുംഭം മീനം ഈ രാശികളുടെ രശ്മികൾ ആറും തുലാത്തിന്റെ രശ്മികൾ ആറുപിന്നീട് രോഷങ്ങളായ മിഥുനം കർക്കടകം ചിങ്ങം കന്നി വൃശ്ചികം ഈ രാശികളുടെ രശ്മികൾ ആറുപിന്നീട് ആകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടും ദ്രവ്യസംഖ്യ ദൂരം മുതലായതിനെ പറയാം.

ഗ്രഹരശ്മികൾ.

ചന്ദ്രനൈസ്വകാനവതി ഷഷ്ഠിർജീവേദശ്രഭേഷപഞ്ചകൃതിഃ
സപ്തതിംധികാഷഡ്ഭിഃ ശുക്രേസൗമ്യേധികാ ചതുർഭിഃസ്യാൽ.

ചന്ദ്രന്റെ രശ്മികൾ തൊണ്ണൂറും, വ്യാഴത്തിന്റെ രശ്മികൾ അറുപതും ആദിത്യൻ ചൊവ്വാ ശനി രാഹു എന്നീ പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ രശ്മികൾ ഇരുപത്തഞ്ചും ശുക്രന്റെ രശ്മികൾ ചുഴുപ്പത്താറും ബുധന്റെ രശ്മികൾ ഏഴുപത്തിനാലും ആകുന്നു.

രശ്മികളുടെ ഗുണനം.

ദിഗുണം സ്വഗ്രഹേ കരുതേ ചതുർഗുണം സോച്ചവക്രഗോജ്ഞേയം
തീഗുണം ഗ്രഹസ്ത്രികോണേ ജനന്തതിശോഷെച്ഛമാ സംഖ്യം.

സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മികളെ രണ്ടുകൊണ്ടും ഉച്ചത്തിലോ വക്രത്തിലോ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മി

കളെ നാലുകൊണ്ടും മൂലത്രികോണത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മികളെ മൂന്നുകൊണ്ടും ഗുണിക്കണം. ശേഷം രാശികളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മികളെ ഗുണിക്കും വേണ്ട. അതായത് സംഖ്യയെ മാത്രം പറഞ്ഞാൽ മതി എന്നു സാരം.

രശ്മികളുടെ ഹരണം.

ഹന്തുസ്തമയേഷാപും പഞ്ചമമായുഷിചതുർത്ഥമഹനാദമേ
ദശമേത്യതീയമായേ ദായാലംസപ്പുഹാനിരന്യത്ര.

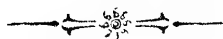
ക

സപ്പാലംത്രിചരണപഞ്ചഷാധുഭാഗാ എന്നു ഭാഗത്തിൽ ദശാഹരണം ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ തന്നെ ഇവിടെ രശ്മികളുടേയും ഹരണം ചെയ്യണം. ഏഴുനെയെന്നാൽ ഏഴാമെടുത്തു നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മിയുടെ അരിഖൊന്നും അഷ്ടമത്തിൽ നിൽക്കുന്ന പാപന്റെ രശ്മിയുടെ അദ്ധിഖൊന്നും ഒമ്പതിൽ നിൽക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മിയുടെ നാലിഖൊന്നും പത്തിൽ നിൽക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മിയുടെ മൂന്നിഖൊന്നും പതിനൊന്നിൽ നിൽക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മിയുടെ പക്ഷതിയും പന്ത്രണ്ടിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മി മുഴുവനും കളയേണ്ടതെന്നു സാരം. ഇരുപ്രാലംഭാഗങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ രശ്മികൾക്കു മേല്പറഞ്ഞ സംഖ്യയുടെ പക്ഷതിചിതം കളഞ്ഞാൽ മതിയാവും. എങ്ങിനെയെന്നാൽ ഏഴാമെടുത്തു നിൽക്കുന്ന ശുഭഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മിയുടെ പന്ത്രണ്ടിഖൊന്നും അഷ്ടമത്തിൽ നില്ക്കിൽ പത്തിഖൊന്നും ഒമ്പതിൽ നില്ക്കിൽ എട്ടിഖൊന്നും പത്തിൽ നില്ക്കിൽ അരിഖൊന്നും പതിനൊന്നിൽ നില്ക്കിൽ നാലിഖൊന്നും പന്ത്രണ്ടിൽ നില്ക്കിൽ പക്ഷതിയും കളയണമെന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾക. ഇവിടെ ഈ രശ്മികൾക്കു മറ്റു ഗുണനങ്ങളൊ ഹരണങ്ങളൊ ചെയ്യേണ്ടതുമില്ല.

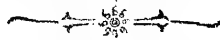
ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ

ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഖ്യാനം ധ്യാഖ്യാനം

അഷ്ടാവിംശോദ്ധ്യായഃ

അഥ ഏകോനരൂപശോഭയാഃ

നഷ്ടവിശേഷം.

പുനരപിനഷ്ടവിശേഷോ യോഗവിശേഷണകീർത്ത്യതേസമാക്
മേഷവിഭാഗേശശിനാ ദാകകടരം ഭവേന്നഷ്ടം. ൧

അനന്തരം ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ യോഗവിശേഷമനുസരിച്ച് നഷ്ടരൂപവിശേഷത്തെ പറയുന്നു. ലഗ്നം മേടമായിരിക്കുകയും അവിടെ മന്ദൻ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ മോഷണംപോയ രൂപം പുതുൻ വളയോ മുട്ടുകോ ആണെന്നു പറയണം.

ഉദ്യാനപുഷ്പരിന്ധ്രം ബുധഭൂതേഭാരമജാലമഥകടരം
ഭൂണാമിരണ്യവസ്ത്രം സ്വസ്ത്രാമാത്രാഥാനിതം. ൨

ലഗ്നം മേടമായിരിക്കുകയും അവിടെ ബുധൻ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ ഫലവിധത്തിലുള്ള സ്വസ്ത്രവും വളയും മോഷണം പോയി എന്നും അവിടെ ശൂകൻ നിന്നാൽ സ്വസ്ത്രവും വസ്ത്രവും മോഷണം പോയി എന്നും ആ രൂപങ്ങളെ മാതാപോ സഹോദരിയോ അപഥരിച്ചു പൂങ്കാവിലുള്ള പൊയ്ക്കരിൽ (കാവില്ലുള്ള കളത്തിൽ) സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൊൾക.

കനകം ഗുരുഭായുതേ നപ്യംഗുതിസംഭ്രമേണിയോഗോവാ
പ്രതിവേശിനഗ്രഹിതം ദിഷേനകനകോജ്വലാംഗേന. ൩

ലഗ്നം മേടമായിരിക്കുകയും അവിടെ ഗുരുവും നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ മോഷണം പോയതു സ്വസ്ത്രം ആണെന്നും ആയതു മരണവിഷയമായോ അഗ്നിവിഷയമായോ ഉണ്ടോ പരിഭ്രമത്തിൽ വന്നുപോയവനും സ്വസ്ത്രവണ്മുള്ള ശരീരത്തോടു കൂടിയവനും ആയ ഒരു ബ്രാഹ്മണനാണ് അപഥരിച്ചതെന്നു പറയാം.

മേടലഗ്നരൂപങ്ങൾ.

സരോണമേഷലഗ്നേ ഭൂതകാർഷ്വരാനിനിവിതാനി
ദാന്യാപ്രതിവേശികയാ ഹതാനി താനീതി വക്തവ്യം. ൪

ലഗ്നം മേടമായിരിക്കുകയും അവിടെ ശനി നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ മോഷണംപോയതു മുഴപ്പേയ്ക്കു വെള്ളി കൊണ്ടുണ്ടാക്കിട്ടുള്ള ഒരു വക നാണുങ്ങൾ (അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ വെള്ളിരൂപകൾ) ആണെന്നു

നാം അയതിനെ അപഹരിച്ചതു അമൽവക്കത്തു താമസിക്കുന്ന ഒരു
ഭാസിമാണെന്നും പറയണം

ജലമയരീങ്ങാരോടൊന്നു ദ്വിവിധഭാവസംശയിപ്പുകൊണ്ടുണ്ടോ?
ദ്രുക്യസിദ്ധതുമിവിധസേ മധ്യവേദനേന സംശയം. ൫

മുഹൂർത്തശാലിഗേ ഹൃദയരീതിമാദർശനം ബ്രഹ്മാൽ
ശുദ്ധനീകൃതഗതാ രാജനേതൃപ്രമാണൈസ്താം. ൩

മേടം ഗതത്തിൽത്തന്നെ ചന്ദ്രൻ നിലകൂടും ബുധൻ നിലകൂടും
ചെയ്താൽ ഇന്നലെ തോണിമുറം കളയാലോമി എന്നും വെള്ളം
പറിക്കഴിഞ്ഞാൽ നദീതീരത്തിൽ അപോഹിച്ചാൽ കിട്ടുമെന്നും പ
റഞ്ഞുകൊൾക.

ശുക്രേകമ്പിതേചാഗേ ഗോപയമന്ത്രാർഭിണിചൈകാ
തിസ്താനാംഗവാദർശനമഷ്ടമിവിധസേ ഭവേല്ലാഭഃ. ൭

മേടംഗത്തെ ശുക്രൻ നോക്കിയാൽ മൂന്നു പശുക്കളുടെ മോഷ
ണമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നും അരിഖൊരു പശു ഗർഭിണിയാണെന്നും
ചുറ്റാങ്ങിപ്പടം തിരികെ കിട്ടാൻ സംശയമുണ്ടെന്നും അറിഞ്ഞുകൊ
ള്ളണം

അബ്രഹ്മേദിവിധസേ മഹാനാസ്തഥാക്ഷിണാദൃഷ്ടേ
പ്രതിവേശികോചയസ്യാ നവമേദിവിധസേ മഹാനേതാം. ൮

ലഗ്നത്തിലേയ്ക്കു ശനിമുഖം ദ്രാക്ഷിയുണ്ടായാൽ കളയാലോമിട്ടുള്ള
ത് അടുക്കളാണെന്നും അതു നല്ല ദിവസമായി എന്നും വെട്ടു ദി
വസത്തിനകം സമീപവാസിയായ ഒരു ബന്ധു മുഖേന തിരികെ കി
ട്ടുന്നതിനിടയാകുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ശശിശുക്രാഭാംദൃഷ്ടശീതിർഗാലോഹതാസ്സഗോചാലാഃ
വിശിസ്തചകോട്ടദ്രവക്ഷ്യന്തി വാത്മാമിതിപുഷ്പതേബ്രയാൽ. ൯

മേടംഗത്തെ ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ ഒരുമിച്ചു നോക്കിയാൽ ഗോചാ
ലന്മാരോടുകൂടെ പുന്മുഖപശുക്കളായാണു മോഷണംചെയ്തു കൊണ്ടു
പോയിട്ടുള്ളതെന്നും ഇന്നു രാത്രിയെ ഒരു സൂചകൻ മുഖേന വാസ്ത
വം മുഴുവനറിയുവാൻനിടയാകുമെന്നും പറയുക.

ചന്ദ്രാംഗാരദൃഷ്ടേദാദശനാസ്താദിവാമലിഷ്ടസ്താം
അനേചഷ്ഠന്തേസുഹൃദാ തൃതീയഭിവാസേപിനൈഷ്ടകാ. ൧൦

മേടംഗം ചന്ദ്രകുന്ദന്മാരുടെ ദ്രാക്ഷിയോടുകൂടിയതായാൽ പന്ത്ര
ണ്ടു ഏതമകളെ മോഷണംചെയ്തുകൊണ്ടുപോയി എന്നും അതു പക

ലാഭനേനം അവയെ ബന്ധുക്കൾ അന്വേഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഒന്നു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയതിനാൽ ശേഷം മൂന്നാംദിവസം തിരികെ ലഭിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

അന്യപ്രാദീനതാനം തുണാനികാപാപണാനിമോത്സംഗേ
ദേവകീകേചഭവതാ മേകംശുലംവിനിർദ്ദേശം—? ൧൧

പൂർവ്വോക്തയോഗത്തിൽ തന്നെ ചിലരെയും ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. അവിടെ ഗ്രാസമീപത്തിൽ പല്ലുകളും വെള്ളിനാണയങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും. അകെ രണ്ടു ഭവനങ്ങളാണുള്ളതു്, അതിൽ ഒന്നു ശുചിത്വമുള്ളതും മററതു് മലിനമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ബുധഗുരുശശിഭിർദ്ദേഷ്ടേ പാത്രവിശേഷാഹിരണ്യകാംസ്യമയാഃ
ലഭ്യന്തേസുവിനഷ്ടാ ഗോപാലൈഃസപ്തമേ ദിവസേ. ൧൨

മേടലഗ്നം ബുധഗുരുചന്ദ്രന്മാരാൽ ദ്രഷ്ടവ്യമായാൽ കാട്ടുകൊണ്ടും സ്വപ്നംകൊണ്ടും മറ്റും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായ പാത്രങ്ങളാണു മോഷണം പോയിട്ടുള്ളതെന്നും ഏഴാംദിവസം ഈ ദ്രവ്യങ്ങൾ ഗോപാലന്മാർക്കു ലഭിക്കുമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഗുരുശുക്രചന്ദ്രദൃഷ്ട്—കനകപ്രാദിരംകംചയനഷ്ടം
പശുഭഗതംദാസ്യം(?) കരംഗനാമ്നാചതന്നീതം. ൧൩

മേടലഗ്നത്തിലേക്കു ചന്ദ്രന്റെയും വ്യാഴത്തിന്റെയും ശുക്രന്റെയും ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ദാസിയുടെ ശയനസ്ഥാനത്തുനിന്നു പ്രാപാരകാപം (വസ്ത്രവിശേഷം) സ്വപ്നവും അഞ്ച് ഒരുവാർ മോഷണംചെയ്തുകൊണ്ടു പോയിട്ടുള്ളതെന്നുപറയണം.

ഗോറാന്തരേ ചതുർത്ഥേ പൃഥക്സമീപേകരണ്ഡകേനീഹിതം
പ്രാപാരകമുപരിജലാ ലഭന്തി മമിവിപുരുതേസ്ത്രയാൽ. ൧൪

കഴിഞ്ഞ ജ്യോതിഷത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രകാരം നഷ്ടമായ സ്വപ്നം വേറൊരു ഗുഹാന്തർഭാഗത്തിലോവെള്ളത്തിന്റെ സമീപത്തിലോ ഒരേത്തു ചെപ്പിലോ ചിമിഴിലോ തത്തുല്യമായ മറ്റു പാത്രത്തിലോ അക്ഷി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അവസ്ത്രം വെള്ളത്തിന്റെമുകളിൽ തൂക്കിയിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും പറയാവുന്നതാണ്.

ബുധഗുരുശശിഭിർദ്ദേഷ്ടേ സ്വപ്നംകൃരിപശുലോഹകണ്ണാച (?)
പ്രരിചശിന്യാനീതാ ബ്രാഹ്മണ്യകൂരകർമ്മികയാ. ൧൫

ബുധന്റെയും വ്യാഴത്തിന്റെയും ചന്ദ്രന്റെയും ദൃഷ്ടി ലഗ്നത്തിലുണ്ടായാൽ സ്വപ്നംകൃരിയും ലോഹകണ്ണാവും ഉള്ള പാശുവാ

൯ (?) കളവുപോയതെന്നും ക്രൂരകർമ്മത്തെ ചെയ്യുന്ന സമീപവാസി
നിന്നായ ഒരു ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീയാണ് അതിനെ അപഹരിച്ചതെന്നും
പറയണം.

ഗുരുക്കുളഭാഷ്ഠി മേലേ സ്വസ്താകൃതിനോളകാംച മഞ്ജുഷാ
ഘൃതപാചകഞ്ജനാലീ ഭത്തംജാമിത്രജനനരസ്ത്രേ. ൧൯

ലഗ്നം മേടമായിരിക്കുകയും വ്യാഴവും ചൊവ്വയും നോക്കുകയും
ചെയ്താൽ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ഗോളകയും പെട്ടിയും ആൺ കളവു
പോയതെന്നും അയതു കൂനിനായ ഒരു സ്ത്രീ അപഹരിച്ച് ഭർത്താവി
ന്റെയോ തത്സംബന്ധിയായ ഒരുവന്റെയോ കയ്യിൽ കൊടുത്തിരിക്ക
ുന്നു എന്നും പറഞ്ഞുകൊറുക.

ബുധനെരാത്രാഭാഷ്ടേ ജാനിയാനിരൂകംണ ലംനഷ്ടം
ദ്രാമിളഭൂമികസംജ്ഞേയ വൈശ്വേദപ്രതിവേശിനൈശ്ചോരൈ. ൨൦

ലഗ്നം മേടമായിരിക്കുകയും വ്യാഴവും ചൊവ്വയും നോക്കുകയും
ചെയ്താൽ സ്റ്റേഫിതർ (ബന്ധു) അയ ഒരുവന്റെ കുംബളം (കുരി
ന്ധം മുതലായത്) ഭേദം കളവു പോയതെന്നും അപഹരിച്ചതു ത
മിഴ്നാട്ടുകാരും യാത്രക്കാരമായ രണ്ടു വൈശ്വേദന്മാരെന്നെന്നും പറഞ്ഞു
കൊറുക.

കാംസീയഭാജനാനിച ഹിരണ്യവസ്ത്രാണിഭേമബുധദണ്ഠേ
ലേഖകാഗൃതാനിഭാജന മേകംഭിന്നംവിജാനിയാൽ. ൨൧

ലഗ്നത്തിലേയ്ക്കു ചൊവ്വയുടേയും ബുധന്റെയും ദണ്ഠിയുണ്ടോ
യാൽ കാട്ടുപാത്രങ്ങളും പൊന്നും വസ്ത്രങ്ങളും ആൺ മോഷണം പോ
യിട്ടുള്ളത് എന്നും അതിലൊരപാത്രം പൊട്ടിയതാണെന്നും മോഷ
ണം ചെയ്തത് എഴുത്തുകാരനായ ഒരുവനാണെന്നും അറിഞ്ഞു
കൊറുക.

ശ്രവണംതന്നക്ഷതം ഹസ്തംപുത്രസ്ത്രേംവിണിചാടതഃ
അരിന്മാല്യതേശിരോസ്ത്ര ത്രസ്ത്രതികാലോചേരിവദേൽ. ൨൨

മേൽപ്രകാരം ലേഖകനായ ആ ചോരന്റെ ജന്മനക്ഷത്രം തിരു
വോണവും പുത്രന്റെ നക്ഷത്രം അത്തമോ രോഹിണിയോ ആയും ഇ
രിക്കുമെന്നും ഈ ചോരൻ ശിരോരോഗിയാണെന്നും വളരെ ഭേദപ്പെ
ടുന്ന എന്നുംകൂടി അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഗുരുക്കുളയോരപ്പുച്ചം ഗതയോമേഷേചലഗമുചയാതേ
രാജാഭിഷേകഭാഷം നംജംഭേഭവേനതല്ലഭൂ. ൨൩

ലഗ്നം മേടമായിരിക്കുകയും ചൊവ്വയും വ്യാഴവും ഉച്ചത്തിൽ

നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ ഓജാഭിഷേകത്തിനുള്ള ഭോജനവിശേഷമാണ് കളവുപോയതെന്നും പ്രയത്നംകൊണ്ടു ആയതു തിരികെ കിട്ടാനിടയുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

സമുഗ്രഹസംയുക്തേ ശരണിജ്ഞോഭ്യേതനാഷ്ടമിരിവാച്യം
അഗ്നേരയുതേസഭ്യേ നചാസ്തിചാഭോവിനാഷ്ടസ്യ. ൨൧

ബുധൻ ശുഭഗ്രഹത്തോടു കൂടി നിന്നാൽ കളവുപോയ മുതൽ തിരികെ കിട്ടുമെന്നും ക്രൂരഗ്രഹത്തോടു കൂടി നിന്നാൽ തിരികെ കിട്ടുകയില്ലെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഉച്ചാശ്രിതയോർഗുരവിസൃതയോരംബാസ്യ പണ്ണത്താനി
ലോഹം ചഹരംഭാസ്യാഭിണ്യാവിസ്മൃതംയേദോ. ൨൨

ലഗ്നം മേടമാരിരിക്കുകയും വ്യാഴവും ശനിയും ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ കളവുപോയതു വസ്ത്രവും സപ്തവും തേങ്ങയും ഇതവും അന്നെന്നും ഒരേത്തു മറ വിട്ടിരുന്ന ഈ വ്യവസ്ഥയെ അപഹരിച്ചതു ഗർഭിണിയാകുത ഭാസിനാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഗുരുസമുച്ചാജ്ഞാതേ മേഷവിവേനേവി നാരമേകതഃ
ലഭേസവിദിശംഗതപാ-തപാനിബുദ്ധാതുപയതം. ൨൩

ലഗ്നം മേടമാരിരിക്കുകയും വ്യാഴവും ബുധനും ഉച്ചസ്ഥനായി നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ കളവുപോയ വ്യവസ്ഥ പ്രാപ്തം കോൺടിക്കി വേയ്ക്കു യാത്രപോകുന്ന സമയം ലഭിക്കുന്നിടയാകുമെന്നു പറയണം.

ശുക്രാക്കാദ്രാഽദിഷ്ടേ കനകപ്രാചാരകംബാദർശാൻ
ദിവസത്രയേണനാഷ്ടാൻ ഘോരോഷ്ഠധീതിവക്തവ്യം. ൨൪

ലഗ്നം മേടം ആയിരിക്കുകയും ആദിത്യവും ശുക്രനും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ സപ്തം വസ്ത്രവിശേഷം കഞ്ചളം കണ്ണാടി ഈ വ്യവസ്ഥകളാണു കളവുപോയിട്ടുള്ളതെന്നും മൃണാലിവസത്തിനകം മോഷ്ടാവു തന്നെ അവക വ്യവസ്ഥയെ തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു തരുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഇന്ദുഗുരുദ്വാഽദിഭേദോജ്ഞാഭാണാവിനഷ്ടമജഗ്നേ
വിപ്രപ്രതിവേശികയാ ഭാസ്യാമൃഷിതംവിജാനീനാൽ. ൨൫

ലഗ്നം മേടമാരിരിക്കുകയും ചന്ദ്രനും വ്യാഴവും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ കളവുപോയതു ഭാസ്യാമൃഷി ആഭാണമാണെന്നും ബ്രാഹ്മണന്മാർ ഭാസിയും അടുത്തു താമസിക്കുന്നവളും ആയ സ്ത്രീയാണു് ആ വ്യവസ്ഥ അപഹരിച്ചതെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ചോരലക്ഷണം.

ലഗ്നസ്വപൂർവ്വഭാഗ വിപ്രേണോജോഗകാരിണാദ്യാഭ്യേ
സ്യാൽക്ഷത്രിയേണമദ്ധ്യേ സീന്ധുപാണാംതതോനീതം. ൨൯

ലഗ്നം സതീന്ധുപരാശിയാതിരിക്കുകയും അദ്വ്യഭേക്കാണമുദിക്കുകയും അതു വ്യാളഭേക്കാണമായി വരികയും ചെയ്താൽ വ്യവസായിയായ ബ്രാഹ്മണനാണ് ചോരൻ എന്നും മേൽപ്രകാരം സതീന്ധുപരാശിയിൽ മദ്ധ്യഭേക്കാണമുദിക്കുകയും അതു വ്യാളഭേക്കാണമായി വരികയും ചെയ്താൽ മോഷ്ടാ ചൂ ഉദ്യോഗകാരിയായ ക്ഷത്രിയനാണെന്നും പറയാം.

ശുക്രേപൂർവ്വിഭാഗേരജകോമധ്യാശ്രിതേതുവാണിരുകഃ
ലഗ്നാസ്തഗ്നതേ ശുക്രേ പ്രമദാമേരീതിവക്തവ്യം. ൩൦

ശുക്രൻ ലഗ്നത്തിന്റെ അദ്വ്യഭേക്കാണത്തിൽനിന്നാൽ ചോരൻ രജകൻ (വെളുത്തേടനോ—വണ്ണാനോ) ആണെന്നും മദ്ധ്യഭേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ കച്ചവടക്കാരനോ ചെട്ടിനോ ആണെന്നും ഏഴാമെട്ടത്തുനിന്നാൽ മോഷ്ടിച്ചതു സ്ത്രീയാണെന്നും പറയണം.

രാശിപ്രമുഖേശരിഭ്യേ ശബരീമദ്ധ്യാശ്രിതേശരക്ഷഃ(?)
പ്രേഷണകൃത്തുമുധേന്ത്യേ സ്തേനോനിർകിശ്യാംസതതം. ൩൧

മുധൻ ലഗ്നത്തിന്റെ അദ്വ്യഭേക്കാണത്തിൽനിന്നാൽ ശബര (ചണ്ഡാല)വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട സ്ത്രീയാണു മോഷ്ടിച്ചതെന്നും മദ്ധ്യഭേക്കാണത്തിൽനിന്നാൽ ചോരൻ ശിരോരക്ഷിനാണെന്നും(?) അന്ത്യഭേക്കാണത്തിൽനിന്നാൽ ഭൂതവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവനാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ലഗ്നാദ്വേചന്ദ്രയുതേ ചോരരാജാശ്രിതംവിജാതീയാൽ
മദ്ധ്യേഗ്നവാവസാനേ ഫന്താസ്യാൽകാതകോഭവതി. ൩൨

ചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിന്റെ അദ്വ്യഭേക്കാണത്തിൽനിന്നാൽ ചോരൻ രാജസേവകനാണെന്നും മദ്ധ്യഭേക്കാണത്തിൽനിന്നാൽ സ്ത്രീയാണെന്നും അന്ത്യഭേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ ശിഷ്ടി(കമ്മാള)വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവനാണെന്നും പറയണം.

ലഗ്നാദ്വേഭരമയുതേ ബാലോമദ്ധ്യേകചിസ്സമോഫന്താ
ഭാന്തമതേപിചവാച്യോ ഭവന്തെസ്സദ്വൈകൃതശ്ചായം. ൩൩

ചൊച്ചാ ലഗ്നത്തിന്റെ അദ്വ്യഭേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ മോഷ്ടിച്ചതു ബാലനാണെന്നും മദ്ധ്യഭേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ മോഷ്ടാമു

കവിയാണെന്നും അന്യദ്രോഹത്തിൽ നിന്നാൽ ചോരൻ സമനാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. എത്ര രാശിയാവാലും ഈ ക്രമമനുസരിച്ചതന്നെ ചോരനെ നിരൂപിച്ചുകൊടുക്കുകയും വേണം.

മുൽജാതയോഗാധാരേ തേയോച്ചതാപദന്തിതൽജാതിം
തദപൽസ്വാശിനീമാശ്രിതാസ്തഥാസ്തത്രതലീനാഃ ന. ൧

സൂത്യാദിഗ്രാഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഏതെതുജാതിയെന്നോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഒരു ഗ്രാഹം ഉച്ചത്തിൽനിന്നാൽ മോഷ്ടാവു ജാതിയിൽ പ്രധാനിയെന്നും ദീപത്തിൽനിന്നാൽ നിത്യഷ്ടനെന്നും സ്വക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നാൽ മധ്യമനെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

നഷ്ടഭൂപു.

ചതുശ്രചതുഷ്ഠയന്തൈഃ ത്രികോണനിലയൈരഥഗ്രഹൈഃശൂഭൈഃ
ദൃഷ്ടേവ്യന്താനഷ്ടം വിനാഷ്ടമിത്യന്യഥാ സൗഭയൈഃ ന. ൨

നാലിലോ എട്ടിലോ, ലഗ്നം നാലു ഏഴ് പത്തു ഈ സ്ഥാനങ്ങളിലോ, അഞ്ചു വെളുതു ഈ ഭാവങ്ങളിലോ നിൽക്കുന്ന പാപഗ്രാഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി ലഗ്നത്തിലുണ്ടായാൽ കളവുപോയ ദ്രവ്യം നശിച്ചുപോയി എന്നും തിരികെ കിട്ടുകയില്ലെന്നും മേൽപറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ശുഭഗ്രാഹങ്ങൾ നിൽക്കുകയും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം നശിച്ചിട്ടില്ലെന്നും തിരികെ കിട്ടുമെന്നും പറയണം. ഇവിടെ ശുഭന്മാരും പാപന്മാരും കൂടിനിന്നാൽ കുറെയെല്ലാം നശിച്ചുപോയി എന്നും ശേഷം ചിലതെല്ലാം തിരികെ കിട്ടിയേക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക.

സൗഭയൈശ്ചാലയന്തൈ നോനശ്ശരിമിതുദൃഷ്ടേ ച
സൗഭയൈർവിനീചയൈസ്തദ്വിനാഷ്ടമുച്ഛാശ്രിതൈരേഭിഃ ന. ൩

മദ്ധ്യഗ്രഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയ ശുഭഗ്രാഹം ഉച്ചത്തിൽനിന്നാൽ കളവുപോയ മുതൽ നശിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ശുഭഗ്രാഹംതന്നെ ഉച്ചത്തിൽനിൽക്കുന്ന ശത്രുഗ്രാഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടി നീചത്തിൽ നിന്നാൽ ദ്രവ്യം നശിച്ചുപോയി എന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ ശേഷം രാശികളിലെ സ്ഥിതിയുടേയും ദൃഷ്ടിയുടേയും ഫലങ്ങളെ മരോചിതം ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും വേണം.

ലഗ്നംഭേഷ്ഠസ്ഥാനം ചതുഷ്ഠസ്ഥാനാശ്ചതുഷ്ഠഭിനം
ജനനാനിചതുഷ്ഠാദാൽ ദപിപദേചായംക്രമോത്തേയഃ ന. ൪

ലഗ്നം മേടം ഇടവം മുതലായ ചതുഷ്വരാശികളായിരിക്കുകയും ചതുഷ്വരഗ്രഹങ്ങൾ ചതുഷ്വരാശിയിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം ചതുഷ്വരങ്ങളെന്നു പറയണം. ഇതുപോലെതന്നെ ദിഗ്ഗണം ഒപിചാദാശിയാശിയിരിക്കുകയും ഒപിചാദഗ്രഹങ്ങൾ ഒപിചാദാശിയിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം ഒപിചാത്താണെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ശുക്രശുചുഷ്ടസ്ഥഃ കരുതതാമക്ഷജാപലീപർദ്വാൻ
സുഗുരുരസ്താപതഃ കരുതേതരമാശ്രിതാംചിന്താം. **൩൭**

ശുക്രൻ ചതുഷ്വരാശിയിൽനിന്നാൽ കളുപോയതു പശുവാ എന്നും ശനി ചതുഷ്വരാശിയിൽ നിന്നാൽ കാളയാണെന്നും വ്യാഴം ഏഴാമടത്തു നിന്നാൽ നഷ്ടദ്രവ്യം കുതിയാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ശശിതിജാംഗലാശൗ ചരഭവനേനിർദിശേന്മഹിഷീം
ഒപിശരീരേശോബു മാൽ സരീസുപർക്ഷേ ചതുഷ്ടദിനഃ **൩൮**

ലഗ്നം ജാംഗലാശിയാശിയാൽ നഷ്ടദ്രവ്യം പശുപോ കാളയോ ആണെന്നും ചരാശിയാശിയാൽ പുരുഷയാണെന്നും ഉഭയശാശിയാശിയാൽ കുതിയാണെന്നും സരീസുപാശിയാശിയാൽ മറ്റു ചതുഷ്ടാന്തുകളാണെന്നും പറയാവുന്നതാണ്.

ദുഷ്ടസരീസുപസൈന്ധുസരീസുപാഖ്യെർഗ്ഗഹൈലേകാദഃ
സിംഹമനന്തൈരപ്യഥവാദുഷ്ടകാംസ്ത്വം ഹിണ്യേന്വാ. **൩൯**

സരീസുപാശിയിൽ നിൽക്കുന്ന സരീസുപഗ്രഹം ലഗ്നത്തെ ദുഷ്ടിച്ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ നഷ്ടദ്രവ്യം ആരേണങ്ങളാണെന്നും ചിങ്ങംരാശിയിൽ നിൽക്കുന്ന സരീസുപഗ്രഹം ലഗ്നത്തെ നോക്കുന്നതായാൽ ദ്രവ്യം ഓടുസാമാനമോ സ്വപ്നമോ ആണെന്നും പറയണം.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ദൈവജ്ഞ
വല്ലഭാഖ്യാനം വ്യാഖ്യാനം
ഏകോനന്തിംശോദ്ധ്യാനഃ.

അഥ ത്രിശോദ്ധ്യായഃ.

വൃദ്ധലേഖനരൂപങ്ങൾ.

നഷ്ടം ചതുഷ്ഠാസ്യോൽ വൃദ്ധം ഗോ ശുക്രദർശനാദപസ്യം
താമ്രസ്മരഗുരുദൃഷ്ടേ ബുധേനമണിഭാജനംജ്ഞേയം. ൧

ലഗ്നം ഇടവം രശ്മിയായാൽ കളവുപോയ ഭവ്യം ചതുഷ്ഠാത്മം
ജ്ഞാനം ഈ ഇടവലഗ്നത്തിൽതന്നെ ശുക്രന്റെ ദൃഷ്ടി ഉണ്ടായാൽ
ഭവ്യം വസുമാഭജനം വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ മെമ്പാണെ
ന്നും ബുധന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ തണലമിരമായ വാതുമാണെന്നും
പറയണം.

നൗരേണകളഭേരേം ശരീരം സ്ത്രീഭിനകൃതാ റിശ്വോദ്യം
മുഖാഭേണപ്രഥിവി സുരേന്ദ്രകിന്യതകളഞ്ചവ. ൨

ലഗ്നം ഇടവം രശ്മിയായിരിക്കുകയും ശരീരം നോക്കുകയും ചെയ്താൽ
കളവുപോയതു കാലികന്മാരെന്നും മറ്റാർ നോക്കിയാൽ സ്ത്രീ
യാണെന്നും അഭിമുഖം നോക്കിയാൽ സ്വപ്നമാണെന്നും ചൊല്ലാനോ
ക്കിയാൽ ശിരോലക്ഷാരൂപം അന്തോർണ്യം അഭ്യന്തരം പറഞ്ഞുകൊ
ള്ളണം.

സൗരഗുരുഭാഗദൃഷ്ടേഹിസ്ത്വേചികാകരേരതോവിദ്വാൽ
ഗുരുശുക്രാഭാഗദൃഷ്ടേസധാതുതാമ്രേണതദപമ്യം. ൩

ലഗ്നം ഇടവമായിരിക്കുകയും ശനിയും വ്യാഴവും നോക്കുകയും
ചെയ്താൽ നാഷ്ടഭവ്യം സ്വപ്നവും കാലവും (പുതുക്കുതയും) അ
ണെന്നും വ്യാഴവും ശുക്രനും നോക്കിയാൽ ധാതുദ്രവ്യത്തിനോടുകൂടിയ
തും താമ്രസഹിതമായതുമായ ഭവ്യമാണെന്നും പറയണം.

ഭൗമശൈലോദൃഷ്ടേ നാശീജനഭൂഷണാനിശാനിസ്യഃ
ശരീരശുക്രാഭാഗദൃഷ്ടേചോമീകരയുക്തവസ്ത്രാണി. ൪

ഇടവലഗ്നത്തിലേയ്ക്കു ചൊല്ലായുടേയും ശരീരയുടേയും ദൃഷ്ടിയു
ണ്ടായാൽ സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ അഭരണങ്ങളാണ് കളവുപോയതു് എന്തും
ചതുശുക്രന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ സ്വപ്നയുക്തങ്ങളായ വസ്ത്രങ്ങ
ളാണ് നഷ്ടങ്ങളായതെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ശുക്രദിവകരദൃഷ്ടേകോഞ്ചനകൃതഭാജനംഹിസ്ത്വം ച
ശേഷേണോച്ചാഭിഭിരപി വാ. ധ്യാസ്യാൽ സർവ്വലേഖനേഷു. ൫

ലഗ്നം ഇടവമായിരിക്കുകയും ശുക്രനേരയും അഭിതൃതനേരയും
ദൃഷ്ടി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ കളാപോരായ ദ്രാഗ്യം സ്വപ്നവും
സ്വപ്നപാത്രവും അന്നെന്നു പറയാം. ഇവിടെ ശേഷഗ്രാഹങ്ങളെ
ക്കൊണ്ടും അവയുടെ ഉച്ചാദിസ്ഥിതികളെക്കൊണ്ടും ഏല്പാരാശികളി-
ലേയും ബലാണലങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും ദ്രവ്യങ്ങളേയും മോരനേയും
പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

പുരുഷരവിശശിപുത്ര നന്ദാശിശരണപുനകസ്യ പ്രർക്കേ
രവിഗുരുഭൗമപുരുഷഃ പുരുഷാവയസാ ന സന്ദിശ്യാം. ന

ശനിയും ബുധനും കാജരാശിയിൽനിന്നാൽ പുരുഷന്മാർതന്നെ
നിരൂപണീയന്മാരാകുന്നു. ഈ നപുംസകഗ്രാഹങ്ങൾ യുഗരാശിയിൽ
നിന്നാൽ നപുംസകന്മാർതന്നെ. ഇവരിൽ ശനി നപുംസകനിൽ
പുരുഷനും ബുധൻ സ്ത്രീയുമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അഭിതൃതനും
വൃശ്ചവും ചൊവ്വയും കാജരാശിയിൽനിന്നാൽ പുരുഷന്മാർതന്നെയാ-
ണെന്നു നിസ്സംശയം പറയുകയും ചെയ്യാം. യുഗരാശിയിൽനിന്നാലും
ഇവർ പുരുഷന്മാർതന്നെ.

സമുത്രചന്ദ്രശുക്ര സ്ത്രീഭാവേ സമുഭാവചിന്താശാഃ
ചപ്രേലക്ലപനദീനാം ചരഭവനാദീനികർത്തുണി. ഐ

ചന്ദ്രനും ശുക്രനും ഏതു രാശിയിൽനിന്നാലും ഇവർ സ്ത്രീകൾ
തന്നെയായിരിക്കും. ചരരാശികളെക്കൊണ്ടും കളം, ചാലു മുതലായ
അല്പ ജലാശയങ്ങളേയും സ്ഥിരരാശികളെക്കൊണ്ടും കിണറിനേയും ഉഭ-
യരാശികളെക്കൊണ്ടും ജലാശയങ്ങളായ നദികളേയും നിരൂപിക്കുകയും
ചെയ്യാം.

മിഥുനലഗ്നദ്രാഗ്യം.

ഗാധവ്യാഭേദക നാദീപ്രതിരൊരിശ്ശിമിഥുനാനാം
അഭരണാനിവിവഗ്നേ മിഥുനൈസ്തന്ദാദീ ബുധദൃഷ്ടേ. ച

ലഗ്നം മിഥുനമായിരിക്കുകയും ബുധന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായിരിക്കു-
കയും ചെയ്താൽ പാട്ടുകാൻ, ദൂതൻ, ഏഴ്ത്തുകാരൻ, കരവ്യൻ, ദാ-
സ്തൻ (വാതിൽ കാക്കുന്നവൻ) ശിശി എന്നീ വർഗ്ഗത്തിലുള്ള സ്ത്രീ
പുരുഷന്മാരുടെ ആഭരണങ്ങളാണ് കളാപോരത്തന്നെ പറയണം.

ഭൂതബാധസംഭ്രമേസ്സഭേനകാശമേവമോഹോരംബാൽ
കനകംഗുതന്നാരവിനാ ചതുഷ്പദംവസ്യമുഡുപതിനാ. ന്

ലഗ്നം മിഥുനമായിരിക്കുകയും ശുക്രൻ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ

ഭവ്യം വസ്ത്രമാണെന്നും ചൊല്ലാ നോക്കിയാൽ സ്വസ്തമാണെന്നും ശനിനോക്കിയാൽ ഇരുവാണെന്നും വ്യാഴംനോക്കിയാൽ സ്വസ്തമാണെന്നും അഭിത്യൻ നോക്കിയാൽ ചതുഷ്ഠാത്താണെന്നും ചന്ദ്രൻ നോക്കിയാൽ വസ്ത്രമാണെന്നും പറയാം.

യമബുധദൃഷ്ടേജ്ഞാത സുവസ്തമിതന്തർബുധേനമിമനഃശതൈഃ
വാമ്യംഗ്രഹൈഃപ്രമാണം പ്രവേശതുപാലയാകാശൈഃ. ൧൦

ലഗ്നം മിമനമായിരിക്കുകയും ശനിയും ബുധനുംകൂടി നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ഭവ്യം സ്വസ്തമാണെന്നുപറയണം. മിമനത്തിൽനിൽക്കുകയും നോക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരം ഭവേശം രൂപം വാസം ആകൃതി മുതലായവയേയും യഥാവിധി മിമിച്ച് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും വേണം.

കർക്കടകലഗ്നഭവ്യം.

കർക്കിന്ദ്രനും പ്രാച്യേ ഞ്ഞാമോദ്യാന ഭൂമിയാതസ്യ
നാഷ്ടം കനകാരണം ദാസ്യമുഷിതം ജലാഭാരേ. ൧൧

ലഗ്നം കർക്കടകമായിരുന്നാൽ പൂങ്കാപിലോ ഉദ്യാനത്തിലോ പോയിരുന്ന സമയം സ്വസ്തമാണെന്നും ജലസമീപത്തിൽപച്ച കളപ്പു പോയി എന്നും അയതിനെ ദാസി അപഹരിച്ചു സൂക്ഷിച്ചുപിടിച്ചുണ്ടെന്നും പറയണം.

ശശിനേരീതേ കളീദേ ജലഗതമതത്ര സംസ്ഥിതോഭൂതാൽ
പുഷ്പസമീപേ ഭോജൈഃ സുഹൃദാൻത സമാഗമോ വേതി. ൧൨

ലഗ്നം കർക്കടകമായിരിക്കുകയും അവിടെ ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുകയും അല്ലെങ്കിൽ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ നാഷ്ടഭവ്യം ജലഗതമാണെന്നു പറയണം. അരാമത്തിലുള്ള പുഷ്പങ്ങളുടെ സമീപത്തിൽ ഭോജ്യഭവ്യങ്ങളോടുകൂടെ ബന്ധുക്കളുടെ സമാഗമം ഉണ്ടാകുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക.

ശുക്രേണ യുതേനാത്യാ യമേന ദാസ്യാദിജ്ഞേനാഠിനോഗേ
സുഹൃദാ ഗുരുണാമുഷിതം ശശിജ്ഞേന സുപകാരേണ. ൧൩

ലഗ്നം കർക്കടകമായിരിക്കുകയും അവിടെ ശുക്രൻ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ ചോരൻ സ്ത്രീയാണെന്നും അവിടെ ശനി നിന്നാൽ ദാസിയാണെന്നും അഭിത്യൻ നിന്നാൽ ബ്രാഹ്മണനാണെന്നും വ്യാഴനിന്നാൽ ബന്ധുവാണെന്നും ബുധൻനിന്നാൽ അടുക്കളക്കാരനാണെന്നും പറയാം.

ഉദകേ ഭൂഗുണായുക്തേ ശുദ്ധതാമേക്ക് ഭൗമസായുക്തേ
ഉദ്യാനേ ബുധയുക്തേ സ്നാനഗൃഹേ ചന്ദ്രസംയുക്തേ. ചര

ലഗ്നം കർക്കമായിരിക്കുകയും അവിടെ ശുക്രൻ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ കളുപ്പുപോയ ഭ്രാന്തും വെള്ളത്തിലുണ്ടെന്നും അവിടെ അഭി
ത്യനോ ചെയ്യാതോ നിന്നാൽ പൊട്ടിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ബുധൻനി
ന്നാൽ പുകുതിലുണ്ടെന്നും ചന്ദ്രൻനിന്നാൽ കളിപ്പരയിൽ (കളിപ്പു
യിൽ) ഉണ്ടെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ശശിചിക്ഷിതേ ഹിരണ്യം ബുധേന സഹവീക്ഷണേമണിമുക്താ
ലോഹോപസ്തമേസിതേനായരാദനാശ ശുഭകൃണ. ചര

ലഗ്നം കർക്കമായിരിക്കുകയും ചന്ദ്രൻ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ
കളുപ്പുപോയ ഭ്രാന്തും സ്വപ്നമാണെന്നും ബുധൻ നോക്കിയാൽ മുത്തമു
ണിയാണെന്നും ശനി നോക്കിയാൽ ഇരുമ്പും വൃജനപ്പൊരിയും
ണെന്നും ശുക്രൻ നോക്കിയാൽ വസ്ത്രമാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ഹിബുഭേ നിധാനമുദയേ കനകം മേഷുണേ ഹിരണ്യംസ്ത്രാൽ
ജാമിത്രേചോപസ്തമോഹർഗ്രഹവജ്ജിതേമുനയഭ. ചര

ലഗ്നം കർക്കമായിരിക്കുകയും അവിടെ ഗ്രഹമില്ലാതെ വരിക
യും ചെയ്താൽ കേന്ദ്രത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭ്രാന്തെ
പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. നാലാമത്തെ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു
നിധിയേയും ലഗ്നംകൊണ്ടു കനകത്തേയും പത്താമത്തെ കൊണ്ടു സ്വ
പ്നത്തേയും ഏഴാമത്തെ കൊണ്ടു വൃജനപ്പൊരിയേയും പറഞ്ഞുകൊ
ള്ളണം.

സിംഹലഗ്നഭാഗ്യം.

സിംഹസ്വാഭാവിലഗ്നേ കനകം ച്യോഹിരണ്യമിതി ചാ വ്യം
ആയരാദനം തുതിയേ ഗ്രഹാഹിതേസ്യദാജ്ഞതം. ചര

ലഗ്നം ചിങ്ങത്തിൽ അഭ്യഭേക്കാനമായിരുന്നാൽ കളുപ്പുപോയ
മുതൽ കനകമാണെന്നും ച്യോഭേക്കാനമായാൽ സ്വപ്നമാണെന്നും അ
ബ്യഭേക്കാനമായാൽ വസ്ത്രമാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ
ചിങ്ങത്തിൽ ഗ്രഹംനിൽക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരമാണ്
ഭാഗ്യനിർണ്ണയം ചെയ്യേണ്ടതെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

കനകതാമ്രം രജതം മണിരായസകാംസ്യചാതുസീസാവി
അഭിത്യഭൗമസുഹൃത ബുധമുശശിശുക്രസംയുക്തേ. ചര

ലഗ്നം ചിങ്ങമായിരിക്കുകയും അവിടെ അഭിത്യൻ നിൽക്കുകയും

യും ചെയ്താൽ കളവുപോയ ഭൂവും കനകമാണെന്നും ചൊല്ലാ നിന്നാൽ ചെമ്പാണെന്നും വ്യാഴംനിന്നാൽ വെള്ളിയാണെന്നും ബുധൻ നിന്നാൽ തേമാണെന്നും ശനിനിന്നാൽ ഇരുമ്പുസാമാനമാണെന്നും ചന്ദ്രൻനിന്നാൽ കാട്ടുപാത്രമാണെന്നും ശുക്രൻനിന്നാൽ ഇയ്യമാണെന്നും പറയണം.

സൂര്യപശ്ചാദിയിലോ കനകംസൗരസ്തോദാദികംവിദ്വാൽ സൗരയ്യേനമഹാജ്ഞം ശുക്രേണായരാദിനാമൈവ. ൧൯

ലഗ്നം ചിങ്ങമായി വരികയും ആദിത്യൻ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ നഷ്ടഭൂവും കനകമാണെന്നും ശനി നോക്കിയാൽ സ്വപ്നമാണെന്നും ബുധൻ നോക്കിയാൽ സ്വപ്നമേമാണെന്നും ശുക്രൻ നോക്കിയാൽ വസ്രുമാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

പേതിഹിണ്യം ശരണി ഭേദേനതു കാഞ്ചനം പ്രഭൃതംസ്വാൽ ദൃഷ്ടേവാക്കേണയുതേ കനകം സിംഹേ വിജാനീയാൽ. ൨൦

ലഗ്നം ചിങ്ങമായിരിക്കുകയും ചന്ദ്രൻ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ കളവുപോയ മുതൽ സ്വപ്നമായിരിക്കും. ചൊല്ലാ മേൽപ്രകാരം സിംഹലഗ്നത്തെ നോക്കിയാലും ഭൂവും സ്വപ്നംതന്നെ. ആദിത്യൻ ചിങ്ങത്തിൽ നിന്നാലും നോക്കിയാലും സ്വപ്നമാണെന്നുള്ളതും നിസ്സംശയമാകുന്നു.

ആദിത്യശുക്രദൃഷ്ടേ ചാമീകരമംബം ച നിർദ്ദേശ്യം ബുധദൃഷ്ടേതു സ്വപ്നം മുക്താമണയസ്തഥാജ്ഞയാഃ. ൨൧

ലഗ്നം ചിങ്ങമായിരിക്കുകയും ആദിത്യനും ശുക്രനുംകൂടി നോക്കുകയുംചെയ്താൽ നഷ്ടഭൂവും സ്വപ്നവും വസ്രുവുമായിരിക്കും. ബുധന്റെ ദൃഷ്ടികൊണ്ടു സ്വപ്നവും മുത്തുമണികളും പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

ചന്ദ്രേക്ഷിതംഹിണ്യം വസ്രുനുമവീക്ഷിതേതപോഭാഭാസം സോപസ്തരമഗ്രതണ ക്ഷേണകാകായാധാലും. ൨൨

ലഗ്നം ചിങ്ങമായിരിക്കുകയും ചന്ദ്രന്റെ ദൃഷ്ടിപരികയും ചെയ്താൽ ഭൂവും സ്വപ്നവും വസ്രുവും ആയിരിക്കും. ശനിയുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ഇരുമ്പുപാത്രവും വൃജ്ഞാപ്പൊടികളും പറയാം. വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാലും ചൊല്ലായുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാലും സ്വപ്നായുധങ്ങളെ പറയണം.

ധനുലഗ്നഭൂവും.

ശില്പ ചതുഷ്വദമുക്താ കാഞ്ചനമണിഭാസ്യകംധനുഷി ഗുരുണായുക്കേലഗേ ഹിണ്യമച്യുശേ നസാസായുക്കേ. ൨൩

ലഗ്നം ധനുവായിരിക്കുകയും അവിടെ വ്യാഴം നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ ശിശുസാധനങ്ങളും ചതുഷ്ഠാതുക്കളും മുത്തുമണികളും സ്വപ്നവും രത്നപാത്രവും കളവുപോയി എന്നു പറയണം. അവിടെ ശുക്രൻ നിന്നാൽ നഷ്ടദ്രവ്യം സ്വപ്നമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഹൈരണ്യായുധകനകം രവിനാസഭാഭാസമപിവാച്യം ജീണ്ണസ്മിതാസിവാ ചാപചിലഗേനതേരാമതഃ. ൨൭

ലഗ്നം ധനുവായിരിക്കുകയും അവിടെ അഭിത്യൻ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്വപ്നായുധവും സ്വപ്നാമാണം കളവുപോയതെന്നു പറയാം. അവിടെ അഭിത്യൻനിന്നാൽ നഷ്ടദ്രവ്യം ചാതുര്യമായിരിക്കും. രാഹു ധനുവിൽ ലഗ്നസ്ഥനായിനിന്നാൽ വൃദ്ധസ്മിതോ കാസിതോ ആണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളാം.

സശ്വേനസർപ്പശിഖാ മഴക്കികമനയശ്ചസൂരിഭിഃകഥിരാഃ കവചംധനുശ്ചതം ചാമ വഭുനേനകനകംച. ൨൮

ലഗ്നം ധനുവായിരിക്കുകയും അവിടെ ബുധൻ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ എല്ലാവിധത്തിലുള്ള ചിത്രങ്ങളും മുത്തുമണികളും കളവുപോയി എന്നു പറയണം. അവിടെത്തന്നെ ചൊല്ലാ നിന്നാൽ ചട്ട, വില്ല്യം, കൊമ്പ്, പല്ല്, തുകൽ, സ്വപ്നം ഇവയുടെ നഷ്ടത്തെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

മകരലഗ്നദ്രവ്യം.

മകരാദയേസുവണ്ണം ഭൂഷണശയനീയസീസവസ്രാണി സ്ഥാനാരകൂടലോഹക കാംസ്യത്രപുകാണിജാനീയാൽ. ൨൯

സരണേയുതേതസ്തിൻ ബുധസരഭാദ്രാഃചഹാടകദ്രവ്യം ഭോജനഭാസംവിദ്യാൽ ശുക്രാക്കിദ്വാംസമായുക്കേ. ൩൦

ലഗ്നം മകരമായിരിക്കുകയും ശനി നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്വപ്നഭൂഷണങ്ങൾ; കുട്ടിൽ, മെത്ത, പായ്, ഇയ്യം, വസ്ത്രം, പിത്തള, ഇരുമ്പ് കാട്ടുപാത്രം, നാക്ക, മുതലായവ കളവുപോയി എന്നു പറയണം. അവിടെ ബുധനും ശനിയുംകൂടെ നിന്നാൽ സ്വപ്നസാധനങ്ങൾതന്നെ എന്നും ശുക്രനും ശനിയുംകൂടെ നിന്നാൽ ഭക്ഷണപാത്രം (കിണ്ണം തളിക മുതലായവ) എന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

രവിരവിജാദ്യായുക്കേ സുവണ്ണമഥവാചതുഷ്പദം ചൈവ ശുഭാസ്തരതനയാദ്യായുക്കേവഭൂം വദന്തികനകേന. ൩൧

ലഗ്നം മകരമായിരിക്കുകയും അവിടെ അഭിത്യനും ശനിയും കൂ

ഒരു നിമിഷവും ചെയ്യാൻ സ്വപ്നവും ചതുഷ്പാതയുടേയും കളവുപോയി എന്നും അവിടെ ശുക്രനും ശനിയുംകൂടി നിന്നാൽ സ്വപ്നയുടേയും വരും (വൈഷ്ണവം) നഷ്ടമായി എന്നും പറയണം.

കാമകൃതാഭംഗാനാം വിനാശമാചക്ഷതേമനഃ.

കാളായസമർസ്യതേ ചരോദസ്രം ബുധേതുമണിഭാസം. ൨൯

ലഗ്നം മകരമായിരിക്കുകയും ശുക്രനും ശനിയുംകൂടി നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ കാമകൃതമായ അഭംഗമെന്നു പറയാം. ലഗ്നം മകരമായിരിക്കുകയും ശനി നോക്കുകയും ചെയ്താൽ കളവുപോയതു് കാര്യവും ചന്ദ്രൻ നോക്കിയാൽ വസുധും ബുധൻ നോക്കിയാൽ തോപാത്രമായിരിക്കുമെന്നു പറയണം.

ശുക്രേനസ്വദൃഗ്വം ഭേദമലക്ഷണവയതുകനകം ച

ഉച്ഛേദസ്ഥിതപാപശ്ശേൽ ജീവോന്മീലാശ്രിതോമഹിഷീ. ൩൦

ലഗ്നം മകരമായിരിക്കുകയും ശുക്രൻ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ കളവുപോയതു സ്വദൃഗ്വമാണെന്നും കൊച്ചാ നോക്കിയാൽ അഭംഗമെന്നും അദിത്യൻ നോക്കിയാൽ കനകമാണെന്നും പറയണം. ഇവിടെ ലഗ്നം മകരമായിരിക്കുകയും വ്യാഴം കർക്കടകത്തിൽ നിന്നുനോക്കുകയോ മകരത്തിൽ നിൽക്കുകയോചെയ്താലും കളവുപോയതു് എന്തുമയാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

നീചോച്ചുനതേനാപി ച യമേനദൃഷ്ടേഭവേന്മഹിഷീ

അത്യുച്ചസ്ഥാനേവാ ചരോന്മീലോഗനാവിനിർദ്വിഷ്ടാ. ൩൧

ലഗ്നം മകരമായിരിക്കുകയും ശനി തുലാത്തിലോ മേടത്തിലോ നിന്നു ലഗ്നത്തെ നോക്കുകയും ചെയ്താലും കളവുപോയ ദൃഗ്വം എന്തുമയാണെന്നുപറയണം. അതുപോലെതന്നെ ചന്ദ്രൻ അത്യുച്ചസ്ഥാനത്തിലോ അതിനീചത്തിലോ നിന്നാലും സൂര്യനെത്തന്നെ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊൾകയും വേണം.

ഉച്ഛേദീചോപാപി ച ശുക്രേയോഷിൻ സദാസമാദൃശ്വാ

അശ്വതരീസ്യാൽ സാമ്യേ സോച്ഛേനീ ചോദൃഥചാസതതം. ൩൨

ഉച്ചത്തിലോ നീചത്തിലോ ശുക്രൻ എവിടെ നിന്നാലും സൂര്യനെത്തന്നെയാണു് പറയേണ്ടതു്. അതുപോലെതന്നെ ബുധൻ നീചോച്ചങ്ങളിൽ എവിടെ നിന്നാലും കുതിക്കേട്ടിയെത്തന്നെ പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

ശേഷപരിഭാഷ.

സംയോഗോദിശിതം ചോതുഞ്ചാസ്മിതേ വാഹഃ
 മേഷവദന്ത്യമഃശിർവൃഷണതുല്യസുലാഹമലതഃ. ൩൩

കന്യാമിഹനേനസമം ധനുഷാമീനോമൃഗേണാലഭഃ
 സ്വാശരംചരൂപശ്ചേത് സുവണ്ണമാദിത്യദർശനേതാമു. ൩൪

ഗുരുവീക്ഷണേ സുവണ്ണം ഭഗ്നാനാത്യാക്കിണാകാംബു
 ശുക്രാശരേഭഗ്നേ നാപീപുരുഷാതുതാമരേണ. ൩൫

ലഗ്നം ഉഭയരാശിയാൽ ചോരൻ സമീപവാസി പുറം ചര
 രാശിയാൽ ഭൂസ്ഥനെന്നും സ്ഥിരരാശിയാൽ സ്വഗൃഹത്തിൽത്ത
 നെ ഉള്ളവനെന്നും പറയണം. ഉ വിടെ മേടം മുതലായ ചിലരാശി
 കളുടെ ഭവ്യങ്ങളെ മാത്രമാണല്ലോ മുൻപ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഇതിൽ
 പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തരാശികളിൽ വൃശ്ചികത്തെ മേടത്തെപ്പോലെയും തു
 ലാത്തിനെ ഇടവത്തെപ്പോലെയും കന്നിയെ മിഥുനത്തെപ്പോലെയും
 മീനത്തെ ധനുവിനെപ്പോലെയും കർക്കടകത്തെ മകരത്തിനെപ്പോലെയും
 വിചാരിച്ചു മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം ഉള്ള ഗ്രാഹയോഗങ്ങളിടക്കേറിയ
 പമായ ഭവ്യങ്ങളെ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ചന്ദ്രൻ തന്റെ അംശക
 ത്തനോക്കിയാൽ ഭവ്യം സ്വണ്ണവും ആ അംശത്തെത്തന്നെ അഭി
 ത്വൻ നോക്കിയാൽ ചെറും വ്യാഴം നോക്കിയാൽ സ്വണ്ണവും ശു
 ക്രൻ നോക്കിയാൽ സൂര്യം ശനിനോക്കിയാൽ കാട്ടുസാമനവും ആ
 ണെണപറയാം. ശുക്രൻ തന്റെ അംശകത്തനോക്കിയാൽ ഭവ്യം
 സൂര്യ പുരുഷന്മാരും അഭിത്വൻ നോക്കിയാൽ താമ്രവും അന്ധിരിക്കും.

ചന്ദ്രാത്മജേനവാഹന മുഖപതിഭ്രഷ്ടേവേദപന്ത്രം
 ഗുരുഭൂമാഭ്രാം ഭ്രഷ്ടേ സുവണ്ണമുരണോരഭക വിനിർദ്ദിഷ്ടം. ൩൯

ശുക്രാംശകത്തെ ബുധൻ നോക്കിയാൽ കളവുപോയ ഭവ്യം
 വാഹനമാണെന്നും ചന്ദ്രൻ നോക്കിയാൽ വസ്യമാണെന്നും വ്യാഴമോ
 ചെവ്വായൊ നോക്കിയാൽ സ്വണ്ണമാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

അത്യാംശകേസുവണ്ണം ഗുണാവിവീക്ഷതേകനകം
 ശശിനാഭക്ലവസ്രം ഭഗ്നഭൂമാഭ്രാംച കാഞ്ചനാഭ്രഷ്ടേ. ൩൯

വ്യാഴം തന്റെ അംശകത്തെ നോക്കിയാൽ കളവുപോയ ഭവ്യം
 സ്വണ്ണമായിരിക്കും. അവിടെത്തന്നെ അഭിത്വൻ നോക്കിയാൽ നഷ്ട
 ഭവ്യം കനകമായിരിക്കും. അതുപോലെ തന്നെ ചന്ദ്രഭാഷിയുടെ
 യാൽ ഭവ്യം വസ്യമാണെന്ന് പറയണം. ശുക്രനും ചെവ്വായും നോ
 കിയാൽ ഭവ്യം സ്വണ്ണമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഭാസ്കരസുതാ ദുഷ്ടേ വിരാഗഭാസ്യം ചകാഘൃതം
 ഭേമസ്തപാംശം പശ്യേൽ കനകം സുശ്യാഗൃതശ്ചതൽകൃതേ. ന പ

വ്യാഴത്തിന്റെ അംശത്തെ ശനി നോക്കിയാൽ വിരാഗപാത്രവും മരകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പാത്രവും കളവുപോയി എന്ന് പറയണം. ക്ഷമന്റെ അംശകത്തിൽ ക്ഷമൻ നോക്കിയാലും അഭിത്യനോ വ്യാഴമോ നോക്കിയാലും കളവുപോയത് സ്വസ്തമാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊൾക.

ഇന്ദ്രവൃസ്തംകൃതേ ഭേമസ്താമൃതഗ്നാതീം
 സ്വാംശം വീക്ഷേദാക്കിർല്ലോരംസുശ്യാകൃതേ തതഃ. ന ന്

ക്ഷോശകത്തിൽ ചന്ദ്രദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ കളവുപോയത് വസ്യവും ചൊവ്വാനോക്കിയാൽ താമ്രവും ശുക്രൻ നോക്കിയാൽ സ്ത്രീയും ആണെന്ന് പറയണം. ശനിയുടെ അംശകത്തിൽ ശനിയുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ദ്രാഗ്ദ്ധം ഇതവും അഭിത്യന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ വൃക്ഷജായ ദ്രാഗ്ദ്ധമായിരിക്കും.

ചന്ദ്രേണമണ്ഡലംസ്യാൽ ഗുരുണാദുഷ്ടേ പ്രയാളമിതി വാച്യം
 പ്രവദന്ത്യാഭരണാനി ക്ഷോണീപുത്രേണ സംദൃഷ്ടേ. രാ

ശനിയുടെ അംശകം ചന്ദ്രദൃഷ്ടമായാൽ കളവുചെയ്ത ദ്രാഗ്ദ്ധം വൃത്താകൃതിയിലുള്ളതാണെന്നും ഗുരുദൃഷ്ടമായാൽ പവിഴം എന്നും ക്ഷമദൃഷ്ടമായാൽ അഭരണങ്ങളെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇങ്ങിനെ താശി ഗ്രഹാധിപദൃഷ്ടികളെക്കൊണ്ട് പലപ്രകാരേണയുള്ള ദ്രാഗ്ദ്ധങ്ങളുടെ ലക്ഷണത്തെ ഇവിടെ വിവരിച്ചു. സാധാരണപ്രശ്നം നഷ്ടപ്രശ്നം മുഷ്ടിപ്രശ്നം മുതലായ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളിലും ഇതുകൊണ്ടാണ് ദ്രാഗ്ദ്ധങ്ങളെ നിരൂപിക്കേണ്ടത്. ഇങ്ങിനെ പലവിധത്തിലും പല രൂപത്തിലുമുള്ള ദ്രാഗ്ദ്ധങ്ങളുടെ രൂപത്തെ പറഞ്ഞതിൽ പലതും അന്യോന്യവിരോധമായി വശാനിടയുണ്ട്. അവിടെയെല്ലാം യോഗത്തിന്റെയും ലക്ഷണത്തിന്റെയും ആധിക്യമനുസരിച്ചാണ് ദ്രാഗ്ദ്ധത്തെ നിർണ്ണയിക്കേണ്ടത്. രണ്ടുമുന്തലക്ഷണങ്ങൾ യോജിച്ചുവന്നാൽ അതിനെത്തന്നെ സമീപപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം "ഏകേനലക്ഷണേനാപി സർവ്വജ്ഞാതം ന ശമ്യതേ തസ്മാൽ ബഹുവിധൈർലക്ഷ്യലക്ഷണൈർനിർദ്ദിശേൽ ബുധഃ" എന്നും "സ്മുഹൂർമിഹഭവതിദിഗിതി സംവാദഭാവാൽ" എന്നും ഉള്ള അഭിമുക്തവചനങ്ങൾ സർവ്വത സ്മരണീയങ്ങളാകുന്നു.

ഇതി കൃഷ്ണീയ ശാസ്ത്രേ
 ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഖ്യാനം വ്യാഖ്യാനം
 ത്രിംശോദ്ധ്യായഃ .

അഥ ഏകത്വിശോഭയാഃ.

രാശിഗ്രന്ഥാക്ഷരങ്ങൾ.

വർഗ്ഗാഃ കചടതപാദ്യാഃ ലോഹിതമൃഗസമൃദ്ധീവാസതാണാം
സൂര്യസ്വാകാരാദ്യാഃ ശശിനോവണ്ണായകാരാദ്യഃ.

൧

അകാരാദികളായ സ്വരാക്ഷരങ്ങളെല്ലാം സൂര്യനുള്ളതാകുന്നു. എന്നാൽ ജ്ഞാൻ ഈ ഈ മൂന്നു അക്ഷരങ്ങൾ സാധാരണമായി പേരിടാൻ അടിയിൽ സംഭാഷ്യമല്ലായ്കയാൽ അ, ആ, ഇ ഈ ഉ ഈ ഋ എ ഐ ക ഷ അ ഈ പന്ത്രണ്ടക്ഷരങ്ങൾ മാത്രമേ സൂര്യാക്ഷരങ്ങളായി വിചാരിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. ക്ഷന് ക, ച, ഗ, ഘ, ങ എന്നീ അഞ്ചക്ഷരങ്ങളും ശുക്രന് ച, മര, ജ, ത്വ, ത എന്നീ അഞ്ചക്ഷരങ്ങളും ബുധന് ട, ഠ, ഡ, ണ എന്നീ അഞ്ചക്ഷരങ്ങളും വ്യാഴത്തിന് ത, ഡ, ദ, ധ, ന എന്നീ അഞ്ചക്ഷരങ്ങളും ശനിക്ക് പ, ഫ, ബ, ഭ, മ എന്നീ അഞ്ചക്ഷരങ്ങളും വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. യ എന്നു മുതൽ ഉള്ള ശേഷം അക്ഷരങ്ങളെല്ലാം ചന്ദ്രന്റേതുമാണ്. ഇവിടെ യ, ര, ല, വ എന്ന നാലക്ഷരങ്ങൾ ചന്ദ്രന്റേതും ശ എന്നു മുതൽ ഉള്ള ശേഷം അക്ഷരങ്ങൾ രാഹുവിന്റേതുമാണെന്ന് പക്ഷാന്തരമുണ്ട്.

മേഘാഭയാദശഭക കാടിൻറിനിയോജയേഭണ്ണൻ
ഇത്യേവംബ്രവതേന്ത്യ പരേതലഗാദിമിതരന്തി.

൨

ക എന്ന തുടങ്ങിയുള്ള വർഗ്ഗാക്ഷരങ്ങളേയും അകാരാദികളായ സ്വരാക്ഷരങ്ങളേയും ക്രമേണ മേഘാദിരാശികളെക്കൊണ്ടു പറയണം. ചില ആചാര്യന്മാർക്കു ലഗ്നാദിരാശിക്കണക്കാക്കണമെന്നും അഭിപ്രായം ഉണ്ട്. ഇതിനെ ഒന്നുകൂടി വാക്യമാക്കി പറയാം. മേടത്തിന് അ-ആ-ഇ-ഈ-ഊ-ഋ അക്ഷരങ്ങൾ അഞ്ചും ഇ-വത്തിന് ഉ-ഊ-ഋ-ഷ-ഈ നാലും മിഥുനത്തിന് ജ്ഞ-ഞ-സ-ഈ നാലും കർക്കത്തിന് പു-ഐ-ഠ-ഈ മൂന്നും ചിങ്ങത്തിന് ക-ഷ-ഉ-ഈ മൂന്നും കന്നിക്ക് അം-അഃ-കി-ഈ മൂന്നും തുലാത്തിന് ക, ച, ഗ, ഘ, ങ ഈക വർഗ്ഗങ്ങൾ അഞ്ചും വൃശ്ചികത്തിന് ച, മര, ജ, ത്വ, ത, എന്നീ അഞ്ചും ധനുവിന് ട, ഠ, ഡ, ണ, ഈ അഞ്ചും മകരത്തിന് ത, ഡ, ദ, ധ, ന, ഈ അഞ്ചും കുംഭത്തിന് പ, ഫ, ബ, ഭ, മ ഈ അഞ്ചും മീനത്തിന് യ, ര, ല, വ എന്നീ നാലും അക്ഷരങ്ങളാണ്. പേരിന്റെ അദ്യക്ഷരമായി പറയേണ്ടതു് എന്നു സാരം.

മേഷാദിഷു നവഭാഗേ സ്വപരോപാസ്താം ക്രമേണസമഭിഹിതാം
വദ്യുതപരിസമാപ്തേ ചൂർണ്ണപദാഭ്യന്തേഭ്യഃ.

൩

ഇവിടെ മുൻപ് ഗ്രാഹങ്ങൾക്കു കാരോപഗൃഹങ്ങളിലുള്ള അഞ്ചു ക്ഷരവിതമാണ് പറഞ്ഞത്. അവിടെ ഗ്രാഹം കാജാശരിയിലോ കാജാം ശകതിയിലോ നിന്നാൽ ആ വസ്തുവിനെ ഒന്ന് മുന്ന് അഞ്ച് എന്നീ കാജാക്ഷരങ്ങളെയും യുഗ്മാശ്രംശകത്തിൽ നിന്നാൽ രണ്ട് നാല് എന്നീ യുഗ്മാക്ഷരങ്ങളെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ കാജയുഗ്മാക്ഷരം ലഗ്നമുതൽ വേണമെന്നും ആചാര്യാഭിപ്രായമുണ്ട്. സൂര്യചന്ദ്രന്മാർക്കു ഈ വ്യത്യാസമില്ലെന്നും പറയുന്നു. മേഷാദിശരികളിലെ നവാരംഭങ്ങൾക്കും രാശ്യാധിപനായ ഗ്രാഹത്തിന്റെ അക്ഷരങ്ങളെയാണ് പറയേണ്ടത്. ഈ ഭാഗം കഴിഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇവിടെ വേറെ പറയുന്നില്ല.

വസ്താസ്സുപസമാധിപരാസ്തിംശൽഭാരോഽപചക്രാൽകാലാഃ
രാശോപാദശഭാഗേ ടിനകരഭാരൈസ്സപരാസ്സമാചൃതഃ.

൪

മുഖ്യത തീയരിയുള്ളതായ രാശിയെ അഞ്ചായി ഭാഗിച്ചാൽ അവ ആറാറുതീയരിയുള്ള കാരോ അംശങ്ങളായി വരമല്ലോ. അവയിൽ കാരോ അംശങ്ങളെക്കൊണ്ടും ക്രമേണ വർഗ്ഗാക്ഷരങ്ങളിൽ കാരോനിനെ ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം എന്നു ചില ആചാര്യന്മാർ പറയുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ കാജയുഗ്മാക്ഷരങ്ങളെ വിഭജിക്കേണ്ടതായ ആവശ്യമില്ല. ഉപാദശാരംഭംകൊണ്ട് സൂര്യന്റെ അകാരാദികളായ കാരോ സ്വരാക്ഷരങ്ങളെയും കണക്കാക്കേണ്ടതാകുന്നു. ചൊവ്വാ മുതലായ ഗ്രാഹങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വർഗ്ഗാക്ഷരങ്ങളോട് പുത്രാമത്തെ ഉപാദശാരംഭമാണോ അത്രാമത്തെ സ്വരാക്ഷരമാണ് ചേർക്കേണ്ടത്. ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയെ നാലായി ഭാഗിച്ചിട്ടാണ് ചന്ദ്രന്റെ നാലക്ഷരങ്ങളിൽ കാരോനിനെയും തിരിച്ചറിയേണ്ടത്. രാശുധിനു രാശിയുടെ ഷഡ്ഭാഗംകൊണ്ട് അക്ഷരങ്ങളെ കാരോനിനെയും വിഭാചിച്ചറിയുകയും വേണം.

ചോരനാമാക്ഷരം.

സപാംശേഗ്രഹസവസ്താം തദപണ്ണയുതപരാംശാക്ഷരതേ
പുരുഷേഷു മഹാപ്രാണാ ഹ്രസ്വാനാശീമുദൂർഭിർചാ.

൫

ചോരഗ്രാഹങ്ങൾ സ്വക്ഷേത്രത്തിലോസ്വപനവാംശകത്തിലോ നിന്നാൽ തന്റെ അക്ഷരത്തിനെത്തന്നെ പറയണം. അന്യഗ്രാഹങ്ങളുടെ രാശ്യംശങ്ങളിലാണെങ്കിൽ ആ അന്യഗ്രാഹത്തിന്റെയോ രാശിയുടെ

mg

അല്ലാത്തവകിടം പ്രശ്നകാലത്തിലെ തൽക്കാലലഗ്നത്തെ കലയാക്കി ഉപദേശാഗ്രഹണമെന്നതാണ് അംഗലംകൊണ്ട് ഗുണിച്ചു. ഏഴുകൊണ്ട് ഫരിച്ചു ശിഷ്യം ചുറ്റുമായും അത്രകൊണ്ടു അഭിത്യൻ, ക്ഷമൻ, ശുഭൻ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ശനി, ചന്ദ്രൻ എന്നീ ഗ്രഹങ്ങളെ ചുറ്റി മുൻവിവരിച്ചുപ്രകാരം ഗ്രഹാക്ഷരത്തെ നിശ്ചയിച്ചും ചോരന്റെ സാക്ഷാത്കാരത്തെ പറയാവുന്നതാണ്. ലഗ്നസ്ഥിയിലും വളരെ സൂക്ഷ്മമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇവയിലും പറയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

വിഷമേഘൈര്യുഗ്ലേ രവിക്ഷയമജീവസമുദമചഭ്രാഃ
ഏവംവക്ത്രാനനം വർഗ്ഗതീന്ത്യാഭോലപണ്ണഃ. ഖ.

കേന്ദ്രേഷ്വപവംകൃതാ ബലപൂർവ്വേനാക്ഷരേണനമാദ്യം
രചയേദക്ഷരപംക്തിം ഗ്രാഹഗാഢയോനംസമാഹോക്യ. ൻ

ലഗ്നം ഓജാശിന്ധായാൽ ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരം തന്നെയാണ് ഗ്രാഹങ്ങളെ എണ്ണേണ്ടത്. യുഗ്ലേരാശിയാണെങ്കിൽ ഇതിൽനിന്ന് വ്യത്യാസവുമുണ്ട്. അവിടെ അഭിത്യൻ, ചൊവ്വ, ശനി, വ്യാഴം, ബുധൻ, ശുക്രൻ, ചന്ദ്രൻ എന്നീ ക്രമത്തിനാണ് ഗ്രാഹങ്ങളെ എണ്ണേണ്ടത്. ചങ്ങിനെ ഗ്രാഹത്താക്കൊണ്ടോ രാശിയെക്കൊണ്ടോ ചോരന്റെ പേരിന്റെ അദ്വക്ഷത്തെ നിണ്ണരിക്കണം. പിന്നെ തൽക്കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രാഹങ്ങളെക്കൊണ്ടോ രാശികളെക്കൊണ്ടോ ദ്വിതീയാദ്വക്ഷങ്ങളെയും കണക്കാക്കി തൽഭാവത്തിന്റെയോ ഗ്രാഹത്തിന്റെയോ പാദശാശക്തമനുസരിച്ചുള്ള സ്വരാക്ഷയങ്ങളെയും സംവിധിപ്പിച്ചു എല്ലാഅക്ഷരങ്ങളെയും പൂണ്ണങ്ങളാക്കി പറഞ്ഞുകൊൾക. ഇവിടെ ബലമുള്ള ഗ്രാഹത്തിന്റെ അക്ഷരങ്ങളെ മുൻപു മുൻപായിട്ടാണ് കണക്കാക്കേണ്ടത്. പുല്ലാഹിലും ബലം കുറഞ്ഞ ഗ്രാഹത്തിന്റെ അക്ഷരമാണ് അന്ത്യോപാനന്ദമാമിരിക്കുന്നത്. ഏതൊരു രാശിയെക്കൊണ്ടോ ഗ്രാഹത്തെക്കൊണ്ടോ ആണ് ചോരനെ പറഞ്ഞത്, അതിന്റെ ഉപതാമസംകൊണ്ട് ചോരന്റെ പിതാവും, മൂന്നാമടംകൊണ്ട് സഹോദരൻ, ഏഴാമടംകൊണ്ട് ഭാര്യ, അഞ്ചാമടംകൊണ്ട് പുത്രൻ മുതലായവരുടെ പേരുകളെയും മേൽപ്രകാരം പറയുവാൻ സാധിക്കുന്നതായിരിക്കും.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രം
ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഖ്യാനാഖ്യാനാ
ഏകതീംശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ പാത്രീംശോദ്ധ്യായഃ.

അത്ഥാനതി പ്രപിണ്ണൻ മോരാശാസ്ത്രാന്തഃകൃത്യേ
ഗ്രഥിതമിമോപശാഖ്യാനം മോരാശാസ്ത്രസമാസേന. ഭ

പൂർവ്വാചാര്യകൃതങ്ങളായ മറ്റു മോരാശാസ്ത്രങ്ങളിൽ അങ്ങിങ്ങായി മങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മോരാശാസ്ത്രതപങ്ങളെ—അവശ്യപ്രധാനാ

തമ്മണയ വിഷയങ്ങളെ—സംഗ്രഹിച്ചു കൃഷ്ണീയം എന്ന ഈ മോ
കാതന്ത്രത്തെ ഇപ്രകാരം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു, അനപശബ്ദം പ്പി
ണുള്ള പ്രയോഗംകൊണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സ്ഫുടതയേയും സുഗ
മതയേയും ഫലപോപയോഗപ്രാധാന്യത്തേയുംകൂടെ വിവക്ഷിച്ചിരിക്ക
ുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

അതിസംക്ഷേപോടരേകോ ജ്ഞാനംഹൃതിവിസ്താരമതിഹേമനി
യുക്തം പ്രമാണയുക്താകൃതമിദമേവം പരിശുദ്ധ. ൨

വളരെ ചുരുക്കി ഏതുകാര്യവും പറഞ്ഞാൽ ഒന്നും മനസ്സിലാ
ക്കുവാൻ അർക്കം സാധിക്കുകയില്ല. വളരെ വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞാ
ലാതെ അതിൽ ശുദ്ധിക്കുമോ മനസ്സവയുക്തമോ ചെയ്യുകയുമില്ല.
അതുകൊണ്ട് അതിവിസ്തരമോ അതിസംക്ഷേപമോ അല്ലാത്ത വിധ
ത്തിൽ പ്രമാണത്തിനും യുക്തിയ്ക്കും അനുഭവത്തിനും യോജിച്ചപ്രകാ
രമാണ് ഈ ശാസ്ത്രത്തെ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു സാരം.

ശാസ്ത്രാധികാരികൾ.

കാതാഗ്രമപാപേഭ്യോനീപുണമതിഭ്യഃ പ്രശാന്തശീവേഭ്യഃ
ശുഭേദിവസേ ഗുരുലഗ്നേ ചന്ദ്രേതുഭുശീലാപർഗ്ഗസ്ഥേ. ൩

പഞ്ചാംഗശുദ്ധിയോടുകൂടിയതും വിശേഷിച്ചു മകന്തിം ചിന്തി
ര അറിപ്പം നേരി പൂയം അത്തം അശ്വതി എന്നീ നാളുകളിലെ
ന്നിനോടുകൂടിയതും അയ്യതിവസം വ്യാഴോദയം ഉള്ള രാശിനോള
ശാന്തന്മാരും സൽബുദ്ധികളും നിർമ്മൽസരന്മാരും അസ്തികന്മാരും
ശിഷ്യന്മാർക്കായിക്കൊണ്ട് ഈ ശാസ്ത്രം ഉപദേശിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇ
വിടെ ശുഭേദിവസേ എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് സൂര്യന്റെതന്നെ വേ
ണം എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

ബലിഹാരമന്ദസ്യ ചുണ്ണൈരാദിത്വാദീൻഗ്രഹാൻസഭ്യച്ഛ
പ്രാബ്രമിദംശാസ്ത്രം വിവിവൽകൃതപാത്രോഃ പൂജാഃ. ൪

അദിത്യാദികളായ നവഗ്രഹങ്ങളുടെ ഹോമവും പൂജയും ബലി
യും വിധിപ്രകാരം ഗുരുപൂജയും ചെയ്തതിനുശേഷം വേണം ഇ
ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തെ പഠിച്ചു തുടങ്ങുവാൻ. അതല്ലാത്തതായാൽ ഫലം
ലഭിക്കുകയില്ലെന്നു സാരം.

വിധിവന്മന്ത്രാഃ പരിതാഃ ഭവന്തിസർവ്വമസാധകാലോകേ
ഏവം സമലം ശാസ്ത്രം ഭവതിഹിവിധിപൂർവ്വം പരിതം. ൫

സിദ്ധാദി ശുദ്ധങ്ങളായ മഹാമന്ത്രങ്ങൾ കല്പോക്തവിധിയനു

സരിച്ച് പുരുഷനാപുരുഷരും പരിശീലിച്ചാൽ ഏതൊരുപ്രകാരം സ
വാത്മസാധകങ്ങളായി ഭവിക്കുമോ അതുപോലെതന്നെയാണു് വിധി
പ്രകാരം പഠിക്കുന്ന ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും സ്ഥിതി. ജ്യോതി
ശ്ശാസ്ത്രം വിധിപ്രകാരം പഠിച്ചാൽ പറയുന്ന ഫലം ഒരിക്കലും തെറ്റു
കയില്ലെന്നും നവഗ്രഹപുരു ഗുരുപുരു ഹവ ചെയാതെയും വിധിപ്ര
കാരം അല്ലാതെയും അനുഷ്ഠിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതായതെയും പഠിക്കുന്ന
ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം ഫലപ്രദമല്ലെന്നും സാരം.

സംസ്കാരദേശ്യതു ലാഭാലാഭാദികന്യപശ്ചാപ്തം
ഏവംസുഗൃഹീതമിദം ജനനരീദിദിദശോർത്ഥസംസിദ്ധിം. ന

ലാഭാലാഭം ജനനമേവം മുതലായ ഏറ്റവും ഉഷ്ണനിഷ്ഠഫലങ്ങളെ
പറയുന്നതിനും ഈ ശാസ്ത്രം ഏറ്റവും പശ്ചാപ്തമായിരിക്കും. വഴി
പോലെ അഭ്യസിക്കുന്ന ഈ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം യശസ്സിനെയും അർത്ഥ
സിദ്ധിയെയും ചെയ്യുംചെയ്യും. ചതുർഗ്രഹഫലപ്രദമെന്നു മറ്റു അ
ചാർത്താരും സമ്മതിക്കുന്നുമുണ്ട്.

പ്രാകരണാദിഷ്ഠപരേഷപിതതത്ത്വസ്ത്രൈവശാസ്ത്രവിദഃ
കൃഷ്ണസ്ത്രകൃതിശ്ചിന്താജ്ഞാനം കൃഷ്ണീയമിതിനാമ്നാ. 6

ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തെശീലോമനിയും പ്രാകരണാദി മറ്റു വേദാംഗ
ങ്ങളിനും നിപുണനും അഖിലലോകനമസ്കൃതനുമായ കൃഷ്ണാചാര്യ
ന്റെ കൃതിയും പ്രൗഢവിഷയത്തിൽ അത്യന്തോപയോഗിയും ആയ
ഈ ശാസ്ത്രമാകുന്നു കൃഷ്ണീയം എന്ന പ്രകൃതഗ്രന്ഥം ഏതെന്നുസാരം.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ
ദൈവജ്ഞവല്ലഭേഷ്വായാം ധ്യാപ്തായാം
ദാമിംശോദ്ധ്യായഃ സമാപ്തഃ.

അഥ പരിശിഷ്ടാദ്ധ്യായഃ.

ദേക്കാണസപത്രപം.

കൃഷ്ണീയം എന്ന പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തിൽ പല സ്ഥലത്തും ദേക്കാ
ണസപത്രപങ്ങൾകൊണ്ടു ഫലാദേശം ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മൂ
ലത്തിൽ അതിനെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടുമില്ല. അതിനാൽ
പരാമർശിതചാർത്തയുടെ ബ്രഹ്മജ്ഞാതകമെന്ന ഹോരാശാസ്ത്രത്തിൽ

നിന്നും ദ്രോണാസ്ഥപത്രപാശ്വരന്തെ കൃഷ്ണീയം രിശിലനം ചെയ്യുന്നവരുടെ അറിവിനായി ഇവിടെ ചേർന്നുതു്. ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. “രാശിത്രിമാനോ ദ്രോണഃ” എന്നുള്ള വചനം ധാരാളമായിട്ട് ഒരു രാശിതൃന്റെ മൂന്നിലൊരംശത്തോളം ദ്രോണാമെന്നു പറയുന്നതു്. മേഘം മൂന്നോളം രാശികൾക്കു് എത്ര നാഴികയും എത്ര വിനാഴികയുമാണെന്നു ഉള്ളതു്, അതിന്നു മൂന്നിൽ ഒരിച്ചുവൽ വരുന്ന ഫലം ഓരോ ദ്രോണാമന്തന്റെയും നാഴിക വിനാഴികകളായിരിക്കുന്നതാണു്. ഒരോ ദ്രോണാമന്തേയും ഏഴിദ്രോണാമന്തം, അത്യുദ്രോണാമന്തം എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു പ്രദേശങ്ങൾ പറഞ്ഞുവരുന്നു. അപ്പോൾ പന്ത്രണ്ടു രാശികൾക്കു്കൂടി നൂറു ദ്രോണാമന്താണു് ജനക ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. ലഗ്നത്തെ സ്ഫുടങ്ങളാക്കി ഗണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു രാശിയ്ക്കു മൂപ്പതു രീതിയിൽ എന്താ കണക്കാസരിച്ചു് ലഗ്നത്തിൽ പത്തുതീയതിവരും ഭദ്രിദ്രോണാമന്തം ഇരുപതു രീതിയിലും മദ്ധ്യദ്രോണാമന്തം അതിന്നുചേർ ഉള്ള പത്തു രീതിയിൽ അത്യുദ്രോണാമന്തം ധരിച്ചുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ലഗ്നത്തിന്റെ സ്ഥിതി എത്രമാത്രെ ദ്രോണാമന്തിവരുന്നതു് അതിനെ ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരം അറിഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം. ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ കന്നം അദ്ധ്യായത്തിൽ “കുറിശിസ്വാത്വികസൗത്വം” എന്നു ഏഴാമത്തെ ശ്ലോകം കൊണ്ടാണു് ദ്രോണാധിപന്തം അറിയുവാൻ പറയുന്നതു്. അതനുസരിച്ചുതന്നെ ഫലത്തെ പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

കുട്രാംസിരാസ്ത്രാപശ്ചിനാമുപ്ലുതാമുതലി കലിതും

വരദം പാശുരം സമുദ്രം ധാരാണരശ്മിഭാമിനാ പുമാൻ. ൧

മേഘം രാശിതൃന്റെ അത്യുദ്രോണാമന്തിന്റെ സ്വരൂപത്തെ പറയുന്നു. ഇതു ചെളിത്ത വസ്ത്രത്തെ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കര പുരുഷനാകുന്നു. ലോകരക്ഷകൻ ഇദ്ദേഹൻ ശക്തിയുള്ളവനോ എന്നു തോന്നുംവണ്ണം പ്രഭാവമുള്ള വരും ചൂവന്നു കണ്ണുകളോടുകൂടി വാനമാകുന്നു. പ്രകൃത്യാ കൂറും പശുക്കു (മഴ എന്നു അർത്ഥത്തെ) വിനെ ഉൾത്തിട്ടിരിക്കുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണു്. ഇവിടെ “പശു പാശുരം സമുദ്രം” എന്നു പറയാനനുക്രമി രാണാമന്തം, ആ പക്ഷത്തിൽ രശ്മിഭാമി പശുക്കുവിന്റെ റിശേഷനുമായിരിക്കുകയും കൂറാമ — ഭയങ്കരമായ — മഴ എന്നു് അർത്ഥംവരികയും ചെയ്യും.

കത്താംബരവൃക്ഷന സകത ചിത്താ കാകാകൃതിർവാഴിമുഖിത്രാഷ്ടത്തം
ഏകേന പാദേന ച മേഘമദ്ധ്യേ ദ്രോണാമന്തം യാത്രോപദിഷ്ഠം. ൨

മേഘം രാശിതൃന്റെ മദ്ധ്യദ്രോണാമന്തം സൂചിക്കുന്നു. ചൂവന്നു വ

സ്രുതയെ ധരിച്ചവളും ആരോണങ്ങളിൽ ഏറ്റവും താൽപര്യമുള്ളവളും ആകുന്നു. വന്ദ്യ കുടുംബാവലയം മുഖം കുതിരയുടെ മുഖം പോലെയുമിരിക്കും. ഒരു കാലം മാതൃമോദനാലോ മരണശാലിനും മുമ്പേ ഉള്ളവളും അധികമായ വെള്ളഭാരം (ഹിഡാസ്) ഉള്ളവളും ആകുന്നു. ഇവിടെ 'ഭൂഷണഭേഷചിത്താ' എന്ന പാഠാന്തമുണ്ട്. ആ പക്ഷത്തിൽ ഭൂഷണത്തിലും ഭക്ഷണസാധനത്തിലും അധികം താൽപര്യമുള്ളവളെന്നത് ധരിച്ചുകൊണ്ടു വേണം.

കൃഷ്ണ കലാജ്ഞഃ കപിലഃ ക്രിയാത്മീ
 ഭഗവതോഭ്യുദ്യതസ്തഥസ്തഃ
 രക്താനി വസ്ത്രാണി ഛിദന്തി ചണ്ഡോ
 മേഷേ തുരീയഃ കഥിതസ്വിഭാഷഃ.

൩

മേടത്തിന്റെ അന്ത്യഭേദം പുരുഷനും ക്രാസ്താവുമുള്ളവനും ആകുന്നു. ഭേദത്തിനു കപില (ചെമ്പിച്ച) വണ്ണം കലാവിദ്യകളിൽ അറിയും ഉണ്ടായിരിക്കും. ക്രിയകളെ അഗ്രഹിക്കുന്ന സ്വഭാവമുള്ളവനാണ്. ക്രിയാശബ്ദത്തിനു താഴെ മേടം മറ്റു തൊഴിൽ എന്നും അർത്ഥം കല്പിക്കാവുന്നതാണ്. ഗുരുഭാഗത്തെ ചെല്ലവനും കയ്യിൽ വെച്ചു ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാകുന്നു. ചുവന്ന വസ്ത്രങ്ങളെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നവനും കോപം അധികമുള്ളവനായിരിക്കും ചെയ്യും.

കുഞ്ചിതമൂനകലാമിദഭേദാ ഭഗവതോഭ്യുദ്യതസ്തഥസ്തഃ
 ആരോണാസ്ത്വഭിവാഞ്ചരതിനാൽ. രൂപമിദം പ്രഥമം വൃദ്ധസ്യ

ഇടവം രാശിയുടെ ആദ്യഭേദം സ്രീരാകുന്നു. ശിരോഭാഗം മങ്ങിയ വളഞ്ഞതും മുറിഞ്ഞതും ആയിരിക്കും. ശരീരം, വിശേഷിച്ചും വന്ദ്യ കുടുംബാവലയമായിരിക്കും. രീതികളിൽ വസ്ത്രത്തെ ആണു ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. വെള്ളഭാരവും വിശപ്പും അധികമായിട്ടുണ്ട്. ആരോണങ്ങളിൽ അധികമായ അഗ്രഹവും ഉള്ളവളാകുന്നു. ആകാശംഗിതങ്ങളെക്കൊണ്ടു തന്റെ ആരോണത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവയായിരിക്കുമെന്നു സാരം.

ക്ഷേത്രധാന്യ ഗുഹധോനകലാജ്ഞാ-
 ലാംഗഭേ സശകഭേ കശലത്രേ
 സ്തന്ധമുദപഥരതി ഗോപതിതുല്യഃ
 ക്ഷുൽപരോത്ജ്വലഭേദോ മധവാസാഃ.

൪

ഇടവം രാശിയുടെ മദ്ധ്യഭേദം പുരുഷനാകുന്നു. എന്നാൽ മ

ലം അടിക്കുന്നപ്പോലെയും മുതൽകാളുരേപ്പോലെയുമിരിക്കും. മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രത്തേയാണ് ധരിക്കുന്നത്. നിരപ്പു അധികമായിരിക്കും. കനം പൂട്ടുവാനും വളർ അടിക്കുവാനും സാമർത്ഥ്യമുള്ളവനാണ്. കൃഷി ഭൂമികൾ ധാന്യങ്ങൾ ഗുഹങ്ങൾ പട്ടുക്കൾ കലാവിദ്യകൾ ഇതുകൾ ഉള്ള അറിയുന്നവനാകുന്നു.

ദ്രിപസമമായഃ പാണ്ഡുരഭ്യോഃ
ശരഭസമാനഃ പിംഗലമൂർത്തിഃ
അവിമൃഗവോമാധ്യാകലമിത്തോ
വൃദ്ധഭവനന്യചാഭഗത്തായം.

൩

ഇടവംരാശിയുടെ അന്ത്യദ്രേക്കാണം പുരുഷനാകുന്നു. ശരീരം അനയേപ്പോലായിരിക്കും. ചെളുത്ത പല്ലുകളോടുകൂടിയവനാണ് (ദംശ്യകൾ ഉള്ളവനെന്നാകാം) ശരഭം എന്ന മൃഗത്തിനേപ്പോലെ വേഗമുണ്ട്. ശരീരം പിംഗലവർണ്ണമാണ്. രോമങ്ങൾ കുറിയാടി റെൻ രോമംപോലെ നീളമുള്ളവയും മൃഗരോമംപോലെ നാനാവർണ്ണങ്ങളായിരിക്കും. മനസ്സിനു ഏറ്റവും അസ്വാസ്ഥ്യമുള്ളവനാണ്.

സൂചാശ്രിതംസമഭിചന്തരീകമ്നാതീ-
രൂപാനിതാഭംണകായുക്തതാദാമ-
റീനപ്രജോയർവിതളമുത്തുമരീതിഭാഗ-
മാദ്യംതുലനഭവനന്യചദന്തിതൽക്കതഃ.

൪

മിഥുനംരാശിയുടെ ആദ്യദ്രേക്കാണം സ്ത്രീയാകുന്നു. സൂചികൊണ്ടു തന്നെ മുതലായ പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യാനാഗ്രാരിക്കുന്നവളും ആണ്. ഈ സ്ത്രീ നല്ല സൗന്ദര്യമുള്ളവളും അഭംണകായുക്തങ്ങളിൽ അധികമായ അഗ്രാമുള്ളവളും നീളം അധികം ഉള്ള കൈകളോടു കൂടിയിരിക്കുന്നവളും സന്താനമില്ലാത്തവളും ആകുന്നു. വിശേഷിച്ചു ജ്വരമതി (രീഭിഭാഗ്നവളും) യും ആയിരിക്കും.

ഭൂതാനസംസമഃ പാപീധനുഷ്ഠാൻ
ശൂരോസ്രധാഗീമതലാനനശ്ച
ക്രീഡാഞ്ജലാകുഞ്ഠാത്ഥമിന്ദ്രിയാ-
കരോതിമദ്ധ്യോമിഥുനന്യചായം.

൫

മിഥുനംരാശിയുടെ മധ്യദ്രേക്കാണം ഗതലാന്റെ മുഖപോലെ യിരിക്കുന്ന മുഖമുള്ള ഒരു പുരുഷനാകുന്നു. മാത്രയും വീലും അമ്പും ധരിച്ചു ഉദ്യാനത്തിൽ ശൂരയോടുകൂടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ക്രീഡാ സാധനങ്ങളേയും പുത്രന്മാരേയും അഭംണത്തേയും ധനത്തേയും സം

ബന്ധിച്ചു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ദ്രോഹം പുരുഷനും മനുഷ്യനും പങ്കിടുകയും ആയുധധാരിയുമാകുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഭൂമിതോവതസ്തപൽ ബഹുരന്തേ -

മൃഗമനുജകാചസ്തഥാസംസ്തഃ

നൃത്താദിതകലാസ്തഥാവിദവാൻ

കാമ്യകൃന്മിദനരാശ്വസാനേ.

൯

മിഥുനരാശിയുടെ അന്ത്യദ്രോഹം ചട്ടയിട്ട ആവനാഴികളാ വില്ലംധാരിച്ചു നെല ചിതങ്ങളായ ആഭംബങ്ങളുമായിത്തു കാവ്യങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷനാകുന്നു. നൃത്തം വാദ്യം മുതലായ കലാവിദ്യകളിൽ സാമന്ത്രിയുള്ളവനും വിദവാനും ആകുന്നു. “വതസ്തപൽ” എന്ന പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വതസ്തൻ (തണുക്കമായ സമുദ്രം) ഏതുപ്രകാരമോ അനേകത്തങ്ങളെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു പോ-അതുപോലെ ബഹുരന്തന്റെ അംഗിത്തിരിക്കുന്നവനാണെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ചതുർമുഖപ്രദുർവിപകാഃ കാനനമന്ദമശ്ശാഭംഗിഃ
ക്രോധമുഗ്രാദനോരന്തമണ്യഃ കർക്കശ്ചൈവമതുപമുശന്തി.

൧൦

കർക്കശം രാശിയുടെ അദ്യദ്രോഹം ആനയെപ്പോലെ തീച്ച ശരീരത്തോടുകൂടി യവനായും മായപച്ചത്തീച്ചുള്ള മന്ദനവനത്തിൽ ഇവയേയും ചേരിനേയും കായേയും ധരിച്ചിരിക്കുന്നവനായും ശരഭത്തോപ്പോലെ നഷ്ടനവനായും കുതിയേപ്പോലെ നീണ്ട കഴുത്തോടുകൂടി യവനായും ചെന്നിയുടെ മുഖംപോലെയുള്ള മുഖത്തോടുകൂടി യവനായും ഇരിക്കുന്ന പുരുഷനാകുന്നു. ദ്വിപകാഃ ക്രോധമുഗ്രപദനഃ ശരഭാഭംഗിഃ എന്നീ പദങ്ങൾകൊണ്ടു ഇതു ചതുർമുഖദ്രോഹനമാണെന്നും പറയുന്നു.

പത്മാർച്ചിതമുഖ്നിഭോനിയുക്താ

സ്മിതകൾശാസ്ത്രതാവിശതി

ശൈലംചന്ദ്രശസ്ത്രസമാശ്രിതാ ച

മല്ലേസ്ഥിതാകർക്കശസ്ത്രശരോഃ.

൧൧

കർക്കശത്തിന്റെ മധ്യദ്രോഹം സ്മിതാകുന്നു. താമരപ്പൂവിനെ തചയിലും സപ്പങ്ങളെ ശരീരത്തിലും അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. “പരിപൂർണ്ണത്വാനയുക്തയുവാൻ”. കാട്ടിൽ പലാരവകുന്തിന്റെ (പ്ലാശ്വമത്തിന്റെ) ശാഖയെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു ശബ്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ തചയിൽ സപ്പങ്ങളെ ധരിക്കുകയും താമരപ്പൂവിനെ അലങ്ക

ലിഷ്ടകയും ചെയ്യാനാണെന്നു ചിലർ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭിത്തിപ്ര
 ഭീവസ്ത്രാണേനമൂർത്തി എന്ന പദത്തെ പതമാർച്ചിതാ എന്നർത്ഥം
 ഭോധിപ്പിക്കുവാനെന്നർത്ഥം അനേകിരിക്കണമെന്നു മറ്റുവിഭാഗം അഭി
 പ്രായമുണ്ട്. ആ പക്ഷത്തിൽ സപ്തദേശവും രാജാപ്രസിദാനും ശി
 ശ്ലിൽ ധരിക്കുന്നവനാണെന്നു അർത്ഥം വരികയും ചെയ്യും. ഇതു
 സ്ത്രീദേശാണവും സപ്തദേശാണവും മഹാബലവും ആണെന്നുള്ളതിന്നു
 ഏതാനാലും പക്ഷഭേദമുണ്ടാകും.

ദാർശണീകാർത്ഥമണ്ഡലം
 നവസ്ഥാപനമുതിർന്നുപോയതിൽ
 ഹൈന്ദവമതവിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി
 ശിവിവിശ്വാസാത്മകതയെക്കുറിച്ചും.

പ. ൨

കർമ്മത്തിന്റെ അന്ത്യദേശാണെന്നു പുരുഷബ്രഹ്മാകാരം. ഭാഗ്യ
 യ്ക്കു അഭാഗങ്ങളെ വാക്കിക്കുന്നതിനായി കല്പനയേറി സമുദ്രത്തിൽ
 കൂടെ യാത്രചെയ്താൽ. സപ്തങ്ങളെ ശിവിത്തിൽ ചുറ്റുമേറ്റു സാക്ഷാ
 ത്താണങ്ങളെ ധരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. താങ്ങിരിക്കുന്ന മുക്കോട്ടുകുടി
 യ മുഖവുമാകുന്നു. ഇവിടെ ചിവിവിശ്വാസം എന്നതിന്നു അവിവിശ്വാ
 വാമിതിൽ ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണെന്നു ചിലർ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടു
 ണ്ടുണ്ട്. “ഇനാചിവി-ചിവിവിശ്വാ” എന്ന പദത്തിന്റെ
 നസ്യത്രപ്രകാരം നന്ദനാസികാപം സ്പഷ്ടമാകുന്നു. പ്രധാനശിവിവിശ്വ
 ഭക്തേ എന്നു മറ്റൊരു പദമുണ്ടാകുമ്പോൾ ചിലർ അർത്ഥം
 മറ്റൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അർത്ഥം ഏതാനാലും ഇതു സപ്തദേശാണ
 വും ജാലാലവും പുരുഷബ്രഹ്മാക്കാരെന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ശബ്ദലേഖനപരിശോധന
 ശാസ്ത്രശാസ്ത്രവിവരങ്ങൾ
 ശാസ്ത്രവിവരവിവരങ്ങൾ
 നിരന്തരവിവരവിവരങ്ങൾ.

പ. ൩

ചിത്തം രാശിയുടെ ആദ്യദേശാണെന്നു ഇലാ (പൂജ) മണ്ഡി
 ന്റെ മുക്കളിലിരുന്നു ശബ്ദിക്കുന്ന കഴിപ്പുകിയുടെയും കുറുക്കന്റെയും
 പട്ടിയുടെയും മാതാപിതാക്കളോട് ചേർന്നു ചുറ്റിത്തുടങ്ങിയും
 ധരിച്ചു കയുന്ന മനുഷ്യനാലന്റെയും രൂപമാകുന്നു. ഇതു പക്ഷിദ്രേ
 ഷാണവും മനുഷ്യദ്രേഷാണവും ചതുഷ്പാദദ്രേഷാണവും ആകുന്നു
 എന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

നന്ദനാസികാപം
 മിത്തേനുകൂലനകംബലം

ഭാസദസ്സിനോർദ്ധാത്തകാർമുരോ
നതാഗ്രനാസോമമാമധ്യഃ.

൧൭൪

ചിങ്ങം രാശിയുടെ മധ്യഭാഗമാണ് പുരഷനാകുന്നു. കരിമ്പു
ടെ രൂപമാണ്. വെളുത്ത മാല തലയിൽ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സിംഹം
എന്നപോലെ അടുക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം അധികമായ പരാക്രമമുള്ള
വനും കയ്യിൽ വില്ലിനെ വാരിച്ചിരിക്കുന്നവനും അകുന്നു. കൃഷ്ണമൃഗ
ത്തിന്റെ തോലും കയ്യിലും ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മൂക്കിന്റെ അഗ്രം താ
ണമാണിരിക്കുന്നത്. ഇതു മനുഷ്യഭാഗമാണ് അയ്യധധാരിയുമാ
ണ്. ഇവിടെ റഠയാകൂതി എന്ന പരകന്മാർ ചതുപ്പാഭാഗമാണമ
നു തോന്നിക്കുമെങ്കിലും അങ്ങിനെയല്ല റഠയാകൂതി ശബ്ദംകൊണ്ടു
ശരീരഭാഗമല്ലാത്ത മാത്രമേ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതുള്ളൂ.

ഋക്ഷാനനോവാസമുപ്രചേദോ
ബിഭേത്ഭണ്ഡംഘോമിഷംച
കൃഷ്ണീനഃ ക്വീനൈശ്ചകേശൈശ്ച
മുരോശാസ്യോന്യഗതസ്ത്വിഭാഗഃ.

൧൭൫

ചിങ്ങം രാശിയുടെ അന്ത്യഭാഗമാണ് കറിയുടെ മുഖംപോലെ
യുള്ള മുഖത്തോടുകൂടിയ മനുഷ്യനാകുന്നു. സ്വഭാവം കരങ്ങന്റെ എ
ന്നപോലെയുമാണ്. കാലം (ഘോരം) വടിയും മനുഷ്യം കയ്യിൽ
ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. താഴിമിശകൾ നീണ്ടിരിക്കുകയും തലമുടികൾ ചുരു
ണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു മനുഷ്യഭാഗമാണ് മൃഗമുഖവും
അയ്യധധാരിയുമാകുന്നു.

പുഷ്പപുഷ്പണ്ണനമിനേകന്യാ
മലപ്രദശ്യാംബരസംവൃതാംഗീ
വസ്രാത്മസന്തോതമഭിറമാനാ
ഗുരോർകാലംവാഞ്ചരീകന്യകാദൃഃ.

൧൭൬

കന്നിയുടെ അഭിഭാഗമാണ് കന്യകാരൂപമാകുന്നു. പുഷ്പങ്ങളെ
ക്കൊണ്ടു നിറച്ചിരിക്കുന്ന കുടുംകയ്യിൽ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചളിചിരണ്ടു
മുഷിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വസ്ത്രംകൊണ്ടു ശരീരത്തെ മൂടിയിരിക്കുകയും ചെയ
്യുന്നു. വസ്ത്രലാഭത്തേയും ധനലാഭത്തേയും ഇമ്മരിച്ച് ഗുരുവിന്റെ
ഗ്രഹത്തിലേയ്ക്കു പോകുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പുരുഷപ്രഗ്രഹീതലേഖിനിഃ ശ്യാമോവസ്രാരിരാഗ്രന്ധകൂൽ
വിപുലംചബിഭേത്തികാർമുകം രോമപ്രാപ്തനുശ്ചമധ്യഃ.

൧൭൭

കന്നിരാശിയുടെ മദ്ധ്യഭാഗം കണ്ണിൽ ഗുഹ (പുസ്തകം) എഴുതുന്നതു എഴുത്താണിയും (പേനയും) എടുത്ത മുണ്ടു തലയിൽ കെട്ടി തറച്ചിട്ട് രോഗങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രോഗത്തോടും കൂടാത്ത നിറത്തോടുകൂടി കണ്ണിൽ വില്ലം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷനാകുന്നു. വരവുവെച്ചു സംബന്ധിച്ചുള്ള കണക്കിനെ ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു.

ശൈലീസുയൗതാസ് റുദ്രകുലയുക്താ സമുഹരിതാഃ ഭേദപത്ത്രാഹസ്താ ദേവാലയം ശ്രീപതപ്രവൃത്താപദന്തികന്യാന്തഗതസ്ത്രിഭാഗഃ. ച

കന്നിരാശിയുടെ ഭരണഭാഗം ഋതുവാകാത്ത ശ്രീമാണ്. ശൈലവർണ്ണമുള്ളവളാണെന്നും പക്ഷാതാമുണ്ട്. നല്ല വെള്ളവസ്ത്രത്തെയാണ് ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. രോഗാത്തീന്ദ്രനീളം അധികം ഉണ്ട്. ഒരു കുടവും ചട്ടകയും കണ്ണിൽ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നല്ല ശുദ്ധിയോടുകൂടി ദേവാലയത്തിലേയ്ക്കും (അമ്പലത്തിലേയ്ക്കും) പോകുവാൻ തുടങ്ങുന്നവളാകുന്നു.

വിമൃതരാപണനതഃ പുരുഷസ്തു ലാഹ-
 ണമാനമാനകശലഃ പ്രതിമാനഹസ്തഃ
 ഭാണധംവിചിന്തയതികന്യാവിപണ്യമേത-
 റുപരദന്തിയാനാം പ്രഥമമുലായാഃ.

ച

തുലാശിമൂടെ ആദ്യഭാഗം രാജവീഥിയിലുള്ള അങ്ങാടിത്തെരുവിൽ തുലാസ്സും പടിയും കണ്ണിലെടുത്ത ഒരു മൂലദ്രവ്യത്തെ ആക്കാതിരിക്കുന്ന വിശേഷമുള്ളതാണ് വിചാരിച്ചു നിൽക്കുന്നവനും തുക്കത്തിലും അളവിലും സാമത്രിമുള്ളവനും ആയ പുരുഷനാകുന്നു എന്നു യവനാചാര്യൻ പറയുന്നു. ഇവിടെ 'ഭാണധം വിചിന്തയതി' തന്ത്രപരമായും, എന്ന് പാഠാന്തരം ഉണ്ട്. ആ പക്ഷത്തിൽ ഏതു മൂലദ്രവ്യത്തെ എന്തുവിധേയും വിൽക്കാൻ കഴിയും എന്നത് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യും.

കലശം പരിശുദ്ധിനിഷ്പതിതം
 സമഭീഷ്ണതിഗ്രസ്യുഖഃ പുരുഷഃ
 ക്ഷിപിതസ്തു ഹിരണ്യമുഖതസ്മിൻ
 നൈസതി തുലാധാരമധ്യതഃ.

ച

തുലാശിമൂടെ മദ്ധ്യഭാഗം കഴിപ്പുകിയുടെ മുഖപോലെയുള്ള മൂലത്തോടുകൂടിയ പുരുഷനാകുന്നു. കണ്ണിൽ ഒരു കുടവും ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എവിടെയോ ഒരേതു പോകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനാകുന്നു. വിരപ്പും ഭാരവും കൊണ്ടു ക്ഷീണിച്ചു തന്റെ ഭാര്യ

മേയും കുട്ടികളേയും മനസ്സിലാക്കു റിചാരിക്കുമുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ടു ഭാര്യപുത്രന്മാരോടു ചേർചെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നും സൂചിക്കുന്നു. ഇതു പുരുഷഭ്രേക്കാനാവും ചെറിയഭ്രേക്കാനാവാമെന്നെന്നും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും.

വിഭീഷണസ്ത്രീകൾക്കിതാവിത്രീതോ
വനേനാശാൻകാഞ്ചനാനുബന്ധമുതൽ
ധനലേഖനമിന്നതപ്രദനം
സുഖവചനാനേകവനൈതദാഹൃതം.

൨൧

ഇവർ രാശിയുടെ അത്രഭ്രേക്കാനും അശമ്യുചവും മനുഷ്യരൂപവുമാകുന്നു. തന്മാരോണെന്നുള്ള കഥകൾകൊണ്ടു സപ്തസ്തംഭമായ ചട്ടയിട്ടു ആവനാഴികളും വില്ലാ ധരിച്ചു ചട്ടിൽ ഉറങ്ങുന്ന ഭ്രേക്കപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു വീൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു യാഥാസ്ഥിതിപരമായി പറയുന്നു. ഇവിടെ 'ധനലേഖനമിന്നതപ്രദനം' എന്നെന്നുള്ള 'ഫലമിഷ്ടം വാനരരൂപഭൂതം' എന്നൊരു പദാന്തരംകൂടിയുണ്ട്. 'അ പക്ഷത്തിൽ കായ്കളേയും മാംസത്തെയും ധരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും കാണ്മിനെപ്പോലെത്തുള്ള രൂപത്തോടുകൂടിയതെന്നും അത്ഭുതമായിരിക്കുമെന്നും ചെയ്യും. ഇതു മനുഷ്യഭ്രേക്കാനാവും ചെറിയഭ്രേക്കാനാവും അത്രയൊന്നും അമൃതധാരിയുമാകുന്നു.

വരസ്ത്രീവിശി സഭാഭാഷണാദി
മാനസമുദാൽസമുദൈവികുലം
വഹനമൃതസദ്വനിബദ്ധപാദം
മനോമാവൃത്തികൾക്കിപ്പുറം.

൨൨

വൃശ്ചികരാശിയുടെ അത്രഭ്രേക്കാനും വസ്ത്രാഭാഷണങ്ങളിലൊന്നെയും വാസ്തവകൾ കേൾക്കൽ മുറിച്ചിപ്പിറഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നതായും വൻകുലത്തിൽനിന്നു പ്രവാസപ്പെട്ട കയലിലേയ്ക്കു വരുന്നതായും ഉള്ള സ്ത്രീയുടെ രൂപമാകുന്നു. ഇതു കാണുന്നവരുടെ മനസ്സിന്നു സന്തോഷത്തെ ജനിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം സമ്പദ്യുക്തമുള്ളതാണെന്നും ഏതോ കാർമ്മവശാൽ സ്വസ്ഥനത്തിൽനിന്നും ഭ്രമംവന്നിട്ടുണ്ട് എന്നു ദുഃഖത്തിൽപെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലും അറിഞ്ഞുമാളെന്നും. ഇതു സ്ത്രീഭ്രേക്കാനാവും സദ്വഭ്രേക്കാനാവും ആകുന്നു.

സമാനസുഖാനുഭവമെന്തെന്നിനാദി
ഭർത്തൃതേജസ്സമാവൃതഭേദം
കയലകൾസമാനരൂപം
വൃശ്ചികമദ്ധ്യമരൂപമുശനി.

൨൩

വൃത്തികൾക്കായിട്ടുള്ള മദ്ധ്യഭേദക്കാരണം പാണ്ഡുക്കളെക്കൊണ്ടു ശരീരത്തെ ക്ഷുദ്രിക്കേണ്ടിരിക്കുന്നവളും ഭോജനവിധേയമല്ലെന്നുള്ളതും സ്ഥാനവും കിട്ടണമെന്നും അഗ്രാദിക്കുന്നവളും അമയമെപ്പോലെ വൃത്താകൃതിയും ക്ഷുഭംപോലെ വലിയതുമായ വായുവും ഉള്ളവളും അതു സ്പീഷാക്ഷനം എന്നു അർത്ഥമുള്ളതാൽ പറയുന്നു. ഇതു സ്പീഷേഭേദം സമുപേക്ഷിതഭേദക്കാരണമാകുന്നു.

പൃഥ്വീമിഹി-കൃത്ത്വപ്രവർത്തനം
ശ്വേതവർണാദിഗുണഭേദം
അവതിമലമുദാകരപ്രഭേദം
മൃഗപരിവർത്തനശൃംഗീകരണം.

൨൪

വൃത്തികളിൽനിന്നു അന്യഭേദക്കാരണം സിംഹത്തിന്റെ രൂപമാകുന്നു. മുഖം വലിയതും വൃത്താകാരവും മൂക്കു താണതുമാണ്. പട്ടി, മാൻ പന്നി കുറുക്കൻ എന്നീ മൃഗങ്ങളെയെല്ലാം ഭേദപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു മലയപർവ്വതത്തിന്റെ മുകളിൽ ചന്ദനമുണ്ടാകുന്ന പ്രദേശത്തെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ മലയാചലപ്രഭേദം എന്ന പദാന്തരപ്രകാരം മലയപർവ്വതപ്രഭേദത്തെക്കുറിക്കുന്നു എന്നർത്ഥത്തെയും ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം. ഈ ഭേദക്കാരണം ചതുഷ്പാദവും നാമുഖവും അരണ്യകവുമാണ്. കൃത്ത്വമുണ്ടെന്നും പരമാന്തരമുണ്ടു്.

മനുഷ്യാഭ്യന്തരാഭാസമാനകാര്യം
ധനുർദ്വിഗവ്യായതമാശ്രമസ്വരൂപം
കൃത്വപരോത്ഥാനിതപസിനശി
രക്ഷിച്ഛാധനുഷ്ഠിഭാഗം.

൨൫

ധനുരാശിയുടെ ആദ്യഭേദക്കാരണത്തിന്റെ മുഖം മനുഷ്യമുഖം പോലെയും ശരീരം കുതിരയെപ്പോലെയും അകുന്നു. വലിയ വില്ലിനെ കയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ടു അശ്വമത്തിൽനിന്നു യാഗത്തിനുപയോഗമുള്ള സാധനങ്ങളേയും മഹർഷിമാരേയും രക്ഷിക്കുന്നു. ഇതു മനുഷ്യമുഖവും ചതുഷ്പാദമായ ഭേദക്കാരണമാകുന്നു.

മനോരമാചമ്പകഭേദമവസ്ഥാ
ഭോസനേതിവൃത്തിമധ്യരൂപം
സമുദ്രത്താനിവിമളയന്തീ
മദ്ധ്യസ്ത്രിഭാഗോധനുഷ്ഠപ്രഭാഷം.

൨൬

ധനുരാശിയുടെ മദ്ധ്യഭേദക്കാരണം ചമ്പകത്തിന്റെയും സപ്തത്തിന്റെയും നിറവും മനോരമാചവും ഉള്ള സ്ത്രീയാകുന്നു. അതി

സന്ദർശനയുക്തരോ വിരൂപരോ അല്ല, സിംഹാസനത്തിലിരിക്കുന്നു. സമുദ്രത്തിലുള്ള തണുത്ത ചേർതിരിക്കുകയാകുന്നു പ്രവൃത്തി. സമുദ്രത്തിലുള്ള മുത്തുച്ചിപ്പി മുതലായവയെ ഭേദിച്ചു ശേഖരിക്കുന്നവളെന്നും അർത്ഥമാകാം. ഇതു സ്രീഭദ്രക്കാണ്മാകുന്നു.

കൃച്ഛീനരോഹാദകചമ്പകാഭോ
വരാസനേഭണ്ഡധരോനിഷ്ഠഃ
കൗശേയകാസ്യഭാഗതേഭിനംഭ
തൃതീയരൂപം നാമസ്വരാഭേ.

൨൭

ധനുരാശിയുടെ അന്ത്യഭാഗം ചമ്പകപ്പൂവിന്റെയും സ്വർണ്ണത്തിന്റെയും നിറമുള്ളതും പുരുഷരൂപമാകുന്നു. അധികമായ താടിമീശകളോടുകൂടിയുമിരിക്കുന്നു. കയ്യിൽ വെയുമെടുത്തുകൊണ്ടു ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു സിംഹാസനത്തിൽ ഘമിതിചെയ്യുന്നു. പട്ടവസ്ത്രത്തെയും മൃഗചർമ്മത്തെയും ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു മനുഷ്യഭദ്രക്കാണ്ഡം സായുധവും (ഭണ്ഡധാരിയും) ആണെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

തോമചിതോമകരോപമദംഘഃ
സൂകരകായസനാനശരീഭേ
യോഹ്രതകജാലകബന്ധനധാരി
ശ്വദമുഖോമകരപ്രഥമസ്ത.

൨൮

മകുരാശിയുടെ ആഭിഭദ്രക്കാണ്മാണ് മനുഷ്യരൂപമാകുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ അധോഭാഗം (അരയ്ക്കു താഴെഭാഗം) പന്നിയുടെ ശരീരപോലെയാണു്. മുതലയ്ക്കുള്ളതുപോലെയുള്ള ദംഘമുഖം ഉണ്ട്. യോഹ്രതകത്തേയും (നകക്കയറിനെയും) വവരേയും ചങ്ങല ആമം മുതലായ ബന്ധനസാധനത്തെയും ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുഖം ഭയങ്കരവുമായിരിക്കും. ഇതു മനുഷ്യഭദ്രക്കാണ്ഡം സന്നിമളവും ചതുഷ്പദവുമാകുന്നു.

കലാസപഭിജ്ഞാനഃ ജ്ഞോയതാക്ഷീ
ശ്യാമാവിചിത്രാണി ചമാർഗ്ഗമാണാ
വിഭ്രഷണാലംകൃതലോഹകണ്ഠാ
യോഷാപ്രഭിഷ്ഠാമകരസ്ത്രമധ്യേ.

൨൯

മകുരാശിയുടെ മദ്ധ്യഭദ്രക്കാണ്മാണ് സകല കലകളിലും നിപുണതയുള്ളവളും ചെന്താമരപ്പൂവിന്റെ അന്തർഭാഗപോലെ ഇരിക്കുന്ന കണ്ണുകളോടുകൂടിയവളും പലപ്രകാരത്തിലുള്ള ആഭരണങ്ങളെ അണിഞ്ഞവളും യുവനയുക്തയുമായ സ്ത്രീയുടെ രൂപമാകുന്നു. കാതുകളിൽ ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള ആഭരണത്തെയും ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാനാപ്രകാര

അവിടുള്ള വസ്ത്രഭരണങ്ങൾ എവിടെ ലഭിക്കുമെന്നു അന്വേഷണം ചെയ്യുന്നവളുമാണ്. ഇവിടെ വോഹത്തിനു ഇരുമ്പ് എന്നുമാത്രമല്ല അർത്ഥമുള്ളതു. ചെമ്പ് വെള്ളി ഓട്ടു സ്വർണം മുതലായതിനെയും ഗ്രാഹിക്കാമെന്നുകൂടിക്കാണുന്നു. എന്നാൽ ദ്രേക്കാണം ബലവത്താണെന്നു കിൽ സ്വർണമെന്നും ബലവതിനെന്നുമെങ്കിൽ ഇരുമ്പെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക. ഇത്സ്രീദ്രേക്കാണെന്നുതന്നെ.

കിന്നരോപമതനുസ്സംബള

സ്തുനലാപകവദൈവസ്സമനപിതഃ

കുംഭമുദാഹരിതാചിത്രിതം

സ്തസഗമകരരാശിപശ്ചിമഃ

ന ൦

കരംരാശിയുടെ അന്ത്യദ്രേക്കാണം അർദ്ധമുഖവും മനുഷ്യശരീരവുമാകുന്നു. കുംഭമുഖവും വീളും ആവനാഴിയും ചട്ടയും ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. താലചിതമായ ഒരു കുടത്തെ (ചുവലിൽ) എടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇതു മനുഷ്യദ്രേക്കാണെന്നും സായുധവും അർദ്ധമുഖവുമാകുന്നു.

സ്തേഹമദ്ര്യഭവഭോജനാഗമ-

വ്യാകുലീകൃതമനാസ്സംബലഃ

കോശകാശാസനോട്ടജിനാനപിതോ

ഗുഹ്യതുല്യവദനോ വാഹദിനഃ.

ന ൧

കുംഭരാശിയുടെ അദ്വദ്രേക്കാണം പുരുഷാകൃതിയാകുന്നു. എന്നാൽ മുഖം മാത്രം കഴുപ്പുകുഴിയുടെ മുഖംപോലെയിരിക്കും. കൈശരണവസ്ത്രം ഉടുത്തിട്ടുണ്ട്. കരിമ്പും പുതയ്ക്കുകയും കൃഷ്ണമൃഗത്തിന്റെ തോൽ ധരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പുണ്ണ നെയ്യ് മുതലായ സ്തേഹമദ്ര്യങ്ങളും മദ്യവും വെള്ളവും ഭക്ഷണസാധനവും മുറയ്ക്കു ലഭിക്കുകറിയിത്താ ഇതുകളെക്കൊണ്ട് എന്തുചെയ്യണമെന്നുവിചാരിച്ച് മനസ്സിൽ വ്യാകുലതതോടുകൂടിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ സ്തേഹമദ്ര്യജലഭോജനങ്ങൾ എടുത്തിനെന്നാണു വരികുന്നത് എന്നുള്ള വ്യാകുലതയാണു് എന്നു മറിവുക പക്ഷമുണ്ട്. കരിമ്പത്തിവിരിക്കുന്നു എന്നും കൃഷ്ണമൃഗത്തിന്റെ തോലിലിരിക്കുന്നു എന്നും മറുചിലർ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു് മനുഷ്യദ്രേക്കാണെന്നും പക്ഷിമുഖവുമാകുന്നു.

ഭാരോ ശങ്കഭേ സശാലുലേ

ചോഹാനന്ത്യാഹരതോഹനാവനേ

മലിനേന പടനേ സംവൃതാ

ഭാണൈ മൂർദ്ധ്വമന്തൈശ്ച മദ്ധ്യമഃ.

ന ൨

കുടുംബത്തിന്റെ മധ്യഭേദക്കാരനും ഇലാലുവുക്കുടുംബം വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നതും തപസ്സായിരുന്നതായ കാട്ടിൽ മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രം ഉടുത്തുകൊണ്ടു് അനേക സാധനങ്ങളുള്ള ഭാണ്ഡങ്ങളെ തലയിൽ ധരിച്ചു് ലോഹങ്ങളെ വണ്ടിയിൽ കരോറുന്നതായ സ്ത്രീയുടെ രൂപമാകുന്നു. ഇവിടെ കത്തിയ വണ്ടിയിൽനിന്നു് പോഹങ്ങളെ വെളിക്കു് ഉറക്കുന്നു എന്നാണു് ചിലരുടെ പക്ഷം. സരോജപ്പുരയ്ക്കും ശങ്കരദിശേഷനാമാണെന്നു് മററു ചിലർക്കും അഭിപ്രായമുണ്ടു്. ഇതു് സ്ത്രീഭേദക്കാരനും ആണു് കൂടും ശങ്കരപുമാകുന്നു.

ശ്യാമസ്തോമശ്രവണഃ കിരീടി
തപാപത്രനിർമ്മാസഫലൈർബ്ബിഭേരി
ഭാണ്ഡാനിബോഹര്യരിമിശ്രിതാനി
സഞ്ചാരമന്യന്ത്യന്തോ വേദസ്യ.

൩൩

കുടുംബത്തിന്റെ അത്യഭേദക്കാരനും ശ്യാമവസ്ത്രം (അജ്ഞാനപോലെ കറുത്ത നിറം)യായ ഒരു പുരുഷന്റെ രൂപമാകുന്നു. ചെവികളിൽ ധാരാളം തോമങ്ങളുണ്ടു്. തലയിൽ കിരീടവും ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ചപ്പുങ്ങം മുതലായവയുടെ തോലുകളും പലപ്രകാരത്തിലുള്ള ഇലകളും കറകളും എണ്ണകളും കായ്കളും നിറച്ചു് ലോഹമിശ്രമായ പാത്രങ്ങളെ ധരിക്കുകയും അതുകളെ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറെറായ സ്ഥലത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു് മനുഷ്യഭേദക്കാരനും ആണു് കൂടാമതു്.

സ്മൃതഭാണ്ഡമുക്താമണിശഖമിദശ്ര-
വ്യാക്ഷിപ്താസ്തസ്മി വിഭ്രഷണശ്ച
ഭേഷ്യാ വിഭ്രഷാത്ഥമപാം നിധാനം
നാവാദ്യവത്യാദിന്തോ ധ്യാഷസ്യ.

൩൪

മീനംശരിയുടെ അത്യഭേദക്കാരനും ഭാര്യയ്ക്കു് അഭരണങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻപോണ്ടി കപ്പൽകയറി സമുദ്രത്തിൽകൂടി മറെറായ ദ്വീപിലേക്കു പോകുന്ന ഒരു പുരുഷന്റെ രൂപമാകുന്നു. സ്മൃത ജൂത മുതലായ യജ്ഞപാത്രങ്ങൾ മുത്തുകൾ തോങ്ങൾ ശംഖു് ഇതുകളെ കലത്തി കയ്യിൽ ധരിച്ചുകൊണ്ടു് പോവുകനിമിത്തം ഇതുകളിൽ മനസ്സുവെച്ചും കയ്യുകൾക്കു വ്യാകലതദൃിയും ഇരിക്കുന്നവനും അഭരണങ്ങളെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നവനാകുന്നു. ഇവിടെ “സ്മൃതഭാണ്ഡമുക്താമണിശംഖമിശ്രവ്യാക്ഷിപ്താസ്തസ്മി” എന്നും പാഠം കാണുന്നുണ്ടു്. ഇതു് പുരുഷഭേദക്കാരനും ഇലാലുവുമാകുന്നു.

അത്യുഷ്ഠിതലപരപതാമകുപൈതി പോതം
 കൂലം പ്രവാസി ജലപ്രദം പരിവാരയുക്തം
 വണ്ണന ചമ്പകമുഖം പൂർവ്വോക്തോ-
 മീനസ്ത്രയൈഷകഥിതോ മുനിഭിർ ദിവിതീയഃ. ന ൫

മീനംശരിയുടെ മധ്യഭാഗത്താണ് ചമ്പകവണ്ണമുള്ള മുഖത്തോടു കൂടിയ ഒരു സ്ത്രീയുടെ രൂപമാകുന്നു. വളരെ ഉയരമുള്ള കൊടിമരവും കൊടിക്കുറുമ്പും ഉള്ള ഒരു കല്ലുപീഠം മീല പരിവാരജനങ്ങളോടുകൂടെ കയറി കടലിൽക്കൂടെ സമുദ്രതീരത്തിലേയ്ക്കു വരികയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ ചമ്പകമുഖം എന്നൊരു പാരാന്തരംകൂടി കാണുന്നുണ്ട്. അപക്ഷത്തിൽ ചമ്പകവണ്ണമുള്ള ശരീരത്തോടുകൂടിയ സ്ത്രീ എന്നത് മോയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇത് സ്ത്രീഭാഗത്താണ് ജലചരവുമാകുന്നു.

ശ്വേതാഭിരേ സർപ്പവിവർണ്ണിതാംഗോ-
 വശൈസ്തൃച്ചിഹിതഃ പുരുഷസ്തപഃശ്വാ-
 മോരനലാഗ്യാകുചിരാന്തരത്വം
 വിശ്വോ ശതേന്ത്യോപഗതോ സഷ്ടസ്യ. ന ൯

മീനംശരിയുടെ അത്യുഷ്ഠിതലപരപതാമകുപൈതി സ മീപത്തിൽ യാതൊരു വസ്ത്രമാണെന്നും കൂടിയത (നഗ്നനായിട്ട്) പാമ്പുകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ശരീരത്തോടുകൂടെ, കയ്യിലുള്ള പദാത്മങ്ങളെല്ലാം കള്ളന്മാർ കൈക്കൊള്ളിക്കൊണ്ടുപോകുകയും കാട്ടുരീപന് പിടിച്ചെടുക്കുകയും വളരെ മനോഹരസന്തോടുകൂടി നിലവിലിരിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷന്റെ രൂപമാകുന്നു. ഇത് പുരുഷഭാഗത്താണ് സർപ്പഭാഗത്താണ് അത്യുഷ്ഠിതലപരപതാമകുപൈതി ഇങ്ങിനെ മേയ്ക്കലിരിക്കേണ്ട ഭാഗത്താണ് സ്വരൂപങ്ങളെ ഇവിടെ വിവരിച്ചു. മോരനലാഗ്യാകുചിരം ദേവതാനിരൂപണം ശോഭകിന്തനം മരണമിത കാൽസംഗമി മുതലായ ചില കാര്യങ്ങളിലും ഭാഗത്താണ് കൊണ്ട് ഫലനിഷ്ഠനും ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. വരാന്തിരിയർത്തുന്ന യാത്ര എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ “ഭാഗത്താണ് ചാലോ ഗുണസദൃശമലം യോജയേൽസ്വപിതാഭാഗത്താണ് ഭാഗത്താണ് സമുദ്രപര കസുമമലമതേ തോഭാണാ നപിരേമ. സഞ്ചൈർദ്വേഷജയസ്സപാൽ പ്രഹരണാദഭാഗത്താണ് ചാലോ ഭാഗത്താണ് സമോഭാവാ മഞ്ജസ്യസ്സമുദ്രജഗനിഗഭേ പാപമുക്തേചിപാസുഃ” എന്നിങ്ങനെ ഭാഗത്താണ് പ്രത്യേകം നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൃഷ്ണ വാർത്തം പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തിൽ ഭാഗത്താണ്

ൺ പ്രധാനമായി അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ പ്രകാശനോപരോധിയായ ഭദ്രക്കാണ്ഡപുരാണത്തക്കൂടി ഇവിടെ ഭാഷ്യമായി ചേർത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ഇതി കൃഷ്ണീയ പരിശിഷ്ടേ

ഭദ്രക്കാണ്ഡപുരാണം

സമാപ്തം.

ശരണഗത തദ്ദൃശ്യമിത ശരഭിണാ യ കാഞ്ചുഃകദിഭാഗസ്വേന
 തപഃപുഷ്പിതധിരോദഃ പുണ്ണാ കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രവിവൃതിരിയം.
 സന്തസ്സന്തോഷമുതാ നിർമ്മലസഞ്ചലസസ്തമീകൈച്ചനാം
 മദേനമന്മാദചിതാം വിവൃതിം കർച്ചത നിത്യമുപയുക്താം.

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ സർവാവകാശവും,
 കൊല്ലം “വിദ്യാഭിവാർദ്ധിനി” അച്ചുകൂടം
 ഉടമസ്ഥരിൽ ഇരിക്കുന്നു.

പുതിയ ജ്യോതിഷപുസ്തകങ്ങൾ.

സാരാവലി ഭൂപ്തം എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയത്
 ജാതകപാരിജാതകം വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയത്
 ബ്രഹ്മസംഹാരമോദാസംക്ഷേപം
 പ്രശ്നമാർഗ്ഗം പൂർവ്വം
 കാലവിധാനം (മുഹൂർത്തപദവി)
 കൃഷ്ണീയം വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയത്
 സ്രീജാതകം
 ജാതകാലങ്കാരം
 പ്രശ്നഭാഷ
 പ്രശ്നരീതി
 മത്തേഭാഷ്യം
 മഹാസാമുദ്രികശാസ്ത്രം
 ഷട് പഞ്ചാശിക
 സ്വപ്നശാസ്ത്രം
 ജ്യോതിഷസാംഗ്രഹം-1-ാംഭാഗം
 ടി 2-ാംഭാഗം
 ജ്യോതിഷദീപമാല
 പഞ്ചബോധം
 ജാതകചക്രിക
 ഹസ്തരേഖശാസ്ത്രം ഗദ്യം നവ പടത്തോടുകൂടിയത്

കാവ്യങ്ങൾ.

ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം, രാമവായുരവർകളുടെ
 വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയത്
 യുധിഷ്ഠിരവിജയം കാവ്യം ടി
 പുഷ്പഞ്ചാണവിലാസം കാവ്യം ടി
 നാരായണീയം ടി
 ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം കാവ്യം, കാവ്യങ്ങൾ നീല
 കണ്ണപ്പിള്ള അവർകളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയത്
 രഘുവംശം വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി
 ക്ഷമാരസംഭവം വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി
 സംബശിവശാസ്ത്രി അവർകളുടെ മാഹിം വ്യാഖ്യാനം
 ടി ഒന്നാംഭാഗം
 രണ്ടാംഭാഗം

മാനേജർ, വി. വി. പ്രെസ്സ്—കൊ